275.65
S 121
1869

ICOR
275.55
S121
1869

INSTITUTE OF CHRISTIAN
ORIENTAL RESEARCH
CATH. UNIV. OF AMER.

~~122~~

THEODORI MOPSUESTENI

[illegible]

FRAGMENTA SYRIACA

E CODICIBUS MUSEI BRITANNICI NITRIACIS

EDIDIT

ATQUE IN LATINUM SERMONEM

VERTIT

ED. SACHAU, PH. D.

LIPSIAE
SUMPTIBUS GUILELMI ENGELMANN
TYPIS GUILELMI DRUGULINI
MDCCCLXIX.

H. HYVERNAT
EX LIBRIS
UNIV. CATH. AMER.

ICOR

17438

275.55

S121

INSTITUTE OF CHRISTIAN
ORIENTAL RESEARCH
CATH. UNIV. OF AMER.

PRÆFATIO.

Post O. F. Fritzschium, qui summo cum studio et acumine Commentatori illi Mopsuesteno primus debitam operam navavit,* duo praecipue viri huic parti literarum patristicarum novam affuderunt lucem: J. L. Jacobi** et F. J. A. Hort***, qui suum uterque sequens ingenium fragmenta Commentarii in epistolas Paulinas, quae sub nomine Sancti Hilarii circumferebantur, Theodoro vindicarunt.

Jam pridem viri docti neque temere sperarunt fore ut omnia Theodori opera ex sermone Syriaco, in quem ejus asseclas ea vertisse satis superque notum erat, quondam restituerentur. Quid quod ʿEbed Jeshûʿ metropolitam Ṣôbensem

---

* „De Theodori Mopsuesteni vita et scriptis.“ Halis 1833. „Fragmenta in Nov. Test. commentariorum quae reperiri potuerunt.“ Turici 1847. „Theodori de incarnatione filii Dei librorum XV fragmenta.“ Turici 1847 (Index lectionum) Hanc dissertationem tertiam, quum in bibliothecis Anglicis non invenirem, quaerenti mihi auctor ultro obtulit, cujus rei gratias quam maximas ei ago. Omnia fragmenta, quae Fritzschii diligentia eruerat, J. P. Migne in „Patrologiae Cursum Completum“ (series graeca, tom. 66) recepit.

** „Theodori Episcopi Mopsuestiae commentarii nuper detecti de ep. ad Philippenses scripti capita duo.“ Halis 1855. „Epistolae Philippensis capp. III. IV. Colossensis I.“ Halis 1856.

*** „On an ancient Latin version of Theodore of Mopsuestia's lost commentary on ten „of St. Paul's Epistles“; in „The Journal of classical and Sacred Philology,“ vol. IV. p. 302. Cambridge 1859.

(† 1318 A. D.) ea omnia praesto habuisse verisimile est. Neque tamen furor Monophysitarum, quo morbum illum Nestorianum ejusque auctorem, Theodorum, quem ipso Nestorio pejorem habebant, prosequebantur — atque a Monophysitis solis opera Syriaca in bibliothecis nostris deposita accepimus — quidquam librorum ejus intactum reliquisse videtur nisi fragmenta haec sane paucissima, quae inscitiae monachorum debemus, et quae nunc primus in lucem profero.

Omnia hace fragmenta ex exemplaribus Musei Britannici Nitriacis desumta sunt. Atque Theodori ea esse, quum nominis ejus nulla fiat mentio, doctissimus et amicissimus W. Wright primus eruit et probavit. Idem hic consilium vertendi et edendi haec fragmenta ipse ceperat, mihi autem quum tempore veris anni 1868 Londini um venissem, hoc opus sua qua erga me est benevolentia cessit. Exemplaria, in quibus haec fragmenta invenis, haec sunt:

Add. 17217 Fol. 20—32 script. saec. IX. charact. Estrang.; partim folia dissoluta partim connexa; ex introductione in Genesim et comment. in Gen. capp. I. II.

Add. 14668 Fol. 32—36 saec. VI. charact. Estrangel.; ex commentario in Hosea Joel Amos. Haec graece extant.

Add. 14669 Fol. 1—18 script. manu Edessena charact. Estrangel. saec. V; omnia folia dissoluta exceptis foliis XII. et XIII.

Hymnum matutinum* pagg. 58. 59, quanquam Theodoreum omnino non habeo, propterea addendum duxi, quod in pervetustis Psalmorum exemplaribus Nestorianis inter eos Hymnos, qui Psalmis addi solent, sub Theodori nomine circumfertur. Sumtus est ex his codicibus:

Add. 14675 Fol. 155b—156b (C.) XIII. saec.
Add. 14677 Fol. 146a+b fragmentum (B.) XIII. saec.
Add. 17219 Fol. 150a—151a (A.) XIII. saec.

Locos ex operibus Theodori ab aliis laudatos pagg. 60—62 ex his codicibus sumsi:

---

* Cfr. Assemani, Bibliotheca orientalis tom. 1 p. 59/60.

Fragm. 1) Add. 14538 ܟܬܒܐ ܕܬܚ̈ܘܝܬܐ i. e. catena Patrum. Fol. 100b. X. saec.
Add. 12155 it. catena Patrum. Fol. 111b. VIII. saec.
Fr. 2) Add. 12157 Severus contra Johannem Grammaticum. Fol. 82b. VII. saec.
Add. 17210 idem opus. Fol. 2a. IX. saec.
Fr. 3) Add. 12157 Fol. 95b Col. 2.
Add. 17210 Fol. 23b Col. 1.
Fr. 4) Add. 12157 Fol. 129b Col. 2.
Fr. 5) Add. 12157 Fol. 140a Col. 2.
Fr. 6) Add. 12157 Fol. 141a Col. 2.
Fr. 7) Add. 17214 catena Patrum. Fol. 35b Col. 1. VII. cent.
Fr. 8) Add. 14682 Commentarius in Evangelium Johannis auctore Lazaro a Beth-Kandasā, script. cent. XI ab Ḥāreth b. Sîsîn. Fol. 15a Col. 2.
Fr. 9) Add. 14682 Fol. 19a Col. 1.

Jam porro hisce fragmentis ea, quae P. de Lagarde in „Analectis Syriacis“ (Lipsiae 1858) pagg. 100—108 ex „libro documentorum“ a Timotheo Aeluro, Patriarcha Alexandrino (+ 477 A. D.) (Add. 12156 scr. ante A. D. 562) composito non sine venia editoris in latinum sermonem versa adnectenda esse censui. Quorum nonnulla vel eadem sunt atque partes eorum, quae ego in connexu edidi, vel quae Graece extant. De quibus videas versionem pagg. 67. 68. 69. Atque haec quidem fragmenta apud Timotheum servata, quanquam non nisi aliquantulum ab his a me editis differunt, diversam tamen ab hac translationem exhibent. Dignum videtur quod commemoretur, parenthesim illam (in translat. pag. 43 lin. 17), quae interpolationem sapit, quae in meo textu deest, apud Timotheum atque in textu Graeco inveniri. Divisio ambarum versionum eadem esse videtur; ea tamen, quae in pagg. 43. 44. transtuli (Lagarde, Analecta p. 104, 27—105) Timotheus se ex „sectione LXIII.“ sumsisse dicit, quae in textu meo finis „sectionis LXII.“ (ultimae capitis octavi sectionis) sunt.

Hanc versionem vetustissimam esse codices quidem probant, neque vero ullam ansam praebent conjicienti, quis eam confecerit. At hoc certe statuerim eum quum linguarum et graecae et syriacae tum materiae theologicae peritissimum fuisse. Quamobrem veri non absimile habeo hanc versionem Ibae ejusque sociis Prūbā Kūmī Ma'nae luminibus scholae Edessenae, qui non multum post mortem Theodori († 428) floruerunt, attribuendam esse. Ibas episcopatu Edesseno per annos 435—457 A. D. (exceptis duobus annis inter concilia Ephesinum et Chalcedonense) functus est, atque fieri potest, ut fragmenta librorum „de incarnatione“ jam hoc tempore vivo Ibā scripta sint*. Quis illa apud Timotheum fragmenta verterit, non habeo quo dijudicem.

Folia, quae fragmenta commentarii in Genesim continent, a W. Wright in ordinem redacta sunt, quem ego retinui. In disponendis contra foliis fragmenta libri „de incarnatione" exhibentibus meam ipsius viam secutus sum partim notarum in ipsis fragmentis occurrentium rationem habens partim ea, quorum materia cognata est, connectens.

Ex unico codice in multis locis obliterato inquinato dilacerato textum edere est laboriosum multi sudoris opus in agro declivi. Atque denuo et denuo relegendo ex lineamentis propemodum invisibilibus verba et sententias collegi et in hoc negotio eo usque mihi processisse videor, quousque oculi integri et mediocris Musei Britannici lux permiserunt. Lacunas parvas ut caute complerem enisus sum, atque si hoc mihi non cessit, indicavi quot literarum spatium codex offert hoc signo [2.]v.[3.4.] Mutationes textus legibilis sane paucissimas, quas necessarias duxi vel in notis sub textum vel in translatione circinis inclusas indicavi. Neque tamen mutavi nisi ultima adactus necessitate, quum in tam veneranda codicum antiquitate conjecturae editoris primi locus non sit.

In vertendo vestigia Syri quam diligentissime insecutus sum. Ea quae graece extant, ex Mignii Patrologiae Cursu Completo typis exscribenda curavi. Si quis queritur versionem meam latinam obscuriorem esse, ei in mentem revoco et fontem Syriacum et ipsum textum graecum haud primo obtutui cedere. Ego equidem censuerim sermonem Theodori intricatum non esse funditus percepturum nisi qui quaestionibus, quae tunc temporis volutabantur, sententiis Arii Eunomii Apollinaris aliorum, contra quos Mopsuestenus ille contendit, operam navaverit. Non meum est dijudicare quanti haec fragmenta rei dogmaticae historiaeque ecclesiasticae studiosis aestimanda sint, attamen putaverim ea novam aliquam materiam et de opinionibus Theodori ejusque aevi et ad dijudicandum opiniones jam pridem notas offerre.

---

* Cfr. Assemani, Bibl. or. tom. 3, 1 pag. 35; 378.

Jam restat officium jucundissimum, ut Altissimo Praesidio patriae Slesvico-Holsaticae Kiloniensi gratias quam maximas agam, quod jussu Regii Borussici Ministerii Eruditionis Publicae et Rerum Medicarum tanta cum liberalitate studia mea adjuvit, ut ejus munificentia fretus Angliam petere atque huic operi aliisque literarum Syriacarum studiis tempus et operam impendere possem.

Theodorum proxime sequentur reliquiarum auctorum graecorum classicorum, quotquot in codicibus Nitriacis servatae sunt, textus Syriacus atque versio Latina. Rhetoris Antonii Tagritensis omnia quae reperiri potuerunt opera, quae lexico Syriaco summi momenti sunt, editioni paravi atque typis exscribenda curabo, ubi invenerim qui sumptus tolerabit.

Typographus W. Drugulin qui hujus libri causa typos Estrangelicos nitidissimos paravit, Theodorum eo quod decet indumento induit.

Eduard Sachau.

Oxonii 20. Maji 1869.

Taeke Jansma "Théodore de Mopsueste,
interprétation du livre de la Genèse,
frag. de la version Syriaque Add.
17.198 fol. 17-21" Muséon 75
(1962) 63 ff

I. Fragmenta commentarii in Genesim.

A. Ex introductionis libris primo et secundo.

Creavit autem quae iis altiora sunt, arbores et semina, Fol. 20a. quibus dedit vitam naturalem, qua et crescunt et augentur et fructus ferunt. Tum creavit quae his altiora sunt, animalia, quae similem vitam participant, ita ut sua sponte sese movere et ex loco in locum migrare possint, quum actionem mirabilem habeant; attamen omnino sine lingua (sunt), ut etiam bona, quae possident, ignorant. Altiores autem quam haec omnia creavit rationabiles, qui etiam vitae novae et immortalis participes sunt et linguae, qua Deum, qui creaturarum causa est, indicant; et etiam bona sua cognoscere possunt. Neque enim naturae rationabiles et invisibiles, quae vitam immortalem acceperunt, bona sua cognoscere potuissent, nisi comparatione cum aliis rebus (instituta) hoc cognossent. Nam solummodo opinarentur se ita esse, ut sunt, si non aliud esset, quo comparato bona sua cognituri erant. Quum enim viderent, alia entium factorum sine sensu vitaque esse, alia dum vitam in crescendo (apparentem) habent sine sensu esse, tum alia, quae sensum et vitam participant, (at) procul esse a lingua et vita immortali — his rebus comparatis sua bona intelligebant, quam naturam a Deo acceperint, se non modo in existentiam venisse, sed etiam cum tali natura factos esse, quomodo in multis rebus similitudinem habeant, qualis invenitur apud Deum, quum perspicuum sit discrimen unius rei ab altera, Deum esse ab aeterno, quum neque ipse neque omnia, quae ei ex aeterno propria sunt, ab alio quodam existentiam acceperint.

Creatura ex se ipsa nihil habet, sed postquam ab aeterno in existentiam, quum (antea) non esset, venit omnia quae habet, ab eo accepit ita ut placuit Deo, qui ei existentiam dedit, quum optime sciat, quid juvet eos, qui existentiam acceperunt — hoc est ut possideant omnia quae rationabiles possident, dum cognoscunt eum, qui causa omnium eorum bonorum est — eum qui etiam creator totius creationis est. Ob hanc igitur causam etiam varietatem multam creavit in omnibus, quae facta sunt — et haec tota (varietas tanta) est, ut verbo circumscribi non possit. Perspicuum enim est naturale discrimen coeli terrae aquae aëris ignis plantarum Fol. 20b. animalium ctr. Notum etiam est harum rerum discrimen, quod (situm est) in earum formis, multitudine, aliis rebus, quae non facilia enarratu sunt. Nota est etiam contrarietas in singularibus iis quae facta sunt, et prae ceteris, quae omnia nunc non referemus, illud quod est in aqua terra igne aëre, quod terra dissolvitur ab aqua, quod aqua, si natura ejus a terra absorbetur, evanescit, quod aqua ignem exstinguit, quod ignis si effervescit naturam viriditatis diminuit. Per quae omnia naturae rationabiles potentiam et sapientiam creatoris cognoscere poterant et maxime quum viderent Deum rebus contrariis universum et constituere et custodire. Hic enim mundus visibilis aëre terra aqua igne constituitur, dum oculo uniuscujusque mutua rerum contrarietas perspecta est.

Ita quoque rebus creatis talem ordinem fecit, quo creatorem suum cogituri erant. Non enim creavit eos (ita ut essent) soli pro se, ne omnino scientia destituti essent Deum non videntes atque quum non esset, per quod eos decebat creatorem invisibilem cognoscere — sed creavit eos simul cum rebus visibilibus, quum statim creationem sine ornatu crearet, ornaret autem eam postea pedetentim et antea creatione lucis dissolvit caliginem tenebrarum; postea fecit hoc coelum visibile, multitudinem aquae supra tergum ejus ponens; tum autem colligens aquam terram revelavit, tum plantas et semina fecit atque postquam creavit animalia, postremum omnium creavit hominem, — ut his omnibus, quum in conspectu exercituum invisibilium et rationabilium, quos imprimis decebat accipere cognitionem et doctrinam ejus, ornatum rerum faceret, eos informaret de creatione sua (*accuratius*: de sua creatoris qualitate), ut videntes creationem rerum postea creatarum et ornatum totius mundi intelligerent creatorem suum non alium esse atque creatorem rerum visibilium, sed esse eum, qui simul cum his existentiam iis dedit, quod ipsi suis oculis viderant, dum creabat verbo suo.

Idcirco enim Beatus Moses non usus est illo „Deus dixit“ de iis, quae prima omnium creata sunt, sed (dixit) simpliciter: „in initio fecit Deus coelum et terram,“ quoniam sola ejus Fol. 21 a. voluntas ea creabat, dum verbo non utebatur, quia ipse non talis erat, quem quidquam verbo suo discere decebat. De ceteris autem dixit, verbum creationem eorum antecessisse. Quum enim adessent, quos creatorem suum naturâ velatum verbo cognoscere decebat, tum verbum antecessit secundum voluntatem ejus actione verbum sequente. Haec autem erat eruditio naturarum rationabilium et invisibilium de eo, qui edicto suo creaturam creavit. Non igitur de iis, quae prima creata sunt, verbo usus est. Neque cessit a „dicendo“ in rebus postremo creatis, quia hic necessarie requirebatur (verbum), quum esset eruditio discentibus; illic autem nemo erat, quem discere decebat. Et hoc indicat Deus Jobo dicens:* „quum sidera creabam, omnes angeli mei alta voce laetati sunt et me laudarunt.“ Et certum est eos id, quod in creatione siderum fecerunt, in aliis quoque rebus, quae factae sunt, finivisse, quum in creatione uniuscujusque rei stupefacti essent, quod cum verbo creabantur naturae, quae antea non fuerant, et quod haec omnia ex nihilo creabantur, alia vero secundum voluntatem Dei e rebus creatis nascebantur. (Haec fecit) ut naturas rationabiles et invisibiles accurate informaret, se non modo ex rebus quae erant talia, quae (ante) non fuerant, fecisse, sed etiam se ex iis, quae omnino non erant, creare posse quandocunque vellet non egens aliqua re, ex qua eum ea quae sunt creare decebat, ut etiam eas primum cum rebus visibilibus creavit. Duas creaturas reliquit alteram visibilem, alteram invisibilem, quas non simul cum rebus primis fecit, sed in fine ex nihilo in existentiam duxit. Haec autem natura visibilis est lux, invisibilis autem natura animae nostrae, ut ex his facultatem creatoris cognoscant, qui quemcunque vult a non-existentia in existentiam ducit et e non-ente ens creat et in existentiam ducit, quandocunque vult. Is qui eos ita fecit, animas nostras quoque, quae naturâ iis cognatae sunt, fecit ut volebat. Et quum res visibiles cum iis crearet, lucem quoque simul cum iis creavit, quae ad ornatum rerum factarum pertinet et ex numero earum rerum est, quas in fine in existentiam duxit. Hisce rebus e rebus factis dedit existen- Fol. 21 b. tiam, dum antea non erant, ut plantas, semina, animalia, quadrupedia, reptilia terrae, pisces maris, aves informaret, se esse causam omnium rerum, eum qui quae non erant creavit. Et in fine ambas ornavit ex potentia et facultate sua, quum fieri non posset, ut alius creaturam crearet, alius ornaret addendo eas res, quae ab initio non erant. Nam omnibus his rebus naturis rationabilibus et invisibilibus satis indicavit de cognitione sua (ita ut eum cognoscere possint). Hoc quoque Beatus Moses, quum narratione sua nos edocere vellet, dixit: „In initio fecit Deus coelum et terram“ quum non haec sola in initio creata esse dicat, sed simul reliquas res indicet, quae quum intra alias essent simul cum iis nascebantur. Et ob hanc rem de iis, quae postea facta sunt, narrat, quomodo sensim paullatimque constituta sint, et quae statim una cum coelo terraque nata sint, quae postea. Et sensim de his omnibus retulit, ut etiam in narratione sua ostendit. Haec vero, quae simul cum iis creata sunt, silentio solum indicat, quum res interiores ante exteriores esse non possint neque quae includuntur ante ea quae includunt. Idcirco creationem aëris aquae collium montium ignis qui in terra est non memoravit, sed ea, quum silentio indicarentur, omisit, quoniam una cum iis, quae exteriora et continentia illa facta sunt, certo cognoscenda sunt. De iis autem, quae postea creata sunt, narratione accurata docuit, ut ex relatione earum rerum, quae postea natae sunt, accurate intelligamus, quae, quum cum silentio fecerit, ob hanc causam omiserit, quia una cum coelo et terra creata sunt, quum haec sint exteriora et continentia universum. Perspicuum igitur est, eum omisisse, ut naturas rationabiles et invisibiles singillatim memoraret, quum silentium satis indicet earum creationem, qualis una cum rebus visibilibus silentio cognoscitur.

---

* Job. 38, 7.

Quod etiam creatione hominis s. narratione de eo, quem fecit marem et feminam, nos imprimis edocuit. Composuit enim eum ex anima invisibili rationabili immortali et corpore visibili mortali. Illi est similitudo cum naturis invisibilibus, Fol. 22a. hoc cognatum visibilibus. Nam quum Deus vellet totam creationem colligere in unum quoddam ita ut quanquam e diversis naturis constituta uno vinculo contineatur, hoc animans creavit, quod natura sua cum tota creatione cognatum est, sc. hominem fecit, duas naturas non simul creans, sed primum formans corpus visibile; animam autem invisibilem corpore creato inspirans. In Evae autem creatione duas naturas simul creavit; nam partem e corpore Adami sumens, ex hac feminam formavit, una cum creatione corporis etiam animam inspirans. De Adamo igitur, quum Deus duas naturas non simul crearet, Beatus Moses in narratione sua hunc ordinem observavit, ut primo dicat, quae in initio creata sint, secundo loco ea, quae postea. In Eva autem, quum duae naturae simul existerent, creationem animae non memoravit. Solam enim rei visibilis constitutionem exposuit, quum perspectum haberet silentio satis indicari ea, quae simul cum illo facta et in eo sunt et continentur in eo tanquam termino, quem creator ei statuit.

In his rebus autem secutus est eundem ordinem, quem de tota creatione observavit; nam ante coelum et terram nihil creati erat; sola natura divina erat, quae causa rerum factarum est. Et natura divina aeterna est, quae non a quoquam existentiam accepit.

Creavit autem creaturam, quum volebat, et constituit eam non diversis temporibus, sed uno tempore, in quo, postquam incepit a coelo terraque creare mundum, etiam requievit finita tota creatione secundum facultatem atque scientiam ejus. Fecit autem ordinem creaturis et constitutioni rerum, quae naturam induerunt, quemcunque voluit.

Quoniam ergo haec hoc modo creata sunt, incepit narrare de creatione earum rerum, quae e coelo terraque exstiterunt,

ante quae nihil creati erat. Haec autem memoravit, quia exteriora sunt et totam creationem in se continent, quum sciret nihil nati esse ante haec. Et ut ante ea nihil creati fuit, ita quoque extra ea nihil nati fuit. Sed quum ea, quae creata sunt, partim cum terra et coelo facta sint, partim
Fol. 22b. postea ornatui omnium rerum in fine secundum voluntatem creatoris facta sint, necessarie ea quae simul cum coelo et terra creata sunt silentio indicavit memoratis iis quae exteriora sunt, hoc est: coelo et terra, simul cum iis indicans ea, quae in iis erant et iis continebantur, quum interiora ante exteriora existere non possent neque quae circumscripta sunt ante ea, quae includunt et in medio continent. Quomodo etiam in constitutione Evae corpus visibile memoravit, animam vero silentio indicavit, quum intra id et inclusa in eo et cum eo facta esset. De omnibus autem rebus, quae post coelum et terram exstiterunt, composite narrat, quo ordine creata sint, ita ut in constitutione Adami, quum anima et corpus non simul existerent; primum formationem corporis, tum creationem animae in historia creationis enarrat, quum ei pulchrum visum sit ordinem in creatione eorum servare.

Haec ergo omnia, quae dicta sunt, etsi multis dicta esse videntur, credo tamen necessarie dicta esse, quum nobis, qui librum creationis interpretaturi sumus, opus esse visum est, ut nihil detraheremus de iis, quae necessarie dici debent, sive ad refutanda ea, quae a quibusdam inepte dicta sunt, sive (pertinent) ad doctrinam rerum, quae in creatione factae sunt, de quibus Moses scripsit in libro suo.

Superfluum autem mihi videtur esse historias paganorum in medium afferre, quum hoc nihil prosit doctrina proposita, quum sint in errore vario et intricato, qui nullum habet fundamentum, nullam subsistentiam veram. Id autem solum, quod in eos incurrit et fortuito obviam venit et quod finxerunt, ausi sunt proferre, quomodocunque erat; et libris (ܘܒܟܬ̈ܒܐ) posterioribus tradiderunt, dum in veritate secundum verbum Scripturae* „in animo scortationis errarunt et Deum creatorem creationis reliquerunt“. Quapropter neque ea, quae ab eo facta sunt, quomodo creata sint, cognoscere

---

* Hosea 4, 12.

potuerunt, neque quoad formam, qua mundum indutum esse fingunt dicentes coelum circumagi ut globum, terram autem in puncto circini esse, quum forma geometriae s. mensurationis terrae mensurent (*lacuna*). Non in animo est nunc disserere adversus principes hujus stultitiae, quum Fol. 23 a.
multis verbis refutatio de iis egeat, si quis accurate in eos inquirere vult, quum nobis hoc tempus non sufficiat ad vituperationem eorum. Schema enim, quod cauponam cogitationum eorum decet, de coelo invenerunt. Et ut hi neque laudem neque gratias veras neque unum veritatis fundamentum in animo habent, ita quoque de coelo excogitaverunt, nempe id non stare certo loco, sed semper circumire, quum ei motus perpetuus et circumitio sempiterna sit — quae in veritate decent stultitiam inventorum eorum, qui huc illuc in fictione animi sui circumcursitant, quum semper quaestione simili his exagitentur, quum usque ad hunc diem veritatem non assecuti sint. Quum neque secum neque invicem consentiant in doctrina harum rerum, iis accidit quod ebriis accidere solet, quum putant coelum semper circumire — ii qui nausea, qua affecti sunt, putant terram, in qua stant, esse similem ei, qui motitatur et titubat.

Si igitur coelum est, decet stare, non moveri secundum terminum, qui ei constitutus est a creatore, qui ob hanc causam coelo terraeque infixam stationem et fundamentum firmum posuit, quum exteriora sint et universum includant (quasi) custodia sufficiens iis, quae in iis inclusa sunt. Secundum terminum, qui iis a Deo positus est, moveri possunt, dum sunt intra (terminum); extra autem terminum, qui iis positus est, moveri non possunt.

Jam vero putare haec esse aeterna neque ab alio existentiam accepisse id, quod fingunt in forma globi esse, (signum) esset multae stultitiae, quum aeternum neque corpus neque schema habeat neque compositum sit neque terminatum. Forma autem globi non accedit ad hanc naturam, sed corpus est, certo etiam composita est et forma ei est et terminata est secundum legem corporum.

Haec ergo omnia cum reliquis, quae iis cognata sunt, quae cogitant, (signa) sunt stultitiae eorum, qui in animo malo omni tempore errant, quum non sit stabilimentum erroris eorum, quia fieri non potest, ut errori eorum, qui creatorem universi non cognoverunt neque doctrinam de creatione inde (i. e. *a Deo*) acceperunt, stabilimentum aliquod inveniatur. Hi quantumvis gloriantur inventionibus suis, quod ex circumitione coeli et ex hac sphaera nova composuerunt scientiam astronomiae, quae apud eos admirationem habet, non possum Fol. 23b. quin rideam de stultitia eorum, quum eos similes esse censeam iis, qui in somniis (aberrant), qui quando in lectulis suis recubant, neque illo tempore sentiunt ubi sint, sibi videntur volare et in altum ascendere. Ita quoque illi, qui ea quae ante pedes sunt, non investigant neque suas res pulchre gubernare possunt, de globo ut (*lacuna*) nominatur balatus oris eorum, quum putent errorem suum sibi sufficere ad inveniendum omnia quae exstiterunt, narrantes nobis etiam de compositione stellarum, a qua inventio astrologiae initium cepit, quum nihil aliud sit quam quod stulti sunt, nos de his rebus informant(!). Nam si propter (secundum) stellarum compositionem, ut oratio eorum dicit, nos sumus incesti et casti, ebrii et jejunantes, justi et injusti — ut paucis dicam, boni et mali, qua tandem re perspicitur nos esse superiores animalibus? quum bonum a malo discernere non possimus neque malum odio persequamur, neque bonum amemus, sed necessitate acti secundum compositionem stellarum ad bonum et malum trahamur, ut illi dicunt et narratio eorum docet.

Explicit caput introductionis primum.

Caput secundum.

Jam vero decet nos discedere ab inanitate verborum talium et quum institutio Spiritus Sancti in medio proposita sit, animum nostrum inventionibus spiritus mali non ingravabimus. Quum autem interpretaturi simus librum creationis, quem B. Moses nobis scripsit non secundum voluntatem cogitationum suarum, sed tanquam aliquid quod a Spiritu S. didicit de iis rebus, quae usque ad id tempus hominibus nondum notae erant — ante interpretationem capitum ad refutanda ea quae a singulis non pulchre cogitata sunt et ad perfecte docendum argumentum libri divini, sufficienter in supra scriptis breviter tractasse mihi videor. Accedamus igitur ope Dei ad interpretationem capitum. Opinamur enim ea quae supra diximus, multo usui esse ad explanandas eas res, quae dicentur. Narrat enim B. Moses in hoc creationis libro non solum creationem harum rerum, quae factae sunt, sed etiam de his omnibus, quae Deus ab Adamo incipiens in gubernatione sua hominibus sensim faciebat usque ad adventum B. Jacobi ejusque filiorum in Aegyptum et postquam hoc facto mortem Jacobi et Josephi memoravit, totum librum finivit.

B. Ipsius commentarii fragmenta varia.

Ad Gen. 2. 15 pertinere videtur.

Fragmentum. Quum amorem nostrum erga Deum patefacimus, perspicuum est nos ad leges ejus inclinare, dum visibilia evitamus. Attamen voluntatem nostram pravam ostendimus, si leges ejus contemnimus et ad visibilia et illecebras corporis nos vertimus. Quoniam igitur tales nos Deus creavit et quoniam ei curae est, ut ejus leges sequamur et animam nostram in cognitione religionis erudiamus, ab Adamo incipit, quum ab eo tanquam primo cognitio generis humani apte initium ducat — et statim postquam creatus est, Deus leges ei dedit, per quas cognoscere debebat eum, qui ejus dominus et creator universi est, et ut ostenderet facultatem rationis suae distinctivam ad vituperationem (*lacuna*) ejus et odii ejus adversus Deum. Quod ergo Deus ei jussit*, ut eum (Paradisum) curaret et custodiret, sine dubio non dixit tanquam si utile sit ad custodiendum eum; sed quum sufficeret ad indicandam ejus potestatem, legem dedit. Fol. 24 a.

Hujus simile fragmentum quum tam laceratum atque inquinatum sit, ut vix paucissimi versus restitui possint, omittendum censui. Fol. 24 b.

---

* Gen. 2, 15.

Fol. 25a. Quo omnia a servitute mali literabuntur, quum mortem corruptionem passiones dissolvat, quum perdatur peccatum et daemonum potestas solvatur, quum abscindantur omnia, ut brevibus dicam, quae nunc nos contristant. Regnat enim super omnia gaudia et bona cum immortalitate et declinatione libertateque a peccato. Nam haec omnia in mente Dei, creatoris et domini nostrum omnium ab initio definita et constituta erant et creavit creationem quando voluit, et collocavit in ea ordinem gubernationis, quem ab aeterno approbatum habuit et adduxit in actionem, ubi ei iterum bonum esse visum est. Quum enim non solum ea, quae creaturus erat, cognita haberet, sed etiam ea, quae ex omnibus creaturis sive hominibus sive naturis invisibilibus in existentiam venturi erant, necessarie ab initio ei definienti et paranti tota eorum constitutio in mente (praesto) erat — ei qui creationi talia, quae universum promovent, in fine facturus erat, is qui modo ita, modo aliter egit. Et postea postremo et in fine omnia ornabat multa varietate, quum in partibus multis et speciebus multis secundum verbum B. Pauli (*Petri*? Acta 3, 18. 21) per prophetas cum hominibus locutus sit eo usque ut eos de novo innovaret, quod gubernatione Dni. nostri Christi indicavit. Et adducturus est ad eum finem, qui ab aeterno — ut multocies dixi — et ante fundationes creationis ei in mente positus erat. Et adduxit ad finem revelatione Dni. nostri Christi a coelo. Et futura erat toti universo correctio et renovatio de novo et mutatio pulchra. Testatur B. Paulus tum dicens: „in Christo creatio est nova, vetera transierunt et ecce, totum renovatum est“ tum dicens* „vanitati enim creatura subjecta est, non volens sed propter eum, qui subjecit, in spem quia et ipsa natura liberabitur a servitute corruptionis in libertatem gloriae filiorum Dei“. Et addit iis „scimus enim quod omnis natura ingemiscit et parturit usque ad hoc; non solum autem illa, sed et nos ipsi primitias spiritus habentes et ipsi intra nos gemimus adoptionem filiorum expectantes redemptionem corporis nostri.“

---

* Rom. 8, 20. 21.

Et una cum creatura etiam nos quondam gemebamus, quum gravia essent super nos mala, in quibus haerebamus et nunc postquam accepimus consilium de rebus futuris (*sequentia quum manca sint, non verto*) — optantes et expectantes ut liberentur ab his rebus. Fol. 25 b.

Hisce ergo omnibus satis demonstravit universae creationi esse bona constitutionis futurae, quam Dominus gubernatione in Christo (patefacta) nos edocuit esse tanquam principium a se (prodiens), per quam (gubernationem — ܕܒܪܗ) in initio multa cum praestantia fecit (ܥܒܕ) id quod postea erga totam creationem finiturus erat. Quae quidem non in fine Deus decrevit, sed ab aeternitate in mente ejus posita erant et parata, ut in existentiam venirent. Demonstrationem lucidam dedit nobis B. Paulus dicens* „sapientiam autem loquimur inter perfectos, sapientiam vero non hujus saeculi neque principum hujus saeculi, qui destruuntur, sed loquimur Dei sapientiam in mysterio, quae abscondita est, quam praedestinavit Deus ante saecula in gloriam nostram, quam nemo principum hujus saeculi cognovit: si enim cognovissent, nunquam dominum gloriae crucifixissent. Sed sicut scriptum est „quod oculus non vidit nec auris audivit nec in cor hominis ascendit, quae praeparavit Deus his qui diligunt illum“; et alio loco:** „Ei autem qui potens est vos confirmare juxta evangelium meum et praedicationem Jesu Christi, secundum revelationem mysterii temporibus aeternis taciti, quod nunc patefactum est per scripturas prophetarum secundum praeceptum aeterni Dei ad obeditionem fidei in omnibus gentibus, cognito solo sapienti Deo, per Jesum Christum cui honor in saecula saeculorum“. Duobus enim his testimoniis demonstravit Deum ab initio et ante omnes generationes decrevisse ut haec faceret et hoc in eo occultum et velatum fuisse, in fine autem manifestatum atque indicatum esse. (*Desunt versus quinque.*)

Et si nolumus, non utimur. Et haec ambo nos omnes possidemus, ut faciamus si volumus et si nolumus, non faciamus. Eligimus autem, quod nobis placet (*lacuna*). Fol. 26 a.

---

* 1 Cor. 2, 6—9. — ** Rom. 16, 25—27.

Neque quisquam eorum, qui librorum divinorum gnari sunt, negat hoc ordine Deum eas (*sc. naturas invisibiles et rationabiles*) admonuisse. Perspicuum autem est eas susceptibiles declinationis esse — quoniam multitudo daemonum innumerabilis est, ut (ܐܝܟܢܐ) etiam in quodam homine hi omnes inerant, ita ut multitudo incolarum eorum legio appellaretur secundum verbum Evangelistae*. Verum etiam suo arbitrio virtutem eligunt, dum ad mala aberrare possunt, si volunt. Et leges habent, secundum quas sese gerere debent, quibus observatis voluntatem suam bonam erga Deum ostendunt; si vero eas transgrediuntur, reprehenditur impietas eorum. Et iis dum manent in rebus justis, laudatio a Deo et praemium bonorum futurorum dabitur; attamen judicio tradentur, si ad malum inclinant.

Haec autem omnia aliquis e libro divino discere potest lucida ratione. Nam quod B. Paulus dicit:** „licet nos aut angelus de coelo vobis annuntiaret praeter id quod accepistis — anathema sit“ aperte indicat eos ut nos ad malum inclinare posse si volunt et judicium simile nostro iis servatum esse, si ad malum inclinant. Neque enim Dnus. noster dixisset:*** „discedite a me in tenebras exteriores quae paratae sunt diabolo ejusque angelis“, si non dixisset homines, quia cum daemonibus participes mali sunt, judicium quoque simili ratione atque illos accepturos esse. Ut enim de bonis hominibus dixit:† „similes sunt angelis“ et sunt filii Dei, quum filii (*participes*) resurrectionis sint. Non enim dixisset angelorum similes esse justos qui resurgunt, si non primum dignus fuisset cursus vitae eorum secundum voluntatem eorum et dignus esset labor eorum. (*Desunt versus quatuor.*)

Fol. 26 b. lin. 8. Omnia summa cum diligentia faciunt pro salvatione nostra secundum edicta, quae inde (*h. e. a Deo*) data sunt, ut etiam B. Paulus dicit:†† „omnes spiritus Dei ministri sunt et mittuntur eorum caussa, qui vitam possessuri sunt“. Et indicat omnibus naturis rationabilibus et invisibi-

* Luc. 8, 30. — ** Gal. 1, 8. — *** Matth. 25, 41. — † Marc. 12, 25. — †† Hebr. 1, 14.

libus, quae apud Deum fideliter manserunt, laborem perpetuum et assiduum esse, ut omni tempore edictis divinis serviant — iis quae liberationis nostrae causa data sunt. Quamobrem etiam B. Matthaeus de iis dicit:* „accesserunt et servierunt Domino nostro post victoriam contra diabolum. Servitium enim, quod erga eum propter liberationem omnium hominum patrabant, Dei placita perficientes, servitium (*lacuna*). De Spiritu autem Sancto dixit:** „eduxit eum in desertum;“ de iis autem***, „ei serviebant“, quum (Christus) dominio et potestate sua, quae ei placebant, perficeret; illi autem pulchro modo secundum praecepta divina servitio erga eum fungebantur. Neque vero solum ex legibus discebant, quae facienda essent, sed etiam institutionem de omni re a Deo (accipiebant).

Ad Gen. 1, 26.

In fine autem quum in eo esset ut in coelum ascenderet, haec iis tradidit, ut ipsi scirent et omnes homines docerent. Confidenter igitur contendo etiam naturas rationabiles et invisibiles in initio per allegoriam hanc scientiam acquisivisse — per verbum, quod a Deo dictum erat. Institutio autem accurata tunc iis data est, quum Dnus. noster Christus Apostolis eam traderet. Nam si verum est, quod B. Paulus dixit:† „ut innotescat principibus et potestatibus in coelo per ecclesiam multiformis Dei sapientia, secundum praefinitionem saeculorum quam fecit in Christo Jesu domino nostro“, certo multae stultitiae est contendere sapientiam Dei, quae ad subsistentiam ecclesiae in liberatione Dni. nostri Christi revelata est, nunc a naturis invisibilibus non cognitam esse; contendere accuratam institutionem naturae divinae, id quod in patre, filio, spiritu sancto cognoscitur, id quod secundum traditionem Dni. nostri subsistentia ecclesiae per eam perpetrata est, non ab initio iis notam fuisse. Nam perspicuum est, quum subsistentia ecclesiae hac traditione perfecta sit, tum acribiam traditionis notam esse, quando etiam ecclesiae subsistentiam et accuratam sapientiae Dei cognitionem per Fol. 27 a.

---

* Matth. 4, 11. — ** ib. 4, 1. — *** ib. 4, 11. — † Ephes. 3, 10.

ea, quae erga nos facta sunt, acceperunt. Causam, cur hic tanquam in allegoria posuerit verbum illud „κατὰ“* (ܐܝܟ), quod unum factorem designat, diligenti contemplatione instituta invenies.

Addidit etiam „ad imaginem nostram“; non dixit „ad imaginem meam“, sed „ad imaginem nostram“, ut magis confirmaret indicationem, quae in illo „faciamus“ (inest), quod ex verbis scripturae est „et dixit Deus“**. Et ex appellatione „imaginis“ (*lac.*) intelligitur naturam divinam esse unam. Ex eo autem, quod indicatur illo „ad similitudinem nostram“ accipimus significationem numeri personarum earum, in quibus natura divina cognoscitur (*lin. antepenult*).

Fol. 27 b. lin. 2. (Creatio) nova, quae multo praestantior est quam prior. Et ita a priore opinionem nostram de creatore altero derivamus. Si vero non (?) ita est et si crimen est ita cogitare ac dicere, patet nos persuasum habere quondam nos creatos esse in ejusdem nomine, in quo renovationem accipimus, in quo ei secundum potestatem et sapientiam ejus placuit ut primum crearemur. Postea autem ad praestantiorem procedit, non tanquam si prioris eum poeniteret ad alteram nos transferens, sed tanquam is qui ab initio ita praedefinierat, ut primum in illa essemus, tum in hac. Ut B. Paulus dixit:*** „quod oculus non vidit neque auris audivit nec in cor hominis ascendit, quae praeparavit Deus his qui diligunt illum“. Haec autem de rebus futuris dixit, per quas Deus nos creat (creaturus est), quum gubernatione in Dno. nostro Christo nobis dederit renovationem, per quam nos ineffabilibus bonis expectatis fruituri sumus. Haec igitur si Deo praefinita erant, secundaria non simul cum primariis dedit; sed causa secundariorum cognoscitur appellatione, in qua nos baptizamur. Nam in nomine patris, filii, spiritus sancti baptizamur, quum ab hoc renovationem perfectam accipiamus. Et patet nos credere illud (*nomen Dei trini*) etiam creationis nostrae prioris causam esse. Pulchrum igitur est quod nec de mutis nec de surdis animalibus usus est illo verbo*, quo praeter unitatem naturae nos ducebat ad alterum personarum numerum, quem causam constitutionis nostrae cognituri eramus; sed solum de hominibus, ut nos verbo edoceremur, verbo Dei — nos ex quibus is, qui causa hujus eruditionis nobis factus est, futurus erat. Nam homo est ille, qui salvationis nostrae causa a natura divina assumptus est, qui renovationi —

---

* Gen. 1, 26. — ** Ibid. — *** 1 Cor. 2, 9.

Ad Gen. 1, 27 — 2, 1.

Quis sit et unde et quid discriminis cum his reliquis Fol. 28a. ei sit. Necessarie quum iterationem narrationis suae faciat, dicit:** „et creavit Deus hominem, ad imaginem Dei creavit eum, masculum et feminam fecit eos" dicens ita, ut de aliis rebus fecit, id quod voluit et id quod promiserat facere etiam factum esse et verbum suum evenisse; simul autem indicans iteratione narrationis suae, id quod homo ad imaginem Dei factus est esse praestantiam creationis hominis. Nam ut per haec cetera iteratione narrationis suae praestantiam uniuscujusque eorum significavit, et cujus causa facta sit — ita hoc loco scripsit: „ad effigiem Dei creavit eum", ut indicaret hoc esse insigne in constitutione ejus, quod omnia in eo colliguntur, quod per eum tanquam imaginem ad Deum accedunt, ministerio suo erga hunc (*hominem*) leges quae inde (*h. e. a Deo*) datae sunt perficientes, diligentia erga hunc (prodita) legislatorem reconciliantes. Quum Deus nulla re egeat neque visibilis sit, gloriam quae ei debetur offerunt usu, quem praebent huic, qui eget et cuique visibilis est. Et iterum secundum consuetudinem suam addit quaedam ad iterationem narrationis suae ad accuratam eorum, quae existebant, indicationem, ut fecit de luminibus dicens supra in genere „fecit Deus lumina in firmamento coelo ad illucendum supra terram et dirimendum inter diem et noctem"; in iteratione historiae autem dixit: „et fecit Deus lumina magna, lumen magnum ad gubernationem diei, lumen parvum ad gubernationem noctis, et sidera", ut post haec, quae in mediam historiam introduxit, dilucide nos edoceret, utrum gubernationi diei (destinatum) sit an gubernationi noctis. Ita quoque hoc loco de verbo Dei genere scripsit, id facere hominem, tum illud generale quod masculus et femina est. Attamen in iteratione historiae suae, postquam dixit: „fecit Deus hominem ad imaginem Dei“ addit „masculum et feminam eos fecit“, (rem) qua distinguitur natura generalis. De animalibus igitur non dixit: „masculus et femina“, etsi notum sit haec quoque talia facta esse, sed dixit solum „Deus fecit κήτη magna et omnem animam animalium reptantium, quae motitant aquam secundum genus suum et omne volatile alatum secundum genus suum“ et iterum „fecit Deus animalia terrae secundum genera eorum et pecudem secundum genus suum et omnia reptilia terrae secundum genera sua“ nullo loco addens „masculum et feminam“. Hoc autem loco postquam dixit: „fecit Deus hominem, ad imaginem Dei fecit eum“ addit „masculum et feminam fecit eos“ — non temere, sed quia hi simul masculi et feminae facti sunt. Ex quibus (substantiis) Fol. 28 b. Deus eos facere voluit (*fecit eos*), alteros ex aqua, alteros e terra; neque vero homo tali ratione factus est. Non enim femina ut vir e terra formata est, sed e terra formatus est vir, femina ex parte ejus. Necessarie hoc loco indicavit „masculum et feminam eos fecit“, quum diverso, non eodem modo facti sint, indicans, etsi modus fiendi eorum secundum voluntatem creatoris differat, eos tamen duos esse unum quiddam, unam esse eorum et masculi et feminae naturam, ut etiam (*naturam*) omnium animalium, quae facta sunt in terra. Pulchrum autem est, quod postquam dixit primum „masculum“, tum addidit „feminam“, quum hic sit ordo creationis eorum, quum primum exstiterit masculus, tum femina.

---

* h. e. ad imaginem et similitudinem nostram. — ** Gen. 1, 27.

Et porro addit:* „et benedixit eis Deus et dixit eis Deus: crescite et multiplicamini et replete terram et roboramini super eam et dominamini piscibus maris et volatili coeli et omni animanti, quod reptat super terram“. Nam omnibus iis, quae jussu verbi Dei exstiterunt, finem impositum esse, iteratione narrationis suae indicat addens (ea) accepisse vires benedictione a Deo (data), ut multiplicentur traditione generis sui. Necessarie enim nos decet ostendere eum, postquam dixit de creatione avium et eorum quae ex aqua exstiterunt, quam quinto die definivit, addidisse „benedixit iis Deus dicens: crescite et multiplicamini“; attamen de creatione reptilium, animalium quadrupedum, pecudis dicens die sexto non addidit „benedixit iis Deus et dixit: crescite et multiplicamini“, quum perspicuum sit etiam horum genera secundum voluntatem Dei multiplicari ut aves et reptilia aquae. Quoad creationem reptilium et animalium quadrupedum, non modo eam die sexto definivit, sed hoc die etiam hominem creavit, quum placeret Deo ut eodem die una cum homine animalia quadrupeda existerent, quum necessarie ejus usui serviant, quum etiam res humanae in hisce necessitatibus sine servitio horum existere non possint. Ob hanc causam cum creatione animalium quadrupedum eam hominis conjunxit, quoniam post ea (creata) eodem die exstitit.

---

* Gen. 1, 28.

Postquam dixit de creatione hominis, addit: „et benedixit iis Deus et dixit: crescite et multiplicamini,“ quum benedictione hominis cetera quoque animalia, quae eodem die facta sunt, in genere benedictionem acciperent; propterea quod pariter atque genus hominum benedictione Dei multiplicatur per traditionem, ita etiam genus horum, cujus servitio et usu hoc (genus humanum) necessarie indigebat. Fol. 29a.

Postquam dixit „multiplicamini“, addidit „replete terram et tenete eam et dominamini piscibus maris et omni pecudi et omni animali terrae et omni reptili quod reptat super terram.“ Patet autem, hanc benedictionem aut hanc definitionem, quae per benedictionem hominibus dominatur, necessarie etiam multiplicationem horum (animalium) efficere, quos hic (homo) recturus, quibus dominus facturus erat. Et tum addit Deus* „ecce, dedi vobis omnem herbam, quae seminatur, quae serit semen super faciem universae terrae, et omnem arborem, in qua sunt fructus atque quae semen serit; vobis erit ad vescendum. Et omnem bestiam terrae et omne volatile coeli et omne quod reptat super terram, in quo est anima vivens, omnem virentem herbam ad vescendum“, h. e. non modo vos dominos pecudi creavi, sed etiam omnibus terrae fructibus, sive quod per semina sive per arbores dedi, et animalibus, quae sub dominatione vestra posita sunt.

---

* Gen. 1, 29.

Ad haec addit propheta „et fuit ita“, ut ostenderet id, quod Deus de iis quae exsistebant imperavit, non solum tunc, sed etiam postea finem assecuturum esse. Necessarie igitur etiam decretum, quod a Deo decretum erat de iis, secundum consuetudinem suam iis adjungit dicens „et vidit Deus omnia quae fecerat et ecce, recta valde.“ Nam placuit ei, ut quod in rebus supra enumeratis sensim paullatimque fecerat, hoc nunc etiam de universo statueret post creationem hominis. Propterea neque ita, ut de rebus antecedentibus dixit „καλά“, sed addidit „καλὰ λίαν“, ut demonstraret, quamobrem post omnia hominem fecerit ens praestantissimum et tum omnem creationem secundum voluntatem suam finiverit, formans hunc (hominem), in quo tota (creatio) conjunctionem habitura erat, quum (creatio) per hunc et per ea, quae erga eum perficiuntur, ad creatorem suum accedat. [Tum ei placuit, ut id diceret, quum neque rerum creatarum neque ejus, quod serviebat ad earum ornatum, quidquam remaneret, quod finitione egebat.]

His dictis addit „et factum est vespere et mane, dies sextus“; haec autem tum addidit, postquam narrationem omnium rerum die sexto factarum finivit, ut etiam de ceteris diebus fecerat, omni die dicens de iis, quae in eo exstiterant. Omnibus rebus creatis finitis addebat „factum est vespere et mane, dies tertius“ aut „quartus.“ Et iterum ut compleret institutionem auditorum, addit* „igitur perfecti sunt coeli et terra et omnis ornatus eorum.“ Et perlucide indicavit, coelum esse primum et terram una cum eo factam esse. Statim in initio demonstravit, ea (coelum et terram) exstitisse una cum omnibus rebus, quae simul cum iis creatae sunt, quum exteriora omnium ceterorum sint et in se contineant omnes creationis partes. Addidit ergo hic „et omnis ornatus eorum“ ornatum amborum vocans ea, de quibus postea narrat.

---

* Gen. 2, 1.

Adjunxit autem* [„finivit Deus omnia opera sua quae fecit in die sexto“ h. e. finivit coelum et terram cum omni eorum ornatu in die sexto, non relinquens quidquam quod creationi, tanquam si imperfecta sit, addi debebat. Quum postquam incepit a coelo et terra, in die sexto omnia finiverit, quando hominem quoque in fine omnium rerum fecit, eum ad imaginem suam creans et in eo omnem creationem conjungens. Addit ergo „requievit in die septimo ab omnibus operibus suis, quae Deus inceperat facere.“ Nam dixit, in die sexto creationem omnium rerum finitam esse, septimo autem die eum requievisse et cessasse a creando, quoniam omnia in die sexto finiverat. Manifestum autem est eum non innovasse quidquam post diem sextum, quum perpetuo et semina et plantae et animalia fiant; neque vero de novo (fiunt), sed secundum ea quae antea fuerunt, neque in fine incipiunt esse, sed ex existentia secundum definitionem et secundum jussum aut benedictionem, quae iis data est, omnia omni die amplificantur.]

Ad Gen. 2, 8—10.

Ἐδὲμ δὲ ἔοικεν ὀνομάζειν τὸν τόπον τὸν κατὰ ἀνατολὰς κείμενον, ἐν ᾧπερ ὁ παράδεισος ἦν, οὐ μικρόν τι μέρος τῆς γῆς οὕτω καλῶν. Μέγαν γὰρ δείκνυσι τὸν παράδεισον, εἴγε ὁ τοῦτον ἄρδων ποταμὸς μετὰ τὴν ἐκείνου χρείαν ἔξω φερόμενος, τέσσαρας οὕτω μεγίστους ἀποτελεῖ ποταμούς Necessarie igitur perspicitur hunc locum, in quo paradisus inest, multo majorem esse ipso paradiso, quum pateat, quemcunque locum multo majorem esse quam id, quod in eo inest. Ὥστε τῇ τοῦ Ἐδὲμ προσηγορίᾳ μὴ τὸν παράδεισον ὀνομάζεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν οὐ βραχύν τινα τόπον, μέρος μὲν εἶναι νομιζόμενον τοῦ Ἐδὲμ καλουμένου τόπου, προσεγγίζοντα δὲ, ὡς εἰκὸς, τῷ παραδείσῳ. Ὅθεν περὶ τοῦ Καΐν οὕτω φησί· καὶ ἐξῆλθε Καΐν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ κατῴκησεν ἐν τῇ Ναΐδ κατέναντι Ἐδέμ. Ὡς ἂν

Fol. 30a.
Migne
p. 637.

---

* Quae uncinis inclusa graece leguntur apud Migne p. 636; quum tamen textus non prorsus inter se consentiant, translationem latinam retinendam censui.

πρότερον μὲν αὐτῶν ἐν Ἐδὲμ οἰκούντων, ἔνθαπερ αὐτοῖς καὶ ὁ Θεὸς ἐπεφαίνετο. Ἐπειδὴ δὲ ἔξω τῶν τόπων ἐγένετο ἐκείνων, ἀποῤῥιφεὶς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν οἰκείαν κακοπραγίαν, ἐν ἑτέρῳ τόπῳ λοιπὸν οἰκεῖ ἐπονομαζομένῳ Ναῒδ, ὃς ἀντικρὺ τοῦ Ἐδὲμ ὑπῆρχε τόπου, ἐν ᾧ τὸ πρότερον ᾤκουν. Οὕτω γὰρ καὶ τὸν Ἀδὰμ ἐκβληθέντα τοῦ παραδείσου, κατῳκίσθαι ἔφη κατέναντι τοῦ παραδείσου. Τοίνυν ἐξ ἁπάσης τῆς γῆς ὥσπερ τινὰ ἔξοχον τόπον κατὰ ἀνατολὰς ἐκλεξάμενος, Ἐδὲμ ὀνομαζόμενον, ἐν αὐτῷ δὴ τὸν παράδεισον κατεσκεύασεν.* Ἐν ᾧ δὴ τιμῆσαι βουληθεὶς γεγονότα τὸν ἄνθρωπον ἔταξεν οἰκεῖν.

Et iterum addit „et produxit Deus de humo omnia quae visu jucunda sunt et suavia ad vescendum.“ Etiam hic indicat se usum esse illo „plantavit“ ad demonstrandam diligentiam Dei. Nam quod dixit „produxit de humo“ indicavit, eum decreto decrevisse, ut germinatio arborum ex terra fiat. Neque vero hoc dixit „in fine fecit ut arbores paradisi ex humo germinarent.“ Infra enim quoque dixit „formavit iterum Deus ex terra omne agri animal et omne coeli volatile“, οὐχ ὅτι ἄλλα ζῶα μετὰ τοιαῦτα πεποίηκεν ἐκ τῆς γῆς, ἀλλὰ περὶ τῶν ἤδη γεγονότων κατὰ ἐπανάληψιν, διὰ τὸ προκείμενον λέγει. Τὸ δὲ „ἔτι“ ἔκ τινος ἰδιώματος τῆς Ἑβραΐδος προστίθησι Fol. 30b. γλώσσης. Οὕτω καὶ τό· ἐξανέτειλεν ἔτι ὁ Θεὸς ἐκ τῆς γῆς. Arbores enim paradisi germinarunt, quando etiam cetera germinarunt. Ut enim dixit „terra producat gramen, herbas semina serentes secundum genus suum et similitudinem suam et arborem fructiferam fructus ferentem, in qua semen ejus inest secundum genus ejus super terram“, et uno verbo haec omnia creata sunt — simul autem omnia indicavit, genera arborum et seminum multorum et variorum, ita ut verbo comprehendi non possint, si quis omnia singula enumerare velit, quae quanquam varia et multiformia sunt, secundum voluntatem Dei uno verbo creabantur; ita simul cum iis secundum voluntatem Dei etiam illa germinabant, quae pulchra et decora sunt. Paradisum ornare voluit, ut habitationi hominis serviret. Hoc igitur „produxit iterum

---

* Syrus addit „ornans eum arboribus visu et ad vescendum jucundis.“

Deus de humo omnia, quae visu pulchra et suavia ad vescendum sunt" conjunxit cum hoc „plantavit Deus paradisum", quum sententia eadem sit.

Dixit* „fecit Deus paradisum in oriente, in quo posuit hominem; quem ornavit arboribus variis et pulchris, et omnia, quae visu jucunda et ad vescendum suavia sunt, in eo fecit et arborem vitae in medio paradiso et arborem cognitionis boni et mali." Necessarie haec commemorat dicens inter omnes arbores paradisi, quae ut hae factae erant, etiam arborem vitae et arborem cognitionis boni et mali in medio paradiso fuisse. Nam quum harum causa Deus Adamo jussum daturus esset, necessario in medio Paradiso esse debebant, quum etiam qui jussum accepturus erat, in ejus medio futurus esset. Ut per hoc intelligeretur, eum dominium totius paradisi et jucunditatem ex eo toto possidere. Et iterum quum propheta pulchritudinem paradisi indicare vellet, non modo pulchritudinem arborum memoravit, sed etiam magnitudinem ejus, quia ut dixi haec honorem ejus, qui ibi habitaturus erat, indicabant. Addit**: flumen egressum est ex Eden ad irrigandum paradisum et inde in quatuor capita divisum est; nomen unius Pîschôn, quod circumdat totam Havîlam, ubi aurum est; cujus aurum optimum est, ibi sunt bdellium et lapis onychinus. Et nomen fluminis secundi Gîhôn, quod circumdat totam terram Kûsch; et nomen tertii fluminis Deklat, quod fluit versus Atûr; et flumen quartum est Prat." Neque vero sine causa propheta divinus haec enarrat.

---

* Gen. 2, 8. ** Gen. 2, 10.

II. Fragmenta commentarii in Prophetas Minores.

A. In Hos. 8, 7—12 v. Migne p. 173.

Fol. 32a. [Διαλλάττει γὰρ οὐδὲν τῶν γεννημάτων ἐκείνων] ἃ ὑπὸ καύσωνος ἀνέμου ξηρανθέντα τε καὶ διαφθαρέντα ἄχρηστα παντελῶς ἐστι πρὸς διατροφὴν ἀνθρώποις· φθορὰ μὲν γὰρ αὐτὰ διαδέχεται καὶ ἀπώλεια· ἔστι δὲ ἀνωφελὲς ἀνθρώποις ἄλευρον εἰς διατροφὴν ἐπιτήδειον οὐ δυνάμενον ποιεῖν· εἰ δ᾽ ἄρα τι καὶ γένοιτο ὡς φαῦλον εἰς βρῶσιν προστίθεται ἀλόγων· τὸν αὐτὸν γὰρ δὴ τρόπον καὶ ἡ περὶ τὰ εἴδωλα θεραπεία ἐπιβλαβὴς μέν ἐστι καὶ ὄνησιν παρέχουσα οὐδὲ μίαν· ὥστε εἴ τι καὶ περίεστιν ὑμῖν ἑτέρωθεν τῶν πολεμίων ἔσται καὶ τοῦτο κέρδος διὰ τὴν ἐνοῦσαν ὑμῖν ἀσέβειαν. „Κατεπόθη Ἰσραήλ· νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος ἄχρηστον· ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους.“ Παντελῆ γὰρ ἀφανισμὸν ὑπὲρ τούτων ὑπομενεῖτε ληφθέντες ὑπὸ Ἀσσυρίων· ὥσπερ τι σκεῦος παντελῶς ἄχρηστον ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις ἔσεσθε οὐδενὸς ἀξιούμενοι λόγου. „Ἀνέθαλε καθ᾽ ἑαυτὸν ἐμοί.“ Ἐπέδωκαν εἰς πλῆθος διὰ τῆς ἐμῆς κηδεμονίας καὶ οὐδένα ποιεῖσθαί μου λόγον ἐθέλοντες τοσούτων ἀγαθῶν ὄντος αὐτοῖς αἰτίου αὐθαδείᾳ πάντα διεπράττοντο κατὰ τὸ δοκοῦν ἑαυτοῖς· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ „καθ᾽ Fol. 32b. ἑαυτόν“. „Ἐφραῒμ δῶρα ἠγάπησεν.“ Καὶ οὐδὲ τοῖς παροῦσιν ἀρκούμενοι πρὸς πλεονεξίαν ἑώρων. „Διὰ τοῦτο παραδοθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν.“ Εἰκότως ἄρα ὑπὸ τοῖς ἐχθροῖς γεγονότες αἰσθήσονται ὧν τε ἠσέβουν εἰς ἐμὲ, ὧν τε ἠδίκουν. „Νῦν εἰσδέξομαι αὐτούς.“ Ἀναμενῶ γὰρ αὐτοὺς ἐν τῇ τῶν Ἀσσυρίων χώρᾳ· εἰς ἐκείνην διὰ τῆς αἰχμαλωσίας ἕλκων αὐτοὺς, ὥστε τῶν ἀσεβημάτων τῶν οἰκείων αἴσθησιν λαβεῖν τότε· πῶς καὶ τίνα τὸν τρόπον; „Καὶ κοπάσουσι μικρὸν τοῦ χρίειν βασιλέα καὶ ἄρχοντας.“ Παύσονται γὰρ τοῦ τὰς παρανόμους ταύτας βασιλείας τε καθιστάναι καὶ ἀρχὰς τῇ αἰχμαλωσίᾳ παιδευόμενοί τε καὶ τῆς παρανομίας αἴσθησιν λαμβάνοντες τῆς οἰκείας.

„Ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραΐμ θυσιαστήρια, εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ.“ Καὶ γὰρ εἰκότως ὑπομένουσι ταῦτα, ὑπὲρ ὧν τὴν ἀσεβῆ βασιλείαν κατεστήσαντο ἐκείνην· ἐπειδὴ ταύτην εὗρον ὁδὸν τοῦ πολυειδῆ τῶν εἰδώλων εὑρέσθαι τὴν θεραπείαν, πολλά τε ἑαυτοῖς ἐγεῖραι καὶ ποικίλα θυσιαστήρια, ἐν οἷς δὴ μάλιστα πλημμελήσαντες δικαίως δώσουσι δίκας. „Καταγράψω αὐτῷ πλῆθος καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ.“ Τοῦτο γὰρ δὴ τῶν θυσιαστηρίων τὸ πλῆθος καὶ τῶν νόμων τῶν καινῶν ὧν εὕραντο περὶ τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν, ὥσπερ ἔγγραφόν τινα κατηγορίαν ἀποθήσομαι κατ᾽ αὐτῶν

B. In Joel 1, 19—2, 2, v. Migne p. 217. 220.

Κοινῇ δὲ πάντες ἐπὶ τοῖς κατέχουσι κακοῖς παρὰ σοῦ τῶν Fol. 33a
τηλικούτων κακῶν αἰτήσομεν τὴν λύσιν, ὅτι δίκην πυρὸς ἅπασα
ἡ χώρα σὺν τοῖς ἐνοῦσι δένδροις ἠφάνισται· „ὡραῖα“ γὰρ „τῆς
ἐρήμου“ λέγει τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι τόπους πρὸς σπερμάτων καταβολὴν
ἐπιτηδείους ὄντας, οὓς εἰώθασι κοινῷ λόγῳ „ὀροπέδια“ καλεῖν·
ἵνα οὖν εἴπῃ· ὅτι πᾶς τόπος καὶ πᾶν ξύλον ἠφάνισται, ὡς
ὑπὸ πυρός τινος καταπεφλεγμένα. „Καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψε
πρὸς σὲ, ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις [ὑδάτων.“ Ἀπολεῖται, φησὶ,
τῷ δίψει τὰ κήνη τῶν πηγῶν ἐκ τῆς ἄγαν] ἀνομβρίας ὕδωρ οὐ
δυναμένων ἐκπέμπειν· εἶτα τῇ πλατύτητι δηλώσας τῶν κακῶν τὸ
πλῆθος ἐπάγει τὰ ὅμοια τοῖς προκειμένοις. „Σαλπίσατε σάλπιγγι
ἐν Σιὼν, κηρύξατε ἐν ὄρει ἁγίῳ μου καὶ συναχθήτωσαν πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν γῆν· ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα
νεφέλης καὶ ὁμίχλης.“ Τῇ τοίνυν σημασίᾳ τῆς σάλπιγγος κατὰ
τὸ νόμιμον ἔθος χρησάμενοι [πάντας ἐπὶ τὸ Σιὼν] συναγάγετε
[ὄρος, ἔνθα μοι τὴν θρησκείαν ἀποδίδοσθαι ἔθος· αὐτόθι] τὸν Fol. 33b.
ἔλεον αἰτοῦντες τὸν θεῖον, ἐπειδὴ οὐ πόῤῥω συμβέβηκεν εἶναι
τὴν ἠπειλημένην ὑμῖν ἡμέραν παρὰ τοῦ θεοῦ, ἣ σκότους αὐτάρκης

καὶ γνόφου πάντας πληροῦν, ὡς ἐν νεφέλῃ τινὶ καὶ ὁμίχλῃ πάντα καθεστῶτα ὁρᾷν οὐχ οἵους τε ὄντας· καλῶς δὲ ἐπὶ Σιὼν ὄρος ἅπαντας καλεῖ, ἐν ᾧπερ κατὰ τὸ Μωσαϊκὸν ἔθος θεραπεύεσθαι τέτακτο τὸ θεῖον· ὡς ἂν καὶ τοὺς τῶν δέκα φυλῶν ἀπολελοικότας μὲν τὴν αὐτόθι τοῦ θείου θεραπείαν, [ταῖς δαμάλεσι δὲ κατὰ τὴν τοῦ Ἱεροβοὰμ προσανέχοντας συμβουλὴν ἐντρέψῃ·] νῦν γοῦν τῆς μανίας ἀποστάντας ἐκείνης πρὸς τὸ Σιὼν ὄρος ἰδεῖν καὶ τὸν τοῦ παντὸς Κύριον αὐτόθι θεραπεύεσθαι τεταγμένον, ἵν᾽ οὕτω τῶν προσδοκωμένων αὐτοῖς κακῶν λάβοιεν τὴν λύσιν· τοῦτο γὰρ δὴ καὶ προσγεγονὸς ἐπὶ τοῦ Σενναχηρεὶμ Ἐζεκίου βασιλεύοντος τῆς Ἰουδαίας τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον οἰκοῦσιν εὕροι τις ἂν προδήλως. „Ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρός· ὅμοιος αὐτῷ οὐ

C. In Joel 2, 20—26 v. Migne p. 228.

Fol. 34a. ἐρημίᾳ τε αὐτοὺς καὶ ἀφανισμῷ παντελεῖ παραδιδούς· πρῶτον μὲν γὰρ διὰ Βαβυλωνίων τιμωρήσομαι Ἀσσυρίους· μετ᾽ ἐκεῖνο δὲ Βαβυλωνίους διὰ Περσῶν παντελῶς ἀπολέσω· τοσαύτην δὲ αὐτῶν ἐργάσομαι τὴν ἀπώλειαν, ὥστε δίκην τῶν ἀποθνησκόντων τε καὶ παντελῶς νεκρουμένων τήν τε σῆψιν αὐτῶν καὶ τὴν δυσωδίαν μηδένα διαλαθεῖν· τὴν γὰρ σαπρίαν καὶ τὸν βρόμον, τοῦτο λέγει, ὡς ἐπιτεθνηκότων ἤδη καὶ νεκρῶν κειμένων· τὸ δὲ „ἀναβήσεται“, ὅτι πᾶσιν ἐξάκουστος ἔσται, φησί· τούτων δὲ πάντων αἴτιον τί; „Ὅτι ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα αὐτοῦ.“ Δείξει γὰρ τῶν οἰκείων ἔργων τὸ μέγεθος ὁ θεὸς ἐν τῇ περὶ αὐτοὺς τιμωρίᾳ. Εἶτα ἀκολούθως ἐπάγει· „Θάρσει, γῆ, χαίρου καὶ εὐφραίνου· ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι· θαρσεῖτε, κτήνη τοῦ πεδίου, ὅτι βεβλάστηκε τὰ πεδία τῆς ἐρήμου· ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ· ἄμπελος καὶ συκῆ ἔδωκαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν.“ Ἐν εὐφροσύναις μὲν οὖν ἔσται ἡ γῆ ἐπὶ τῷ μεγέθει τῶν παρὰ τοῦ θεοῦ γιγνομένων, ἀπειληφυῖα τῶν καρπῶν τῶν οἰκείων τὴν φοράν· οὐδὲν ἧττον καὶ τὰ τοῦ πεδίου κτήνη δαψιλῆ τῆς νομῆς ἔχοντα
Fol. 34b. τὴν ἀπόλαυσιν· καὶ πρὸς ἅπασί γε ὅτι καὶ ὁ ἐκ τῶν ξύλων καρπὸς δαψιλὴς παρέχεται τοῖς δεομένοις. „Καὶ τὰ τέκνα Σιών,

χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν· ὅ τι ἔδωκεν ὑμῖν βρώματα εἰς δικαιοσύνην· καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον καθὼς ἔμπροσθεν· καὶ πλησθήσονται αἱ ἅλωνες σίτου καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου.“ Ἃ γὰρ ἐν τοῖς ἀνωτέροις εἶπεν ἀφῃρῆσθαι, ταῦτα νῦν ἀποδίδοσθαι λέγει· πάντες γάρ, φησίν, οἱ περὶ τὸ Σιὼν ὄρος συλλεγόμενοί τε καὶ τὴν καθήκουσαν τῷ θεῷ πληροῦντες θεραπείαν δίκαιοι εἶεν ἂν εὐφραίνεσθαι τὴν ἀφθονίαν τε τῶν καρπῶν ἀπολαβόντες, ἣν δικαίως αὐτοῖς μεταμεληθεῖσιν ὑπὲρ ὧν ἥμαρτον παρέσχηκεν ὁ θεὸς καὶ ὅτι τῶν ὑετῶν αὐτοῖς εὔκαιρον καὶ αὐτάρκη παρέξεται τὴν χρείαν· ὥστε καὶ τὰ ἐκ γῆς φυόμενα τῶν σπερμάτων καὶ τοὺς ἐκ ξύλων καρποὺς μετὰ πολλῆς αὐτοῖς προσγίνεσθαι τῆς περιουσίας. „Καὶ ἀνταποδῶ ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμπη, ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς· καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὃς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα·

D. Ex introductione in Amos. v. Migne p. 242. 244.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΑΜΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ.

Πρόδηλον μὲν οὖν ὅτι καὶ μακάριος Ἀμὼς ὁ προφήτης, Fol. 35a. ὃν ἑρμηνεύειν θεοῦ χάριτι πρόκειται νῦν ἡμῖν, περὶ τῶν τῷ λαῷ συμβησομένων διὰ πάσης μικροῦ τῆς προφητείας λέγει ἅ τε παρὰ τῶν Ἀσσυρίων πείσονται πρότερον αἱ δέκα φυλαὶ μηνύων καὶ ἃ περὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Ἰούδα φυλήν, εἴτ' οὖν τοὺς λοιποὺς τοὺς τῆς βασιλείας ἐκείνης ὑπὸ τῶν Βαβυλωνίων γίγνεσθαι ἤμελλεν· τούτου δὲ λόγος ἦν τοῖς προφήταις οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν περὶ τὸν λαὸν ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τῆς τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ δείξεως ὁ Θεὸς ἐποιεῖτο, ἐπὶ κοινῇ τῇ πάντων ἀνθρώπων σωτηρίᾳ κατὰ τὸν οἰκεῖον γενησομένης καιρόν· τούτου γὰρ ἕνεκεν αὐτοὺς καὶ ἀφώρισε τῶν ἐθνῶν καὶ περιτομῇ διέκρινε καὶ οἰκείαν ἔχειν παρεσκεύασε χώραν καὶ ἀφωρισμένως ἐν τῷ ὄρει τῷ Σιὼν διὰ τῆς νομικῆς διατάξεως τὴν περὶ αὐτὸν προσέταξε ποιεῖσθαι θεραπείαν, ἵν' ἐκ τοιούτων κατὰ τὰς προφητικὰς μηνύσεις καὶ

τὴν ἄνωθεν ἐπὶ τούτοις περὶ τὸν λαὸν γεγενημένην διάταξιν φανεὶς ὁ Δεσπότης Χριστὸς δῆλον ἅπασιν ἐργάσηται τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι οὐχ ὕστερον ἐκαινοτόμησεν ὁ Θεὸς τὴν ἁπάντων ἀνθρώπων σωτηρίαν, ἀλλ' ἄνωθεν καὶ πρὸ μακρῶν τῶν χρόνων τοῦτο Fol. 35b. προωρισμένον κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον ἔχων παρ' ἑαυτῷ, ἐξελέξατο μὲν τὸν Ἀβραάμ, συνέστησε δὲ τὸ ἐξ ἐκείνου γένος, ἐπιμέλειαν δὲ αὐτοῦ καθ' ὃν εἰρήκαμεν πεποίηται τρόπον· ἵν' ἐξ αὐτῶν ὕστερον ὁ Δεσπότης Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα ἐπὶ τῇ πάντων ἀνθρώπων φανεὶς σωτηρίᾳ δῆλος ὑπάρχῃ κατὰ τὸν ἄνωθεν ὁρισμὸν ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν παρεληλυθώς. Ὑπὲρ δὴ τούτων καὶ μετοικισθῆναι τὸν λαὸν διὰ τῆς αἰχμαλωσίας παρεσκεύασεν ὅλον καὶ ἐπανήγαγεν ἐξ αὐτῶν οὓς ἐβούλετο, ὧνπερ οὖν ἡγεῖτο ἡ Ἰούδα φυλὴ μόνη ἡ πᾶσα τὴν ἐπάνοδον δεξαμένη, ἐπειδήπερ ἐξ αὐτῆς ἤμελλεν ἀναφαίνεσθαι τὸ κατὰ σάρκα ὁ Δεσπότης Χριστός· τῶν λοιπῶν γάρτοι φυλῶν ἀφ' ἑκάστης ἑπόμενοι ταύτῃ συνανῆλθον ὀλίγοι· ἵνα διὰ μὲν τῆς γεγενημένης αἰχμαλωσίας καὶ τῆς ἐπανόδου τοῦτον ἀποτελεσθείσης τὸν τρόπον δῆλος γένηται τῆς περὶ τὸν λαὸν ἐπιμελείας ὁ σκοπὸς τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τοῦ φανησομένου γε ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῇ πάντων ἀνθρώπων σωτηρίᾳ πάντα ποιοῦντος· ὥστε δὲ μὴ εἰς ἀπόγνωσιν παντελῆ καταστάντας ἐπιμιγῆναι τοῖς ἔθνεσι τὴν αἰχμαλωσίαν ὑπομεμενηκότας ἐκείνην, χώραν δὲ μηκέτι μήτε τὴν ἐπάνοδον ἔχειν μήτε τὸν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν χωρισμὸν ἄνωθεν διὰ τῶν προφητῶν καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν ἐσομένην ἐμήνυε καὶ τὴν ἐπάνοδον ἐπ' ἐκείνῃ· ἵνα ταῖς ἐλπίσι κρατούμενοι ταύταις·

E. In Amos 2, 3—5 v. Migne p. 256.

Fol. 36a. συντόμως τε εἰπεῖν, τοσοῦτος ὄλεθρος αὐτῶν ἔσται, ὡς μὴ κριτὴν αὐτῶν μηδὲ ἄρχοντα περιλειφθῆναι μηδένα πάντων αὐτῶν ἀπολωλότων καθάπαξ.

Οὕτω δὲ τὰ τοῖς περιοίκοις συμβησόμενα ὑπὲρ τῆς εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας παρανομίας εἰρηκὼς ὁ προφήτης τρέπεται λοιπὸν ἐπὶ τὰ τῷ λαῷ συμβησόμενα δεικνὺς ὅτι ἐκεῖνοί τε ὑπὲρ τῆς εἰς τούτους ἀδικίας ἤμελλον τιμωρεῖσθαι, ὡς ἂν εἰς Θεὸν ᾧπερ προσήκειν αὐτοὺς συνέβαινε τοῦτο πλημμελοῦντες τῷ τρόπῳ· οὗτοί τε οὐ

διαφεύξονται τὴν τιμωρίαν ἀγνώμονες περὶ Θεὸν γεγονότες· μέμνηται μέντοι πρότερον τῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς ὡς ἂν μάλιστα τιμωρίας ἀξιῶν, ὑπὲρ ὧν περὶ τὸν ναὸν τυγχάνοντες τὸν θεῖον οὐδενὸς ἧττον ἠσέβουν· λέγει δὲ οὕτως· „Τάδε λέγει Κύριος· ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς.“ Ἠσεβηκότας καὶ τούτους πολλάκις μισεῖν λέγων, ἐπειδήπερ ἐπιμεμενήκασι τῇ ἑαυτῶν ἀσεβείᾳ· εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν λέγων τῆς τιμωρίας, „Ἕνεκεν τοῦ ἀπώσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον Κυρίου καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο· καὶ ἐπλάνησεν ἑαυτοὺς τὰ μάταια αὐτῶν ἃ ἐποίησαν, οἷς ἐξηκολούθησαν Fol. 36b. οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν.“ Καὶ γὰρ καὶ οὗτοι τῶν μὲν νόμων καὶ τῶν προσταγμάτων τῶν ἐμῶν οὐδένα λόγον ποιεῖσθαι ἠβούλοντο, τῇ δὲ τῶν εἰδώλων προσανεῖχον θεραπείᾳ, ἀκόλουθα τοῖς ἑαυτῶν ἐργαζόμενοι πατράσι. Τί οὖν; „Ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἱερουσαλήμ.“ Ἀφανιῶ, φησί, διὰ τῶν πολεμίων τούς τε τῆς βασιλείας ἅπαντας ἐκείνης καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ σὺν αὐτοῖς. Εὔδηλον δὲ ὅτι περὶ τῶν Βαβυλωνίων ταῦτά φησιν· ἐκεῖνοι γὰρ τήν τε Ἱερουσαλὴμ κατήγαγον καὶ τοὺς τῆς Ἰούδα φυλῆς ἔλαβον αἰχμαλώτους· καίτοι γε ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα τὰ εἰς τὸν Ἰσραήλ, εἶτ' οὖν τὰς δέκα φυλὰς μηνύων κακὰ τῶν Ἀσσυρίων ὡς εἰκὸς ἐπιμέμνηται, οἵπερ οὖν αὐτοὺς καὶ αἰχμαλώτους λαβόντες ἀπῆλθον· ὡς δῆλον εἶναι ὅτι μίαν τινὰ αἰχμαλωσίαν ἡγεῖται τὴν περὶ τὸν λαὸν ὑπό τε Ἀσσυρίων γεγενημένην καὶ τῶν Βαβυλωνίων· εἰ καὶ ἕτεροι μὲν ἦσαν οἱ τὰς δέκα λαβόντες φυλάς, οἱ Ἀσσύριοι, λέγω· Βαβυλώνιοι δὲ οἱ τοὺς τῆς Ἰούδα λαβόντες φυλῆς· καί τις καὶ χρόνος ἐν μέσῳ γεγόνει· ἐπειδὴ τοῦ παντὸς λαοῦ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦτον συνέβη πληρωθῆναι τὸν τρόπον· ἀρξαμένην μὲν ἀπὸ τῶν δέκα, περαιωθεῖσαν δὲ εἰς τοὺς τῆς Ἰούδα φυλῆς· διόπερ καὶ οἱ προφῆται ἐξαγγέλλοντες

III. Fragmenta libri „de incarnatione.“

Explicatur Galat. 3, 13: γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα; de usu vocis γενέσθαι in Scriptura S.

Fol. 3. Ecce, fui demens, quod vos me compulistis neque vero dicimus Apostolum esse dementem; sed hoc ab eo dictum est propter gloriationem eorum, qui scopum gloriationis ignorant, quod non dixit, ut eo uteremur, sed ad refutandos gloriosos. De Christo autem* „emit nos ab execratione legis et factus est (γενόμενος) execratio pro nobis, quia is qui in crucem agitur judicio legis devotus est.“ Dominus noster vocatur „execratio“, non quod ipse in consecrationem conversus sit, sed tanquam in existimatione (γνώμῃ).** Nam Apostolus dixit „emit nos ab execratione legis et factus est execratio pro nobis“ et affert post hoc „scriptum est, devotus est omnis qui in cruce suspenditur.“ Execratio igitur factus est in existimatione, propterea quod suscepit poenam, quam lex debitoribus ejus destinabat, quo execrationes supra nos solveret — is qui ab iis, qui non intelligebant magnitudinem gubernationis (divinae) et a peccatoribus Iudaeis execrationis instar aestimabatur. In apprehensione autem locali (γενέσθαι usurpatum est), ut Josua filius Nun dicit ad bellatores suos*** „videte, vos urbem circumdatis neque ab urbe separati eritis“ (Septuag. γίνεσθε) — nam procul erant, separati ab ea. Tanquam in opinione, ut quod Apostolus dixit de Domino nostro „factus est (γενόμενος) in similitudine hominis". In apprehensione autem opinionis (occurrit) ἐγένετο ut dicitur „inhabitavit etiam in sanctis(?)", tanquam si in amore cum iis fuerit neque separatus in natura. In accipiendo filios, ut dixit[*] „et Abraham erat filius centum annorum, quum ei natus est (ἐγένετο) Isaak"; de possessione auri, ut id quod dicitur de Isaak[**] „erant (ἐγένετο) ei boves et oves et servitium multum"; in paritate autem (quae est) in dignitate, ut id quod dicitur de eo[***] „benedixit ei Deus et adultus est et ibat et invaluit usque eo ut admodum magnus esset (ἐγένετο)"; de incolumitate autem[†], ut dixit „fuit pernicies carni."

---

* Galat. 3, 13. ** Ad rem cfr. Iustinus, Dialogus cum Tryphone Judaeo capp. 89, 94, 95; Epiphanius, adv. Haereses lib. III tom. II cap. 10 in epistola Athanasii ad Epictetum Corinthium data. *** Josua 8, 4.

Fol. 3b. Illud igitur „ἐγένετο" in multis significationibus usurpatur in Scriptis; verum etiam in multis modis apud nos in consuetudine adhibetur. Nam dicitur tum in actione tum in passione, tam etiam in conversionibus actionum et in moribus animi. Et nunc porro secundum opinionem multorum, qui veritatem rerum non sequuntur, in apprehensione quasi locali dicitur.[††] Dicitur autem in essentia (*s. persona*) quoque. Ita enim accurate multi arbitrantur. In essentia autem dicitur in duabus speciebus aut ut existentia aeterna aut ut mutatio alius cujusdam rei. In actione ut dixit[†††] „est mihi Deus adjutor et refugium et redimas me" et alicubi[*†] „erat mihi Dominus refugium, et Deus meus adjutor." Quod adjutor et salvator est,dum non mutatur, sed misericors et adjuvans est, ad actionem pertinet. Ita quoque in sermone Apostolorum; B. Petrus dixit[*††] „viri, fratres mei, decet ut compleatur liber, quem antea locutus est Spiritus ore Davidis de Jehuda, qui caput factus est (γενομένου) his integris." In actione igitur quoque dicitur; in facto enim erat princeps. In passione autem ut dixit[*†††] „et fui (ἐγενόμην) ut vir surdus, in cujus ore non est reprehensio" et iterum „et fui (ἐγενόμην) iis verbum"; neque vero ab eo, quod erat (mutatione erat quasi surdus), sed a multitudine angustiarum ejus nunc factus est talis, qui surdus est. Propter multitudinem igitur angustiarum passionis dicitur factus esse ut is qui non audit. In conversione actionum aut moribus animi, ut dixit de Christo* „erat (ἐγενόμην) sub lege, ut emeret eos qui sub lege erant.“ Dicitur enim „sub lege,“ quia ea gubernatus est (*secundum eam se gessit*), et omnia in ejus vita ei finita sunt. Et porro** „me imitamini“ (μιμηταί μου γίνεσθε). Et manifestum est etiam in conversione vitae. Ut autem multi putant, tanquam id quod non erat in actione, ut dixit de —

---

[*] Gen. 21, 5. [**] Gen. 26, 14. [***] Gen. 26, 13. [†] 1 Cor. 5, 5.? [††] Duo versus sequentes tam mutilati sunt, ut sententiam perfectam non exhibeant. [†††] Ps. 7, 2. [*†] Ps. 94, 22. [*††] Acta 1, 16. [*†††] Ps. 37, 14.

Judaei ad fidem in Christum adduci et debebant et poterant; propter pertinaciam suam justo poenam gravem luunt.

Fol. 5. Quum adventus quoque Magorum, qui ut ipsi dixerunt e terra longinqua venerant ut eum adorarent, nativitatem Christi magnopere et celebraret et divulgaret. Et eandem hanc (nativitatem) coram omnibus patefactam esse testatus est Evangelista qui dixit*** „turbatus est Herodes et tota urbs Jerusalem cum eo;“ et multa alia (testantur), quae vides facta esse secundum testimonium Johannis. Primum miracula ea, quae ab ipso Domino nostro perpetrabantur, admodum nova et mirabilia erant — et aliud quod etiam hoc majus est id est, quod discipuli ejus in ejus nomine manifesto miracula insignia perficiebant, quam potestatem iis dedit dicens† „ejicite daemones, mundate leprosos, aegrotos sanate; gratis accepistis, gratis date.“ Et id quod beati Apostoli in ejus nomine aperte haec faciunt multo majus est quam quod ipse facit. Non enim novimus in hominis nomine quenquam miracula unquam patravisse, non Josuam filium Nun in nomine Mosis, non Elisam in Eliae nomine, (Christus) autem donum spiritus quem (*a. quod*) habet in duplo acceperat. Quibus omnibus igitur quum cognoscamus etiam apud Judaeos Christum fuisse dominum, qui multo altior

* 1 Cor. 9, 20. ** 1 Cor. 11, 1. *** Matth. 2, 3. † Matth. 10, 8.

quam Moses et omnes prophetae erat, excusationem neque impudentiae suae neque inobedientiae erga Dominum nostrum juste habent. Decebat enim eos sequi eum tanquam qui multo et major et praestantior erat Mose prophetisque omnibus, quum iis quae ab eo dicebantur fides habenda esset. Illi autem ea quae necessaria erant reliquerunt et cogitarunt de eo ut eum cruci affigerent, quum justum impudentiae suae praetextum non haberent. Iam vero id, quo imprimis damnatio et poena eorum ingravescit, hoc est: post crucifixionem et mortem Domini nostri Apostoli manifesto coram iis signa perpetrabant, usque adeo ut umbra Beati Petri aegrotos in eorum conspectu sanaret; et cum hisce omnibus Judaei in pravitate animi, quanquam omnia haec mirabilia et praeclara videbant, perseverabant et Apostolos in ignominiam et carcerem saepenumero tradebant.

Nam si post crucifixionem redire voluissent, reversio eorum accepta esset. Videmus enim Beatum Petrum (*Johannem?*) iis qui in Juda erant, scriptoribus et Pharisaeis Fol. 5 b. cum Sadducaeis et toto Judaeorum populo non solum de eo testatum „adest", sed etiam confessum esse eum multo excelsiorem esse quam se ipsum, tanto excelsiorem ut* „non dignus sim qui ligamina calceorum ejus solvam." Non igitur recipiebant sine dubitatione testimonium Johannis. Nam si hic, cujus fides Judaeis admodum nota erat, toto hoc testimonio sine dubitatione testatus erat, decebat eos credere in eum et eum sequi. Hoc autem non modo praedicabatur, sed ex testimonio Johannis vox patris ejus de coelo aperte testimonium Johannis confirmabat, hoc dico**: „filius meus et dilectus meus, in quo mihi complacitum est." Et imprimis porro descensione spiritus, qui aperte similitudo columbae erat, testimonium perspectum et confirmatum est.

Quae autem testimonia hisce graviora requirebantur? Ex hominibus enim testatus est Johannes, qui omnibus hominibus excelsior erat tempore illo, e coelo Deus, quem Judaei dominum universi confitebantur, denique Spiritus

---

* Luc. 3, 16. ** Matth. 3, 17.

Sanctus, de quo in testamento vetere scriptum est eum esse Deum et omnibus prophetis donum prophetiae dedisse.

Neque vero ea, quae ante haec acciderunt, parvi momenti erant. Nam antequam Johannes natus est, pater ejus Zacharia ab angelo nuntium accepit de nativitate ejus, quae statim etiam populo Judaeorum cuncto patefacta est. Ita enim ad eum dictum est de Johanne*: „hic erit magnus coram Domino et plenus erit Spiritus Sancti et ibit coram eo in potestate et spiritu Eliae prophetae, ut paret ei populum perfectum.“ Quae quidem aperte praeclaram de Christo notionem manifestabant. Ut igitur Johannes a Judaeis praeclarus et magnus habitus est, eo autem quod testatus est de Domino nostro, eum multo et incomparabili modo excelsiorem esse quam se ipsum, ita aperte confirmabatur testimonium ejus de Dno. nostro(?). Et cum his omnibus angelus quoque de nativitate Dei nostri testatus est, quum pastoribus appareret et ita diceret:** „hodie vobis natus est salvator, qui est Dnus. Christus.“ Et statim pastores in urbem venerunt. Et manifestum est haec omnia multa cum conturbatione dicta esse, res novae enim in ore multorum dici et narrari solent —

Fol. 6. fides et poenitentia eorum accepta esset. Propter haec ergo omnia juste iis aptatur judicium et poena paratur, quae respondet impudentiae eorum, quod cum omnibus his rebus in duritate animi perseverarunt neque adducti sunt ad persuasionem miraculis praeclaris, conspectu angelorum, adventu Magorum, qui e populo peregrino erant et ex terra longinqua venerant neque de nativitate Dei nostri comperissent nisi sidere et revelatione cognossent — et porro voce patris ejus, adventu Spiritus, testimonio Johannis, miraculis magnis, quae Dnus. noster manifesto perpetrabat — cum iis quae etiam discipuli in ejus nomine faciebant ante crucifixionem et post eam, omnibus illis signis quae ipso crucifixionis tempore contigerunt, quae omnia damnationem et poenam eorem magnopere ingravant.

---

* Luc. 1, 15—17. ** Luc. 2, 11.

Fol. 6a. Col. 2. Et porro in pertinacia sua donatione multa custodibus Romanis persuaserunt, ut resurrectionem ejus celarent, ut mentirentur dicentes:* „discipuli venerunt, eum furati sunt noctu.“ Haec autem omnia sufficiebant ut eos gradatim adducerent in hanc fidem, eum multo excelsiorem esse Mose et omnibus prophetis et decere credere in ea, quae ab eo dicebantur. Quod si credidissent, paullatim notionem et cognitionem Dei Verbi assecuti essent, ut Apostoli una cum reliquis qui crediderunt in eum. Haec igitur omnia, per quae Judaei ad fidem non adducti sunt, ab haereticis pavva habentur. Et propterea sententiam damnationis et poenae gravis juste accipiunt. Quae quidem (*signa*) neque a Mose neque a reliquis prophetis post Mosem usque ad adventum Dni. nostri invenimus patrata esse. Quibus aperte perspicitur Christum Dnum. nostrum extra omnem comparationem excelsiorem quam Mosem omnesque prophetas fuisse.

Fol. 6b. Sed dicunt: si hominem in crucem egerunt, non damnantur in judicio, ut etiam ii qui (sceleratorem) interfecerunt non damnantur, tanquam non accepturi sint poenam, qui Beatis Apostolis ignominiam intulerunt, quod manifesto a Christo Domino nostro discimus. Sc. quomodo poenam luit is qui erga Dominum nostrum peccavit (ܐܣܟܠ), ita quoque ii qui Beatos Apostolos ignominia affecerunt et in angustias redegerunt, supplicium et damnationem accipiunt. Et porro ut is qui Christum honorat, remunerationem pulchram accipit, ita praemium et remunerationem pulchram ii accipiunt, qui Apostolos ab eo missos receperunt et honorarunt, quum aperte sic dicat:** „is qui vos excipit, me excipit et qui me excipit, excipit eum qui me misit.“ Et alio loco*** dixit: „id quod fecistis uni horum parvulorum qui credunt in me, mihi fecistis et id quod uni horum non fecistis, mihi non fecistis.

Fol. 6b. Col. 2. Sodomae et Gomorrhae die judicii aut iis. Si autem (respicis) hos, qui contemserunt neque honorarunt eos qui in eum crediderunt, iis paratur haec comminatio judicii, quod eos decet accipere, qui eum contemserunt. Ut ergo is, qui peccat erga hominem, damnationem et poenam luit, ita haeretici dicunt: si Judaei hominem in cruce penderunt, neque damnatio nec poena iis est.

---

* Matth. 28, 13. ** Matth. 10, 40. *** Matth. 25, 40.

Sed manifesta est veritas harum rerum, quae memoratae sunt et patet iis non esse cognitionem de Deo Verbo, neque naturam divinam, quae inhabitabat in homine, intelligebant. Et Judaeos juste luere poenam, quae impudentiae eorum respondet, satis demonstravimus. Multa enim erant, per quae ad cognitionem veritatis et ad fidem in Christum adduci poterant. Hi autem spreverunt neque sibi persuaderi passi sunt. Quamobrem excusationem malitiae, quam in impudentia sua commiserunt, non habent. Explicit caput sextum.

Fol. 8. Ut etiam Apostolus dixit:* „nos loquimur in mysterio sapientiam Dei, quae occulta erat et quam Deus ante fundamenta mundi praedistinxit ad gloriam, quam nemo principum hujus mundi cognovit; nam si cognossent, dominum laudis non in crucem egissent.“ Sed ut scriptum est** „quod oculus non vidit, auris non audivit, quod in cor hominis non ascendit, quod Deus paravit iis, qui eum amant.“ De gloria (apparente) in homine, qui excelsus est et totam naturam humanam superat, revelatio iis data est; scientiam autem de eo accuratam non acquisiverunt, quam quidem Apostolos in fine acquisivisse ostendimus.*** Magni enim momenti erat, quod illo tempore revelabatur naturae hominum, neque vero haec (*scientia*) propter profunditatem eorum quae dicebantur inter alios emanare poterat. Memoravit multitudinem gloriae, tacuit autem de his, quae illo tempore naturam superabant, et memorat humili modo de eo loquens:† „privasti eum a —

Fol. 8b. Ut qui tum erant, quantum poterant, id quod dictum est acciperent, posteriores autem, postquam exitu rerum ad (ܠܦܘܬ) scientiam gradatim promoti sunt, etiam a miraculis, quae tum patrabantur, et ex testimoniis antea memoratis confirmationem sumerent, quum haec facta postrema cognitionem accuratam iis praeberent. Attamen cur haec dico? quum nobis facile sit e Scriptura secundum promissiones nostras argumenta nostra depromere. Cuique enim nota est vis psalmi, cujus prima verba de unico Dei filio, Deo Verbo sumi debent (?) et illud* „Domine, domine noster, quam laudatum est nomen tuum in toto mundo“ et illud „laus tua coelum superat“ et illud „ex ore infantis constituisti laudem tuam“ et illud „video coelos opus digitorum tuorum, lunam et stellas, quas constituisti.“ Et manifesto a Domino nostro didicimus, ut liber Beati Matthaei Evangelistae nobis tradit; narravit** enim, quomodo secundum verbum prophetiae Dominus consederit in asino et intraverit in urbem —

---

* 1 Ad Cor. 2, 7—9. ** 1 Ad Cor. 2, 9. *** Cfr. Migne p. 989 fragm. primum. † Ps. 8, 6.

Universali rei nomine speciem non indicari.

Ut in inhabitatione etiam species inhabitationis cognos- Fol. 2.
citur. Decebat autem eos scire, inhabitationis nomen, quia universale est, non simul singularem inhabitationis speciem indicare. Neque in hoc solo ita esse invenimus, sed (*invenimus*) multa, quibus nomen universale est, et quorum singularia aliae res cognoscuntur esse. Non enim quia nomen animalis homo communicat asino tauro agno leoni reptili, cum quibus participat, etiam in singularitate sua cognoscitur, sed servatur etiam ita notio singularium uniuscujusque eorum.

In singularibus, quae quisque eorum habet separatim Col. 2.
a socio suo. Quid autem opus est stabilire opinionem nostram his documentis levibus, quum grave documentum habeamus ad vituperandam stultitiam eorum, qui putant in re universali necessarie speciem cujusvis rei cognosci. Hoc enim „est“ (ἔστι) (*id est*) quod commune est Dei et omnium rerum quae sunt. Dicimus enim „Deus est“ et

---

* Ps. 8, 1—3. ** Matth. 21, 10.

„omnia quae sunt sunt“, ne omnia singillatim referamus. Neque quoniam Deus est, dicimus alia non esse.

Fol. 2b. Quod, si quid universale est in nominatione ejus, singularitatem ejus non indicat; sed e contrario admodum diveras esse inter se natura et ordine (*singulas res, quae uno nomine universali comprehenduntur*). Et ita ea distinguunt, ut Deus et creatio ejus distinctionem admittit. Non enim hoc majus discrimen existit. In verbo autem universali (*res*) simul sunt, e singularibus autem dignitatem accuratam discimus. Ita quoque hoc nomen inhabitationis, quod universale est. Species autem inhabitationis apud quemque eorum invenitur. Neque vero paritas nominis inhabitationis etiam paritatem speciei manifestat (ܐܝܟ)*. Sed etiam contrarium invenitur in quaestionibus verborum. Quum autem dubitent de voce „inhabitatio“, verbum simplex a —

Col. b. Quum enim jusserit Dominus noster** „quando jejunamus, abluimus faciem et unguimus caput“ et ei qui orat*** „i in secretum et ora solus.“ Neque vero videmus haec peracta esse a primoribus, neque a jejunantibus neque orantibus. Si enim hanc consuetudinem orantes tenuissent, superflua esset congregatio ecclesiae. Et eo quod congregatim nos omnes oramus, redarguitur illud „i in coenaculum tuum et ora“ et illud „si homo jejunat, ungueat caput“, quod contrarium est illi „non possideas.“ Unde enim ei est pretium olei, si —

Adversus Apollinaris doctrinam de cognitione (νοῦς) tertia in Christo natura; explicatur Luk. 2, 52.†

Fol. 4. (*Anima*) procul dubio cognitione praedita est. Nam si mortales in ipsa vita sua motus naturales habent, multo magis immortales, quibus vita immortalis est, cognitionem penetrantem validamque habent. Jam vero forsitan dicunt „nos non dicimus, animam non esse cogitione praeditam.“ Dicant ergo nobis, quare requiratur natura tertia, quam appellaverunt „cognitionem“, et quid significet subsistentia ejus aut in quo adjuvet et finiat hominem. Si enim vita corporis ab anima gubernatur et cognitio in ea (*anima*) inest et per eam (*cognitionem*) intelligimus naturam divinam et constitutionem omnis effectus et oeconomiam gubernationis omnium rerum, quae factae sunt et erunt — haec enim omnia connexa sunt cum natura cognitione praedita — quid ergo haeretici dicunt opus esse natura tertia, quam finxerunt et „cognitionem“ appellaverunt? Non enim naturaliter anima usus et actiones habet ut corpus; naturaliter enim oculus aptus est ut videat, auris ut audiat, lingua ut moveatur ad voces (*producendas*) et omnia membra naturaliter suos Col. 2. habent motus ut moveantur. Si itaque anima ita est, indiget ergo alia quadam re ad subsistentiam suam et vitam, ut etiam haec membra indigent anima, qua constituantur et moveantur ad usum effectus sui. Secessu enim animae non modo non inutilia (*inefficientia*) manent membra corporis, sed etiam dissolvuntur neque sufficiunt, ut cingant et constituant animam suam. Sin autem anima non ita est — ut etiam (*in veritate*) non ita est — nimirum in essentia (v. *persona*)* sua naturaliter Dei gratia vivit et corpori praebet vitam et subsistentiam, — notum ergo est eam esse immortalem neque motus naturales habere, sed cognitione ad quodcunque eligit, sese vertere.

---

* Propter hujus loci cum fragm. libri VII. (Migne p. 971 squ.) affinitatem hoc fol. inter fines librorum sexti et octavi inserui. ** Matth. 6, 17. *** Matth. 6, 6. † Cfr. Migne p. 980.

Neque tamen haeretici haec omnia curant neque ita ut decet intelligunt neque in sententiam Librorum SS. inquirunt. Sed ut demonstrent opinionem suam, scilicet hominem tribus naturis constare, afferunt nobis testimonium a B. Paulo, quod dicit:** „Deus pacis sanctificet vos omnino Fol. 4b. et totum animum vestrum et animam et corpus sine vituperatione usque ad adventum Dmni. nostri Jesu Christi.“ Et hoc testimonium, quod nobis interrogationis instar offerunt, stulte intelligunt. Hoc autem aliud (*testimonium*), quod Jesus*** „adultus est in aetate et sapientia et gratia apud Deum et homines“ Apollinaristae, qui negant cognitionem animae, atque Eunomiani, qui eorum similes rejiciunt assumtionem animae, investigare et intelligere nolunt; ambae* enim partes noverunt, hoc testimonium ipsorum doctrinae esse contrarium. Nam si secundum opinionem horum animam non assumsit, aut secundum illos animam assumsit, neque vero cognitionem — si quis contendere vult, animam hominis existere posse sine cognitione — quomodo Jesus adultus est in sapientia? Si vero dicere velit, Deitatem adultam esse in sapientia — neque hi tam impudentes sunt, ut (*hoc*) contendant in stultitia sua. Corpus autem non adultum esse in sapientia, manifestum est. Perspectum igitur est, eum assumsisse animam cognitione praeditam. Ita enim in sapientia adolescere poterat, quum cognitione acciperet doctrinam (ܬܘܠܡܕܐ) sapientiae. — Pertinaciter autem contendunt, eum adultum esse in eo, quod videbatur secundum opinionem hominum — non contemplantes id quod dictum est „in aetate et sapientia et gratia“ neque hoc „apud Deum et homines.“ Nam si de eo confitentur, eum vere in aetate et sapientia et gratia adultum esse, perspectum est eum vere in aetate auctum esse, non in opinione hominum. Ita quoque in sapientia vere adultus est. Nam caute Evangelista verbum suum praeservavit neque pravae eorum arti locum dedit, quum diceret „apud Deum et homines.“

---

* Ḳenūmā et ὑπόστασις et πρόσωπον est.

** 1 Thessal. 5, 23.

*** Luk. 2, 52.

Meditabimur secundum opinionem eorum, eum in opinione apud homines adultum esse, num etiam in opinione apud Deum adolescere posset. Nam si etiam apud Deum adolescebat et augebatur (?), perspectum —

Adversus Apollinarim; de assumtione; non dicendum „duo filii“; de cognitione natura tertia.

Fol. 7. Aut numquid propterea, quod non perfectus est, eum „filium“ non appellet. Si igitur Deum Verbum „filium“ vocant, illa autem alia (*persona*) extra naturam divinam, sive solum corpus sit sive corpus et anima, „filius Dei“ appellari non debet. Et iterum homo perfectus non est. Quid igitur secundum opinionem eorum dicamus eum esse? Ad has autem cogitationes verbum, quod decet eas, nobis attuli. Si autem dicunt „ille, qui est assumtus, — sive sit corpus sive corpus cum anima dicere volunt — adjunctus et absolutus est in filium", quomodo fieri potest, quin intellexerint, hanc sententiam etiam nobis convenientem et aptam esse, quum confiteamur perfectum hominem esse assumtum? Nam si Deus Verbum in natura perfectus Dei filius est, quod attinet ad nativitatem a patre est. Is ergo, qui extra hanc naturam est, non solum ab essentia (s. *persona*) sua pro se nominatus est, sed propter copulationem (συναφείαν) exactam cum Deo Verbo, in nomine filii Dei confitemur. Et quod dicitur de filio Dei, patet intelligi etiam de eo, qui assumtus est, quanquam perfectus est. Neque urgemur, ut propter hanc causam dicamus „duo filii". Corpus enim et animam duas naturas esse neque inter se similes, manifestum est et etiam hi confitentur. Nam si duae naturae, quae assumtae sunt, non inter se similes sunt neque (*similes*) Deo Verbo, qui assumsit, neque aliam personam pro se constituunt propter copulationem (συναφείαν) cum Deo Verbo, — notum est, neque naturam tertiam, quae est cognitio, si secundum eorum opinionem addatur, hoc efficere. Si enim, dum ambo anima et corpus ad Deum Verbum pertinent, qui ea assumsit, et dum vere filius est, propter copulationem exactam (*haec ambo*) una cum eo (*filio Dei*) nominantur et agnoscuntur, vides, etsi sit natura tertia, hoc non infringere opinionem nostram in hac re. Ut enim hae duae naturae propter copulationem exactam nomine naturae potioris h. e. ejus, quae ea (*corpus et animam*) assumsit, nominantur et Fol. 7b. praedicantur, ita, etsi sit natura tertia, „filius Deus" nominatur et vocatur non distinctus a Deo Verbo. Neque concedimus, ut aliud quidquam extra naturam divinam, in essentia (s. *persona*) sua pro se intelligatur et appelletur „filius Dei"; sed nominatione „filius Dei" nos significamus etiam eum, qui assumtus est, quamvis homo perfectus sit. —

---

* Apollinaristae et Eunomiani.

Attamen dicunt in dementia sua: „praestantior cognitio est quam ejus natura divina[*] — quae cognitio in illo homine singularis est, et convenit, ut ab hac tanquam a potiori alia essentia (*persona*) naturae hominis nominetur.“ Haec enim a nobis dicta sunt, dum non curavimus sententiam eorum „cognitionem aliam naturam esse extra animam et corpus.“ Neque vero haec ita sese habere, auxilio Dei supra ante demonstravimus.

Sententia Apollinaris „Christum non vocandum hominem“ refutatur 1. ex Scriptura S. 2. ex Jacobi testimonio, quod tradidit Hegesippus.

L. Attamen dicunt „neque nominatio „hominis“ de Christo usurpari debet neque hac voce eum appellare decet“ — quae quidem sententia documentum stultitiae eorum est et (*probat*) eos non in Scripturis SS. eruditos esse. Facile enim cuique, qui intelligere vult, cognoscitur, nos in multis locis in Scripturis SS. hanc nominationem invenire. Dominus enim noster ad Judaeos dicebat[**] „cur me vultis occidere hominem, qui verum vobiscum loquitur“, et alio loco, quum calumniator eum tentaret; namque dixit:[***] „lapides hi fiant panis“ et respondit ei“ scriptum est, non solum pane vivit homo.“ Perspicuum est, si hic qui assumtus est non fuisset homo et (*si*) certamen cum calumniatore constituisset, hic cum eo non pugnasset, ut eum tentaret. Hic enim talem eum esse putabat, qualis apparebat, quum naturam divinam, quae in eo inhabitavit, non sentiret. Quod si perspectum habuisset, non ausus esset, ut eum tentaret. Necessarie enim si cognosset naturam divinam, intellexisset etiam hoc, quod altior est quam qui tentationibus attingi possit. Non itaque apte respondit —

Fol. 14. Et propterea extra ecclesiam Dei sunt et patres nostri justum habuerunt eos abscidere tanquam membra putrida a corpore sano. Sed quum haec explanare voluerim, utrum etiam patres talia dixerint et nominationem hominis in consuetudine habuerint, et quum apud multos (*hunc*) usum invenerim, necessarie etiam eorum testimonio verbum meum munire volui et ex omnibus partibus circumspexi, et ex ordine actionum et ex probitate cogitationum et ex documento Librorum et ex usu universali eorum, qui ad fidem in Christum adducti sunt. Et ii, qui nobiscum in blasphemia sua disputant et erga haec omnia confirmant doctrinam suam, quae (*orta est*) ex innovatione nova neque verbo memoratā, acquisiverunt arma et magis quam omnes morbum suum magni aestimarunt, quum etiam tentent, ut alios ubivis a veritate deducant.

---

[*] Cfr. Comment. in 1 Cor. 1, 24; Migne p. 877: σοφίαν τὸν Θεὸν λόγον ὀνομαζόμενον.   [**] Joh. 8, 40.   [***] Matth. 4, 4, cfr. Migne p. 988 fragm. ult.

Primus igitur testis aptus testimonio verborum nostrorum Hegesippus venit, qui diebus Apostolorum erat. Hic autem est Jacobus frater Domini nostri, cujus verba (Hegesippus) in capite quinto posuit*, quum narrat de eo, quem finem habuerit, quomodo eum interfecerint Pharisaei, postquam nempe enarravit, ejus mores qui fuerint et qua ratione sese gesserit et quid ejus indumentum fuerit et quid multi propter praestantiam morum ejus de eo senserint, et eum Judaeos hortatum esse ut crederent in Christum. Et narravit: die azymorum multi Judaei in urbem capitalem congregati sunt et Scriptores et Pharisaei, qui ei dicunt: „multi sunt qui errant in Christo, tu autem, quum totus populus in te confidat propter probitatem tuam, ascende et sta supra pinnaculum templi et reduc omnes homines ab hac opinione.“ Ita autem dixit (scribo enim ipsa ejus verba), nam Scriptores et Pharisaei collocarunt Jacobum supra pinnaculum templi et clamarunt et dixerunt ei: „juste, cui nos omnes decet obsequi, quia populus in errore suo sequitur Jesum, doce nos quae sit porta Jesus.“ Et dixit iis voce valida: „quid interrogatis me de Jesu homine?“ His ergo ostendit **Fol. 14b.** (Hegesippus), eum alium ac Deum Verbum vocasse hominem et de hoc responsionem recusasse. Addit autem „et sedet in coelo ad dextram potestatis magnae et veniet supra nubes coeli*.“ Nemo enim dicit, Deitatem quae ubivis est „venire supra nubes.“ Congruens autem homini est, quod venit supra nubes, quanquam non separatus est a Deitate (*natura divina*). Neque vero hoc quidquam de unitate naturae humanae detrahit. — Quam narrationem Hegesippi Eusebius Caesareensis in libro historiarum ecclesiasticarum, quem fecit, tradit.

---

* Eusebius, histor. eccles. II, 23.

Huic ergo, quod dictum est, tres testes adsunt: Beatus et praestantissimus Jacobus frater Dni. nostri, et Hegesippus qui in libro suo id memoravit et Eusebius, qui testimonium Hegesippi verbis suis interposuit, qui si dubitasset, num conveniret animo Apostolorum, nunquam id in oratione sua posuisset. Memoravit autem, quoniam arbitratus est decorum esse et eum, qui dixit, et eum, qui tradidit. Ornatur autem etiam in historia (*lacuna in textu*) et Justinus — (*lacuna***) — dixit autem, Simeonem et Menandrum magos post eum et eos, qui Dominum nostrum hominem simplicem vocarunt, inde initium duxisse — neque propterea quod vocarunt hominem simplicem. Dixit autem ita***: post verba Menandri alius daemon apparuit tentans, ut eos projiceret ab amore Dei. Elegit et adduxit illos, qui sunt Ebionitae, qui primum in medium protulerunt, ut confiterentur Christum humili et paupere modo. Dicunt enim eum fuisse simplicem et tanquam consuetudine eum solum ut hominem justificatum esse.“ Antea „collectores aliarum rerum“ eos vocavit non simpliciter, sed quia narravit ea, quae ad Simeonem et Menandrum pertinent, qui negant naturam humanam (*corporeitatem*) Dni. nostri dicentes „tanquam in spectris conspectus est.“ Justo collectores aliarum rerum eos vocavit, quum illi de natura humana errarint, hi autem in alio, quod naturam divinam (*Deitatem*) negarunt. Praedicarunt enim eum esse hominem simplicem, quamobrem eos vituperat —

---

* Cfr. Fritzsche p. 19 l. 25. ** Hic quatuor versus tam mutilati sunt, ut quid sibi velint extricare non possim. *** Sequentia, quae e libris Justini Martyris desumpta esse videntur, in Scriptis quae adhuc exstant non invenio; forsitan ad σύνταγμα κατὰ αἱρέσεων (Apologia I. cap. 26 in fin.) pertinent.

De adunatione naturarum

(ἕνωσις τῶν φύσεων).

Discipuli ejus, quod in coelum ascendit; Angeli iis Fol. 10a. dixerunt:* „Viri Galilaei, quid statis et spectatis in coelum? Hic est Jesus, qui ascendit a vobis in coelum. Ita ut vidistis eum in coelum ascendisse veniet.“ Πανταχόθεν ἄρα δῆλον, ὡς περιττὸν μὲν τὸ τῆς κράσεως καὶ ἀπρεπὲς καὶ ἀφαρμόζον [ἑκάστης τῶν φύσεων ἀδιαλύτως ἐφ᾽ ἑαυτῆς μεινάσης.**] Προδῆλον δὲ ὡς τὸ τῆς ἑνώσεως ἐφαρμόζον· διὰ γὰρ ταύτης συναχθεῖσαι αἱ φύσεις, ἓν πρόσωπον κατὰ τὴν ἕνωσιν ἀπετέλεσαν. Ὥστε ὅπερ ὁ Κύριος ἐπί τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός φησιν. Ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία, εἴποιμεν ἂν καὶ ἡμεῖς εἰκότως κατὰ ἑνώσεως λόγον, ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο πρόσωπα, ἀλλ᾽ ἓν, δηλονότι τῶν φύσεων διακεκριμένων· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ οὐ λυμαίνεται τῷ ἀριθμῷ τῆς δυάδος τὸ μίαν λέγεσθαι τὴν σάρκα, πρόδηλον γὰρ καθ᾽ ὃ μία λέγονται, οὕτω κἀνταῦθα οὐ λυμαίνεται τῇ τῶν φύσεων διαφορᾷ τοῦ προσώπου ἡ ἕνωσις. Ὅταν μὲν γὰρ τὰς φύσεις διακρίνωμεν, τελείαν τὴν φύσιν τοῦ Θεοῦ λόγου φαμὲν καὶ τέλειον τὸ πρόσωπον· [οὐδὲ γὰρ ἀπρόσωπον ἔστιν ὑπόστασιν εἰπεῖν***.] τελείαν δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν καὶ τὸ πρόσωπον ὁμοίως. Ὅταν μέντοι ἐπὶ τὴν συνάφειαν ἀπίδωμεν, ἓν πρόσωπον τότε φαμέν. Nam si separamus naturam filii Dei, dicimus aliam esse naturam animae, aliam corporis, quum utri eorum personam et naturam esse cognoscamus et persuasum habeamus animam, ubi a corpore separatur, remanere in natura et persona sua. Itaque ab Apostolo† quoque discimus hominem interiorem et hominem exteriorem et singularitatem a re, quae ad universitatem pertinet, nominamus addentes „interior et exterior“, ne eas nomine simplice appellemus. Ut enim dicimus, in uno connexas esse unam essentiam (ḳenūmā) et unam personam (parṣūpā) et ambas uno nomine nominamus, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον κἀνταῦθα ἰδίαν φαμὲν τοῦ Θεοῦ Λόγου τὴν οὐσίαν, ἰδίαν δὲ καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου· διακεκριμέναι γὰρ αἱ φύσεις, ἓν δὲ τὸ πρόσωπον τῇ ἑνώσει ἀποτελούμενον. Ὥστε κἀνταῦθα ὅταν μὲν τὰς φύσεις διακρίνειν πειρώμεθα, τέλειον τὸ πρόσωπόν φαμεν εἶναι τὸ τοῦ ἀνθρώπου, τέλειον δὲ Fol. 10b, καὶ τὸ τῆς θεότητος. Ὅταν δὲ πρὸς τὴν ἕνωσιν ἀποβλέψωμεν, τότε ἓν εἶναι τὸ πρόσωπον ἄμφω τὰς φύσεις κηρύττομεν, τῆς τε ἀνθρωπότητος τῇ θεότητι τὴν παρὰ τῆς κτίσεως τιμὴν δεχομένης καὶ τῆς θεότητος ἐν αὐτῇ πάντα ἐπιτελούσης τὰ δέοντα.

---

* Acta 1, 11. ** Horum loco Syrus ἀλλὰ ἑκάστης τῶν φύσεων ἀδιαλύτως μεινάσης ἕνωσίς ἐστι. *** Quae uncinis inclusa sunt in Syr. desunt.
† 2 Cor. 4, 14; cfr. Migne p. 1000 l. 1 squ.

Sectiones capitis noni.

LXIII. Quomodo haeretici erga nos afferant illud, quod Verbum caro factum est.

LXIV. Quomodo haeretici erga nos afferant illud „similitudinem servi assumsit.“

LXV. Secundum opinionem haereticorum Deum Verbum hominem cum corpore humano vocari non posse.

Caput nonum.

LXIII. His verbis, quae adhuc diximus, demonstravimus gravitatem et doctrinae ecclesiae, et apte dici „inhabitatio“ (ἐνοίκησις) ex verbis Scripturae antea memoratis satis explanavimus, et ex libris ostendimus nos justo nominationem unionis (ἕνωσις) retinere et recusare nomen permistionis. Nos autem, postquam in dissertatione de his rebus pulchre disceptavimus, neque hoc admittimus, quod hi afferunt ad refutationem ambarum (*rerum*). Dicunt enim, se habere duo testimonia gravia et sufficientia ad confirmandum historias eorum novas, quae sunt (*unum*) ex Evangelio* „Verbum caro factum est“, (*alterum*) ex Apostolo** „evacuavit se ipsum et assumsit similitudinem servi.“ O de multitudine dementiae! quod non intelligere possunt, quae iis conveniant;

---

* Joh. 1, 14. ** Philipp. 2, 7.

sed quam saepe dicunt, quae contra eos ipsos sunt! In quo enim simile est illud „caro factum est*“ illi „similitudinem servi assumsit“, quod secundum animum eorum in censum vocandum est? Manifestum enim est, rem quae existit non aliud quiddam esse, postquam facta est, atque id quod facta esse (ܕܗܘ̣ܐ) dicta est.

De assumtione; explicatur Philipp. 2, 6 squ.

Assumsit aut assumtus est, similitudo Dei aut simili- Fol. 12.
tudo servi. At dicitis: similitudo Dei est quae assumsit, similitudo servi quae assumta est. Quid ergo vobis opus est turpitudine quaestionum? et cur non sumitis distinctionem harum rerum ex libris divinis et cognitionem religionis cum puro animo affigitis in mente vestra? Quomodo enim is qui assumsit similis est assumto et quae aequalitas est inter Deum et hominem? servum et dominum, similitudinem Dei et similitudinem servi? — Tu autem videas, quomodo insigni ratione Apostolus de distinctione naturarum nos edocuerit et illum appellet similitudinem servi et hunc Dei, illum eum qui assumsit et hunc assumtum. Et has diversas res collegit et docuit nos unionem personae. Dixit enim** „sed evacuavit se ipsum et similitudinem servi assumsit et in similitudine hominis erat et in habitu ut homo habebatur“ et postquam testatus est de natura ejus humana, procedit ad res humanas, revelatione indicans copulationem (συναφείαν) Dei Verbi. Nam dicit*** „humiliavit se ipsum et obedivit usque ad mortem, mortem crucis.“ Et manifesto haec congruunt cum natura hominis, id quod cruci affixus est et secundum naturam suam mortem accepit. In eo autem „humiliavit se ipsum“ indicatio adunationis inest; nam hominis non erat, quum in se ipsum sumeret mortem, quae ab initio judicio Dei super naturam extensa est. „Humiliavit se ipsum et obedivit usque ad mortem, et maxime (*mortem*) in cruce“ —

---

* Cfr. Fritsche p. 23 l. 17—22. Migne p. 982 fragm. libri IX primum.
** Philipp. 2, 6. 7. cfr. Comment. Migne. p. 924. *** Ib. 2, 8.

is qui a Deo Verbo assumtus erat et qui copulatione sua supra mortem esse poterat, sed ex suo arbitrio pro salvatione nostra passionem toleravit; et perseverat dicens ea, quae naturae humanae apta et congrua sunt. Addit enim iis et dicit:* „et propter hoc quoque Deus eum exaltavit et extulit et dedit ei nomen, quod superat omnia nomina.“ Quem autem exaltatum esse dicimus? Deum Verbum? Et is, qui erat similitudo Dei et imago Dei — neque hoc erat in parte rapinae (*tanquam arreptum quidquam*), sed ut quidquam, quod Fol. 12b. naturam ejus decebat — et quanquam sciebat se esse patri aequalem, suapte voluntate propensus erat, ut gloriam suam velaret et in similitudine servi appareret nostrae salvationis causa. Accepit ut in altum efferretur. Haec enim de eo dixit Paulus. Num autem excelsiora sunt quam haec, quae dicta sunt? Accepit et exaltatus est. Aut quomodo exaltabat Deus eum, qui ei par erat aut majorem se ipso eum fecit? — quod turpe dictu est. Necessarie enim, si una res e rebus aequalibus in modo permanet, altera supra modum aequalitatis exaltatur, evanescit aequalitas. Perspicitur autem igitur magnum esse eum, cui ab initio aequalitas exacta fuit. Et porro — quomodo in iis rebus, quae pares sunt, una potest dare, altera autem indigere gratia? et quid ei datum est? Videamus verum etiam hoc, sc. nomen, et quid sit hoc (*nomen*)! Nimirum** „in nomine Jesu omne genu flectatur, quod est in coelo et terra et subter terram, et omnis lingua laudabit Jesum Christum in gloriam Dei patris ejus.“ Et hoc donum post mortem creator universi accepit, is a quo omnia facta sunt et sine quo nihil factum est ex iis, quae sunt et existunt. — Si vero quis dicat, hoc datum esse ipso Deo Verbo, quam impietatem multi antea committebant, in fine autem ad cognitionem veritatis sese verterunt et adoraverunt eum, eodem modo etiam pater hanc gratiam assumere videtur. Multi enim impii erant et post adventum Christi ad cognitionem se verterunt. Si vero decet accurate loqui, „pater potissimum accepit gratiam“ secundum horum opinionem. Ille enim qui adventu suo et passione effecit, ut quivis homo ad cognitionem patris accederet et qui dominus noster est apud patrem suum, dixit:* „hominibus nomen tuum notum reddidi.“ Nimirum manifestum est haec de eo, qui assumtus est, esse dicta, cui gloria data est a tota creatione et confessio domini et adoratio ab omni, quod est in coelo et terra et subter terram. Hanc gratiam accepit is, qui assumtus est, quum non sit simplex et solus pro se, sed in unione Dei Verbi. Quum enim omnis gloria debeatur Fol. 13. unico Deo Verbo a creatione sua, quum omnia per eum facta sint, ii qui adorationem huic offerunt, quum sciant una cum eo esse similitudinem servi quae assumta est, gloria (*laude*) sua etiam similitudinem servi, quae assumta est, adorant, quum adunationem similitudinis servi cum Deo Verbo norint. Si quis ergo id, quod Dei est, de ipso Deo Verbo praedicare velit, ut id quod eum exaltavit, bene dixisse mihi videtur — et haec notio etiam sententiae Verbi aptum est. Assumsit enim similitudinem servi et unione cum se eum exaltavit et extulit et dedit ei, ut tota creatio eum adoraret. Quid igitur abhinc? extulit aut assumtus est, similitudo Dei aut servi? est creator universi, aut gratia (*lacuna*) accepit adorationem? At cesset omnis lingua blasphemans! Docet enim enim B. Apostolus manifesto, quid sit discrimen naturarum, quae gloria naturae quae assumsit, quis assumtus sit, et eum esse similitudinem Dei, hunc autem similitudinem servi et eum in misericordia sua subiisse, ut a gloria sua humiliaretur; hic autem in gratia ab eo assumtus est et propter gratiam a tota creatione adoratur. Et ad haec addit docens nos de unione. Hoc enim docet omnia in unum colligens; postquam enim dixit de Deo Verbo, eum esse similitudinem Dei ctr.* „et erat in similitudine Dei et in habitu repertus est ut homo“ et addidit „humiliavit se ipsum et obtemperavit usque ad mortem, mortem crucis“ — quae indicant res humanas; iterum dicit „propterea etiam Deus eum exaltavit“ et quae omnia postea de eodem hoc dicit. Et intellegebantur haec contraria fuisse. Hoc autem imprimis admiratus sum, diligentiam verborum Apostoli, hoc

---

* Philipp. 2, 9. ** Philipp. 2, 10. Rom. 14, 11.

---

* Joh. 17, 6. ** Philipp. 2, 7.

dico quod primum dixit de eo qui assumsit, de eo qui assumtus est, et hunc vocat similitudinem Dei, hunc similitudinem servi — et postquam distinctionem naturarum accurate memoravit, tunc corporeitatem ejus quoque dicit
Fol. 13b. et mortem crucis et ea quae post mortem ei contigerunt, dico gloriam quam a tota creatione accepit. Et per haec unionem indicat. Assumtione enim, eo quod ille assumsit, hic assumtus est, et hoc quod ille est similitudo Dei, hic similitudo servi, naturas distinguimus. Gloria autem, quam Deo Verbo in morte et cruce communicat, unionem personae cognoscimus.

Hi autem haec quae dicta sunt considerare nolunt, et contemnunt, ut veritatem e Libris discant, et interdum interrogant „alius et alius est aut idem?“ et porro „misericors est an misericordia egens? adjutor an auxilio egens?“ Adversus haec autem ea quae dicta sunt sufficiunt, ubi distinctionem naturarum et unionem personae ostendimus. Et perspicitur illum in natura adjuvari, hunc adjuvare, quum nota sit unio ambarum (*sc. naturarum*), quae (*unio*) a tota creatione adorationem accipit. Diligenter ergo demonstrabimus et imprimis ex verbis B. Davidis, quum testetur de iis quae ab eo dicuntur aut explicantur, quomodo (*haec*) accipiantur a Domino nostro et ab Apostolis h. e. a Domino nostro — is enim etiam per Apostolos loquebatur. Beatus David gratia Spiritus Sancti totam gubernationem quae futura erat praevidit, et Deum creatorem universi propensum futurum et inhabitaturum esse in homine salvationis nostrae causa et eum similitudinem servi esse assumturum et eam secum unam (*parem*) redditurum et unione cum ea universum recturum esse. Miratus autem est de misericordia ejus et stupefactus est de multitudine honoris hominum, quod nos hujus dignitatis dignatus est, ut inhabitaret in natura nostra. Etiam hoc praevidit revelatione Spiritus, eum cuique homini notum futurum Deum et creatorem universi et in creatione nomen ejus laudem habiturum esse, et quemque hominem cogniturum esse creatorem suum, qui antea iis (*hominibus*) non notus fuerat.

Et de his duobus miratus est, de uno quod eos qui ad malum sese verterunt, ad bonum reducit, de altero quod hanc actionem agit in homine tanquam in vase — eo quem tanquam principium ab omni genere nostro assumsit et omnia in eo paravit ad salvationem vitae nostrae

De visionibus Dei et angelorum.

Ut ad duo quidquam accedat, pars ad chrysolithum, Fol. 11. pars ad ignem. A Jesaiah autem „vestimenta indutus“ et „sanguis noster sanguinem inimicorum rubicundum reddit.“ Et iterum alicubi,* quod in corpore humano est sedens supra thronum, qui circumdatur a Seraphim. Necesse est autem, si visiones perlustramus, etiam hoc considerare iis non fuisse corpora humana, sed nova erant et contra consuetudinem universalem creata, tum iis fuisse alas et a quibus (*corporibus*) pennae eorum sint. Et dicimus aliud esse corpus quod assumtum est a Deo et Patre, aliud id (*quod assumtum est*) a filio, alia autem et diversa ea Angelorum, quod etiam a Bileamo conspectus est hominis instar gladium manu tenens — et porro a Josua in similitudine viri armati. Ne vero multa verba de his rebus extendamus, „et multa corpora“ dicimus, si visionibus adducimur, est eas veras putemus. Si vero hoc fieri non potest — haec enim visiones usus cujusdam caussa spectantur ad auxilium eorum qui ea spectant — manifestum est etiam Abrahamo fuisse visionem, quae visa est utiliter a Deo —

Explicit liber X.

Sectiones libri XI.

Fol. 11b. Col. 1.

Adversus eos, qui interrogant nos, utrum misericors sit an misericordia egens, adjutor an auxilio egens.**

Liber XI.

Ad*** haec igitur sufficiunt quidem et [quae diximus], ubi et [naturarum differentiam] ostendimus et [personae unitatem], et quod secundum naturas iste quidem beneficium accipit, ille autem beneficium dat, certa constituta unitate, ex qua indivise ab universa creatura honor impletur.

---

* Cfr. Jes. 63, 1 et 6, 2. ** Fragmentum tituli sectionis secundae quid significet non video. *** Migne p. 983. 84 et 1002. quae uncinis inclusa sunt in fragmento syriaco leguntur.

Fol. 11b. Col. 2. De anima et cognitione argumentis sufficientibus usi sumus — veritati (*v. ad confirmationem* ܠܫܘܪܪܐ) eorum quae opus sunt; hoc solum hic demonstrare volumus. Attamen ex affluentia (*tanquam superfluum*) etiam hoc ostendemus, nos non simpliciter distinctionem naturarum e Libris didicisse, sed indicationem corporis et animae cognitione praeditae. E quibus conspicitur eum esse hominem perfectum. Consequenter autem id quod sequitur dispositionem ordinis orationis, apprehendemus. Hi enim multas quaestiones nobis afferunt ad refutationem veritatis — et tum dicunt „si dicimus „duo perfecti“, necesse est dicere „duo filii“*, tum autem „non decet dicere alius et alius“ et iterum „decet dicere““ Deus verbum crucifixus est, is qui Christus est neque alius quidam.““ Contra has quaestiones ut decet respondimus. Et quum promiserimus, ut veritatem ecclesiae dissertatione demonstremus, quum autem in promissione nostra non mentiamur et quum perfecte quaestionem contra responsionem (*respons. c. quaest.* — ?) fecerimus, iterum cogimur ut agamus verbis, quae in argumentis exactis dicuntur — et antea.

Refutantur interrogationes „utrum misericors sit an misericordia egens, resuscitans an resuscitatione egens“ ctr.

Fol. 9. Ut distinctione naturarum utamur. Hoc nos interrogant, utrum misericors sit an misericordia egens, adjutor an auxilio egens. Et hoc machinantur, ut probos rem acerbam et turpem interrogent nihil curantes, ut conveniens et aptum doctrinae ecclesiae sit. Etiam de his rebus ex Libris divinis demonstrare decet, etiamsi ex iis quae supra memoravimus ostendi possit. Quum enim naturae diversae sint, necessarie diversitatem earum etiam singularia earum sequuntur, quando de ipsis naturis verbo interrogare volumus; hoc autem est propter fraudes eorum, qui, ut is qui aliquid novi invenit (ܡܫܟܚܢܐ), interrogationem insolitam interrogant. Etiam hoc a nobis addatur, quomodo aperte intelligatur, illum esse adjuvantem, hunc adjutum. Et hoc primum ex Evangelio discimus, nam postquam Dominus noster in Jerusalem venit, incepit ex templo ejicere eos qui vendebant columbas et oves, dixit iis:* „haec domus precibus est (*destinata*), non ut sejungatur commercio.“ Et hi ab eo signum rogarunt, ut ostenderet magnitudinem suam, qua confirmatus (*fretus*) est et jusserat ut consuetudo (*commercium in templo*), quam (*Judaei*) per longum tempus tenuerant (ܠܒܟܘ), dissolveretur. Fol. 9b. Neque vero quidquam explanavit, sed dixit iis: „solvite hoc templum et in tribus diebus ego reconstituam“ et Evangelista interpretans dicit „hoc autem dixit de templo corporis sui.** — Ii autem accedunt et dicunt nobis (placet nobis verbis eorum adversus eos uti) „resuscitans est aut is qui resuscitari debet (*v. potest*)? resuscitans eum, qui solubilis est, aut solutionem excipiens?“, quae autem inter se contraria sunt neque congruunt. Solubilis enim eget resuscitatore suo, ille autem extra passionem est et potestate eum, qui solvitur, resuscitat. Dixerunt ergo nobis: quid erga hanc quaestionem dicere decet? — Facile autem respondemus dicentes: satis cognitionis de hac re ex Scriptura nobis est. Alius enim est, qui solvitur, alius qui resuscitat. Et ille est templum, quod solutionem excipit; ille autem, qui id resuscitat, Deus Verbum est, qui promittit se resuscitaturum esse templum ejus dissolutum. Et quomodo fieri potest quin (*haeretici*) ex his discant distinctionem naturarum et accedant ad cognitionem veritatis; sed quaestionibus turpibus periclitantur ut probos conturbent.

---

* Migne p. 985 l. 19b 22 εἰ δύο τέλεια φάσκομεν, πάντως δύο καὶ τοὺς υἱοὺς ἐροῦμεν.

De adunatione personae.

Saepenumero etiam homines de iis dubitabant in perversitate sua. Fol. 10a. Abhinc autem manifestum est, quae apte de natura humana dicantur et quae hoc earum (*sc. naturarum*) discrimen diversum reddant de natura divina, quum cadant in copulationem (συνάφεια). Singularia omnium eorum, quae de Dno. nostro et salvatore Jesu Christo dicuntur, quando naturae separatim in significatione sua examinantur, est ubi quadrant in hanc (*naturam*) et est ubi in illam, ut in ordinem eorum, quae de utraque naturarum dicenda sunt. Si autem tenent adunationem personae, propter adunationem communiter ambae (*naturae*) dicuntur, etiam in re, quae quadrat in hanc (*utram naturarum* —). Ita enim etiam rem, quae natura distincta est, vides connexe dici propter adunationem naturae

---

* Joh. 2, 14 sq. ** Cfr. p. 62 fragm. 8.

De genealogia et nativitate Christi.

Fol. 16b. Quem creaverit et hic a quo et quem. In enarratione generum David et abinde secundum ordinem traditionis remansit Jesus Christus in fine, quum dicat (*Matthaeus*) ita:* „Mattan creavit Jacobum, Jacobus Josephum maritum Mariae, a qua natus Jesus, qui vocatur Christus.“ Et his aperte demonstrat se loqui de Christo in carne, quem dixit natum esse a Maria. Non enim de natura divina verba facienti necessarium erat ostendere semen Mariae ortum esse ab Abrahamo. Et distinxit abhinc tres numeros, qui complebant quatuordecim, ne ex ordine concluderetur, Christum quoque in eodem ordine natum esse. Dicit:** „Nativitas autem Christi ita erat; desponsata erat Maria mater ejus Josepho. Antequam societatem habebant, inveniebatur praegnans a Spiritu Sancto —

Fol. 17a. Quod etiam dici decet „a Spiritu Scto. (*eum creatum esse*)“, neque vero eum formatum esse in naturam divinam. Et postea dicit ut id quod Angelus dixit Josepho:*** Joseph, fili Davidis, ne metuas sumere Mariam uxorem tuam. Nam quod in ea creatum est, a Spiritu Sto. est.“ Quae etiam apud B. Lukam invenis. Postquam enim dixit, quomodo Angelus ad Mariam venerit et ei annuntiarit eam esse procreaturam, dicens:[*] „ecce, concipies et procreabis filium“ ctr. et quum Maria de hoc dubitaret et diceret:[**] „quomodo hoc erit, quum vir mihi non notus sit?“, dixit (Lukas) id quod Angelus respondit eique dixit:[***]„Spiritus Sanctus veniet et vis excelsi te obteget, quia is qui a te procreatur, sanctus est et filius Dei vocabitur.“

---

* Matth. 1, 16. ** Matth. 1. 18. *** Matth. 1, 20.

Explicatur Luk. 2, 40.

LXXVIII. Hisce ergo tractavimus de nativitate. Simi- Fol. 17b.
lia autem sunt quae sequuntur, scilicet eum lege gubernatum esse et omni cura studuisse, ut eam observaret. Satis e libris divinis discimus, ubi Evangelista dicit:[†] „puer autem adolescebat, invalescebat spiritu, quum plenus fieret sapientiae et gratia Dei esset supra eum.“ Alius autem (*locus*)[††] „et descendit cum parentibus suis et venit Nazaretham et obedivit iis.“ Et Apostolus dixit:[†††] „vero sublime est hoc mysterium, quod[*†] ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι. Δεδικαιῶσθαι ἐν Πνεύματι λέγων αὐτὸν, εἴτε ὡς πρὸ τοῦ βαπτίσματος μετὰ τῆς προσηκούσης ἀκριβείας τὸν νόμον φυλάξαντα, εἴτε ὡς καὶ μετ᾽ ἐκεῖνο[*††] τὴν τῆς χάριτος πολιτείαν τῇ τοῦ Πνεύματος συνεργείᾳ μετὰ πολλῆς πληροῦντα τῆς ἀκριβείας. Nam etiam ad baptisma it. Decet etiam hoc brevibus memorare, ne longiorem reddamus sermonem nostrum.

Fol. 1. forsitan libro XIV. tribuendum est; Gennadius de viris ill. c. 12:

Quartum decimum autem hujus operis librum proprie de ctr. et de creaturarum ratione disserens pro sensu ctr. explicuit.

---

[*] Luk. 1, 31. [**] Luk. 1, 34. [***] Ib. 1, 35. [†] Luk. 2, 40. [††] Luk. 2, 51. [†††] 1 Tim. 3, 16. [*†] Migne p. 988. fragm. primum libri XIII. [*††] Ita Graecus. Syrus τῇ τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος πολιτείᾳ καὶ τῇ αὐτοῦ ἀκριβείᾳ πεπληρωμένον.

Naturae inter se separatae sunt.

Fol. 1a. lin. 5 Ita igitur naturae una ad alteram contrarie accedere non possunt et propterea dominus naturarum naturas unam ab altera separavit, et supra ut in alto ignem posuit, infra autem terram. Atque aquam arena tanquam muro sepivit. Et distinxit eas invicem, et imperavit, ut aqua unam faceret collectionem, ne, commixta aqua cum natura terrae, (*aqua*) hanc (*terram*) demergat et naturam suam perdat hac (*terra*) admixta, neve, accedente (*aqua*) ad eam et superata ab ea (*terra*), propter crassitiem ejus evanescat (*aqua*), neve quum (*aqua*) validior igne sit, hujus naturam consumat, neve terra superet ignem, quem in se fert —

De conditionibus germinandi.

Fol. 1a. Col. 2. lin. 9. Terram reddit locum, ubi fructus germinant. Fructus igitur, si calor vehemens fit, hi magis quam socii pereunt; nam aere calido et frigido fructus arescunt, quum utri horum hic effectus sit. Viriditas aeris facile eos (*fructus*) exuberare potest. Ita quoque semina multa aqua oppressa (*in m. aq. immersa*) pereunt in terra. Si autem multitudo caloris iis (*seminibus*) adhaeret, (*terra*) parum ea germinare facit; sine auxilio usus eorum agricolae est, quum non inventa sit radix, quae in profundo stabiliri et tanquam si opus sit, terrae addi possit, ut in ea infigatur. Et iterum si frigus ingravescit, germinatio seminum marcescit et perit. Ita igitur hae naturae ad se invicem accedere non possunt.

De conditionibus mixtionis; vox „mixtura“ in Scriptura S.

Fol. 1b. lin. 4. Ita enim dicimus, calida cum frigidis, aqua cum vino commisceri, et saepe dicimus aer commisceri; si nempe ejus frigus se adjungit calori, miscetur et fit aequalitas mixturae. Neque quisquam dicit, oleum cum oleo misceri, aquam cum aqua, nisi si aridum vel calidum vel frigidum. Hoc enim est propter differentiam effectus eorum. Jure adhibitum est hoc nomen (*mixtura*). Invenimus quoque, quod Scriptura divina has res „mixturam" appellat. Beatus enim David dixit:* „scyphus in manu Dei et plenus mixturae vini turbidi" h. e. mixtus. Salomo sapiens dixit:** „sapientia aedificavit sibi domum et libavit libationem suam et miscuit crateres suos vino." In his locis librorum sanctorum invenimus nomen „mixturae". Et apud nos quoque usurpatur. Nam saepissime utimur voce „mixtura" etiam de homine, qui constat ex commixtione quatuor elementorum. Quae (*commixtio*) corpus constituit. Neque (*haec commixtio*) quanquam — terrae in eo invenitur et aer effunditur, in eo (*corpore*) cognoscitur, neque (*in eo cognoscitur*), quanquam Col. 2. aqua in eo fluit. Sed effectus horum ubi miscetur, subsistentia corporis nobis consummatur — quum nempe miscetur vis effectūs horum h. e. caloris, frigoris, ariditatis, viriditatis secundum sapientiam mixtoris eorum. Constituuntur autem ad custodiendum corpus et ita quoque fructus cujusque generis constitui dicimus, quum non misceantur naturae ignis terrae aeris aquae atque haec faciant. Nam si hoc contigisset, in hoc toto tempore evanuissent elementa, ex quorum naturae parte ea, quae sunt, subsistentiam sumebant. Non enim naturae una ad alteram accedere possunt propter effectum contrarium, quem invicem habent.

De Melito Episcopo Antiocheno ejusque contra Arianos certamine***.

Multi abrepti sunt neque multum abfuit, quin tota Fol. 15. populi congregatio in hoc errore periret. Et hac sententia tota oriens turbata erat. Ex eorum numero ii (*erant*), qui putabant se habere perfectam de filio Dei cognitionem in fide. Neque vero de Spiritu Sancto conscientia eorum sana erat. Et hi postea in scientia veritatis confirmati et consummati sunt. Eodem hoc tempore quum B. Episcopus Melitus* non tollens palmam dignitatis, quam habuit, ad regem et principes, de hac fide forti animo praedicaret et quamvis sciret fore ut post praedicationem suam abjiceretur a dignitate et amore, quo rex et principes eum prosequebantur, haec omnia contemsit et fretus fiducia alta voce fidem ecclesiae praedicavit. Decet autem ad investigationem et confirmationem verborum nostrorum ipsam ejus sententiam accurate proponere. Nam sic dixit: „tres intelligimus, (*est*) autem ac si de uno loqueremur.“ Et statim gravis conturbatio in ecclesia orta est et tumultus populi effervescebat. Omnes enim mirabantur de libertate doctrinae ejus et gratia Dei confirmavit animum populi totius. Graviter autem ingemebant adversarii veritatis, quum viderent brevi tempore omnia facinora sua dissoluta esse. Fiducia enim praedicationis et libertas doctrinae erat confirmatio religionis et vituperatio severa contra eos, qui gradatim confirmationem fidei diripiebant. Neque vero verbum doctrinae propter tumultum populi audiri poterat neque si quis cornu usus esset, praedicare potuisset propter tremendum tumultus magni sonum. Et tum B. Ep. Melitus sanctis suis manibus linguae locum implebat, quum optaret, ut omnia membra sua in formam oris sibi transformarentur et per omnia veritatem praedicaret. Et sanctificatus est Beatus confessione oris sui, quum etiam ante confessionem ecclesiae multi gravem persecutionem, comminationem mortis tolerarent, ut ministerium precis ministrarent atque ut offerrent gratias Deo domino universi. Neque iis licebat congregari. Nam Antiochiae Syriae reges multoties minitati sunt et imperarunt, ut in flumen dejicerentur. Tum temporis enim ad latus fluminis conveniebant et congregabantur. Et haec quidem verbis nostris non egent, sed ea ita sese habere ante verba nostra praedicant ipsa facta. —

---

* Ps. 75, 8. ** Prov. 9, 1. *** Cfr. Epiphanius, adv. Haereses l. III. tom. I. c. 28—35.

Beatum autem Melitum episcopum, cujus memoria benedictioni sit, qui in veritate divina et in amore multo magnoque honore apud regem erat — quae caussa eum expulit ex urbe Antiochia et jecit in exilium? nonne libertas praedicationis ejus de doctrina religionis? quum nempe tota oriens in re fidei turbata esset. Non enim eo tempore haereticos distinguebant, sed in unum coetum miscebant et eos, qui studio doctrinam fidei religionis sibi comparaverant, et eos qui in animo suo dolum erroris sui occultabant, orthodoxis metuentibus, quominus veritatem fidei suae cum libertate praedicarent, quoniam eo tempore validiores erant (*haeretici*) quam ipsi et noti dominio et principibus, qui contrariam opinionem fovebant. Et hi voluntatem regis secundum arbitrium suum regebant. Atque porro donis praeclaris (*desumtis*) ex alimentis ecclesiae (*haeretici*) suo arbitrio subjecerant multos principes et omnes eos, qui in cogitationibus suis sani non erant, quum populus non jam assuetus esset, ut blasphemiam de Dei filio intelligeret. Illo enim tempore hoc scelus ortum est. Nam non ausi sunt, ut opinionem suam aperte proferrent, sed dolo errorem suum occultabant et fidem proborum gradatim spoliabant et trahebant eos in doctrinam perniciosam. Atque ita gradatim hunc errorem —

---

* Cfr. Migne p. 971, 2.

IV. Hymnus matutinus auctore B. Theodoro Commentatore.

1. Lux effulsit justis
et probis gaudium,
Jesus dominus noster Messias
effulsit nobis ex sinu patris sui.
Venit et eduxit nos e tenebris
et elucidavit nos luce sua gloriosa.
Dies effulsit supra homines
et fugit potestas tenebrarum.
5. Lux effulsit nobis ex luce ejus
et elucidavit oculos nostros tenebris obvolutos.
Gloriam suam revelavit in orbe terrarum
et dilucidavit abyssos imas.
Exstincta est mors et fugerunt tenebrae,
et fractae sunt portae orci.
Et elucidavit omnes creaturas,
quae prius in tenebris erant.
Resurrexerunt mortui sepulti in pulvere
et laudarunt, quod redemtionem assecuti sunt.
10. Redemtionem fecit et dedit nobis vitam
et exaltatus est ad patrem suum excelsum.
Et iterum veniet in gloria sua excelsa
et elucidat oculos omnium, qui eum expectarunt.
Rex noster veniet in gloria sua excelsa;
accendemus lucernas nostras et ei obviam ibimus,

Et gaudebimus in eo, ut gavisus est in nobis
et delectat nos luce sua gloriosa.
Laudem afferemus majestati ejus
et gratias agemus omnes patri ejus excelso,
15. Cujus misericordia magna est, qui misit eum ad nos.
Et attulit nobis spem et redemtionem;
Dies ejus subito effulget,
et sancti ejus ei obviam eunt,
Et lampades suas accendunt
omnes qui laborarunt, fatigati et praeparati sunt.
Gaudent angeli et coelorum custodes
de gloria proborum et justorum;
Coronas ponunt supra capita eorum (v. sua)
et simul laudant et laetantur.
20. Fratres mei, surgite et parate vosmetipsos,
ut gratias agamus regi et salvatori nostro,
Qui venit in gloria sua et delectat nos
luce sua gloriosa in regno (aeterno).

V. Theodorus laudatur.

1) Theodori ex libro contra Apollinarim.

Nam quum duae naturae perfectae in una persona unitae sint, Apostoli etiam talia, quae in duas naturas quadrant tanquam de una persona multocies praedicant.

2) Theodorus: Nam etiam ab initio unitus erat cum Deo Verbo, qui assumtus est in praescientia, et formatione in utero (*facta*) initium unionis accepit. Statim autem, ubi unionis dignus habitus est, omnia accepit, quae accipere decebat hominem unitum cum Unico et Domino universi, quum dignus haberetur rerum multo excelsiorum quam ceteri, quoniam ei exaltatio unionis erat, quae ab initio ei contigit.

3) Loquebatur autem nobis per hominem istum, qui assumtus est, et hic faciebat ea, quae faciebat, tanquam Deus. Loquebatur autem nobis talia quae decent.

4) Sed etiam rerum futurarum cognitionem, quantum usui erat, a Spiritu Sancto accipiebat.

5) Sed ita dicit: ut enim, quanquam e Bethlehem oriundus erat, Nazarenus appellatus est, quum assiduo ibi habitaret ibique educatus esset, ita etiam homo (*appellatus est*), quum in homine inhabitaret.

6) Confitemur autem Patrem perfectum in persona, talem Filium, talem Spiritum Sanctum, integra confessione religionis orthodoxae, quum Patrem, Filium, Spiritum Sanctum non tres οὐσίας diversas sed unam esse credamus, (*confitemur*) quanquam ipsa Deitatis οὐσία perspicua est, decere ta-

men etiam ob gubernationem pro redemtione nostra, gubernatione quam Dominus noster Christus Deus perfecit, cognoscere Deum Verbum hominem perfectum assumsisse, eum esse ex semine Abrahami et Davidis.

7) De eo quod dicitur „poenitet Deum“ v. „poenituit.“ Theodori haeretici ex capite, quod scripsit de eo „decet nos ita, ut consentaneum est Deo, explicare ea quae in Libris sacris de eo praedicantur, quamvis humanum quoddam indicare videantur.

Dictum est „poenitet Deum“, attamen non ut homines neque ita, ut consilium prius relinquens ad alterum procedat. Hanc enim passionem ii, quos poenitet, patiuntur. Ejus voluntas manet in aeternum et scriptum est* „veritas Domini in aeternum manet.“ Sin igitur non mutatur in consilio et voluntate, tempus postulat ut explicemus, quomodo eum, quanquam immutabilem, poenitere, quomodo mutari possit, et imprimis quum Apostolus dixerit** „ejus dona et vocationes sine poenitentia sunt.“ Huic enim doctrina divina contraria non est. In bonitate et misericordia sua donat et vocat eos qui digni sunt, qui vocentur et dona ab eo accipiant. Et quum voluerit ut donaret et vocaret, neque vero consilium ejus finem assequatur, non mutatur in iis, quae antea cogitavit. Quum enim, postquam Saulum ad regnum, Judam ad apostolatum antea vocavit, hi mali scelestique evasissent, vocationis et doni eum non poenituit (haec enim mutatio illorum est), sed hujus quod vocavit Saulum loco regis rebellis atque scelesti (!) et Judam apostolum, qui proditor factus est. Quum enim vocationis, quam donavit, eum non poeniteret, Davido loco Sauli, Matthiae loco Judae eandem dignitatem obtulit. Quum igitur vocatio et dona sine poenitentia maneant, eorum eum poenituit, qui acceperunt neque vero tenerunt ea quae data sunt. Nam dicit „poenituit me non quod unxi regem sed Saulum, non quod hominibus dedi apostolatum, sed quod tradidi Judae“. Patebit autem hoc argumento, quod investigari potest, Deum, quum vellet, ut omnes homines viverent et cognitionem veritatis

---

*) Ps. 116, 2. ** Ad Rom. 11, 29.

assequerentur, remunerationes divinas iis promisisse, qui voluntatem ejus sequuntur, ut redimantur et cognitionem veritatis habeant. Atque quum omni tempore inveniantur homines virtute praediti, hos igitur, in decreto de renumerationibus scriptum est, quum diligentes et sancti sint, haereditatem accepturos esse, si in tali conditione perseverent. Si vero mutatio procedit ex voluntate eorum erga id quod iis praebetur, indigni sunt promissorum, quae proposita sunt bonis et haeredibus, non scelestis hominibus. Atque ita explicandum est, quod eum, qui promiserat, eorum poenituit. Nam passio ejus perspiceretur, si vellet ut homines mali, non boni ejus haeredes essent, quanquam in testamento scribit „homines boni.“ Nam si ab initio usque ad finem haec ejus est voluntas, ut viri boni ejus haeredes sint, dum iis qui e probis scelerati evadunt, non dat, haec non ejus est mutatio, sed horum qui non perseverarunt in communione virtutis.

8) Ad Joh. 2, 19.

Theodorus: ceteri quoque evangelistae retulerunt eum venditores ovium et boum ex templo ejecisse, quod hic quoque memoravit propter vim eruditionis, quae cum patratione miraculi conjuncta est. Ii enim solum narrarunt eum ejecisse, hic etiam ea quae Pharisaei dixerunt et ea, quae ipse dixit.

9) Ad. Joh. 3, 8.

Johannes* et Theodorus dicunt „hîc locutus est de Spiritu Sancto, cujus vox Jesus est“ i. e. cognitio adventus ejus. Pulchre autem dixit „cujus vox“, quum prior quoque descensio ad Apostolos audiendo perciperetur, sc. vocem quasi venti fortis audiebant. Pulchre igitur addit „talis est quisque a Spiritu natus“ i. e. quisque cujus partus spiritualis est, qui cogitationibus humanis attingi non potest.

---

* i. e. Chrysostomus.

Quae sequuntur translata sunt e P. Lagardii Analectis Syriacis pp. 100—108. Add. 12156.

Ex libro de incarnatione*, e capite cujus initium est sic: „Quoniam vario modo multi in doctrina incarnationis** errarunt“, ex sectione XI: Post resurrectionem autem quum discipuli a Spiritu perducerentur, tum revelatione quoque cognitionem perfectam accipiebant, ut scirent exaltationem ejus, quae praestantior est quam aliorum veritatis virorum, non in dignitate quadam simplici a Deo (*data*), qualis aliis hominibus data est, positam fuisse, sed in unione cum Deo Verbo, quam cum omni ejus dignitate ei communicat post ascensum in coelum.

Ex initio sectionis XXXIII: Quum enim Apostolus P. 101.
dixerit:*** „Sicut per unum hominem peccatum in mundum intravit, et per peccatum mors“, ita etiam gratia per unum hominem Jesum Christum in multos redundavit, quod omnium commune est id quod appetunt — ea quae ex edictis Apostolorum oriuntur (*v. concludi possunt*), si vere agnoscunt se verbis Apostolicis obtemperare. Neque vero hisce obtemperantes nos interrogant: „Quae est solutio quaestionis? — Et laeto cum animo hoc nos damus responsum, (*eam*) aestimantes gloriam nostram: „(*Solutio*) est apologia edictorum Apostolicorum“, et dicimus: Hominem moribus suis inobe-

---

* Ms. ܡܬܒܪܢܫܘܬܐ ** Ms. ܡܬܒܪܢܫܘܬܐ *** Ad Rom. 5, 12.

dientiam relinquere (*dissolvere*) decebat. Quoniam autem homo simplex, ubi pugnabat cum peccato, tum ejus potestatem vincere non poterat (quum enim (*peccatum*) in natura nostra per longum tempus antea conditum esset, sibi acquirebat animam, quum haec (*anima*) facile subjiceret eum (*hominem simplicem*), qui cum eo (*peccato*) pugnare volebat; alioquin enim (*peccatum*) victum esset pugnâ cum eo), inhabitatio Dei Verbi requisita est, ut dum voluntas morum ab homine (*procedens*) integra servabatur, auxilio autem Dei Verbi qui dabat, ut perfecte valeret, a peccato facile sese liberaret atque inobedientiam, quae per principem formationis nostrae exstitit, dimitteret.

Ex sectione XXXV: Comparantur autem ἄγωνες Domini nostri, quod non nobis commodum acquirebant, sed quia visibilitatis* cujusdam causa maxime fuerunt. Sin hoc dici non potest — nam notum est hoc nostra causa factum esse — magnum contra animae passiones certamen constituit, parvum autem contra passiones carnis, ut etiam accidebat multo melius his (*passionibus carnis*) resistere (!). Scilicet haec (*anima*) ea erat, quae praecipua sanitate indigebat. Et constat eum, postquam carnem et animam assumsit, per duas pro duabus in pugna stetisse, quum in carne peccatum exstirparet ejusque cupiditates coerceret. Et facit, ut cogitatione animae praeclara facile vincantur. Erudiebat autem animam et exercebat, ut et passiones suas superaret et carnis cupiditates infringeret. Deitas enim inhabitans haec omnia gubernare incepit. Et in hac re etiam gratia Spiritus Sancti adjuvabat ad hunc effectum, ut Beatus quoque Apostolus P. 102 dixit**: „vere grande est arcanum timoris Dei, qui revelatus est in carne et justificatus in Spiritu“; quoniam nos quoque auxilium Spiritus accepturi eramus ad perfectionem justitiae.

Ex sectione XXXVI: „Nam quum hominibus posterioribus auxilio egentibus auxilium Spiritus ad consummationem virtutis perfectae daturus esset, primum hoc in eo, qui assumtus est, fecit.“

Et porro: Sicut quum ad discipulos suos loqueretur, de dono Spiritus, quod ad eos venturum erat, dixit:* „is me laudabit, quoniam a me accipiet et referet vobis.“ Non dixit ܡܢܝ (ἐξ ἐμοῦ), sed ܡܢ ܕܝܠܝ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ).

---

* Ms. ܡܬܚܘܝܢܘܬܐ ** 1 Tim. 3, 16.

Ex sectionė XXXVII: Sed etiam Spiritu Dei eum dixit miracula patrasse. Nam si ego igitur Spiritu Dei daemones ejicio, quis is est qui tam stultus, ut de Deo Verbo dicat eum Spiritu Dei daemones ejicere, quia hoc hominum est, quorum potestas non sufficit ad miracula perpetranda. Iam vero quod de eo, qui assumtus est, ita dicimus, aptum est.

Ex sectione** XXXVIII: Docet autem etiam verbum Domini nostri, qui dixit***: non metuatis eos qui corpus interficiunt neque vero animam interficere possunt; magis autem eum metuatis, qui animam et corpus in gehenna perdit.“ Ita igitur cogitatio eorum, quod stulta est, reprehenditur. Nam is qui ad voluntatem animae spectat, eadem ratione etiam assumtionem carnis cum anima, quod supervacanea sit (*v. quae altior v. majoris momenti est*) reprehendit. Qnod non ita est. Ex voluntate enim virtus oritur. Haec (*voluntas*) autem etiam auxilio Dei ad hoc indiget, quia sua ipsius inclinatione ad peccatum trahitur. Et propterea Dominus noster, ubi hominem assumsit, magnam ei dedit felicitatem, quod peccatum stabilitum ex carne ejus sustulit, et ex anima ejus multam inclinationem ad labendum in passiones, et inclinationem ad peccatum. Ita enim e carne aestum cupidinis, qui in ea inest, sustulit in anima dominium passionum irritum reddens, non ipsas passiones motusque tollens (— nam haec in ambobus (*anima et corpore*) usque ad hoc tempus moventur —), sed facultatem earum concutiens. Et P. 103. moribus suis eruditionem, quae animae apta est, dedit; reddidit eam ut a passionibus suis superari non possit. Et introductione cogitationum bonarum expellitur bellum earum (*cogitationum*), quae malae sunt — etiam ad infringendas cupiditates in carne inclinatione in bonum, quum adjuvetur auxilio Spiritus.

---

* Joh. 16, 14. ** Ms. ܪܫܐ *** Matth. 10, 28.

Ex sectione L: Quia per hominem mors est, propterea etiam per hominem resurrectio mortuorum est, ut manifestum est consentaneum non esse resurrectionem alia ratione hominibus datum iri ac per eum, qui in natura similis est, qualis in natura fuit is, qui causa mortis fuit. Qualis etiam is esse debet, qui causa resurrectionis est.

Ex sectione LI: Non enim dicitur, Deum esse indutum carne — nam nemo dicit „Deus carne indutus". Iterum autem dicimus „homo in quo Deus inhabitavit." Hoc nempe „Deo indutus" indecorum non est, id quod ii, tanquam si aperte indecorum sit, contenderunt ut tollerent. Si enim homo vocatur, ut ex Scriptura divina ostendimus, in hoc autem Deus Verbum inhabitabat, ergo in eo inerat aut, ut dicere volunt, turpe non est dictu „homo indutus est Deo, eo qui in eo inhabitavit." Et iterum: „Nam hoc imprimis interrogant, sitne alius Christus, alius filius Dei, aut hic Christus, ille filius Dei." Et si quis respondet et dicit eum esse eundem, statim putant* se hoc haeresis suae stabilimentum nactos esse.

Ex sectione LVI: „Sapientiam nempe inter perfectos loquimur."** Sapientiam autem vocavit totam de Christo praedicationem, qua omnes homines discebant, Deum Verbum quum inhabitaret, ita omnia per hominem gubernasse. Crucifixus autem pretiosus est non propter naturam ejus qui passus est, sed propter potestatem ejus qui assumsit.

Ex sectione LIX: Etiam Dominus noster, quanquam in iis quae secuta sunt, omnino perfecta ratione Deum Verbum in se agentem habuit, quum ita ut distingui posset totam actionem apud se non habuisset, sed etiam ante hoc saepissime in eo inerat, qui (*v. quod*) multa eorum quae requirebantur agebat. Quum ei permitteretur, ut momen-
P. 104. tum ante crucem propter eundem usum, ut voluntate sua virtutem pro nobis perficeret***, quum etiam in his ab eo incitaretur et confirmaretur ad perpetrationem eorum quae necesse erant perfectam.

---

* Ms. ܡܣܬܒܪܝܢ ** 1 Cor. 2, 6. *** Ms. ܢܫܡܠܐ

Et post alia, ex eadem sectione: Quoniam antequam infans sciat bonum vel malum, malo repugnat ut praeferat bonum. Nam si malo repugnat, praefert autem bonum, patet eum discriminatione illud in odio habuisse, hoc amasse. Nam discriminatione erga malum electio sine dubio oritur.

Et porro: Patet autem igitur etiam hoc, quod virtus diligenter et multa cum facilitate finivit plus quam poterat (*sola per se*) erga hos alios homines reliquos.. Deus enim ut etiam in praescientia hujus, quomodo futurum erat, quum in ipso creationis nostrae initio eum secum univisset, auxilium magnum ex eo dabat ad finitionem eorum quae requirebantur, quum pro redemtione omnium haec de eo gubernaret*, et eum incitaret ad ea quae perfectissima sunt exonerans eum multitudine laborum, sive ad animam spectabant, sive per corpus oriebantur. Et hanc magnam finitionem et exonerationem virtutis ei parabat.

(Quae sequuntur Lag. p. 104, 16—19 translata sunt p. 60 fragm. 2.)

Ex eadem (LX) sectione: Nam quando loquimur tanquam de Deo atque creatore universi, et conaturali cum Patre et qui cum eo ob cognationem naturalem laudatur, naturam Verbi intelligimus. Quando autem ut de terminato loquimur atque de eo qui nunc supra coelum est, in fine autem motu transmigrationis hic venturus est, tum hominem intelligimus, eum qui unione cum eo (*Deo Verbo*) ab universo honorem accipit. Et hac laude tota dignus habitus est et veniet judex orbis totius.

(Quae sequuntur Lag. 104, 27—105, 24 translata sunt p. 43, 8—49, 9.)

P. 105. Ex sectione LXVI: Etiam igitur ex testimoniis probantibus et ex ordine eorum quae dicuntur demonstratur, hominem honorari non posse Deum Verbum cum carne, sed hominem esse animal ut hoc (!).

Et porro: Omni igitur ratione hi vituperandi sunt, quod stultissime loquuntur, quia cognomine hominis Deus Verbum cum carne non cognoscitur. Notum autem est Scripturam semper, ubi cognomen hominis de Christo commemorat, indicare naturam hominis, quae perfecta ab eo assumta est ad redemtionem nostram, eam (*naturam*) quam Scriptura in consuetudine habet hoc cognomine appellare.

---

* Ms. ܡܕܒܪ

(Quae sequuntur Lag. 106, 4—8 translata sunt p. 47, 2—7; et Lag. p. 106, 9—14 v. p. 48, 13—20.)

Et post alia: Et haec quidem, ne nimis extendatur oratio, de naturis satis dicta sunt, et de eo quod anobis demonstratur ex Scriptura divina aperte probari illum esse adjuvantem, hunc auxilio egentem.

Ex sectione LXXVII: Et propterea haec nunc mittantur. Hoc autem Dei auxilio a nobis demonstrabitur, hominem esse qui assumtus est, per ea quae aperte dicuntur. Eum esse in natura alium ac Deum Verbum a nobis probatum est.

Et post alia: Eum enim decebat, per quem cujusque causa universum est (patet autem eum de Deo Verbo loqui), et multos filios in gloriam introduxit, eos qui adoptionis (υἱοθεσία) digni habiti sunt, ut finem vitae eorum passionibus consummaret (de homine qui ab eo assumtus est loquitur).

Et post alia: Satis igitur etiam ex his probatur filium Dei esse pro se (*ens distinctum ab aliis*). Homo vocatur is, qui a Deo Verbo assumtus est.

(Quae sequuntur ex „expositione fidei“ Lag. 106, 29—107, 6 v. graece apud Migne, p. 1017 lin. 19 ab inf. (καὶ οὔτε) — lin. 8 ab. inf. (Κυρίου), et Lag. p. 107, 6—11 ib. p. 1020 lin. 4—11 (κυριότητος).)

P. 108. Ex libro ad baptizandos. Jesum enim, ait, de Nazareth, quem unxit Deus Spiritu Sancto et virtute, qui ubi unctionem meritus est, immaculatus effectus est per omnia. Dicit enim eum qui per Spiritum sempiternum immaculatum sese obtulit Deo, etiam conjunctionem cum natura divina meruisse.

Neque enim conjunctionem suscepisset illam, nisi prius immaculatus perfectus esset.*

Et post alia: Nunc igitur, dixit, unum dominum confitemur, qui a natura unus et divinus est, ad quem pertinet pater, qui hominem pro salvatione nostra assumsit, et quum in eo esset cognitionem de se omnibus praebuit; qui quomodo vocandus sit Angelus** dixit, qui unctus est Spiritu Sancto*** „quo immaculatus factus est justificatus est, sicut Beatus Paulus† dicit.“

Ex commentario Evangelii Matthaei: „Hic totus, ait, me altior est, ita ut dignus non sim qui ejus calceum portem††.“ Atque ne credamus, se hoc dixisse eum adulantem (*addit*): „hic vos baptizabit Spiritu Sancto et igni, is dabit vobis gratiam Spiritus.“ Quod ego vobis dare non possum, is vobis dabit — non propter naturam suam, sed propter potestatem quae in eo est.

(Quae sequuntur Lag. 107, 18—22 v. apud Migne p. 705—6 ad Matth. 3, 15.) Et post alia: „Liber γενέσεως Jesus Christi filii Davidis†††“. Paulus quoque dixit*†, quod cum hoc consentit: „de filio ejus, qui natus est ex semine Davidis in carne.“ Non enim iis dixit: Quid putatis de eo qui inhabitavit vel de Deo Verbo vel de filio Dei, qui ab eo natus est? in quem illud „a Davide“ referri non poterat.

Et post alia: Hoc igitur dicit: „is qui natus est ex semine Davidis in carne“ ut indicaret eum qui assumtus est esse natum et vere filium Dei probatum esse, quum potestate Spiritus Sancti exstiterit.

Ex commentario Matthaei: Quoniam autem tempus per- P. 108.
fectionis expectatae venerat, assumsit misit ad gubernationem

---

* Cfr. Migne p. 1014. Marii Mercatoris vestigia sequens transtuli. ** Hoc refero in Luc. 1, 32 καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται. *** Cfr. Migne p. 1015 lin. 3 squ. † 1 Tim. 3, 16. †† Matth. 3, 11. ††† Matth. 1, 1. *† Ad Rom. 1, 3.

pro nobis eum, qui ex nobis et pro nobis assumtus est, eum quem etiam ordine quo creavit per conjunctionem (συναφεία) cum Deo Verbo ostendit. Quem a muliere natum, quum necesse esset ut in natura esset homo, legi subjecit.

Ex commentario epistolae ad Hebraeos:* Et quis est qui in orbem intrat et dominium ejus accipit? quid est, cui contingit, ut etiam ab Angelis adorationem habeat? — Neque enim quisquam, etiamsi deliraret, diceret Deum Verbum esse qui intrat, eum qui omnia quae non erant fecit, et potestate sua ineffabili id quod sunt iis dedit.

---

* Cfr. Ad Hebr. 1, 6.

Index locorum biblicorum.

Gen. 1, 26 = Pag. 14
1, 27 = „ 15
1, 28 = „ 16
1, 29 = „ 17
2, 1 = „ 18
2, 8 = „ 21
2, 10 = „ 21
2, 15 = „ 9
21, 5 = „ 29
26, 13 = „ 29
26, 14 = „ 29
Jos. 8, 4 = „ 28
Jes. 6, 2 = „ 49
Hos. 4, 12 = „ 6
Ps. 7, 2 = „ 29
8, 1—3 = „ 35
8, 6 = „ 34
37, 14 = „ 29
75, 8 = „ 55
94, 22 = „ 29
116, 2 = „ 61
Prov. 9, 1 = „ 55
Job 38, 7 = „ 3
Matth. 1, 1 = „ 69
1, 16. 18. 20 = 52
2, 3 = „ 30
3, 11 = „ 69
3, 17 = „ 31
4, 1. 11 = „ 13
4, 4 = „ 40
6, 6. 17 = „ 36
Matth. 10, 8 = Pag. 30
10, 28 = „ 65
10, 40 = „ 33
21, 10 = „ 35
25, 40 = „ 33
25, 41 = „ 12
28, 13 = „ 33
Marc. 12, 25 = „ 12
Luc. 1, 15—17 = „ 32
1, 31. 34. 35 = 53
2, 11 = „ 32
2, 40. 51 = „ 53
2, 52 = „ 37
3, 16 = „ 31
8, 30 = „ 12
Joh. 1, 14 = „ 44
2, 14 = „ 51
8, 40 = „ 40
16, 14 = „ 65
17, 6 = „ 47
Acta 1, 11 = „ 43
1, 16 = „ 29
Rom. 1, 3 = „ 69
5, 12 = „ 63
11, 29 = „ 61
14, 11 = „ 46
16, 25—27 = „ 11
1 Cor. 2, 6 = „ 66
2, 6—9 = „ 11
2, 9 = „ 14. 34
5, 5 = „ 29

1 Cor. 8, 20. 21 = Pag. 10
9, 20 = „ 30
11, 1 = „ 30
2 Cor. 2, 7—9 = „ 34
4, 14 = „ 43
Gal. 1, 8 = „ 12
3, 13 = „ 28
Ephes. 3, 10 = „ 13
Philipp. 2, 6. 7 = „ 45. 47
Philipp. 2, 7 = Pag. 44
2, 8 = „ 45
2, 9 = „ 46
2, 10 = „ 46
1 Thessal. 5, 23 = „ 37
1 Tim. 3, 16 = „ 53 64. 69.
Hebr. 1, 6 = „ 70
1, 14 = „ 12

Addenda.

1) Ad descriptionem codicis Add. 14669 addendum est, nonnulla puncta diacritica a manu recentiore apposita esse. Iam vero quum non ubique pro certo distinguere possem, utra esset manus prior, utra posterior, atque quum haec non multo recentior sit quam illa, habitum textus in Cod. exhibitum retinui.

2) 13, 7 post „servitium" complendum „ejus vocavit, quoniam pro eo et erga eum peragebatur."

3) 32, 19. 20 pro „multa cum conturbatione" leg. „in tota Judaea".

4) 37, 8 pro „opus esse" leg. „quod sibi relit."

5) 42, 13 post „memoravit autem" lacuna; fortasse „propterea" ܡܛܠ ܗܝ.

6) 44, 19 post „gravitatem et" adde „praestantiam."

7) Textus fragmentorum folii 2. (p. ܢܘ ad ܣ) in forma columnarum codicis typis descriptus est; ita fol. 11b Col. 1 (p. ܨܛ ad ܩ); f. 16b Col. 2; f. 17ab (p. ܩܛ ad. ܩܝ).

8) ܩܟ l. 2. 3 inter ܡܪܗ et ܕܣܠܝܢ lineola omissionem indicans invenitur, at additio marginalis oblita est.

9) Ad indicem add: 2 Cor. 5, 17. 18 pag. 10, 9 ab inf.

10) 56, 3 leg: „Melitus non curans dignitatis, quam habuit apud"

11) 62, 6 ab inf. leg: Sancto: „vocem ejus audit" pro „Sancto, cujus vox Jesus est".

Pag.
I. In Genesim. . . . . . 1—21
II. In Prophetas Minores. 22—27
III. De Incarnatione. . . . 28—57
IV. Hymnus matutinus. . 58—59
V. Fragmenta varia. . . 60—70

I. Fragmenta commentarii in Genesim.

Fol. 20 a. Add. 17217. ܕܐܝܟ ܗܘ ܒܝܢܗܘܢ. ܥܒܕ ܕܝܢ ܕܡ̈ܟܠܝܢ ܡܢܗܘܢ. ܐܝ̈ܠܢܐ ܘܙ̈ܪܥܐ ܠܗܘܢ ܕܫ̈ܢܝܐ ܒ̈ܥܝܪܐ ܡܬܒ: ܕܒܗܘܢ ܙܪܥܝܢ ܘܢܨܒܝܢ ܬܘܣܦܬܐ ܘܦܐܪ̈ܐ ܡܗܟܝܢ. ܥܒܕ ܬܘܒ ܕܡ̈ܟܠܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܚ̈ܝܘܬܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܫ̈ܢܝܐ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ ܥ̈ܡܘܬܦܝܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܗ̈ܘܝܢ ܡܢ ܢܦܫܗܘܢ ܚ̈ܦܝܢ ܠܡܬܬܪܒܝܘ. ܘܕܪ̈ܫܝܢ* ܡܢ ܕܘܒܘܬܐ ܠܕܘܒܘܬܐ. ܒܪ ܩܢܝܢ ܡܥܒܕܢܘܬܐ ܬܫܡܫܬܐ. ܟ̈ܠܝܢ ܕܝܢ ܠܡܐܟܠ ܡܢ ܡܠܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܠܐ ܒܥܡܪ̈ܬܐ ܕܦ̈ܩܝܢ ܩ̈ܦܣܗ. ܕܡ̈ܟܠܝܢ ܕܝܢ ܡܢ ܒܠܚܡ ܗܠܝܢ ܒܟܪ ܠܬ̈ܠܝܠܐ. ܗ̇ܢܘܢ ܕܐܦ ܒܥ̈ܝܪܐ ܫ̈ܪܝܬܐ ܘܠܐ ܚ̈ܝܘܬܐ ܡܬܥܩܦܝܢ. ܘܒܡܠܬܐ ܗ̇ܝ ܕܒܗ̇ ܠܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܥܠܬܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ ܡܫܘܕܥܝܢ: ܘܡܚܝܢ ܐܦ ܫܦܝܪ̈ܬܐ ܕܩܝܡܝܢ ܠܥܒܕܐ. ܐܦ ܠܐ ܓܒܪ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܬ ܕܒ̈ܢܝܐ ܬ̈ܠܝܠܐ ܘܠܐ ܡ̈ܬܚܫܚܢܐ: ܗ̇ܢܘܢ ܕܫ̈ܢܝܐ ܠܐ ܡ̈ܚܫܘܬܐ ܢܦܫܗ: ܠܥܒܕ ܫܦܝܪ̈ܬܐ ܕܩ̈ܝܡܝܢ: ܐܠܗܐ ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܐܢܫܝ̈ܬܐ ܗܕܐ ܥܒܕܗ.

---

* Leg. ܘܕܪ̈ܥܝܢ

ܗܕܐ ܓܝܪ ܒܠܚܘܕ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܕܐܬܬܣܝܡܘ ܐܝܟܢܐ ܕܗܘܘ: ܐܠܐ ܡܕܡ ܐܚܪܝܢ ܠܝܬ ܗ̣ܘܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܡܢ ܦܫܩܗ ܥܬܝܕܝܢ ܗܘܘ ܠܡܐܠܦ ܠܛܬ̈ܐ ܕܝ̈ܢܢ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܟܕ ܫܡܥ ܕܡܫܒܚܝܢ ܕܗܠܝܢ ܕܗܘ̈ܝ ܕܓ̈ܠܝܢ ܡܢ ܪ̇ܥܝܬܐ ܘܡܢ ܢܘ̈ܢܐ: ܡܫܒܚܝܢ ܕܝܢ ܟܕ ܢܘ̈ܢܐ ܕܒܬܪܒܝܬܗܘܢ ܩ̈ܢܝܢ ܓܠܝ̈ܬ ܐܢ̈ܝܢ ܡܢ ܪ̇ܥܝܬܐ: ܘܡܫܒܚܝܢ ܬܘܒ ܟܕ ܒܪ̇ܥܝܬܐ ܘܫ̈ܝܢܐ ܡܫܬܘܬܦܝܢ: ܡܢ ܡܠܬܐ ܘܫ̈ܝܢܐ ܠܐ ܡܫ̈ܚܬܐ ܪ̈ܚܫܝܢ. ܒܦܫܩܐ ܕܗܠܝܢ ܟܠ ܠܛ̈ܬܗܘܢ ܘܠܦܝܢ ܗܘܘ ܕܕܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܟܝܢܐ ܢܣܒܘ ܡܢ ܐܠܗܐ. ܘܠܐ ܒܠܚܘܕ ܠܗܘܢܐ ܐܬܐ̣. ܐܠܐ ܐܦ ܒܟܝܢܐ ܕܕܐܝܟ ܗܢܐ ܗܘܘ: ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܬܥ̈ܠܝܬܐ ܕܡܘܬܐ ܩܝ̈ܡ ܐܝܟ ܒܡܐ ܕܡܫܬܥܒܕܢܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܕܟܕ ܢܕܥ ܗܘ̣ ܦܘܪܫܢܗ ܕܗܕܐ ܡܢ ܗ̇ܘ. ܕܐܠܗܐ ܐܬܝܗܒ ܡܢ ܡܬܘܡ. ܟܕ ܠܘ ܡܢ ܐܚܪܝܢ ܢܣܒ ܠܡܗܘܐ. ܘܠܐ ܒܠܚܘܕ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܘܡܐܝܬ ܐܬܝܗܘܢ ܠܗ. ܒܪܝܬܐ ܕܝܢ ܗܘ̤ ܡܢ ܢܦܫܗ ܡܕܡ ܠܐ ܩܢܝܐ. ܡܢ ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܕܡܢ ܡܕܡ ܐܬܬ ܠܡܗܘܐ ܟܕ ܠܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܗܘܬ. ܡܢܗ ܢܣܒܬ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ̇: ܐܝܟ ܕܢܬܠ ܠܐܠܗܐ ܗܘ ܕܝܗܒ ܠܗ̇ ܠܡܗܘܐ. ܒܪܡܫܐ ܗܘ̇ܐ ܘܢܓܗ ܕܐܡܪ ܒܪܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܢܗܘܐ ܠܡܗܘܐ. ܐܬܝܗ̇ ܕܝܢ ܗܕܐ. ܕܢܘܗܪܐ ܒܠܚܘܕ ܗܠܝܢ ܕܩܝ̈ܡܝܢ ܒܠ̈ܠܝܐ. ܟܕ ܡܬܢܗܪܝܢ ܠܗܘܢ ܕܐܬܝܗܘܢ ܒܠܚܘܕ ܠܛ̈ܬܗܘܢ: ܗܘ ܕܐܬܝܗܘܢ ܐܦ ܒܪܘܚܐ ܕܒܠܚܘܕ ܒܪܝܬܐ. ܡܛܠ ܒܠܬܐ ܗܒܠ ܗܕܐ. ܐܦ ܬܫܒܘܚܬܐ ܗܝܡܢܘܬܐ ܒܪܐ ܒܐܝܠܝܢ ܕܗܘ̤ܝ. ܘܗܕܐ ܒܠܚܘܕ: ܐܝܟ ܒܡܐ ܕܐܦ ܠܐ ܒܡܠܬܐ ܡܛܠܐ ܠܬܫܒܘܚܬܗ. ܓܠܝܐ ܗ̣ܘ ܓܝܪ ܦܘܪܫܢܐ ܒܝܢܝܐ

ܕܝܡܐ ܘܕܐܪܥܐ: ܘܕܫ̈ܡܝܐ ܘܕܐܐܪ ܘܕܢܘܪܐ: ܘܕܢ̈ܓܒܬܐ
Fol. 20b. ܘܕܚ̈ܝܘܬܐ ܘܕܒܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܕܒܪܝܐ. ܝܕܝܥ ܗ̣ܘ ܕܝܢ. ܐܦ
ܦܘܪܫܢܐ ܬܘܒ ܕܠܗܘܢ ܕܗܠܝܢ: ܕܐܝܬ ܒܐܣ̈ܛܘܟܣܝܗܘܢ
ܘܒܪܘܟܒܬܗܘܢ ܘܒܗܠܝܢ ܐ̈ܝܢܝܬܐ: ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܩ̈ܠܝܠ
ܠܡܬܒܥܐ. ܓܠܝܐ ܗ̣ܘ ܕܝܢ. ܐܦ ܫܘܡܠܝܘܬܐ ܕܐܝܬ
ܒܚܕܚܕܢܝܬܐ ܗܠܝܢ ܕܗ̈ܘܝ. ܘܦܘܫܩ ܗܠܝܢ ܕܒܪܝܐ ܕܠܐ
ܒܠܗܘܢ ܢܬܠܐ ܗܘܝܐ: ܗ̇ܘ ܕܐܝܬ ܒܫ̈ܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ
ܘܒܢܘܪܐ ܘܒܐܐܪ. ܘܕܡܬܕܪܝܢܐ ܐܪܥܢܝܐ ܡܢ ܫ̈ܡܝܐ. ܘܕܐܢ
ܗ̣ܘ ܕܢܬܚܠܦ ܚܝܠܐ ܕܫ̈ܡܝܐ ܡܢ ܐܪܥܢܝܐ ܡܬܛܠܠܝܢ
ܠܗܘܢ. ܘܕܠܘܬܢ ܡܕܒܪܝܢ ܫ̈ܡܝܐ. ܘܐܢ ܗ̤ܘ ܕܬܣܓܐ
ܢܘܪܐ. ܡܕܪ̈ܓܐ ܠܗ ܠܚܝܠܐ ܕܪܛܝܒܘܬܐ. ܕܒܝܕ ܗ̈ܢܝܢ
ܒܠܗܘܢ: ܗ̤ܘܐ ܥܠܝܠ ܠܚ̈ܝܘܬܐ ܛ̈ܠܠܐ ܠܡܐܟܠ: ܟܠ
ܫܠܝܛܘܬܗ ܘܫܘܒܚܬܗ ܕܒܪܘܝܐ. ܘܬܘܕܝܬ ܟܕ ܫܪܝܢ
ܠܐܠܗܐ ܕܒܗܠܝܢ ܕܕܠܡܘܒܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܛܝܒܢ ܘܡܬܦܪܢܣ
ܠܟܠ. . ܟܕ ܓܝܪ ܐܐܪ ܘܐܪܥܐ ܘܡ̈ܝܐ ܘܢܘܪܐ: ܡܬܚܙܝܢ
ܒܠܚܘܕܐ ܗܢܐ ܕܡܬܚܙܐ. ܟܕ ܫܘܡܠܝܘܬܐ ܕܩܝܡܝܢ ܠܘܬ
ܚ̈ܕܕܐ. ܠܝܬ ܟܠ ܐܢܫ ܓܠܝܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܝܢ ܐܦ ܠܛܥܡܐ
ܕܐܝܟ ܗܢܐ ܚܒܪ ܠܒܪܝܬܐ. ܕܒܗ ܟܬܝܒܝܢ ܗܘܘ
ܠܡܫܬܘܕܥܘ ܠܒܪܘܝܗܘܢ: ܒܪܐ ܐܝܢ ܓܝܪ ܠܗ ܡܫܒܚܝܢ
ܘܠܗܘܢ: ܕܠܐ ܡܢ ܟܠܗ̇ ܡܕܡܘܬܐ ܢܬܓܠܘܢ: ܟܕ ܠܐ
ܠܐܠܗܐ ܫܘܝܢ: ܘܠܐ ܐܝܬ ܐܝܠܝܢ ܕܒܗܘܢ ܙܕܩ ܠܗܘܢ
ܠܡܫܬܘܕܥܘ ܠܡܥܒܕܢܐ ܗ̇ܘ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ. ܐܠܐ ܒܪܐ
ܐܢܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܡ̈ܬܚܙܝܢ. ܟܕ ܒܪܝܬܗ ܕܠܐ ܬܓܠܝܬܐ
ܒܪܗ̇ ܠܒܪܝܬܐ. ܓܠܬܗ̇ ܕܝܢ ܒܬܪܢ. ܒܐܝܕܐ ܐܝܕܐ
ܘܠܘܩܒܠ ܒܗܘܢܗ ܕܢܘܗܪܐ ܫܪܐ ܠܡܫܘܕܥܘܬܗ ܕܚܘܫܒܐ.

ܘܡܢ ܒܬܪ ܗܕܐ ܥܒܕ ܠܥܡܪܐ ܕܡܬܚܙܝܐ. ܟܕ ܥܡܠ ܟܠ ܚܙܗ ܗܘ ܟܠܗܘܢ ܕܐ̈ܚܐ. ܘܒܬܪܟܢ ܒܟܢܘܫܝܗܘܢ ܕܐ̈ܚܐ ܟܠܗ ܠܐܘܪܚܐ. ܘܒܬܪܟܢ ܨܒܐ ܕܢܬܟܬܒ ܘܪ̈ܕܝܐ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܓܢܐ ܫܢ̈ܘܬܐ. ܐܚܪܬ ܥܠܝܗܘܢ. ܒܪܝܫܗܝ ܠܒܪ ܐܢܫܐ. ܕܒܝܫ ܗ̈ܢܝܢ ܥܠܝܗܘܢ: ܟܕ ܠܗܘܢ ܫܠܝܘܬܐ ܠܐ ܡ̈ܬܚܙܝܢܐ ܘܫ̈ܠܠܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܝܢ ܡܬܦܪܣܢ ܕܗܘ ܗܘܐ ܠܡܩܒܠܘ ܡܕܒܪܬܗ ܘܡܠܒܫܗ: ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܗܠܝܢ ܕܐܬܒܪܝ ܒܒܪ ܗܘܐ. ܢܣܒܪ ܐܢܫ̈ܐ ܥܠ ܒܪܝܬܗ. ܕܟܕ ܫܡܥ ܗܢܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܒܬܪܗ ܐܬܒܪܝ: ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ. ܢܬܘܕܥܘܢ ܕܒܪܘܝܗܘܢ ܠܗ ܐܚܪܝܢ ܗܘ: ܗܟܢ ܡܢ ܒܪܘܝܐ ܕܡ̈ܬܚܙܝܢܝܬܐ. ܐܠܐ ܗܢܐ ܐܬܚܘܝܗܝ: ܗܘ̇ ܕܗܘ̈ܘ ܐܦ ܠܗܘܢ ܝܗܒ ܠܡܗܘܐ ܒܗ ܗܠܝܢ: ܗܘ̇ ܕܗܘ̈ܝܢ ܒܚܝ̈ܠܘܗܝ ܚܘܝ ܟܕ ܒܪܐ ܒܝܕ ܡܠܬܗ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܚܙܝ ܥܠ ܗܢܝܢ ܕܡܕ̈ܒܪܢܘܬܐ ܐܬܒܪܝ: ܠܐ ܐܝܟ ܦܘܪܥܢܐ ܡܘܫܐ ܡܠܬܐ ܗܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܚܣܝܡܐܝܬ. ܕܒܪܝܬ ܠܗ ܥܒܕ ܐܠܗܐ ܠܥܡ̈ܪܐ ܘܠܐܘܪܚܐ: ܡܛܠ ܕܬܟܝܠܗ ܗܘ̇ ܥܠܝܗ ܒܢܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܟܕ ܠܐ ܐܬܚܫܚ Fol. 21a. ܒܡܠܬܐ ܒܕܝܠܝܬ ܗܘܐ ܗܘ̇ ܐܝܢܐ ܕܫܠܡܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܐܠܦ ܡܕܡ ܡܢ ܡܠܬܗ. ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܢܒܝܐ ܐܡܪ: ܕܡܬܕܡܪܐ ܗܘ̣ ܡܠܬܐ ܠܡܫܡܥܗܘܢ. ܒܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܪ ܡܚܝܠ ܗܘ̇ܢ ܕܟܠ ܒܥܘܕܪܐ ܙܕܩ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܡܐܠܦ ܟܕ ܡܠܬܐ: ܡܛܠ ܕܚܫܚܐ ܗܘܐ ܒܚܝܠܗ: ܗܝܕܝܢ ܡܠܬܐ ܡܕ̈ܒܪܐ ܗܘܬ ܐܝܟ ܬܚܝܬܗ. ܟܕ ܢܦܩ ܠܡܠܠܬܐ ܗܘ ܟܕܒܪܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܘܡܠܦܢܐ ܗܘܐ ܕܥ̈ܢܝܢܐ ܘܫ̈ܠܠܐ ܘܠܐ ܡ̈ܬܚܙܝܢܐ: ܥܠ ܗܘ ܕܒܡܘܕܝܢܘܬܗ ܒܪܗ̇ ܠܒܪܝܬܐ. ܠܐ

ܗܟܝܠ ܟܠ ܗܠܝܢ ܕܐܬܟܬܒܝ ܡܕܖ̈ܫܬܐ ܫܡ ܡܠܬܐ̣. ܘܠܐ ܟܠ ܗܠܝܢ ܕܒܫܪ̇ܬܐ ܗܘ̈ܝ ܦܫ ܡܢ ܕܠܡܐܡܪ. ܡܛܠ ܕܗܪܟܐ ܐܠܨܐܝܬ ܡܬܒܥܝܢܐ ܗܘܬ̣. ܒܕܐܝܬܝܗ̇ ܗܘܬ ܡܠܦܢܘܬܐ ܠܗ̇ܢܘܢ ܕܝܠܦܝܢ. ܗܪ ܬܡܢ ܕܝܢ ܠܝܬ ܗ̣ܘܐ ܐܝܢܐ ܕܘ̇ܠܐ ܗ̣ܘܐ ܠܗ ܠܡܐܠܦ. ܘܗܕܐ ܗ̤ܘ ܐܠܗܐ ܡܘܕܥ ܠܛܘܒܢܐ ܐܝܘܒ ܒ̣ܪ ܐܚܪ̇. ܒܪ ܚܪܐ ܗܘܝܬ ܒܥܒܕܐ: ܒܒܒܘ ܒܡܠܐ ܕܡܪܐ ܟܠܗܘܢ ܡܠ̈ܟܝܢ ܘܡܫܚܘܢ. ܘܡܕܒܪܢܐ ܗ̣ܘ ܕܐܝܕܐ ܕܟܬܝܒܬܐ ܕܒܥ̈ܒܕܐ ܗܟܢܐ: ܟܠ ܟܠܗܘܢ ܫ̈ܢܝܢ ܕܗܘ̈ܝ ܡܫܬܟܚܝܢ ܗܘܘ. ܒܪ ܒܗܘܢܐ ܕܟܠ ܚܕܐ ܚܕܐ ܡܢܗܘܢ: ܬܗܪܝܢ ܗܘܘ ܘܡܬܕܪܫܝܢ. ܕܐܝܟܢܐ ܒܥܕܢ̇ ܕܡܠܬܐ ܚܢ̈ܢܐ ܡܬܟܪܝܢ ܗܘܘ: ܫ̇ܢܘܢ ܕܡܢ ܡܕܡ ܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ. ܘܡܛܠ ܕܟܠܗܘܢ ܫ̈ܢܝܢ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ ܡܬܟܪ̈ܝܢ ܗܘ̈ܝ: ܐܫܬܚܠܦܬܐ ܕܝܢ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܟܪ̈ܝܢ ܗܘ̈ܝ ܗ̈ܘܝ ܐܝܟ ܦܘܫܩܗ ܕܐܠܗܐ: ܕܫܬܐܬܝܬ ܢܦܪܕ ܠܩܢ̈ܝܢܐ ܬ̈ܠܬܐ ܘܠܐ ܡܫ̈ܬܚܠܦܢܐ: ܕܠܘ ܒܠܚܘܕ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܗ̈ܘܝ ܒܕ ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗ̈ܘܝ: ܐܠܐ ܐܦ ܡܢ ܗ̈ܢܝܢ ܕܠܒܪ ܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗ̈ܘܝ ܡܬܡܫܚܝܢ ܒܪܐ ܐܡܬܝ ܕܢܦܠܐ: ܒܪ ܠܐ ܣܓܝ. ܟܠ ܡܕܡ ܕܡܫܚܘ ܘܐܦ ܕܒܪܐ ܐܝܠܝܢ ܕܗ̈ܘܝ: ܐܡܪܢܐ ܕܐܦ ܠܗܘܢ ܒܪܐ ܡܕܡܟܬ ܒܡ ܗ̈ܢܝܢ ܕܡܫܬܚܠܦܢ: ܥܒܕ ܬܪܝܢ ܒܢ̈ܝܢ. ܫܪ ܡܒܫܘܢ ܡܫܬܚܠܦܢ̈ܐ. ܘܐܫܪܐ ܠܐ ܡܫܬܚܠܦܢܐ. ܫ̇ܢܘܢ ܕܠܐ ܒܡ ܗܠܝܢ ܡܕܖ̈ܫܬܐ ܒܟܒܪ ܐܢܘܢ: ܐܠܐ ܐܢ ܒܫܪܬ̈ܐ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ ܐܝܬܝ ܠܗܘܢܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܒܢܝܐ ܡܫܬܚܠܦ̈ܢܐ ܢܗܘܪܐ. ܠܐ ܡܫܬܚܠܦܢܐ ܕܝܢ. ܒܢܝܐ ܕܒܥܡ. ܕܡܢ ܗܠܝܢ ܢܒܥܘܢ ܚܠܗ ܕܒܪܘܗܐ: ܕܒܚܕ̈ܬܐ ܡܢ ܠܐ ܗܘܝܐ ܠܗܘܝܐ ܠܐܝܢܐ ܕܢܦܠܐ: ܘܡܢ ܠܐ ܡܕܡ

ܒܪܐ ܡܒܪܟ. ܘܡܫܚܬܐ ܠܗܘܝܐ ܐܡܬܝ ܕܢܓܒܐ. ܗܘ̇ ܕܠܗܘܢ ܗܟܢܐ ܓܒܪ̈. ܐܦ ܠܢܦ̈ܫܬܗܘܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܠܗܘܢ ܒܚܢܢܐ ܒܪܐ ܐܝܟܢܐ ܕܢܓܒ. ܘܒܪ̈ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܚܫܝܢ ܥܒܕ ܒܫܡܗܘܢ: ܒܪܐ ܒܫܡܗܘܢ ܐܦ ܢܘܗܪܐ. ܕܡܢ ܬܓܒܝܬܐ ܕܗܠܝܢ ܕܗܘ̈ܝ: ܘܕܡܢ ܐܠܝܢ ܕܒܫܪܬܐ ܐܝܬܝ ܠܗܘܝܐ: ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܗܠܝܢ ܕܗܘ̈ܝ ܝܗܒ ܠܗܝܢ ܠܡܗܘܐ: ܒܕܡܢ Fol. 21b. ܡܕܡ ܠܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܗܘ̈ܝ: ܐܝܟ ܕܠܝܬܘ̈ܬܐ ܘܪܘܪ̈ܒܐ ܘܡܫܘܚܬܐ ܕܐܪܟܒܬ ܪ̈ܓܠܐ ܘܪܫܡܐ ܡܢ ܐܪܒܥܐ: ܠܬܘ̈ܢܐ ܕܝܢ ܘܠܦܪܫܬܐ ܡܢ ܟܝ̈ܢܐ: ܢܘܕܥ ܐܢܘܢ ܕܗܘܝܘ ܒܠܬܐ ܕܟܠ. ܗܘ̇ ܕܠܐܠܝܢ ܕܠܐ ܐܬܝܗܝܢ ܒܪܐ: ܘܓܒܬ ܒܚܪ̈ܬܐ ܠܬܪ̈ܬܝܗܝܢ ܐܝܟ ܫܘܠܛܢܗ ܘܚܝܠܗ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܠܐ ܡܬܚܫܚܢܐ ܗܘܬ ܕܐܪܫܝܐ ܢܒܪܝܗ̇ ܠܒܪܝܬܐ: ܢܓܒܝܗ̇ ܕܝܢ ܐܚܪܢܐ ܒܬܫܡܫܬܐ ܕܗ̈ܢܝܢ ܕܡܢ ܡܕܡ ܠܐ ܐܬܝܗܝܢ ܗܘ̈ܝ. ܟܕ ܒܠܗܝܢ ܓܒܪ ܗܠܝܢ ܡܫܡܫܐܝܬ ܠܟܝ̈ܢܐ ܡ̈ܠܝܠܐ ܘܠܐ ܡ̈ܬܚܫܚܢܐ ܒܕܡ ܥܠ ܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܦ ܛܘܒܢܐ ܡܘܫܐ ܒܕܒܪܐ ܠܡܠܦܘܬܗܘܢ ܟܕ ܬܫܥܝܬܗ̇ ܐܡܪ. ܒܪܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܐ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ. ܟܕ ܠܘ ܗ̈ܢܝܢ ܒܠܚܘܕ ܐܡܪ ܕܐܬܒܪ̈ܝ ܒܪܫܝܬ: ܐܠܐ ܒܗܘܢ ܙܕܩ ܐܦ. ܟܠ ܗܠܝܢ ܕܫܪܟܐ: ܐܠܝܢ ܕܒܪ ܒܓܘܗܝܢ ܐܬܝܗܝܢ ܒܫܡܗܘܢ ܗܘ̈ܝ ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܟܠ ܗ̈ܠܝܢ ܕܡܢ ܒܬܪܟܢ ܐܬܒܪܝ. ܡܫܬܟܚܐ ܒܐܝܕܐ ܕܐܡܟܢܐ ܐܬܬܩܢ. ܘܐܠܝܢ ܒܪܫܝܬܗ ܒܗ̇ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘ̈ܝ: ܐܠܝܢ ܕܝܢ ܒܬܪܟܢ. ܘܒܐܝܕܐ ܒܐܝܕܐ ܬܢܝܢܐ ܥܠ ܟܠܗܝܢ. ܐܡܝܢܐ ܕܐܦ ܒܫܬܝܬܗ ܐܘܪܒ. ܟܠ ܗ̈ܠܝܢ ܕܝܢ ܕܒܫܡܗܘܢ ܐܬܒܪܝ ܒܫܬܝܬܐ ܗܘ̇ ܒܠܚܘܕ ܪܡܙ. ܒܕܠܐ ܡܓܢܐ ܕܗܠܝܢ

ܓܘ̈ܢܬܐ ܢܗܘ̈ܘܢ ܡܕܡ* ܗܠܝܢ ܒܪ̈ܬܐ. ܘܠܐ ܐܝܠܝܢ ܕܬܫ̈ܒܚܢ ܡܕܡ ܗܠܝܢ ܕܢܣ̈ܒܢ ܠܗܝܢ ܐܝܬܝܗܝܢ ܗ̈ܘܝ. ܟܠ ܗܕܐ ܠܐ ܗܘܝܗ ܕܐܡܪ ܘܠܐ ܕܣܒܪܐ ܐܒܪ̈ܢ. ܠܐ ܕܬܪ̈ܡܬܐ ܘܠܐ ܕܓܠܘܪܐ. ܘܠܐ ܟܠ ܢܘܪܐ ܕܒܐܪܥܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܒܫܡܝܐ ܡܬܬܪ̈ܡܢ ܥܒܕ ܬ̈ܠܝܢ. ܒܗܘ ܕܒܗ ܟܠ ܦܪܘܣ ܒܗܢ ܐܝܠܝܢ ܕܗ̈ܘܝ ܒܪ̈ܬܐ ܘܫ̈ܒܝܢ ܠܗܝܢ ܘܕܡ ܕܢܬܕ̈ܒܪܢ. ܟܠ ܗ̈ܢܝܢ ܕܝܢ ܕܒܗ ܒܬܪܗ ܐܬܒܪܝ. ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܐܘܕܝ. ܕܒܟܝܢܗ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܕܗ̈ܢܝܢ ܕܒܗ ܒܬܪܗ ܗ̈ܘܝ. ܡܬܐܡܪܐ ܢܣܬܟܠ. ܕܐܝܠܝܢ ܕܒܫܡܝܐ ܒܟܕ ܡܛܠ ܕܠܬܐ ܗܕܐ ܥܒܕ ܬ̈ܠܝܢ: ܡܛܠ ܕܒܗ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܐܬܒܪܝ ܒܗ ܐܬܬܗܘ ܒܪ̈ܝܐ ܘܟܠ ܢܦܫܢ. ܕܟܝܢ ܓܠܝܐ ܗܘ ܕܐܦ ܠܒ̈ܢܝܐ ܬ̈ܠܠܐ ܘܠܐ ܬ̈ܫܒܘܚܬܐ: ܡܛܠ ܗܕܐ ܥܒܕ ܕܒܐܝܕܐ ܒܐܝܕܐ ܢܐܡܪ ܠܟܝܢܗܘܢ. ܒܗܘ ܕܗܒ ܫܠܡܐ ܡܣܡܐܝܬ ܡܗܕܒ ܟܠ ܗܘܝܗܘܢ: ܐܝܢܐ ܕܒܡ ܗ̈ܢܝܢ ܕܬܫܒܘܚܝܢ ܒܫܡܝܐ ܡܬܥܒܕ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܦ ܡܢ ܗܘܝܗ ܕܒܪ ܐܢܫܐ: ܐܘ ܡܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒܠܗܘܢ ܬܬܐܡܪ ܫܘܕܥܢ. ܐܝܢܐ ܕܕܒܪܐ ܘܡܩܒܠܐ ܒܟܕܗ. ܘܟܕ ܓܝܪ ܡܢ ܢܦܫܐ ܠܐ ܡܬܬܫ̈ܒܚܢܐ ܘܡܠܠܬܐ ܘܠܐ ܡܬܩܒܠܬܐ. ܘܡܢ ܦܓܪܐ ܡܫܬܒܚܢܐ ܘܡܩܒܠܬܐ. ܘܠܗܘܢ ܠܘܬ ܒܢ̈ܝܐ ܠܐ ܬܫ̈ܒܘܚܬܐ ܐܝܬ ܠܗ̇ ܕܡܫܘܚܬܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܡܫܝܚ ܠܬܫ̈ܒܘܚܬܐ. ܒܥܓܠܐ ܓܝܪ ܐܠܗܐ ܕܠܒܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ ܢܟܝܢ ܠܘܬ ܚܕ ܡܢܗ: ܒܗܘ ܕܒܗ ܡܢ ܩܪ̈ܝܢܐ ܡܦܪ̈ܫܐ ܡܬܦܫܩܢܐ: ܠܡܕ ܐܦܣܪܐ ܬܬܒܥܕ. ܒܪܗ ܠܗܕܐ ܫܘܬܐ ܕܒܟܝܢܗ ܡܫܝܚܐ ܠܒܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ. ܠܐܕܡ ܗܒܠ

Fol. 22a.

---

* Ms. ܡܪܡ

ܚܒܪ. ܟܕ ܠܘ ܠܬܪ̈ܝܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܐܢܫܐ ܒܪܐ. ܐܠܐ ܓܒܠ ܠܚܘܕܡ ܦܠܓܐ ܡܬܚܝܢܐ. ܠܢܦܫܐ ܕܝܢ ܠܐ ܡܬܚܝܢܝܬܐ ܒܬܪ ܦܠܓܐ ܢܦܫ. ܒܗܘܢܗ ܕܝܢ ܕܢܦܫܐ: ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ ܒܪܐ. ܒܪܢܫܐ ܓܒܪ ܡܢܬܐ ܡܢ ܓܘܫܡܗ ܕܐܕܡ. ܡܢܗ ܓܒܠܗ ܠܐܢܬܬܐ. ܟܕ ܥܡ ܓܘܫܡܐ ܢܦܫܗ ܐܦ ܠܢܦܫܐ: ܥܠ ܐܕܡ ܗܒܠ ܡܛܠ ܕܠܘ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܐܢܫܐ ܒܪܐ. ܢܛܪ ܓܘܫܡܐ ܓܘܫܡܢܐ ܡܘܫܐ ܒܬܫܒܘܚܬܗ. ܒܐܡܪܗ ܡܕܡܚܬ ܗܘ ܡܕܡ ܕܠܘܕܡ ܐܬܒܪܝ. ܘܕܬܪܝܢ ܗܘ ܡܟܐ ܕܡܢ ܒܬܪܝܢ ܩ̈ܝܡ ܗܘܐ: ܠܘܬ ܚܘܐ ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܢܦܫܬ ܗܘܘ: ܫܩܝܠ ܡܢ ܕܠܐܕܡ ܥܠ ܒܪܬܗ ܕܢܦܫܐ. ܬܘܒܝܗ ܗܘ ܕܝܢ ܒܠܚܘܕ ܫܡ ܕܗܘ ܕܡܬܚܝܢܐ. ܒܕܐܬܚܝܢܬ ܠܗ. ܕܫܘܘܐܝܬ ܒܫܬܘܬܐ ܡܬܪܢܡ ܥܠ ܐܚܕܐ ܕܒܟܘܢܗ ܩ̈ܝܡܬ. ܘܐܬܬܝܗ̇ ܠܓܘ ܡܢܗ ܘܡܒܢܝܐ ܒܗ: ܐܝܟ ܬܫܡܫܬܐ ܕܫܡ ܠܗ ܒܪܘܝܗ. ܟܕ ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܐܟܒ ܒܠܒܘܫܐ ܗܘ ܕܟܠ ܟܠܗ ܒܪܬܐ ܢܛܪ. ܡܕܡ ܓܒܪ ܫܡܫܐ ܘܐܪܒܥ ܠܘܬ ܗܘܐ ܡܕܡ ܕܒܪܐ. ܒܠܚܘܕ ܕܝܢ ܒܢ̈ܝܐ ܐܠܗܝܐ ܐܝܬ ܗܘܐ. ܗܘ ܕܗܘܝܘ ܟܠܗ ܐܠܗܐ ܕܗܘ̈ܝܢ ܕܗܘܝ. ܘܗܘܝܘ ܐܢܬܬܐ. ܟܕ ܡܢ ܐܚܕ ܠܐ ܢܣܒ ܠܡܗܘܐ. ܒܪܗ ܕܝܢ ܠܒܪܬܐ ܐܡܬܝ ܕܐܬܓܒܠܐ. ܘܬܘܒܢܗ ܠܘ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܡܦܪ̈ܫܐ. ܐܠܐ ܒܚܕ ܘܒܢܝܐ. ܗܘ ܕܒܗ ܟܕ ܡܢ ܫܡܫܐ ܘܐܪܒܥܐ ܫܪܝ ܠܡܒܪܝܘ ܠܥܠܡܐ: ܘܐܬܬܢܝܚ ܡܢ ܕܠܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܐܝܟ ܫܠܡ ܘܫܒܥܬܗ ܥܒܠܝ: ܚܒܪ ܕܝܢ ܠܓܘܫܡܐ ܠܒܪ̈ܝܬܐ ܘܠܬܘܩܢܐ ܕܗܠܝܢ ܕܐܬܬܩܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܗܘ ܒܒܪܐ. ܡܛܠ ܗܒܠ ܕܗܠܝܢ ܒܢܝܢܐ ܗܢܐ ܐܬܒܪܝ: ܫܪܝ ܠܡܫܬܒܚܘ ܥܠ ܒܪܝܬܐ ܕܐܠܝܢ ܕܗܘܝ ܡܢ ܫܡܫܐ ܘܐܪܒܥܐ. ܗܘܢ

ܕܩܕܡܝܗܘܢ ܡܕܡ ܕܒܪ̈ܝܐ ܠܝܬ ܗܘ̣ܐ. ܠܗܠܝܢ ܕܝܢ ܐܬܥܗܕ: ܡܛܠ ܕܒܪ̈ܝܐ ܐܢܘܢ ܘܠܟܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ ܒܟܠܗܘܢ ܫܒܩܝܢ. ܒܕܡܘܬܗ ܗܘ̣ܐ ܕܠܝܬ ܗܘ̣ܐ ܡܕܡ ܕܩܕܡ ܩܕܡ ܗܠܝܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܩܕܡܝܗܘܢ ܠܝܬ ܗܘ̣ܐ ܡܕܡ ܕܒܪ̈ܝܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܠܐ ܠܒܪ ܡܢܗܘܢ ܐܝܬ ܡܕܡ ܕܩܕܡ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܬܒܪܝ ܡܢܗܘܢ ܟܕ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘ̈ܝ: Fol. 22b. ܡܢܗܘܢ ܕܝܢ ܒܬܪܟܢ ܠܬܘܣܦܬܐ [4. 5. ܠܝܢ ܕܟܠ ܗܘ̈ܝ ܒܣܘܪܬܐ ܐܝܟ ܝܒܝܫܘ ܕܒܒܕܘܗܝ: ܐ[ܠܝܐܝ]ܬ ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܥܡ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܐܬܒܪܝ: ܒܫܘܬܐ ܫܘܕܥ ܒܥܘܗܕܢܗܘܢ ܕܗܠܝܢ ܒܪ̈ܝܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ. ܟܕ ܒܫܡܗܘܢ ܢܦܠ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܠܟܠܗ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܘܫܡ̈ܗܝܢ ܒܗܘܢ. ܒܫܢܝ ܕܠܐ ܡܢܝܢܐ ܗܘܬ ܕܟܝܢܘ̈ܬܐ ܢܗ̈ܘܢ ܡܕܡ ܒܪܝܬܐ. ܘܠܐ ܫܘ̈ܝܢ ܕܡܬܚܫܒܢ ܡܕܡ ܐܝܠܝܢ ܕܫܡ̈ܢ ܠܗܘܢ. ܘܒܟܠܗܘܢ ܡ[ܫܡܗܝܢ] ܠܗܘܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܒܬܘܩܢܗ ܕܗܘܐ ܐܬܥܗܕ ܠܦܪ̈ܘܫܐ ܡܬܚܫܒܢܐ: ܒܥܬܝܕܐ ܒܪ ܪ[ܡܚ] ܥܠ ܢܦܫܐ: ܒܕܐܬܝܬܗ̇ ܡܢ ܠܟܠܗ ܘ[ܫܒܩܝ]ܐ ܗܘ ܘܟܠܗ ܗܘܬ. ܥܠ [ܕ]ܠܗܘܢ ܕܝܢ ܫ̈ܢܝܢ ܕܡܢ ܒܬܪ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘ̈ܝ. ܣܕܪܐܝܬ ܡܫܬܥܝܐ ܕܒܐܢܫܐ ܠܚܘܫܒܐ ܐܬܒܪܝ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܬܘܩܢܗ ܕܐܕܡ ܡܛܠ ܕܠܘ ܐܟܚܕܐ ܗܘܘ ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ. ܡܕܪܫܢܘܬ ܐܚܪ̈ܢ ܒܥܠܝܠܘܬܗ ܕܦܓܪܐ ܘܒܬܪܟܢ ܗܘܝܗ̇ ܕܢܦܫܐ ܒܬܥܒܝܬܗ̇ ܕܒܪܝܬܐ. ܒܕܐܬܝܗܝܒܬ ܠܗ: ܕܢܫܦܪ ܗܘ ܠܦܓܪ ܠܚܘܫܒܐ ܕܒܪܝܬܗܘܢ. ܗܠܝܢ ܗܟܝܠ ܟܕ ܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪ: ܐܦ ܟܕ ܦܠܚܘ̈ܬܐ ܬܘ̈ܬܚܝܢ ܕܐܡܝ̈ܪܢ: ܐܠܐ ܢܦܩܘܪ ܐܚܪܢܐ ܕܐܠܝܨܐܝܬ ܐܬܐܡܪ. ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܡܢ ܕܒܬܪܝܢ ܫܠܢ

ܠܡܦܩܘ ܟܬܒܐ ܕܒܪܝܬܐ. ܒܡܠܬܐ ܐܬܚܝܒܬ ܠܗ ܕܠܐ ܢܣܓܪ ܡܢ ܗ̈ܢܝܢ ܕܐܠܨܐܬ ܙܕܩ ܗܘܐ [ܕܢ] ܬܐܡܪ̈ܢ. ܐܢ ܠܡܛܪܗܘܢ ܕܗ̈ܘܝܢ ܕܡܢ [ܚܕܚ]ܕܢ̈ܐ ܕܠܐ ܒܝ[ܕ]ܘܐ ܐܡܪ̈ܢ: ܘܐܢ ܠܡܠܦܢܐ ܕܐܡܠܝܢ ܕܒܒܪܝܬܐ ܗܘ̈ܝ: ܗ̈ܢܝܢ ܕܒܠܒܗܘܢ ܠܛܘܒܢܐ ܒܡܘܬܐ ܐܡܬܝ ܒܡܬܒܗ. [ܕܬܫ̈]ܒܚܬܐ ܕܝܢ ܕܫ̈ܘܦܐ ܐܝܬܐ ܠܡܓܒܬܐ. ܡܬܝܪܬܐ ܡܬܘܣܦܐ ܠܗ ܒܕܠܐ ܡܕܡ ܡܗܝܡܢܐ ܒܡܠܦܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܩܕܡ ܒܢ̈ܝܢ. ܡܛܠ ܕܛܝܒܘܬܐ ܡܦܬ[ܒ]ܬܐ ܘܡܒܪܘܠܬܐ ܛܒܘ: ܐܝܕܐ ܕܐܦ ܠܐ ܚܕܐ ܫܬܐܣܬܐ ܘܠܐ ܚܕ ܘܡ[ܫܡܥܐ] ܥܪ̈ܪܐ ܡܢܝܐ. ܒܠܚܘܕ ܕܝܢ ܡܕܡ ܕܦܩ[ܕ ܒ]ܗܘܢ ܘܦ̈ܩܕܢ ܕܐܫܬܘܕܥ ܐܘ ܐܣܒܪܘ: ܐܡܪܝܢܘ ܠܡܐܡܪ ܐܝܟ ܕܗܘ̈: ܘܒܟܬܒܐ ܐܫܠܡܘ ܠܕܒܬܪܗܘܢ. ܟܕ ܒܫܪܪܐ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܟܬܒܐ* ܒܪ[ܘܚ]ܐ ܕܙܢܝܘܬܐ ܛܥܘ ܘܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܪܘܚܗ ܕܒܪܝܬܐ ܐܪܫܥܘ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܐܦ ܠܐ ܟܠ ܗ̈ܢܝܢ ܕܡܢܗ ܗ̈ܘܝ: ܕܐܝܟܢܐ ܐܬܒܪܝ ܐܫܟܚܘ ܠܡܐܠܦ. ܐܠܐ ܗܟܝܠ ܐܦ ܠܐ ܟܠ ܐܫܟܚܢܐ: ܗܘ ܕܒܗ ܡܫܟܚܝܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܠܚܘܕ. ܟܕ [ܥ]ܒ̈ܕܐ ܠܗ [ܡܬܒܪܝܢ] ܐܝܟ ܐ[ܣܛܪܘܢ]ܘܡܘܬܐ ܕܝܢ ܕܕܒܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܪܒܥܐ. ܟܕ ܒܐܣܟܡܐ ܕܠܐܘܫܛܪܝܐ ܗܢ[ܘ ܕ]ܝܢ ܕܓܝܘܓܪ̈ܦܘܬܐ ܕܐܪܒܥܐ ܡܬܚܫܒܝܢ [ܠܐܪܒܥܐ. ܠܘ ܡܬ]ܦܠܣܘܐܢܐ ܡܐܡܪ ܡܕܡ ܗܫܐ. ܠܘܬ ܕܒܢ̈ܝܗ ܕܗܕܐ ܦܠܚܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܟ̈ܠܗ ܦܓܥ̈ܢܬܐ ܡܫܘܚܐ ܬܫܒܘܚܬ[ܐ] ܕܒܠܒܗܘܢ: Fol. 23a. ܐܢ ܗ̈ܘ ܕܢܓܒܐ ܐܢܫ ܕܢܬܬܐܬ ܢܒܘܥ ܒܠܒܗܘܢ. ܒܕܠܐ ܗܦܟ ܠܝ ܙܒܢܐ ܗܢܐ ܠܡܘܓܐܬ ܡܫܡܫܢܘܬܐ

---

* Hosea 4, 12.

ܕܟܠܗܘܢ. ܐܣܟܡܐ ܓܝܪ ܕܦܐܐ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܫܘ̈ܒܚܗܘܢ
ܐܫܬܡܥܘ ܥܠ ܫܡܝܐ. ܘܐܡܝܢܐ ܕܗ̇ܘܢ ܕܐܫܬܥܒܕܘܬܐ
ܘܬܘܕܝܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܘܠܐ ܚܕܐ ܫܠܡܘܬܐ ܕܫܪܪܐ
ܡܢܝܢ ܒܦܘܫܗܘܢ: ܗ̇ܢܐ ܐܦ ܥܠ ܫܡܝܐ ܐܡܪܘ ܕܠܘ
ܡܦܩ ܦܐܝܐ. ܐܠܐ ܐܡܝܢܐܝܬ ܡܬܒ̈ܪܝܢ. ܟܕ ܙܘܥܐ
ܐܡܝܢܐ ܘܪܒܐ ܕܠܐ ܫܠܘܐ ܐܝܬ ܠܗ. ܐܝܟܢ ܕܠܫܡ̈ܝܐ
ܒܪ̈ܝܪܐ ܠܦܠܚܘܬܐ ܕܡܫܡܫܝܢ. ܗ̇ܢܘܢ ܕܟܕ ܠܒܐ
ܘܠܒܐ ܒܡܫܒܪܢܘܬܐ ܕܬܪܥܝܬܗܘܢ ܡܬܒܪܝܢ: ܐܡܝܢܐܝܬ
ܒܒܥܬܐ ܕܕܐܝܢ ܗܠܝܢ ܡܬܒܪܟܝܢ. ܟܕ ܫܪܝܪܐ ܒܕܡܐ
ܠܡܡܠܠ ܠܐ ܐܫܟܚܘ. ܟܕ ܠܐ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܫܠܡܝܢ
ܒܡܠܦܢܐ ܕܗܠܝܢ ܘܠܐ ܠܫܐܕܐ. ܟܕ ܐܝܟ ܕܝܢ. ܗܘ
ܡܐ ܕܡܟܕ ܠܡܓܕܫ ܠܪܘܚܐ. ܒܕܐܡܪܘ ܥܠ ܫܡܝܐ
ܕܐܡܝܢܐܝܬ ܡܬܒܪܝܢ. ܗ̇ܢܘܢ ܕܡܢ ܦܘܪܐ ܕܡܓܕܪܝܢ
ܡܠܝܢ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܢܦܩܝܢ ܒܠܒܗ. ܕܐܝܟ ܗܘ ܕܡܬܬܪܒܐ
ܡܬܬܪܒܐ ܘܡܬܒܪܟܐ. ܐܦ ܗܟܢܐ ܡܫܡܠܝܐ ܗܘܐ ܗ̈ܘܐ
ܫܡܝܐ: ܦܐܐ ܠܗ ܕܗ̈ܘܐ ܡܐܝܩ ܘܠܐ ܡܬܬܪܒܐ: ܐܝܟ
ܬܫܡܫܬܐ ܕܐܬܬܡܝܩ ܠܗ ܡܢ ܒܟܘܕܗ. ܗܘ ܕܡܓܠ
ܗܕܐ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܘܗܘܡܐ ܘܡܫܝܚܐ ܘܫܐܣܐܬܐ
ܫܪܝܪܬܐ ܗܘܐ. ܕܟܕ ܡܢ ܠܒܪ ܐܝܬܝܗܘܢ ܘܡܫܟܢ ܠܟܠ:
ܠܦܪ[ܘ]ܬܐ ܕܗܘܦܟܐ ܠܗܘܢ ܕܡܢ ܠܓܘ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܐܝܟ
ܬܫܡܫܬܐ ܕܐܬܬܡܝܩ ܠܗܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܠܡܬܬܪܒܘ ܢܦ̈ܫܝܢ
ܠܓܒܠ. ܟܕ ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܢ ܠܓܘ: ܘܕܬܪ̈ܬܝܢ ܠܒܪ ܡܢ
ܬܫܡܫܬܐ ܕܡܝܩ ܠܗܘܢ ܠܐ ܡ̈ܫܡܫܝܢ. ܕܢܫܟܪ ܕܝܢ ܥܠ ܗܠܝܢ
ܕܐܬ̈ܘܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܘܠܐ ܢܫܟ ܫܘܪܝܐ ܡܢ ܐܚܪܢܐ
ܠܡܗܘܐ: ܗܘ ܕܡܫܡܫܝܢ ܕܒܐܣܟܡܐ ܕܐܣܦܪܐ

ܐܝܬܘܗܝ̣ ܕܦܠܓܘܬܐ ܗ̇ܝ ܣܓܝܐܬܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܠܝܬܐ
ܠܐ ܓܘܫܡܐ ܐܝܬ̣ ܘܠܐ ܐܣܟܡܐ. ܘܠܐ ܡܪܟܒܐ
ܐܝܬܘܗܝ̣ ܐܦܠܐ ܡܫܘܚܬܐ. ܐܣܟܡܐ ܕܝܢ ܕܐܣܦܝܪ̇ܐ ܠܐ
ܩܪܝܒ ܠܚܝܐ ܗܘܐ. ܐܠܐ ܐܢ ܠܓܘܫܡܐ ܗܘ̣: ܡܢ
ܟܠ ܦܘܪܫ ܐܦ ܡܪܟܒܐ ܗ̣ܘ. ܘܐܣܟܡܝܢܐ ܐܝܬ ܠܗ.
ܘܡܫܟܚܐ ܗ̣ܘ. ܐܝܟ ܢܦܫܐ ܕܓܘܫܡ̈ܢܐ. ܗܠܝܢ ܗܟܝܠ
ܟܠܗܘܢ ܒܗ ܐܝܬܝܗܘܢ ܐܣܘܪ̈ܝܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܚܪܝܢ:
ܕܦܠܓܘܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܕܗ̇ܢܘܢ ܕܒܪܘܚܐ ܒܝܫܬܐ ܒܟܠ ܙܒܢ
ܦܠܓܝܢ: ܟܕ ܡܘܕܝܢܐ ܠܦܠܓܘܬܗܘܢ ܠܝܬ. ܡܛܠ ܕܐܦ
ܠܐ ܡܫܟܚܐ ܗܘܬ ܕܗ̇ܢܘܢ ܕܠܒܪܘܚܐ ܕܟܠ ܠܐ ܝܕܥܘ:
ܘܡܠܘܐܬܐ ܕܟܠ ܒܪ̇ܬܐ ܡܢ ܬܡܢ ܠܗ ܠܐ ܡܟܠܘ: ܢܫܬܒܚ
ܘܗܟܢܐ ܠܦܠܓܘܬܗܘܢ. ܐܝܠܝܢ ܕܟܠ ܚܕܐ ܕܢܫܬܒܗܪܘܢ
ܒܡܫܬܘܕܥܢ̈ܘܬܗܘܢ: ܕܡܢ ܒܪܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܢ ܗܕܐ ܐܫܦܪܐ
ܫܕ̇ܬܐ ܪܒܘ ܘܡܠܘܐ ܕܐܣܛܪܘܢܘܡܝܐ ܗ̇ܘ ܕܠܘܬܗܘܢ
ܬܒܥܝܢ: [2. 3. ܐܬܝܐ ܠܗ ܠܡܚܙܝܟ [ܟܠ] ܦܠܓܘܬܗܘܢ
ܒܕܡܫܟܒܪ̇ ܐܝܟ ܟܠܗܘܢ ܕܕܡܝܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܒܬܠܡ̈ܝܕܘܬܗܘܢ Fol. 23b.
ܦ[ܗܘܢ]. ܗܢܘܢ ܕܟܕ ܒܪ̈ܬܘܬܗܘܢ ܐܡܪܝܢ: ܘܟܕ ܠܐ
ܙ̇ܟܝܢ ܒܚܙܘܐ ܗ̇ܘ ܕܐܝܟܐ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܡܫܟܚܝܢ
ܕܡܦܪܫ ܦܪܝܫ. ܘܠܬܡܢܐ ܢ̇ܦܩܝܢ: ܡ̇ܚܢܝܢ ܐܦ ܗ̣ܘܢ.
ܟܕ ܠܗ̇ܢܝܢ ܕܗܘܘ ܬܠܡܝܕܗܘܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܠܐ ܚܙܝܢ: ܘܠܐ
ܠܡܚ̈ܙܝܬܗܘܢ ܠܡܕܒܪܘ ܫܦܝܪ ܡܫܟܚܝܢ. ܠܘܬ ܐܫܦܪܐ
ܐܝܕܐ ܕ [3 ܗܘܢ ܕܡܫܬܡܗܐ ܦܢܝ ܦܘܡܗܘܢ ܒܕܡܠܝܢ
ܕܣܦܩܐ ܠܗܘܢ ܦܠܓܘܬܗܘܢ ܠܘܬ ܥܡܝܬܐ ܕܠܗܘܢ
ܗܘܝܢ ܕܗܘ̈ܝ. ܟܕ ܡܬܒܥܝܢ ܠܗ ܐܦ ܟܠ ܪܘܟܒܐ ܕܗܘܟ̈ܡܬܐ:
ܡܢ ܐܝܢܐ ܕܡܫܟܚܬ̇ ܕܐܣܛܪܘܠܘܓܝܐ ܢܫܒܬ ܥܘܪܢܐ.

ܒܗ ܠܘ ܡܕܡ ܐܚܪܝܢ ܐܠܐ ܕܩ̈ܛܒܐ ܐܢܘܢ: ܡܗܕܒܝܢ ܠ [3 ܗܠܝܢ. ܐܦ ܓܝܪ ܠ[ܘܩ]ܒܠ ܪܘܟܒܐ ܕܟܘ̈ܟܒܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܐ ܡܠܬܗܘܢ ܕܗ̇ܢܘܢ: ܙܢ̈ܝܐ ܚܢ ܘܬ̈ܒܥܐ: ܘܪ̈ܘܚܐ ܘܡܓܘ̈ܫܐ: ܘܙܕܝ̈ܩܐ ܘܒܥ̈ܠܐ: ܘܕܒܫ̈ܘܬܐ ܐܡܪ: ܛܒ̈ܐ ܘܒܝ̈ܫܐ. ܒܐܝܕܐ ܡܬܚܙܝܢ ܚܢ ܕܡܬܚܪܝܢ ܡܢ ܚܝ̈ܘܬܐ: ܒܕܠܐ ܠܡܦܪܫ ܛܒܬܐ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܡܥܒܕܝܢ ܚܢ: ܘܠܐ ܕܢܫܒܘܩ ܠܒܝܫܬܐ ܘܢܫܡܫܝܗ̇ ܠܛܒܬܐ. ܐܠܐ ܡܛܪܐܝܬ ܠܘܬ ܪܘܟܒܐ ܕܟܘ̈ܟܒܐ ܠܘܬ ܛܒܬܐ ܘܒܝܫܬܐ ܡܬܕܒܪܝܢ ܚܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܗ̇ܢܘܢ ܐܡܪܝܢ ܘܒܫܢܝܘܬܗܘܢ ܡܟܠܢ:

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܩܕ[ܡܝܐ] ܕܡܫܠܬܐ

ܡܐ[ܡܪܐ] ܕܬܪܝܢ

ܐܠܐ ܕܝܢ ܙܕܩ ܠܝ ܡܟܝܠ ܠܡܪܫܡܘ ܡܢ ܦܘܪܫܢܘܬܐ ܕܡ̈ܠܐ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ. ܘܡܛܠ ܕܦܫܝܩܐ ܗܘ ܡܕܡ [ܒܡ̈ܠܝܢ] ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ: ܠܐ ܢܛܠܠ ܢܦܫ ܒܡܫ̈ܚܬܐ ܕܪܘܚܐ ܒܝܫܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܒܟܬܒܐ ܕܒܪܝܬܐ. ܒܬܪܝܢ ܚܢ ܠܡܦܫܩܘ: ܐܝܢܐ ܕܛܘܒܢܐ ܡܘܫܐ ܐܟܬܒ ܠܢ: ܠܘ ܐܝܟ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܫܘܒ̈ܗܪܗܘܢ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܝܠܦ ܡܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ: ܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܒܕܒܝܠ ܚܙ̈ܝܢ ܗܘ̈ܝ ܠܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ: ܡܢ ܩܕܡ ܦܘܫܩܐ ܕܦܬܓܡ̈ܐ ܠܣܘܪܝܐ ܕܗ̈ܢܝܢ ܕܠܘ ܥܒܪܝ ܐܣܬܒܪ ܡܢ ܚܕ̈ܕܐ: ܘܠܡܠܦܢܘܬܐ ܡܫܠܡܢܘܬܐ * ܕܢܒܝܗ ܕܟܬܒܐ ܐܠܗܝܐ ∴ ܡܦܫܩܐܝܬ ܐܝܟ ܕܡܦܫܪ ܐܢܐ ܒܗܠܝܢ ܕܡܢ ܠܥܠ ܒܦܫܝܩܘܬܐ ܐܡܪܝܢ:

---

* Leg. ܒܫܠܡܢܘܬܐ.

ܢܩܪܘܒ ܠܝ ܡܚܝܠ ܒܡܘܙܓܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܠܘܬ ܦܘܫܩܐ ܕܦܬܓ̈ܡܐ. ܡܣܒܪܝܢ ܚܢܢ ܓܝܪ ܕܗܘܓܝܐ ܢܦ̈ܫܢ ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܠܥܠ ܐܡܪܢ: ܠܢܘܗܪܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܒܬ̈ܪܢ ܠܡܬܐܡܪܘ: ܡܫܬܒܚܐ ܓܝܪ ܛܘܒܢܐ ܡܘܫܐ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܒܪܝܬܐ: ܠܘ ܒܠܚܘܕ ܗ̈ܘ ܗܘܝܘܢ ܕܗ̈ܘܝܢ ܕܗܘ̈ܝ. ܐܠܐ ܐܦ ܥܠ ܟܠܗܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܒܗ ܡܢ ܐܕܡ ܥܒܕ ܐܠܗܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܠܡܣܒܪ ܒܐܝܕܐ ܒܐܝܕܐ ܠܘܬ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ: ܒܕܡܘܬܐ ܠܡܠܬܗ ܕܛܘܒܢܐ ܢܚܫܘܒ ܘܕܟܬ̈ܒܘܗܝ ܠܡܬܪܓܡ. ܘܡܢ ܕܐܡܪ ܠܝ ܒܬܪܗ [ܡܘܬ]ܗ ܕܝܠܗ ܕ[ܝܥ]ܩܘܒ ܘܕܝܘܣܦ ܒܗܠܝܢ. ܠܟܠܗ ܟܬܒܗ ܓܠܝܡ.

Fol. 24a. ܡܢ ܗܕܐ ܢܬܐܪܬ ܡܬܕܒܪܢܘܬܐ. ܟܕ ܡܣܝܒܪܝܢ ܚܢܢ ܚܘܒ ܕܠܘܬܗ. ܕܠܘܬ ܢܦ̈ܫܬܗܘܢ ܠܬܚܝܬܐ ܚܢܢ ܕܚܠܝܢ ܚܢܢ: ܡܪܐ. ܕܡܒܣܪܝܢ ܚܢܢ ܒܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬ̈ܚܝܢ. ܨܒܝܢ ܕܝܢ ܒܚܫ̈ܐ. ܕܠܘܬܗ ܡܫܘܕܥܝܢ ܚܢܢ: ܕܟܠ ܢܦ̈ܫܬܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܢܚ̈ܝ: ܘܠܘܬ ܡܬܚܢ̈ܢܘܬܐ ܘܫܘܬܦܘܬ̈ܗܘܢ ܕܓܘܫܡܐ ܢܛܠܠܐ. ܡܛܠ ܗܘܝܠ ܕܕܐܝܟ ܗܠܝܢ ܚܕܒ ܐܠܗܐ: ܘܕܒܢ̈ܝܫܘܬܗܘܢ ܢܙܕܐ: ܘܢܪܒܝܗ̇ ܠܒܫܡ ܒܘܠܦܢܐ ܕܕܚܠܬ ܐܠܗܐ ܐܬܟܠܠ ܠܗ: ܡܫܪܪ ܡܢ ܐܕܡ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܗ̇ܘ ܕܗ̈ܘܐ ܘܕܡܣܟܐ: ܡܢܗ ܘܠܘܦܢܐ ܕܟܠܗ ܓܘܐ ܕܒ̈ܢܝܢܫܐ ܘܕܡ ܗܘܐ ܠܡܫܡܥ ܫܘܪܝܐ. ܘܒܪܫܝܬܗ ܕܐܬܓܒܠ ܢܦܩ ܠܗ ܢܦ̈ܫܐ. ܒܐܬܪ̈ܝܗܘܢ ܘܠܐ ܗܘܐ ܠܡܕܒܪ: ܠܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܪܐ ܕܟܠܗ ܘܒܪܘܝܐ ܕܟܠ. ܘܕܢܝܫܐ ܦܪܘܫܬܐ ܕܡܠܠܘܬܗ̇ ܠܡܫܬܘܕܥܘܬܐ ܐܘ 3.4. [ܗ

ܐܘ ܕܣܢܐܬܗ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܗ̇ܝ ܡܚܒܠ ܕܦܩܕ ܠܗ [ܕܢ]ܚܠܝܡܘܗܝ ܘܬܪܝܨܘܗܝ: ܠܘ ܐܝܟ ܗ̇ܢ ܕܚܣܡ ܠܬܪܝܨܘܬܗ ܡܢ ܟܠ [ܦ]ܘܪܣ ܐܡ̇ܪ. ܐܠܐ ܒܕܘܟܝ̈ ܠܡܒܕܘ ܟܠ ܫܘܠܛܢܗ [ܐܬܪ̇ ܒ]ܢܡܘܣܐ. ܕܒܝܫ ܦܘܩܕܢܐ ܫ̈ܦܝܢܐ

[2 ܕܒܬܪ ܗ̇ܘ ܕܒܗ ܟܠܗܘܢ ܚ̈ܛܗܝܢ ܕܡܢ ܒܒܕܘܬܐ ܕܒܝܫܐ ܢܟ̈ܠܝܢ: ܒܕ ܓܙܪ̈ ܡܘܬܐ ܘܚܒܠܐ ܘܫ̈ܢܩܐ. ܒܕ ܡܬܚܒܠܐ ܚܛܝܬܐ ܘܡܫܬܪܝܐ ܫܘܠܛܢܐ ܕܕܝ̈ܘܐ. ܒܕ ܦܪ̈ܩܝܢ ܟܠܗܘܢ ܕܒܡܫܝܚܘ[ܬܐ] ܐܡ̇ܪ: ܐܝܠܝܢ ܕܗܟܢ ܡܚܪ̈ܒܝܢ ܠܝ. ܡܡܠܠܐ ܕܝܢ ܟܠ ܟܠ ܚܕܘ̈ܬܐ ܘܦܘܩܕܢܐ ܟܡ ܠܐ ܡܫܘܬܦܘܬܐ ܘܠܐ ܡܬܦܠܓܢܘܬܐ ܘܡܚܝܠܘܬܐ ܕܡܢ ܚܝܠܬܐ. ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܟܠܗܝܢ ܠܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܒܪܘܝܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܕܟܠ: ܡܢ ܒܪܝܫܝܬ ܡܦܪ̈ܫܢ ܗܘ̈ܝ ܘܡܫܬ̈ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܒܬܪܥܝܬܗ. ܘܒܪܗ̇ ܠܒܪܝܬܐ ܐܡܬܝ ܕܨܒܐ. ܘܫܕܪ ܒܗ̇ ܠܥܠܡܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܝܕܐ ܕܡܢ ܩܕܝܡ ܚܙܝܐ ܗܘܬ ܠܗ̇. ܘܐܝܬܝ ܠܚܕܒ̈. ܐܡܬܝ ܕܠܗ̇ ܬܘܒ ܐܬܚܝܕܬ ܕܗܕܐ ܫܦܝܪܐ. ܡܛܠ ܓܝܪ ܕܠܘ ܒܠܚܘܕ ܒܐܝܠܝܢ ܕܗܘ̈ܝ ܘܗܘ ܒܬܪ ܗܘ̣ܐ ܠܡܒܪܐ ܡܦܣ ܗܘ̣ܐ: ܐܠܐ ܐܦ ܒܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܪ̈ܝܐ ܚ̈ܛܗܝܢ ܗܘ̈ܝ ܠܡܗܘܐ: ܐܢ ܡܢ ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ ܘܐܢ ܡܢ ܚܫ̈ܐ ܠܐ ܡ̈ܬܚܫܚܢ. ܐܠܝܐܝܬ ܡܢ ܒܪܝܫܝܬ ܒܕ ܦܪܫ ܘܡܬܒܝܢ. ܟܠܗ ܬܘܩܢܗܘܢ ܒܬܪܥܝܬܗ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘ̣ܐ: ܗ̇ܘ ܕܒܗ ܒܪܝܬܐ ܒܬܪ ܗܘ̣ܐ ܠܡܫܟܢܘ ܠܘܬ ܒܪܝܬܐ ܠܦܘܬ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܟܠ. ܗ̇ܘ ܕܐܝܬ ܐܡܬܝ ܕܗܘܝܐ ܘܐܝܬ ܐܡܬܝ ܕܗܘܝܐ ܣܒܪ̇. ܘܒܬܪܟܢ ܐܚ̇ܪܢܐܝܬ. ܘܗܫܐ ܒܡܫܘܬܦܘܬܐ ܦܓܥܬܐ ܟܠܗܘܢ ܣܒܪ̇ ܗܘ̣ܐ. ܡܛܠ

ܕܒܢ̈ܝܘܬܐ ܫܬܐܣ̈ܬܐ ܘܒ̈ܢܝܢܐ ܫܬ̈ܐܣܐ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܦܓܪܢܐ ܦܘܠܘܣ ܡܛܠ ܟܡ ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ ܟܕ ܢܒ̈ܝܐ: ܒܕܡܐ ܕܡܫܒܝ ܫܘܕܬܗܘܢ ܕܡܢ ܕܘܟ: ܗܘ̇ ܕܒܝܕ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܐܘܕܥ: ܘܟܬܝܒܬܐ ܡܬܚܘܝܢܘܬܗ ܠܐܘܡܝܠܝܐ ܗ̇ܘ ܕܡܢ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕܒܟ̈ܬܒܐ ܫܬܐܣ̈ܬܐ ܐܡܪ̇ܬ: ܘܩܕܡ ܬܘܪ̈ܡܬܗ̇ ܕܒܪܝܬܐ ܫܡ ܗ̣ܘܐ ܒܬܪܝܢܘܬܗ: ܘܐܝܬܝ ܠܐܘܡܝܠܝܐ ܒܓܠܝܢܗ ܕܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܫܡܝܐ. ܕܬܘܪܓܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܠܡܗܘܐ ܠܟܠܗ ܒܓܘܐ: ܘܫܘܕܬܐ ܕܡܢ ܕܪܫ ܘܫܘܠܡܐ ܡܬܚܪܬ. ܗܢܐ ܕܦܓܪܢܐ ܦܘܠܘܣ.* ܟܕ ܐܝܬ ܐܡܬܝ ܕ[ܐܡܪ] ܕܝܢ ܕܒܡܫܝܚܐ ܗ̇ܘ ܒܪܝܬܐ ܗ̇ܝ ܚܕܬܐ. ܘܥܬ̈ܝܩܬܐ ܥܒܪ̈. ܘܗܐ ܟܠ ܡܕܡ ܐܬܚܕܬ. ܘܐܝܬ ܐܡܬܝ ܕܐܡܪ**. ܠܫܥܒܘܕܘܬܐ ܒܪܝܬܐ ܐܫܬܥܒܕܬ. ܠܐ ܒܨܒܝܢܗ̇. ܐܠܐ ܡܛܠ ܗ̇ܘ ܕܫܥܒܕܗ̇ ܥܠ ܣܒܪܐ ܕܐܦ ܗ̇ܝ ܒܪܝܬܐ ܬܬܚܪܪ ܡܢ ܥܒܕܘܬܐ ܕܚܒܠܐ [ܒܚܪ̈ܘܪܐ] ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒ̈ܢܝܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܠܦܬ ܠܗܘܢ. ܕܝܕܥ[ܝܢ ܓܝ̇ܪ ܕܟܠܗ̇] ܒܪܝܬܐ. ܡܬܬܚܝܒܐ ܘܡܚܒܠܐ ܥܕܡܐ ܠܗܫܐ. ܘܠܘ [ܒܠܚܘܕ ܗܢ̈ܝܢ. ܐܠܐ ܐܦ ܚܢܢ] ܕܐܝܬ ܒܢ ܪ̇ܫܝܬܐ ܕܪܘܚܐ. ܘܚܢܢ ܒܢܦܫܢ [ܡܬܬܢܚܝܢ ܘܡܣܟܝܢܢ ܠܣܝܡܬܒ̈ܢܝܐ ܠܦܘܪܩܢܐ] ܕܦܓܪ̈ܝܢ ܘܗܘ [desunt 3. 4. voces] $^{7.}$[ܕܒܪܝܬܐ ܘܒܡܗ ܐܦ ܚܢܢ ܡܢ ܡܕܡ Fol. 25b. ܡܬܬܚܝܢ [ܗܘܝܢ] ܒܕܚܫ̈ܝܢ ܗ̇ܘܝ ܟܠܝܢ ܒܥܬ̈ܝܩܬܐ ܕܒܗܘܢ ܐܚܕܝܢ ܗܘܝܢ. ܘܗܫܐ ܡ[ܐ ܕܢ]ܫܟܚܝܢ ܡܫܠܡܢܐ ܥܠ ܕܚܕ̈ܬܢ: ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܫܒܠܝܢ ܚܢ̣. ܟܕ $^{3. 4}$[ܝܢ ܚܢܢ ܠܐܠܝܢ ܕܚܕ̈ܬܢ: ܟܕ ܗܘܝܢ ܚܢ̣ ܘܡܫܡܫܝܢ ܚܢ̣ ܠ ^{3}[

---

* 2. Cor. 5, 17. 18.

** Rom. 8, 20. 21.

ܠܗܘܬܐ ܕܡܢ ܗܠܝܢ.. ܟܕ ܗܠܝܢ ܗܟܝܠ ܕܕܝܠܗ ܠܓܘܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ ܐܝܬܘܬܗܝܢ ܠܬܠ̈ܬܐ ܕܬܘܩܢܐ ܕܟܠܗ̇. ܡܫܡܠܝܐܝܬ ܐܘܕܥ. ܐܝܟܢܐ ܕܪܫܝܬܐ ܕܡܢܗ̇ ܟܕ ܡܬܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܣܘܦ ܐܠܗܐ. ܕܒܗ ܡܕܡܝܬ ܒܡܬܬܪܘܬܐ ܡܫܟܚܢܘܬܐ ܟܕܪ: ܗܘ̇ ܡܢܐ ܕܐܝܬ ܥܠܘܗ̇ ܒܪܬܐ ܟܬܒ. ܒܬܪܟܢ ܠܡܫܟܠܘ. ܕܠܘ ܕܝܢ ܒܣܪܬܐ ܐܬܚܙܝ ܗܠܝܢ ܠܐܠܗܐ: ܐܠܐ ܕܗܢ ܡܕܡ ܡܫܬ̈ܟܚ ܗܘ̈ܝ ܒܬܪܒܝܬܗ ܘܡܬܕܒܪ̈ܢ ܠܡܗܘܐ. ܬܘܣܦܬܐ ܠܝܠܕܬܐ ܡܢܟ ܠܝ ܠܦܘܪܫܢܐ ܥܠܝܗ̇ ܟܕ ܐܡܪ. ܣܡܡܬܐ ܡܬܚܠܠܝܢ ܣܢ ܠܚܡܝܪ̈ܐ. ܣܡܡܬ݂ܐ ܠܐ ܕܗܘܢܐ ܒܠܒܐ. ܐܦ ܠܐ ܕܫ̈ܠܝܛܘܬܗ ܕܒܠܒܐ ܗܘܢܐ ܕܡܬܟܠܝܢ. ܐܠܐ ܡܬܚܠܠܝܢ ܣܢ ܣܡ̇ܡܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܐܪܙ. ܗܘ̇ ܕܡܫܡܫܢܐ ܗܘܬ. ܗ̇ܘ ܕܗܕܡ ܦܪܫܗ̇ ܐܠܗܐ ܡܢ ܡܕܡ ܒܠ̈ܒܐ ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܝܠܗ. ܗ̇ܘ ܕܐܦ ܠܐ ܚܕ. ܡܢ ܫܠܝܛܢ̈ܘܗܝ ܕܒܠܒܐ ܗܘܢܐ ܡܕܡܗ̇. ܐܠܘ ܓܝܪ ܡܕܡܗ̇ ܠܗ ܠܡܪܗ̇ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܝܕܥܝܢ ܗܘܘ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ. ܕܥܝܢܐ ܠܐ ܚܙܬ ܘܐܕܢܐ ܠܐ ܫܡܥܬ. ܘܥܠ ܠܒܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܠܐ ܣܠܩ ܡܕܡ ܕܛܝܒ ܐܠܗܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܪܚܡܝܢ ܠܗ.. ܘܬܘܒ ܒܕܘܟܬܐ ܐܚܪܬܐ. ܠܗ̇ܘ ܠܡ ܕܡܫܝܚ ܕܢܫܬܪܪܘܢ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܝܠܗ : ܗ̇ܘ ܕܐܬܒܪܝ ܥܠ ܢܦܫܗ ܡܫܝܚܐ ܒܠܝܠܝܐ ܕܐܪ̈ܙܐ : ܕܗܢ ܐܝ̈ܟ ܒܠܒܐ ܒܠܗܐ ܡܢܫܐ ܦܘ̇ܐ: ܐܬܓܠܝ ܕܝܢ ܒܪܟܒܐ ܗܢܐ ܟܕ ܬ̈ܘܟܒܐ ܕܒܢ̈ܝܗܘܢ: ܘܒܦܘܩܕܢܗ ܕܐܠܗܐ ܕܟܠܡ : ܐܬܝܗܒ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܠܡܫܡܥܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܕܗܘܝܘ ܫܡܥܐ ܒܠܫܢܝܗܘܢ. ܥܒܕܫܐ ܟܕ ܢܦܩ ܡܫܝܚ̈ܐ ܠܟܠܗ̇ ܟܠܗܝܢ: ܐܡܝܢ.. ܒܬܪܬܝܗܘܢ ܓܝܪ ܗܠܝܢ ܦܣ̈ܘܩܝܬܐ ܗܠܝܢ ܐܘܕܥ. ܕܗܢ

ܒܪܝܫܝܬ ܘܡܢ ܡܕܡ ܕܥܠܘܗܝ ܕܪ̈ܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܗ̈ܘܘ ܗܠܝܢ ܠܐܠܗܐ
ܠܡܥܒܕ܆ ܘܡܩ̈ܝܡ ܗ̈ܘܘ ܒܗ ܘܡܫܬܪ̈ܝܢ [ܘܕ]ܠܐ ܡܫܬܡܠܝ.
ܐܬܟܠܝ ܕܝܢ ܒܫܪܬܐ ܘܐܬܪ̈ܝܨܘ ܟܠܗܘܢ .:*

[ܡ]ܬܚܫܚܝܢ. ܘܐܠܗܐ ܢܒܥܘܢ ܠܗ ܠܐ ܡܬܚܫܚܝܢ. Fol. 26a.
ܘܬܪܬܝܗ [ܝܢ ܗܠܝܢ ܚܠܝܢ] ܡܝܢ ܣܢ: ܗ̇ܘ ܕܐܝܟ ܢܘܪܐ
ܡܚܪܡ ܣܢ܆ ܘܐܠܗܐ ܢܒܥܐ ܠܗ ܠܐ [ܡܚܪܡ ܣܢ]. ܒܚܡ
ܣܢ ܕܝܢ ܐܝܟܐ ܕܢܦܩܐ ܠܗ܆ ܡ̇ܦܩܢ ܐܝܟܐ ܕܝܢ ܕܒ [^{7}
ܗܠܝܢ ܡܕܡܟܐ ܗܘ. ܕܠܚܬܢܐ ܕܝܢ ܠܐ ܡܬܚܫܚܢܐ ܗ̇ܘܝܢ
ܕܬ̈ܠܠܐ [^{6} ܐܝܟ ܐܠܗܐ: ܕܒܗܢܐ ܠܚܡܫܐ ܐܪܬܝ
ܐܝܟ܆ ܠܝܬ ܐܝܟ ܕ [^{5} ܡܢ ܗ̇ܘܝܢ ܕܪ̈ܝܡ ܒܬ̈ܒܬܐ
ܐ̈ܠܗܐ.. ܗܘ̇ ܒܪ ܕܡܩ̈ܒܠܢܐ [ܐܝܬ]ܝܗܘܢ ܕܡܢ ܠܚܡܫܘܬܐ
ܟܠܗ ܗ̇ܝ. ܡܢ ܗ̇ܘ ܕܠܐ ܡܬܚܫܚܢܐ ܡܟܝܠܐ [ܗܘܬ] ܘ
ܕܕ̈ܘܟܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܒܣܕ ܒܪ ܐܢܫ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ
ܐܝ[ܬ]ܝܗܘܢ ܗܘܘ. ܐܝܟ ܕܠܥܠܝܢ ܐܝܟ ܕܬܬܘܪܐ ܒܒܫܘܬܐ
ܕܒܡܒ̣ܪܝܗܘܢ ܐܝܟ ܡܠܠܗ ܕܐܘܢܓܠܝܣܛܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܦ
ܒܡܒ̈ܝܢܘܗܘܢ ܠܟܝܢ ܡܫܝܪܘܬܐ. ܒܕ ܢ̈ܝܡ ܠܡܟܝܠܬܗ
ܟܝܕ ܒܡܬ̈ܟܐ ܐܝ ܗ̇ܘ ܕܗܘܐ ܢܝܒܘ. ܘܐܝܬ ܠܗܘܢ
ܢܦ̈ܫܬܐ ܕܒܗܘܢ ܦ̇ܠܐ ܠܗܘܢ ܠܡܬܕܒܪܘ. ܐ[ܠܐ]ܢ ܕܒܕ
ܢܦܪܘ ܐܝܟ ܒܢܝܢܗܘܢ ܠܒܟܐ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܡܣܩܝܢ.
ܒܕ ܕܝܢ ܢܒܥܘܢ ܡܟܝܢܘܢ ܡܬܒܣܡܐ ܒܫܘܬܗܘܢ. ܘܒܕ
ܢܚܬܘܢ ܒܐܝܠܝܢ ܕܕܩܝ܆ ܘܡܠܬܐ ܕܡܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ

---

* Quinque versus sequentes mutilati sunt.

ܘܦܘܪܢܣܐ ܕܛܒ̈ܬܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܬܬ̈ܝܗܒܢ ܡܬܝܗܒ ܠܗܘܢ.
ܠܒܪ ܕܝܢܐ ܕܝܢ ܡܫܬܠܛܝܢ: ܐܢ ܗ̤ܘ ܕܠܘܬ ܟܢܘܫܬܐ
ܢܛܠܘܢ. ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܟܠܗܝܢ ܡܢ ܟܬܒܐ ܐܠܗܝܐ ܡܣܓܐ
ܐܝܟ ܠܡܐܠܦ ܕܢܣܝܐܝܬ. ܡܟܐ ܓܝܪ ܕܐܡ̇ܪ ܛܘܒܢܐ
ܦܘܠܘܣ: ܕܐܦ ܚܢܢ ܐܘ ܡܠܐܟܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܢܣܒܪܟܘܢ
ܠܒܪ ܡܢ ܡܐ ܕܩܒܠܬܘܢ ܢܗܘܐ ܚܪܡ. ܟܠܐܢܫܬ ܡܗܕܒ.
ܕܡܣܓܝܢ ܐܢܘܢ ܠܡܛܠܠܘ ܠܘܬ ܟܢܘܫܬܐ ܒܕܡܘܬܢ ܐܢ
ܗ̤ܘ ܕܢܣܒܘܢ. ܘܕܠܒܪ ܕܝܢܐ ܐܟܘܬܢ ܢܛܪ ܠܗܘܢ: ܐܢ
ܗ̤ܘ ܕܠܘܬ ܟܢܘܫܬܐ ܢܛܠܘܢ. ܐܦ ܠܐ ܓܝܪ ܡܪ̇ܢ ܐܡ̇ܪ
ܗ̣ܟܐ: ܕܙܠܘ ܠܟܘܢ ܡܚܝ ܠܫܘܒܐ ܒܪ̇ܝܐ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܛܠܒ ܠܐܟܠ ܦܪܓܐ ܘܠܡܠ̈ܐܟܘܗܝ: ܐܠܘ ܠܐ ܕܟ̈ܢ
ܐܢܫܐ ܐܝܠܝܢ ܕܡ[ܫܬܘܬ]ܦܝܢ ܥܡ ܫܠ̈ܝܚܐ ܒܟܢܘܫܬܐ:
ܕܢܫܐܝܬ ܒܡܟܗܘܢ ܐܦ ܠܒܪ ܕܝܢܐ ܡܩܒܠ[ܝܢ] ܐܡܪܝܢ
ܗ̣ܟܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܟܠ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ ܛ̈ܠܝܐ ܐܡ̇ܪ.
ܫܘܝܢ ܐܢܘܢ ܓܝܪ ܥܡ ܡܠܐܟܐ. ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܒ̈ܢܝܐ
ܕܐܠܗܐ ܒܕܗܘܘ ܒ̈ܢܝܐ ܕܩܝܡܬܐ. ܠܘ ܓܝܪ ܕܫܘܝܢ ܥܡ
ܡܠܐ̈ܟܐ ܘܙܕ̈ܝܩܐ ܕܡܢܝܚܝܢ ܐܡ̇ܪ ܗ̤ܘܐ: ܐܠܘ ܠܐ
ܕܡܫܒܚܬ ܫܦܝܐ ܗ̤ܘܐ ܪܘܚܢܝܬܐ ܕܕܘܒܪ̈ܝܗܘܢ ܐܝܟ ܒܫܓܚܘܗܘܢ:
ܘܫܦܝܐ ܗ̤ܘܐ ܒܡܠ̈ܝܗܘܢ.

Fol. 26b. (lac.) ܡܝܬܪܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܠܝ ܒܡܣܓܦܘܬܐ
ܫܠ[ܝܚܬܐ] (lac.) ܡܢ ܡܝܬܪܘܬܐ: ܐܢ ܗ̤ܝ ܗܘ ܕܗ̇ܢܘܢ
ܠܘܬ ܟܢܘܫܬܐ (lac.) ܡܟܒܕܝܢ ܐܦ ܕܗ̈ܘܐ ܠܡܟܒܕ ܒܕܐܓܠܝܢ

(lac.) ܐܦ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܠܡܬܦܢܝܘ ܠܘܬ ܐܝܕܐ ܕܢܪܕܘܢ (lac.) ܕܢܒܥܘܢܗܘܢ ܒܝܫܐ ܕܫܐܪ̈ܐ ܕܢܝܚ ܐܠܗܐ ܡܬܒܣܣ ܡܢ (lac.) ܕܠܘܬ ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ: ܐܝܟܐ ܕܕܠܘܩܒܠܐ ܕܢܡ̈ܘܣܘܗܝ ܕܐܠܗܐ (lac.) ܐܦ [2. 3 ܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܒܣܘܟܐ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܒܬܪ ܡܬܝܕܥ. ܒܗ̇ܝ ܕܟܕ ܡܫܡܫܝܢ ܢܡܘܣܐ ܐܠܗܝ̈ܐ: ܟܠ ܡܕܡ ܚܠܦ ܦܘܪܩܢ ܠܘܬ ܦܘܩ̈ܕܢܐ ܕܡܢ ܬܡܢ [ܐܬܝ]ܗܒܘ ܒܣܘܟܠܬܐ ܡܫܝܚܝܬܐ ܡܕܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܦܬܓܡܐ ܦܘܠܘܣ ܐܡܪ. ܠܐܠܗܐ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܪ̈ܘܚܢܐ ܐܢܘܢ ܫܘ̈ܡܫܐ: ܘܡܫܬܪܪܝܢ ܒܬܫ[ܡܫܬܐ] ܡܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܕܡܝܢ ܠܡܐܪܬ ܫ̈ܢܝܐ: ܘܡܣܘܟܐ ܕܠܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܬ̈ܠܠܝܐ ܘܠܒ ܬܚܘ̈ܝܬܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܒܪܝܐܝܬ ܗܘܘ ܠܘܬ ܐܠܗܐ: ܗ̇ܘ ܒܒܕܗܘܢ ܐܡܫܝܚܐܝܬ ܘܕܠܐ ܫܠܘܡ ܕܗ̇ܘܝ ܕܟܠ ܐܦ ܠܦܘܩ̈ܕܢܐ ܐܠܗܝ̈ܐ ܢܫܡܫܘܢ: ܗ̇ܢܘܢ ܕܡܟܠ ܦܘܪܩܢ ܡܬ[ܝܗ]ܒܢ. ܡܟܠ ܗܕܐ ܓܝܪ ܐܡܪ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܐܦ ܦܬܓܡܐ ܡܬܝ: ܕܦܪ[ܘ ܠܢ] ܘܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܠܒܢ̈ܝܢ ܡܢ ܒܬܪ ܕܚܘܬܐ ܕܠܘܩܒܠ ܡܫܝܚܐ [ܬܫ]ܡܫܬܐ ܓܝܪ ܐܝܕܐ ܕܠܘܬܗ ܟܠ ܚ̈ܕ ܦܘܪܩܢܐ ܕܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ ܡܫܬܟܠܝܢ ܗܘܘ: ܟܕ ܡܫܡܫܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐܠܗܐ ܫܦܝ̈ܪܢ. ܬܫܡܫܬܐ ܕܠܗ ܒܝܫܿ. ܒܗ̇ܝ ܕܫܠܘܗܝ ܘܠܘܬܗ ܡܣܬܒܪܐ ܗܘܬ. ܟܠ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܗܟܝܠ ܐܡܪ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܡܕܒܪܢܐ. ܟܠ ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܡܟܠ ܕܗ̈ܘܐ ܡܕܝܢܬܐ ܘܡܫܠܛܢܘܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܫܦܝ̈ܪܢ ܠܗ [ܣ]ܒܪ ܗܘܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܗܕܝܪܘܬܐ ܠܦܘܬ ܢܡ̈ܘܣܐ ܐܠܗܝ̈ܐ: ܬܫܡܫܬܐ ܠܘܬܗ [ܡܫ]ܡܠܝܢ ܗܘܘ: ܕܠܘ ܕܝܢ ܒܠܚܘܕ ܡܢ ܢܡ̈ܘܣܐ [ܕ]ܠܗܝܢ ܗܘܘ ܗܘ ܡܢ

ܕܘܿܠܐ ܗܘܐ ܠܡܣܒܪ ܐܠܐ ܐܦ ܡܠܦܢܐ ܕܟܠ ܟܠ
ܡܢ ܐܠܗܐ

Fol. 27 a. lin. 2. ܒܣܒܪܬܐ ܕܝܢ ܒܗ ܠܡܫܝܚܐ ܒܠܚܘܕ [ܗܘܐ ܠ]ܡܫܡܠܝܘ:
ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܠܗܘܢ. ܕܗܘܝܘܢ ܢܕܒܘܢ ܘ[ܠܟܠܗܘܢ] ܒ̈ܢܝ
ܐܢܫܐ ܢܠܦܘܢ. ܬܚܒܠܬܐ ܕܝܢ ܐܡ̈ܪ ܐܢܐ. ܕܐܦ ܠ[ܒ̈ܢܝܐ]
ܛ̈ܠܝܐ ܘܠܐ ܡ̈ܬܚܫܒܢܐ. ܡܕܡܘܬ ܒܦܠܐܬܐ ܡܕܒܬܐ
ܕܗܕܐ [ܗ]ܘ: ܒܝܕ ܡܠܬܐ ܐܚܪܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܐܬܐܡ̈ܪܬ
ܗܘܬ ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܝܢ ܚܕܬܬܐ ܗܕܝܢ ܗܘܬ ܠܗܘܢ:
ܒܪ ܠܒܢ̈ܝܢܫܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܫ̇ܠܡ ܗܘܐ ܠܗ̇. ܐܢ
ܓܝܪ ܢܒ̈ܝܐ ܗܘ̇ ܕܐܡܝ[ܪܐ] ܡܢ ܦܘܢܝܐ ܦܘܠܘܣ:
ܕܬܬܝܕܥ ܠܡ ܗܫܐ ܠܐܪܟܘܣ ܘܠܫ̈ܠܛ[ܢܐ] ܕܒܫܡܝܐ:
ܒܝܕ ܥܕܬܐ ܚܟܡܬܗ ܕܐܠܗܐ ܡܦܪ̈ܫܬܐ ܒܦܘܪ̈ܫܢܐ ܗ̇ܝ
ܕܦ̣ܩܕ ܦܪ̇ܫ ܡܢ ܩܕܡ ܥܠܡ̈ܐ ܘܥܒܕܗ̇ ܒܡܫܝܚܐ
ܝܫܘ[ܥ] ܡܪܢ: ܐܝܟܢܐ ܠܘ ܕܦܠܓܘܬܐ ܗ̇ܝ ܗܝ ܦܫܝܛܘܬܐ:
ܕܡܫܡܫܬ[ܐ] ܕܐܠܗܐ ܐܝܟܢܐ ܕܠܡܘܫܐ ܕܒܕܝܬܐ ܐܬܚܠܦܬ
ܒܡܕܘܬܐ ܕܒܡܪܢ ܡܫܝܚܐ: ܕܠܘ ܗܢܐ ܐܬܡܕܝܢܬ
ܠܚ̈ܢܦܐ ܠܐ ܡ̈ܬܚܫܒܢܐ ܢܐܡܪ. ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܝܢ ܚܕܬܬܐ
ܕܒܢ̈ܝܐ ܐܠܗܝܐ: ܗܝ ܕܒܟܐ [ܟܐ] ܘܡܒܪܟܐ ܘܒܪܘܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ ܡܬܝܕܥܐ: ܗܝ ܕܒܗ̇ ܘܡ[ܢܗ ܕܒ]ܕܬܐ
ܐܬܦܪܫ ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܘܬܗ ܕܡܒܪܢ: ܢܐܡܪ [ܕܠܘ ܡܢ]
ܩܕܡ ܡܕܝܢܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ: ܓܠܝܐ ܗܘ̇ ܓܝܪ: ܕܡܦܠܓ
ܘܗ̇[ܝܐ ܕܗ]ܒܢܝܬܐ ܒܝܕ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܗܕܐ ܐܬܦܪܫ:
ܗ̇ܝܕܝܢ ܡܕܒ[ܪܐ ܚ]ܕܬܘܬܗ̇ ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ. ܐܬܡܠܝ

ܕܐܦ ܩܘܝܡܐ ܕܒܪܝܬܐ ܘܝ[ܕ]ܥܬܐ ܚܬܝܬܘܬܐ ܕܚܟܡܬܗ ܕܐܠܗܐ ܡܟܠܘ ܟܕ ܐܝܠܝܢ ܕܠܘ[ܬܢ] ܐܣܬܒܪ. ܟܠܬܐ ܕܗܘ̇ ܕܐܝܟ ܕܒܦܠܐܬܐ ܒܒܪܗ ܡܘܕܥܐ: ܠܡܠܬ[ܐ] ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܟܠ ܚܕ ܦܪܘܫܐ: ܗܕܐ ܡܥܒܕܝܢ ܐܢܫ ܠܡܐܡ[ܪ] ܡ[ܢ ܚ]ܘܫܒܢܐ ܚܬܝܬܐ. ܐܘܣܦ ܕܝܢ ܐܦ ܗܘ̇ ܕܐܝܟ ܨܠܡܐ ܕܝܠܢ :* ܘܠܐ ܐܝܟ ܨܠܡܢ ܐܡܪ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܨܠܡܐ ܕܝܠܢ: ܕܬܪܬܝܢ ܦܪ̈ܨܘܦܘܗܝ ܠܦܪܨܘܦܗ ܕܗܘ̇ ܕܝܠܕܗ. ܕܡܢ ܡܠܬܐ ܗܝ ܕܐܡܪ ܟܬ[ܒܐ] ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ: ܘܡܢ ܥܒܘܕܐ ܕܨܠܡܐ ܐܢܫܐ ܕܐܝܟ [3 ܐ[ܬܐ]ܡܪ: ܕܚܕ ܗ̣ܘ ܒܢܝܐ ܐܠܗܝܐ ܬܪ̈ܝܢܐ. ܡܢ ܗ̇ܢ ܕܝܢ ܕܡܬܒ[ܥܐ] ܡܢ ܗ̇ܢ ܕܐܝܟ ܕܡܘܬܢ: ܢܡܠܠܘܢ ܠܦܪܨܘܦܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܗ̈ܘ [ܝܘܣܦܐ ܗ]ܘܢ ܕܒܗܘܢ ܒܢܝܐ ܐܠܗܝܐ ܡܬܝܕܥ: ܟܕ ܒܒܪܢ[!] ܚܢ [2. 3. [2 ܕܟܠ ܚܕ ܦܪܨܘܦܐ. ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ ܒܪܬ ܩܠܐ ܗܢܝ ܕܐܡ[ܪ]

[4 ܚܕܬܐ. ܐܝܕܐ ܕܦܘܠܓܐ ܡܬܘܪܐ ܡܢ ܡܕܡܘܬܐ: Fol. 27b. lin. 2. ܘܗܟܢܐ [3 ܗ̣ܘ ܡܢ ܗ̇ܘ ܡܕܡܝܢܐ ܒܪܘܚܐ ܬܪܝܢܐ ܢܥܒܕ. ܐܢ ܕܝܢ [ܠ]ܐ ܗ̣ܘ ܗܕܐ ܘܕܪܘܫܒܢܐ ܠܦܫܝܛܘܬܐ ܘܠܡܐܡܪ ܗܘܢܐ: ܕܝܠܗ ܗ̣ܘ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܒܗ ܫܘܕܥܬܐ ܕܡܢ ܕܪܫ ܡܡܠܠ ܚܢ: [ܒ]ܗ ܒܗܢܐ ܡܡܠܠܝܢ ܚܢ ܕܐܬܒܪܝܢ ܚܢ ܐܦ ܡܢ ܡܘܫܐ. ܐܝܟܢܐ ܐܝܟ ܫܠܡܗ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܐܬܝܗܒܬ ܠܗ ܕܡܫܡܫܢܘܬ ܒܗܢ

---

* Gen. 1, 26.

ܢܘܗܪܐ: ܒܬܪܟܢ ܕܝܢ ܠܘܬ ܗܘ̇ ܡܬܬܪܬܐ ܢܓܕܐ. ܒܗ ܠܘ ܡܢ ܬܘܬܐ ܡܢ ܗܘ̇ [ܘ]ܕܡܝܬܐ ܠܘܬ ܗܘ̇ ܕܬܪܬܝܢ ܡܬܢܐ ܠܝ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܗ̇ܢ ܕܡܢ [ܘ]ܕܡܝܢ ܗܒܠܐ ܡܕܡ ܦܪܫ. ܕܠܘܡܕܡ ܒܗܘ̇ ܢܗܘܐ ܘܒܬܪܟܢ [ܒܗ] ܕܐ. ܐܡܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܦܘܠܘܣ ܐܡܪ. ܗܘ̇ ܕܡܕܡ ܦܪܫ [ܐܠ]ܗܐ ܡܢ ܡܕܡ ܒܠܥܕ ܠܥܒܘܕܐ ܕܝܠܗ. ܐܝܠܝܢ ܠܡ ܕܡܢܟ ܠܐ ܝܕܥܬ. ܘܐܕܢܟ ܠܐ ܫܡܥܬ. ܘܥܠ ܠܒܐ ܕܒܪܐܢܫ ܠܐ ܣܠܩ: [ܡܕ]ܡ ܕܛܝܒ ܐܠܗܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܪܚܡܝܢ ܠܗ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܟܠ [ܗ̈ܠܝܢ] ܕܟܬܒܢ ܐܡܪ. ܗܠܝܢ ܕܒܗܝܢ ܚܒܪܝ ܠܐܠܗܐ: ܒܗ [ܒܡܕ]ܒܪܢܘܬܐ ܕܒܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܚܘܕܬܐ ܗܘ̇ ܡܗܒ ܠܝ: ܕܒܗ [ܒܡܬ]ܕܝܢ ܚܢܢ ܠܡܬܒܣܡܘ: ܒܠ̈ܒܬܐ ܕܡ̈ܬܒܣܡܝܢ ܗܠܝܢ ܕܠܐ [ܡܬ]ܡܠܠܢ. ܐܢ ܗܟܝܠ ܡܡܕܡ̈ ܗܘ̈ܝ ܦܪ̈ܝܫ ܗܠܝܢ ܠܐܠܗܐ. [ܠ]ܐ ܗܝ̇ ܕܗܘ̈ܝ ܘܗܘ ܒܗܢ ܗ̈ܠܝܢ ܡܕ̈ܝܢܬܐ ܡܗܝܒ ܘܗ̈ܠܝܢ ܬܘܪ̈ܝܨܬܐ. ܐܠܐ ܒܠܬܐ ܕܗܠܝܢ ܬܘܪ̈ܝܨܬܐ. ܒܗ ܫܘܡܗܐ ܡܬܝܕܥܐ: ܐܝܟܢܐ [ܕܒ]ܗ ܥܡܕܝܢ ܚܢܢ. ܒܫܡܐ ܓܝܪ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܐ ܘܕܪܘܚܐ [ܕܩ]ܘܕܫܐ ܥܡܕܝܢ ܚܢܢ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܗܪܟܐ ܣܘܟܠܐ ܕܡܢ ܕܪܫ [ܡ]ܩܒܠܝܢ ܚܢܢ. ܘܡܝܬܪ ܗܘ̇ ܕܐܦ ܕܗ̈ܘܝܐ ܐܝܬܘܗܝ ܒܠܬܐ ܕܗܘܝܢ [ܡܕ]ܡܐ ܡܡܪܡܝܢ ܚܢܢ. ܫܦܝܪ ܗܟܝܠ ܠܐ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܕܠܐ [ܠ]ܫ ܬ̈ܢܝܢ ܘܠܐ ܥܠ ܣܘ̈ܟܠܐ ܫ̈ܪܝܪܬܐ ܗܘ ܡܠܬܐ ܗ̇ܝ: ܐܡܪܐ [ܕܠ]ܡ ܫܡܝܥܬܐ ܕܡܢܐ: ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܐܢܫܐ ܕܦܪ̈ܨܘܦܐ ܢܬܕܐ ܗܘܬ ܠܝ: ܐܝܟܢܐ ܕܠܗ ܒܠܬܐ ܕܬܘܩܢ ܒܬܝܕܝܢ ܗܘܝܢ ܠܡܫܡܥ. ܐܠܐ [ܒ]ܠ ܩ̈ܕܝ ܐܢܫܐ ܒܠܚܘܕ ܐܝܟ ܕܒܡܠܬܐ ܡܬܡܠܠܝܢ ܚܢܢ [ܡ]ܠܬ ܐܠܗܐ. ܗܢܘܢ ܕܐܦ ܡܢܗܘܢ ܒܬܪ ܗܘ̇ܐ ܠܡܗܘܐ ܕܒܠܬܐ [ܗܘ̇] ܠܡܬܠܡܕܘܬܐ

ܗܕܐ ܗܘܐ ܠܡ. ܟܕ ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܗܘ̇ [ܕܡܡܠ]ܠ ܒܦܘܡܝ ܐܬܚܫܒ ܡܢ ܒܢܝܐ ܐܠܗܝܐ: ܗܘ̇ ܕܠܡܘܕܬܐ

Fol. 28a. ܕܢ̇ܒܘ ܗ̇ܘ ܕܗ̇ܘܐ ܘܕܐܝ[ܟܢܐ] ܗܘ̣: ܘܐܝܢܐ ܒܦܪܨܘܦܐ ܐܝܬ ܠܗ ܠܘܬ ܗܠܝܢ ܐܣ̈ܝܪܘܬܐ. ܐܠܝܨܐܝܬ ܡܛܠ ܕܬܢܝܢܐ ܕܬܫܒܚܬܗ ܟܕ ܐܡ̇ܪ.* ܘܥܒܕ ܠܡ ܐܠܗܐ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܒܨܠܡ ܐܠܗܐ [ܥܒ]ܕܗ. ܕܒܪܐ ܘܢܡܒܬܐ ܥܒܕ̇ ܐܢܘܢ. ܟܕ ܐܡ̇ܪ ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܟܠ ܗܠܝܢ ܐܣ̈ܝܪܘܬܐ. ܕܩܕܡ ܠܡ ܕܢܨܒܐ ܠܡܗܘܐ ܘܐܫܬܘܕܝ̣ ܠܡܥܒܕ: ܗܢܐ ܐܦ ܗܘ̤ܐ ܘܐܫܬܡ̈ܠܝܬ ܡܠܘܬܗ. ܟܕ ܡܫܘܐ ܕܝܢ ܐܦ ܒܬܢܝܢܐ ܕܬܫܒܚܬܗ: ܕܗܕܐ ܗܘܬ ܡܬܪܘܬܐ ܕܗܘܝܗ ܕܒܪ̇ ܐܢܫܐ ܗܘ̇ ܕܒܨܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗ̤ܘܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܕܟܝܢܐ ܗܠܝܢ ܐܣ̈ܝܪܘܬܐ: ܒܬܢܝܢܐ ܕܬܫܒܚܬܗ ܐܘܪܒ ܡܬܪܘܬܐ [ܕܟ]ܠ ܚܕܐ ܚܕܐ ܡܢܗܝܢ: ܘܕܡܛܠ ܡܢܐ ܗܘܬ: ܗܟܢܐ ܬܡܢ ܣܡ [ܒܨܠܡ] ܐܠܗܐ ܥܒܕܗ. ܕܢܘܣܐ ܕܗܕܐ ܗ̣ܝ ܗ̇ܘ ܕܡܬܝܬܪ̇ܐ ܒܬܘܩܢܗ: ܕܟܠܗܝܢ ܒܗ ܗ̇ܘ ܬ̈ܫܒܚܢ: ܕܒܐܝܕܗ ܐܝܟ ܕܒܨܠܡܐ ܢܬܦܪ̈ܢܣܘܢ ܠܐܠܗܐ. ܟܕ ܡܫܬ̈ܡܠܝܢ ܛ̈ܘܦܣܐ ܕܡܢ ܬܡܢ ܐܬܛܦܣܘ ܒܝܕ ܬܫܡܫܬܗܘܢ ܕܠܘܬ ܗܢܐ. ܡܬ̈ܒܝܢ ܕܝܢ ܠܗܘܒܐ ܕܢܡ̈ܘܣܐ. ܒܛܠܠܘܬܐ ܕܠܘܬ ܗܢܐ. ܕܟܕ ܐܠܗܐ ܠܐ ܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܡܬܚܫܚܢܐ ܐܝܬܘܗܝ̣. ܐܡܪܐ ܕܠܗ ܕܝܢ ܡܡܫ̈ܚܢ

---

* Gen. 1, 27.

ܒܚܫܝܫܘܬܐ ܕܠܘܬ ܗܘܢܐ: ܐܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܬܘܗܝ ܘܗܟܢ ܥܠ ܡܬܚܫܢܐ. ܘܬܘܒ ܟܕ ܐܝܟ ܒܢܝܕܗ ܡܘܣܦ ܡܕܝܢ ܥܠ ܬܢܝܢܐ ܕܬܫܒܘܚܬܗ: ܠܥܘܕܪܢܐ ܚܬܝܬܬܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܗܘ̈ܝܢ ܗܘ̈ܘ: ܐܝܟ ܗܘ̇ ܕܥܒܕ ܥܠ ܢܗܝܪ̈ܐ ܟܕ ܐܡܪ ܠܟܠ ܓܘܢܐܝܬ: ܕܥܒܕ ܐܠܗܐ ܠܢܗܝܪ̈ܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܗܪܘ ܥܠ ܐܪܥܐ: ܘܠܡܦܪܫ ܒܝܬ ܐܝܡܡܐ ܠܠܠܝܐ: ܒܬܢܝܢܐ ܕܝܢ ܕܬܫܒܘܚܬܗ ܐܡܪ: ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ ܠܢܗܝܪ̈ܐ ܪܘܪ̈ܒܐ: ܠܢܗܝܪܐ ܪܒܐ ܠܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܡܡܐ: ܘܠܢܗܝܪܐ ܙܥܘܪܐ ܠܫܘܠܛܢܐ ܕܠܠܝܐ ܘܠܟܘܟ̈ܒܐ: ܕܒܬܪ ܗܠܝܢ ܕܐܟܠ ܡܓܒܬ ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܢܝܚܐܝܬ ܢܘܕܢ: ܕܫܡܫܐ ܕܠܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܡܡܐ ܗܘܐ: ܘܫ̇ܢܘ ܗܘ̈ ܕܠܫܘܠܛܢܐ ܕܠܠܝܐ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܪܟܐ ܥܠ ܡܠܬܗ ܕܐܠܗܐ ܓܘܢܐܝܬ ܗܦܟ. ܗܘ̇ ܕܒܝܕ ܒܪ ܐܢܫܐ: ܗܘ̇ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܗܘܬ ܕܓܠܐ ܕܕܒܪܐ ܘܕܢܡܘܣܬܐ. ܒܬܢܝܢܐ ܕܝܢ ܕܬܫܒܘܚܬܗ: ܡܢ ܕܐܡܪ ܕܥܒܕ ܐܠܗܐ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܒܨܠܡ ܐܠܗܐ. ܐܘܣܦ ܗܢ̇ ܕܕܒܪܐ ܘܢܡܘܣܬܐ ܒܒܪ ܐܢܫ: ܐܝܕܐ ܕܗܢ̇ ܡܬܦܪ̈ܫ ܒܢܝܐ ܕܓܘܐ. ܥܠ ܫܘ̈ܘܬܐ ܗܘ ܚܒܠ ܠܐ ܐܡܪ ܕܒܪܐ ܘܢܡܘܣܬܐ. ܟܕ ܡܫܒܚܐ ܗܘ̇ ܕܗܘܒܢܐ ܗܘ̈ܝ ܐܦ ܗܠܝܢ. ܐܠܐ ܒܠܚܘܕ ܐܡܪ. ܕܥܒܕ ܐܠܗܐ ܦܪ̈ܚܬܐ ܘܪ̈ܚܫܐ. ܘܥܠ ܢܦܫܐ ܕܚܝܘ̈ܬܐ ܕܪ̈ܚܫ[ܬܐ] ܕܐܪܚܫܘ ܡ̈ܝܐ ܠܓܢܣܗܘܢ. ܘܟܠܗ̇ ܦܪܚܬܐ ܕܓܦܐ ܠܓܢܣܗ̇. ܘܬܘܒ ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ ܚܝܘ̈ܬܐ ܕܐܪܥܐ ܠܓܢ̈ܣܝܗܝܢ. ܘܒܥܝܪ̈ܐ ܠܓܢܣܗ̇. ܘܟܠܗ̇ ܪܚܫܐ ܕܐܪܥܐ ܠܓܢܣܗ. Fol. 28b. ܟܕ ܕܒܪܐ ܘܢܡܘܣܬܐ ܒܕܘܟ ܠܐ ܐܘܣܦ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܡܢ ܕܐܡܪ. ܕܥܒܕ ܐܠܗܐ ܠܒܪ ܐܢܫܐ: ܒܨܠܡ ܐܠܗܐ

ܥܒܕܗ܆ ܐܘܣܦ ܗܘ̇ ܕܕܟܪܐ ܘܢܩܒܬܐ ܥܒܕ ܐܢܘܢ. ܠܗ ܫܒܚܐܝܬ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܗ̇ܢܘܢ ܐܟܚܕܐ ܕܕܟ̈ܪܐ ܘܢܩ̈ܒܬܐ ܗ̇ܘܝܢ ܗܘܘ܆ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܨܒܐ ܐܠܗܐ ܠܡܥܒܕ. ܐܢܘܢ܆ ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܢܗܘܢ ܡܢ ܬܪ̈ܝܢ ܘܡܢܗܘܢ ܡܢ ܐܪ̈ܒܥܐ܆ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܠܐ ܒܢܐ ܕܐܝܟ ܗܢܐ ܗ̤ܘܐ܆ ܠܗ ܒܪ ܡܢ ܐܪ̈ܒܥܐ ܐܝܟ ܕܟܪܐ ܐܬܓܒܠܬ ܢܩܒܬܐ܆ ܐܠܐ ܐܬܒܪܝ ܡܢ ܐܪ̈ܒܥܐ ܕܟܪܐ܆ ܢܩܒܬܐ ܕܝܢ ܡܢܬܐ ܕܡܢ ܗܘ̇܆ ܐܠܨܐܝܬ ܐܘܣܦ ܬܘܒ ܗܘ̇ ܕܕܟܪܐ ܘܢܩܒܬܐ ܥܒܕ ܐܢܘܢ. ܡܛܠ ܕܡܦܪܫܐܝܬ ܘܠܘ ܒܢܝܐ ܫܘܝܐ ܗ̤ܘܘ. ܟܕ ܡܘܕܥ ܕܐܦ ܗ̤ܘ ܙܢܐ ܕܗܘܝܗܘܢ ܡܫܚܠܦ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ [ܕܥ]ܒܘܕܗܘܢ܆ ܐܠܐ ܚܕ ܡܕܡ ܐܢܘܢ ܬܪܝܗܘܢ. ܘܚܕ ܒܢܝܢܐ ܕܬܪܝܗܘܢ ܕܕܟܪܐ ܘܕܢܩܒܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܕܟܠܗܘܢ ܚܝ̈ܘܬܐ ܕܗܘ̈ܝ ܒܟܠ ܐܪܥܐ. ܫܦܝܪ ܕܝܢ ܡܢ ܕܐܡܪ ܘܕܡܘܬ ܗ̇ܝ ܕܕܟܪܐ܆ ܒܬܪܟܢ ܐܘܣܦ ܗ̇ܝ ܕܢܩܒܬܐ ܗܘܬ. ܡܛܠ ܕܗܢܐ ܗ̣ܘܐ ܛܟܣܐ ܕܒܪܝܬܗܘܢ. ܟܕ ܠܡܩܕܡ ܕܟܪܐ ܗ̤ܘ ܗ̤ܘܐ. ܘܗ̇ܘܝܢ ܢܩܒܬܐ. ܘܬܘܒ ܡܘܣܦ.. *ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ ܠܡ ܐܠܗܐ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܦܪܘ̇ ܘܣܓܘ̇. ܘܡܠܘ̇ ܐܪܥܐ. ܘܟܒܫܘܗ̇. ܘܐܫܬܠܛܘ̇ ܒܢܘ̈ܢܝ ܝܡܐ ܘܒܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܒܟܠܗ̇ ܒܥܝܪܐ ܘܒܟܠܗ̇ ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ. ܘܒܟܠܗ̇ ܪܚܫܐ ܕܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܗ̇ܢܝܢ ܒܪ ܕܐܡܪ ܕܡܢ ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܐܬܡܣܪ ܠܡܣܘܗܝ. ܕܗ̣ܘܐ ܫܘܠܛܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܘܕܥ ܒܬܢܝܢܐ ܕܬܫܒܚܬܗ. ܟܕ ܐܘܣܦ܆ ܕܢܣܒ ܚܝܠܐ ܥܒܕ ܒܘܪܟܬܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ܆

---

* Gen. 1, 28.

ܠܡܫܬܘܬܦܘ ܒܝܘܒܠܐ ܓܢܣܗܘܢ. ܐܠܨܐܝܬ ܓܝܪ ܙܕܩ ܠܝ
ܠܡܥܒܕܘ ܗܕܐ. ܕܡܢ ܒܬܪ ܕܐܡ̣ܪ ܥܠ ܗܘܝܗ̇ ܕܦܪܚܬܐ
ܘܕܐܠܝܢ ܕܡܢ ܡ̈ܝܐ ܗܘ̈ܝ: ܐܝܟܐ ܕܒܝܘܡܐ ܚܡܝܫܝܐ
ܬܫܡܫܗ. ܐܘܣܦ ܕܒܪܟ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܟܕ ܐܡ̇ܪ. ܪܒܘ
ܘܣܓܘ. ܕܪ̈ܚܫܐ ܕܝܢ ܘܕܚܝ̈ܘܬܐ ܘܕܐܪܒܥܬ ܪ̈ܓܠܝܗ̇
ܘܕܒܥܝܪܐ: ܟܕ ܐܡ̇ܪ ܥܠ ܗܘܝܗܘܢ ܕܒܝܘܡܐ ܫܬܝܬܝܐ.
ܠܐ ܐܘܣܦ ܗܘ̣ ܕܢܒܪܟ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܘܢܐܡܪ. ܕܪ̇ܒܘ
ܘܣܓܘ. ܟܕ ܠܘ ܡܕܡ ܗ̣ܘ ܕܐܦ ܗܠܝܢ. ܡܓܒܝܐ
ܗ̣ܘ ܕܐܠܗܐ ܓ̈ܢܣܗܘܢ ܡܫܬܘܬܦܝܢ: ܐܝܟ ܦܪܝܫܬܐ
ܘܦܪ̈ܝܫܬܐ ܕܡܢ ܡ̈ܝܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܗܘܝܐ ܕܦܪܝܫܬܐ
ܘܕܐܪܒܥܬܪ̈ܓܠܐ: ܠܘ ܒܠܚܘܕ ܕܠܗܘܢ ܬܘܩܢ ܒܝܘܡܐ
ܫܬܝܬܝܐ: ܐܠܐ ܗܘ ܒܪܢܫܐ ܐܦ ܠܒܪ ܐܢܫܐ: ܒܕܐܬܝ̈ܗܒܬ
ܠܗ ܕܒܗ ܒܝܘܡܐ ܘܠܐ ܕܒܗ ܒܪܢܫܐ ܢܦܩܘܢ ܚܝܘܬܐ
ܕܐܪܒܥܬܪ̈ܓܠܝܗܝܢ: ܡܛܠ ܕܐܠܨܐܝܬ ܚܙ̈ܝܢ ܠܡܫܡܫܘܬܗ:
ܒܗ̇ ܕܐܦ ܠܐ ܠܡܬܘܡܝܘ ܒ̈ܠܨܬܐ ܗܠܝܢ ܐܢܫ̈ܝܬܐ
ܡܫܟ̈ܚܝܢ ܕܠܐ ܬܫܡܫܬܗܘܢ ܕܗܠܝܢ: ܡܛܠ ܗܕܐ ܠܒܪܝܬܐ
ܕܐܪܒܥܬܪ̈ܓܠܝܗܝܢ ܐܠܘܬ ܒܪܝܬܗ ܕܒܪ ܐܢܫܐ: ܒܗ̇
ܕܒܬܪܗܘܢ ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗ̤ܘܐ. ܘܡܢ ܕܐܡ̣ܪ ܥܠ ܗܘܝܗ:
ܐܘܣܦ ܗܘ̣ ܕܒܪܟ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܘܐܡܪ ܪܒܘ ܘܣܓܘ.. Fol. 29 a.
ܡܛܠ ܕܒܟܘܪܘܬܐ ܕܠܘܬ ܒܪ ܐܢܫܐ: ܐܦ ܫܪܟܐ
ܕܚܝ̈ܘܬܐ ܗܠܝܢ ܕܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗ̇ܘ̣. ܓܢܣܐܝܬ ܡܬܒܪܟ.
ܒܗ̇ ܕܟܝܢܐܝܬ ܐܝܟ ܓܢܣܐ ܕܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ ܡܫܬܘܬܦܝܢ
ܟܕ ܡܘܒܠܐ ܕܡܢ ܒܪܝܬܐ ܐܦ ܓܢܣܐ ܕܗܠܝܢ ܐܠܝܢ
ܕܐܠܨܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܠܬܫܡܫܬܗܘܢ ܘܠܟܠ ܚܫܚܘܬܗܘܢ ܗܘܝܢ.
ܗܘܐ. ܡܢ ܕܐܡܪ ܓܝܪ [ܪܒ]ܘ ܘܣܓܘ: ܐܘܣܦ

ܕܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ ܘܒܥܘܒܗ̇. ܘܫܠܛܗ ܥܠ ܢܘ̈ܢܝ ܝܡܐ ܘܥܠ ܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܥܠ ܟܠܗ̇ ܒܥܝܪܐ. ܘܥܠ ܟܠܗ̇ ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ: ܘܥܠ ܟܠܗ ܪܚܫܐ ܕܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܠܟܠܐ ܗܒ ܠܗ̇. ܕܐܝܟܐ ܕܒܘܪܟܬܐ ܗܕܐ ܐܘ ܬܫܡܫܬܐ ܗܢܐ ܕܟܝܢ ܒܡܘܗܒܬܐ ܡܫܠܛ ܥܠ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܡܫܪܝܘܬܗܘܢ ܕܗܠܝܢ ܦܐܪ̈ܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܐ ܟܠܗܘܢ ܒܬܪܗ ܗܘܐ ܠܡܫܬܠܛܘ ܘܠܡܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܪܐ. ܘܡܘܗܒ ܒܬܪܟܢ*. ܕܐܡ̣ܪ ܐܠܗܐ. ܗܐ ܝܗܒܬ ܠܟܘܢ ܟܠܗ ܥܣܒܐ ܕܡܙܕܪܥ: ܕܙܪܥ ܙܪܥܐ ܥܠ ܐ̈ܦܝ ܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ. ܘܟܠ ܐܝܠܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܦܐܪ̈ܐ ܕܙܪܥ ܙܪܥܐ: ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ. ܘܠܟܠܗ̇ ܚܝܘܬܐ ܕܕܒܪܐ. ܘܠܟܠܗ̇ ܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܠܟܠܗ ܪܚܫܐ ܕܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܬܐ ܕܚ̈ܝܐ. ܘܟܠܗ ܝܘܪܩܐ ܕܥܣܒܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ. ܕܐܡܪ ܕܠܘ ܟܠܗܘܢ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܒܕܘܒܪܗܘܢ ܡܙܕ̈ܡܢܐ: ܐܠܐ ܐܦ ܠܟܠܗܘܢ ܦܐܪ̈ܐ ܕܐܝܠܢܐ: ܐܢ ܕܒܝܕ ܙܪ̈ܥܐ ܘܐܢ ܕܒܝܕ ܐܝ̈ܠܢܐ ܠܟܘܢ ܝܗܒܬܗ. ܘܠܝܬܝ̈ܪܬܐ ܗ̈ܢܝܢ ܕܬܫܬ ܥܘܠܝܡܝܢ ܐܬܬܣܝܡ. ܥܠ ܗܠܝܢ ܡܛܘܦ ܢܒܥܐ ܕܗܘܐ ܗܒܠܐ. ܠܥܘܕܪܢܐ ܕܐܝܕܐ ܕܥܒܕ ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܘ. ܠܘ ܒܠܚܘܕ ܗܝܕܝܟ: ܐܠܐ ܐܦ ܒܬܪܟܢ ܚܘ̈ܬܪܝܢ ܠܡܥܒܕ ܥܘܠܡܢܐ. ܐܠܝܨܐܝܬ ܗܟܝܠ ܐܦ ܦܩܘܕܐ ܐܝܟܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܐܬܦܩܕܘ ܠܗܘܢ. ܐܝܟ ܒܝܕܗ ܡܫܡܫ ܠܗܘܢ ܟܕ ܐܡܪ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܟܠܗܝܢ ܕܥܒܕ. ܘܗܐ ܛܒ ܫܦܝ̈ܪܢ. ܐܝܕܐ ܓܝܪ ܕܟܠܗܝܢ ܕܡܢ ܠܟܠ ܒܐܝܕܐ ܒܐܝܕܐ ܥܒܝܕ: ܗܒ ܗܕܐ ܐܦ

---

* Gen. 1, 29.

ܗܪܟܐ ܒܬܪ ܗܘܝܗ ܕܟܠ ܐܢܫܐ̇. ܫܦܝܪ ܐܬܬܩܝܢܬ ܠܗ
ܕܫܘܠܛܢܗ ܥܠ ܟܠܗ̇ ܟܝܢܐ. ܡܛܠ ܗܕܐ̇ ܐܦ ܠܐ ܐܡܪ̇
ܐܝܟ ܕܥܠ ܗܠܝܢ ܡܕܒ̈ܪܢܘܬܐ ܗ̇ܢܘ ܕܫܦܝܪ. ܐܠܐ ܐܘܣܦ̇
ܕܛܒ ܫܦܝܪ̈ܐ. ܕܢܘܕܥ ܕܡܛܠ ܕܗܢ ܒܬܪ ܟܠܗܝܢ ܒܒܪܗ
5 ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܣܘܟܬܐ ܡܫܬܪܬܐ: ܘܒܬܪܗ ܫܒܩ ܠܟܠܗ̇
ܒܪܝܬܐ ܐܝܟ ܕܢܒܝܗ: ܟܕ ܠܗܢܐ ܓܒܠ ܐܢܫܐ ܕܒܗ
ܟܠܗ̇ ܒܬܪܝܐ ܗܘܬ ܠܡܬܐܣܪܘ: ܟܕ ܒܐܝܕܗ ܘܒܐܠܝܢ
ܕܠܘܬܗ ܡܫܬܡܥ̈ܢ ܡܬܥܒܕܢܐ ܠܦܘܪܣܗ̇: ܗܝܕܝܢ ܫܦܝܪ
Fol. 29b. ܐܬܬܩܝܢܬ ܠܗ ܕܐܢܬܪܝܗ̇. ܒܕܠܝܬ ܗܘܐ ܬܘܒ ܡܕܡ
10 ܕܫܦܝܪ ܠܫܘܡܠܝܐ ܕܗܠܝܢ ܕܐܬܒܪܝ. ܘܕܚܫܚ ܠܬܘܟܒܬܗܝܢ.
ܡܢ ܒܬܪ ܗܟܝܠ ܕܐܡܪ ܗܕܐ̇ ܡܘܫܐ.. ܕܗ̣ܘܐ ܠܡ
ܪܡܫܐ ܘܗܘ̣ܐ ܨܦܪ̇ܐ ܝܘܡܐ ܕܫܬܐ. ܗܝܕܝܢ ܕܝܢ ܐܘܣܦ
ܗܕܐ̇. ܟܕ ܟܠܗܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܒܝܘܡܐ ܕܫܬܐ ܗ̈ܘܝ ܫܡܠܝ
ܬܫܒܘܚܬܗܝܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܥܠ ܗ̇ܘܝ ܘܫܘܪ̈ܬܐ ܐܣܬܝ̈ܟܐ
15 ܚܒܪ̈. ܟܕ ܒܟܠ ܝܘܡ ܐܡܪ ܗܘ̣ܐ ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܒܗ ܗ̈ܘܝ
ܗ̈ܘܝ: ܡܢ ܒܬܪ ܕܝܢ ܫܘܠܡܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܗ̈ܘܝ ܡܘܫܐ
ܗܘ̣ܐ: ܗܢ ܕܗܘ̣ܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘ̣ܐ ܨܦܪ̇ܐ ܝܘܡܐ
ܕܬܠܬܐ ܐܘ ܕܐܪܒܥܐ. ܘܬܘܒ ܠܫܘܡܠܝܐ ܕܡܫܠܡܘܬܐ
ܕܫܘ̈ܒܚܐ ܡܘܫܐ**. ܘܫܠܡܘ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ̇ ܘܟܠܗ
20 ܛܟܣܗܘܢ. ܘܠܒܠܐܝܬ ܐܘܪܒ. ܕܫܡܝܐ ܗ̇ܘ ܡܕܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܕܒܟܢܗ ܗܘܬ̇. ܒܪܫܝܬܗ ܐܬܪܫܝܬ ܐܘܪܒ ܕܗܘܘ
ܒܗ ܟܠܗܝܢ ܗ̈ܝܢ ܕܒܟܢܗܘܢ ܐܬܒܪܝ. ܒܗܝ ܕܒ̣ܢܝ̈ܐ
ܕܗܠܝܢ ܕܫܪܒܐ ܐܬܝܠܕܘ. ܘܟܠܗܝܢ ܬܘ̈ܩܢܗ̇ ܕܒܪܝܬܐ̇
ܨܒܘܬܗ ܫܡܝܢ. ܐܘܣܦ ܗܟܝܠ ܬܘܒ ܐܦ ܗܢ ܕܟܠܗ

---

* Gen. 1, 31. ** Gen. 2, 1.

ܨܒܬܗܘܢ. ܟܕ ܨܒܬܐ ܕܬܪܝܗܘܢ ܡܫܬܡܗ: ܠܐܝܠܝܢ
ܕܟܬܪܝܢ ܒܠܒܗܘܢ ܡܫܬܒܐ. ܐܠܘܬ ܕܝܢ: ܕܫܠܡ ܐܠܗܐ
ܒܝܘܡܐ ܫܬܝܬܝܐ ܟܠܗܘܢ ܥܒ̈ܕܘܗܝ ܐܝܠܝܢ ܕܥܒܕ.
ܕܐܡܪ ܕܫܡܠܝ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܥܡ ܟܠܗ̇ ܬܨܒܝܬܗܘܢ
ܒܝܘܡܐ ܫܬܝܬܝܐ. ܟܕ ܠܐ ܥܒܕ ܡܕܡ ܕܙܕܩ ܗܘܐ
ܠܡܬܬܘܣܦܘ ܠܒܪܝܬܐ ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܢܣܒܪ ܗܘܐ. ܡܛܠ
ܕܡܢ ܒܬܪ ܕܫܪܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ: ܒܝܘܡܐ
ܫܬܝܬܝܐ ܫܡܠܝ ܠܟܠ: ܐܡܬܝ ܕܐܦ ܠܒܪ ܐܢܫܐ
ܒܪܝܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܥܒܕ: ܟܕ ܒܨܠܡܗ ܒܪܝܗܝ: ܘܒܗ
ܠܟܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ ܐܣܪ. ܡܛܠ ܗܟܝܠ. ܕܐܬܬܢܝܚ
ܒܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܥܒ̈ܕܘܗܝ ܐܝܠܝܢ ܕܒܪܐ
ܐܠܗܐ ܠܡܥܒܕ. ܒܝܘܡܐ ܓܝܪ ܫܬܝܬܝܐ ܐܡܪ ܕܫܠܡ
ܗܘܐ ܕܟܠܗܘܢ. ܒܝܘܡܐ ܕܝܢ ܫܒܝܥܝܐ ܕܫܠܝ ܘܦܫ
ܡܢ ܕܠܡܥܒܕ. ܒܗ̇ܝ ܕܠܟܠܗܘܢ ܫܡܠܝ ܒܝܘܡܐ ܫܬܝܬܝܐ..
ܓܠܝܐ ܗ̇ܘ ܓܝܪ. ܕܠܘ ܡܕܡ ܬܘܒ ܚܕܬ ܗܘܐ ܒܬܪ ܝܘܡܐ
ܕܫܬܐ. ܟܕ ܐܡܝܢܐܝܬ ܗ̇ܘܝܢ ܙܪ̈ܥܐ ܘܢܨܒ̈ܬܐ ܘܚܝܘ̈ܬܐ.
ܐܠܐ ܠܘ ܚܕܬܐܝܬ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܩܕܝܡ
ܗܘ̈ܝ: ܘܠܘ ܒܚܕܬܐ ܡܫܪ̈ܝܢ ܠܡܗܘܐ: ܐܠܐ ܡܢ
ܗ̇ܘ ܗܘܐ ܐܝܟ ܬܚܘܡܐ ܘܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܐܘ
ܒܘܪܟܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܐܬܬܣܝܡܬ: ܟܠܗܘܢ ܒܟܠ ܝܘܡ
ܡܬܬܪܣܝܢ. ܐܡܝܢܐ ܕܐܦ ܗܠܝܢ ܚܕܬܐ ܢܗܘ̈ܝܢ ܕܗܠܝܢ
ܘܫܢ̈ܬܐ. ܐܡܝܢܐ ܓܝܪ ܕܒܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܐܐܪ

Fol. 30a. ܐܬܪܐ ܡܒܕܘ. ܐܡܪ ܕܝܢ ܗܕܐ ܒܗܘ ܕܦܘܝܡܐ ܕܐ [³ ܘܒܪ ܐܢܫܐ ܡܫܘܕ[ܥ]. ܪܡܫܐ ܕܝܢ ܕܥܕܢ ܦܪܐ. ܠܐܬܪܐ ܐܝ[ܢܐ] ܕܒܡܕܢܚܐ ܐܝܬܘܗܝ: ܕܒܗ ܐܝܬܘܗܝ ܐܦ ܦܪܕܝܣܐ. ܟܕ ܠ[ܐ] ܠܐܬܪܐ ܙܥܘܪܐ ܕܐܪܒܥܐ ܡܒܥܐ ܗܘܝܐ. ܕܪܒܐ ܓܝܪ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘ ܦܪܝܣܐ* ܡܘܕܥ: ܐܝܟܢܐ ܕܢܗܪܐ ܕܡܫܩܐ ܠܗ: ܡܢ ܒܬܪ ܥܡܝܐ ܕܬܡܢ ܡܢܐ ܕܢܦܩ ܠܒܪ: ܐܪܒܥܐ ܢܗܪ̈ܘܬܐ ܕܗ[ܟܢ]ܐ ܪ̈ܘܒܝܢ ܗܘ̈ܝܢ ܡܢܗ. ܐܠܓܝܐܝܬ ܗܟܝܠ ܡܬܚܙܝܐ ܕܡܘܓܠܐ ܪ[ܒ] ܗܘ. ܐܬܪܐ ܕܒܗ ܐܝܬܘܗܝ ܦܪܕܝܣܐ ܡܢܗ ܕܦܪܕܝܣܐ. ܒܗܘ ܕܟܠ ܐܬܪܐ ܕܐܝܬ ܡܬܚܙܝܐ ܕܡܘܓܠܐ ܪܒ ܡܢ ܗܘ ܡܕܡ ܕܒܗ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܡܒܥܝܢܐ ܕܥܕܢ ܠܘ ܒܠܚܘܕ ܠܦܪܕܝܣܐ ܡܫܩܝܐ: ܐܠܐ ܐܦ ܠܐܬܪܐ ܦܠܓܐܐ ܕܠܒܪ ܡܢܗ. ܟܕ ܡܫܢܝܬܐ ܡܫܬܟܚ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܐܬܪܐ ܗܘ [ܕܡܬܩܪ]ܐ ܥܕܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܡܘܕܥ ܠܦܪܕܝܣܐ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܥܠ ܩܐܝܢ ܗܘܝܐ ܐܡܪ. ܘܢܦܩ ܩܐܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ. ܘܥܡܪ ܒܐܪܥܐ ܕܢܘܕ ܠܘܩܒܠ ܥܕܢ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܩܕܡ ܥܡ[ܪܘ] ܗܘܘ ܬܡܢ ܒܥܕܢ. ܐܝܟܐ ܕܐܦ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܐܠܗܐ ܡܬܓܠܐ ܗܘܐ. ܡܢ ܒܬܪ ܕܝܢ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܐܬܪܐ ܗܘ: ܒܕܐܫܬܘܕܝܘ** ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܛܠ ܣܘܒܪܢܗܘܢ ܟܒܫܐ: ܒܐܬܪܐ ܐܚܪܢܐ ܡܬܒܠ ܒܡܕܢܚܐ ܗܘܘ. ܕܡܬܩܪܐ ܗܘܐ ܢܘܕ. ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܘܩܒܠ ܥܕܢ. ܐܬܪܐ ܕܒܗ ܡܢ ܩܕܡ ܡܕܝܪܝܢ ܗܘܘ. ܗܘܝܐ ܓܝܪ ܐܦ ܥܠ ܐܕܡ ܡܢ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ ܐܡܪ. ܕܥܡܪ ܠܘܩܒܠ ܦܪܕܝܣܐ.

---

* Leg. ܦܪܕܝܣܐ. ** Leg. ܒܕܐܫܬܘܕܝܘ.

ܐܡܪ̇ ܗܟܝܠ. ܕܡܢ ܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܡܢܕܡ ܕܡܫܬܪܐ
ܓܒܐ ܒܡܕܢܚܐ ܐܬܪܐ ܕܡܬܩܪܐ ܥܕܢ: ܘܒܗ ܬܩܢܗ
ܠܦܪܕܝܣܐ ܟܕ ܓܒܠܬܗ ܒܐܝ̈ܠܢܐ ܕܦܐܝܢ ܒܚܙܘܬܗܘܢ
ܘܒܡܐܟܘܠܬܗܘܢ*. ܘܒܗ ܣܡܗ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܕܗܘܐ:
ܕܢܥܡܪܘܗܝ ܒܕܓܠܐ ܕܢܦܪ̈ܘܗܝ: ܘܬܘܒ ܡܘܣܦ.
ܕܐܘܥܐ ܠܡ ܬܘܒ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܟܠ
ܐܝܠܢ ܕܪܓܝܓ ܠܡܚܙܐ ܘܫܦܝܪ ܠܡܐܟܠ. ܐܘܕܥ ܐܦ ܗܪܟܐ
ܕܗܝ ܕܢܓܒ ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܐܡܪܗ̇ ܕܟܠܝܠܬܗ ܕܐܠܗܐ.
ܗܘ ܓܝܪ ܕܐܡܪ ܕܐܘܥܐ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܒܗ ܕܒܥܘܕܪܢܐ
ܕܡܫܒܚܬܐ ܕܐܝ̈ܠܢܐ ܕܡܢ ܐܪܥܐ ܦܩܕ ܕܬܗܘܐ. ܠܘ
ܕܝܢ ܗܕܐ ܐܡܪ̇. ܕܟܫܝܪܬܐ ܥܒܕ ܕܐܬܥܒܕܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ
ܐܝ̈ܠܢܘܗܝ ܕܦܪܕܝܣܐ. ܗܐ ܓܝܪ ܐܦ ܠܬܚܬ ܐܡܪ:
ܕܓܒܠ ܬܘܒ ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܟܠܗ̇ [ܚ]ܘܬܐ ܕܒܪܐ
ܘܟܠܗ̇ ܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܠܘ ܕܚܝ̈ܘܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ
[ܒ]ܬܪܟܢ ܥܒܕ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܐܠܐ ܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܥܕܘ
ܗܘ̈ܘ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒܐ ܐܡܪ. ܡܛܠ ܐܝܕܐ ܕܫܡܥܐ
ܗܘܬ ܠܗ ܠܡܐܟ[ܪܗ ܕܝܢ ܗ̇ܝ ܕ]ܬܘܒ ܡܢ ܒܝܕܐ ܕܠܚܡܐ
ܒܥܕܢܐ ܡܘܣܦ [ܗܘܐ ܠܗ̇. [5]] ܗܟܝܠ ܐܦ ܗܪܟܐ ܐܡܪ̇. Fol. 30b.
ܗ̇ܝ ܕܐܘܥܐ ܬܘܒ ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܪܥܐ. [ܕ]ܟܘ ܓܝܪ
ܐܝ̈ܠܢܐ ܕܦܪܕܝܣܐ: ܐܡܬܝ̇ ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܕܚܪܒܘ ܒܘ.
ܐܝ̈ܠܢܐ ܓܝܪ ܕܐܡܪ̇ ܬܘܥܐ ܐܪܥܐ ܬܕܐܐ ܥܣܒܐ
ܕܙܪܥ ܙܪܥܐ ܐܝܟ ܓܢܣܗ ܘܐܝܟ ܕܡܘܬܗ: ܘܐܝܠܢܐ
ܦܐܪܐ ܕܥܒܕ ܦܐܖ̈ܐ ܐܝܠܢܐ ܕܙܪܥܗ ܒܗ ܐܝܟ ܓܢܣܗ ܟܠ
ܐܪܥܐ: ܘܒܡܠܬܐ ܚܕܐ ܐܬ[ܒܪܝ]: ܟܠ ܟܠܗܘܢ ܕܝܢ

---

* Ms. ܒܡܐܟܘܠܬܗܘܘܢ.

ܐܘܕܒ ܐܒܫܕܐ. ܥܠ ܓܘ̈ܫܡܐ ܕܐܠܗܐ ܘܕ[ܙܝ̈]ܒܐ ܕܣܓܝ̈ܐܐ ܐܢܘܢ ܘܡܫܬ̈ܠܦܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܠܐ ܒܡܠܬܐ [ܡ]ܫܬܡܥܝܢ ܐܢ ܗ̣ܘ ܕܐܝܬ ܢܨܒܐ ܠܡܚܒܢܐ ܐܢܘܢ ܚܕܚܕ: ܐܠܝܢ ܕܟܕ ܬ̈ܘܬܒܐ ܐܢܘܢ ܘܡܦܪ̈ܫܐ: ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܒܚܕܐ ܡܠܬܐ ܟܠܗܘܢ ܡܬܒܪܝܢ ܗܘܘ: ܗܟܢܐ ܒܫܡܗܘܢ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܕܐܠܗܐ̇ ܐܦ ܗ̇ܢܘܢ ܕܚܝܝܢ ܗܘܘ. ܐܠܝܢ ܕܟܕ ܫܦܝܪ̈ܐ ܗܘܘ ܘܦܩ̈ܝܚܐ. ܨܒ̣ܐ ܠܡܨܒܬܘܬܗ ܠܦܪܕܝܣܐ: ܕܗܘ̤ܐ ܚܣܡ ܠܡܒܘܪܝܗ ܕܒܪ ܐܢܫܐ. ܗ̇ܝ ܡܚܝܠ ܕܐܘܟܒ ܬܘܒ ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܥܠ ܐܠܝܢ ܕܪ̇ܓܝܓ ܠܡܚܙܝܐ ܘܫܦܝܪ ܠܡܐܟܠ: ܐܠܘܬܗ̇ ܠܗ̇ܝ ܕܢܨܒ ܐܠܗܐ ܦܪܕܝܣܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܚܕ ܗ̣ܘ ܣܘܟܠܗܘܢ. ܐܡܪ ܕܟܕ ܐܠܗܐ ܦܪܕܝܣܐ ܒܡܕܢܚܐ. ܕܒܗ ܣܡܗ ܠܒܪ ܐܢܫܐ. ܠܗܘ̇ ܕܒܐܝ̈ܠܢܐ ܡܦܪ̈ܫܐ ܘܫܦܝܪ̈ܐ ܨܒܬܗ: ܘܟܠܗܘܢ ܐܠܝܢ ܕܠܚܝܘܬܐ ܦܐ̈ܪܝܢ ܘܠܡܐܟܘܠܬܐ ܗܢܝܢ ܥܒܕ [ܒܗ]. ܘܐܝܠܢܐ ܕܚ̈ܝܐ ܒܡܨܥܬܗ ܕܦܪܕܝܣܐ. ܘܐܝܠܢܐ ܕܝܕܥܬܐ ܕܛܒܬܐ ܘܕܒܝܫܬܐ. ܐܠܝܨܐܝܬ ܡܬܚܫܒ ܠܗܠܝܢ. ܕܐܡܝܪ ܕܟܠܗܘܢ ܐܝ̈ܠܢܐ ܕܦܪܕܝܣܐ ܐܠܝܢ ܕܐܝܟ ܗ̇ܢܘܢ ܗܘܘ. ܐܝܬ ܗܘ̣ܐ ܐܦ ܐܝܠܢܐ ܕܚ̈ܝܐ. ܘܐܝܠܢܐ ܕܝܕܥܬܐ ܕܛܒܬܐ ܘܕܒܝܫܬܐ ܒܡܨܥܬܗ ܕܦܪܕܝܣܐ. ܡܛܠ ܓܝܪ ܕܥܠ ܫ̈ܦܝ ܗܠܝܢ ܒܬܪ ܗܘ̣ܐ ܠܡܬܝܗܒܘ ܦܘܩܕܢܐ ܠܐܕܡ. ܐܠܝܨܐܝܬ ܒܡܨܥܬܗ ܕܦܪܕܝܣܐ ܐܬܝܗܒܘ ܗܘܘ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܗ̇ܘ ܕܦܘܩܕܢܐ ܡܫܡܠ ܗܘ̣ܐ. ܒܡܨܥܬܗ ܒܬܪ ܗܘ̣ܐ ܠܡܗܘܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܟܢܫ ܗܘܐ ܠܬܚܘܝܐ. ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠܗ ܦܪܕܝܣܐ ܘܒܘܣܡܐ ܡܢ ܟܠܗ ܡܝ̈ܐ

ܗܘܐ. ܘܬܘܒ ܒܕܪ̈ܓܐ ܢܒܥܐ ܠܡܕܒܪܘ ܟܠ ܦܐܝܘܬܗ ܕܦܪܕܝܣܐ: ܠܘ ܒܠܚܘܕ ܟܠ ܫܘܦܪܐ ܕܐܝܠܢ̈ܘܗܝ ܐܬܐ ܐܦ ܥܠ ܪ̇ܒܘܬܗ: ܡܛܠ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪܬ ܥܠ ܐܝܘܪܐ ܗܠܝܢ ܡ̇ܕܒܪܢ ܗܘ̈ܝ ܕܗܘ̇ ܕܥܬܝܕ ܗܘܐ ܠܡܥܡܪ ܬܡܢ ܡܗܦܟ*.. ܕܢܗܪܐ ܠܒܪ ܢܦܩ ܡܢ ܥܕܢ ܠܡܫܩܝܘܬܗ ܠܦܪܕܝܣܐ. ܘܡܢ ܬܡܢ ܦܪ̇ܫ ܠܐܪܒܥܐ ܪ̈ܫܝܢ. ܫܡܗ ܕܚܕ ܦܝܫܘܢ. ܗܘ ܕܚܕܪ ܠܟܠܗ̇ ܐܬܪܐ ܕܚܘܝܠܐ. ܕܬܡܢ ܕܗܒܐ. ܘܕܗܒ̈ܗ ܕܐܪܥܐ ܗ̇ܝ ܫܦܝܪ. ܬܡܢ ܐܝܬ ܒܕܘܠܚܐ ܘܟܐ̈ܦܐ ܕܒܘܪܠܐ. ܘܫܡܗ̇ ܕܢܗܪܐ ܬܢܝܢܐ ܓܝܚܘܢ. ܗܘ ܕܚܕܪ ܠܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ ܕܟܘܫ. ܘܫܡܗ̇ ܕܢܗܪܐ ܕܬܠܬܐ ܕܩܠܬ. ܗܘ ܕܐܙܠ ܠܩܘܒܠ [ܐ]ܬܘܪ. ܘܢܗܪܐ ܕܐܪܒܥܐ ܗܘ ܦܪܬ. ܠܘ ܕܝܢ ܗܕܝܘܛܐܝܬ ܡܫܬܥܐ ܗܠܝܢ [ܢܒܥܐ ܐ]ܠܗܝܐ. ܠܘ ܒܪܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܥܝܢܐ ܠܢܗܪܘܢ ܚ̈ܙܝܐ ܠܡܫܬܝܘ *

Fol. 31, ubi a) de Gen. XXII v. 4 et b) de XXII v. 13 agitur, tam mutilatum est, ut restitutionem non pericliter.

---

* Gen. 2, 10. ** Versus ultimus deest.

II. Fragmenta commentarii in Prophetas Minores.

A. In Hos. 8, 7—12.

Fol. 32a. Col. 1. ܕܗܢܐ ܕܢܒܥܢ ܡܢ ܪܘܚܐ ܕܥܘܒܐ ܘܡܬܚܒܠܢ: ܠܐ ܚܫܚܢ ܠܓܡܪ ܠܬܘܪܣܝܬܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ. ܡܛܠ ܠܗܘܢ ܕܝܢ ܚܒܠܐ ܘܐܒܕܢܐ. ܘܐܬܚܡܘܢ ܕܠܐ ܢܬܪܘܢ ܠܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ. ܒܕܠܐ ܡܨܝܢ ܠܡܥܒܕ ܘܡܫܚܐ ܠܚܫܚܘܬܐ ܕܡܣܒܪܬܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܢܗܘܐ ܕܢܬܡܨܝܢ ܠܡܥܒܕ.. ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܠܐ ܚܫܚ ܡܬܚܫܒ ܠܡܟܘܠܬܐ ܕܚܝ̈ܘܬܐ ܒܗ ܕܝܢ ܒܢܝܐ ܘܐܦ ܦܘܠܚܢܐ ܕܦܬܟܪ̈ܐ ܡܒܢܝܐ ܐܬܘܗܝ ܠܗܘܢ ܘܡܕܡ ܠܐ ܡܗܢܐ ܠܗܘܢ. ܘܐܢ ܕܝܢ ܢܗܘܐ ܕܦܝܫܬܘܢ ܡܕܡ ܡܢ ܓܒܐ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܢܘܟܪ̈ܝܐ ܕܒܥܠܕܒ̈ܒܐ ܢܗܘܐ ܘܐܦ ܗܢܐ ܡܛܠ ܪܘܫܥܐ Col. 2. ܕܐܬܐ ܒܗܘܢ. ܐܬܒܠܥ ܐܝܣܪܝܠ. ܘܗܫܐ ܗܘܐ ܒܝܬ ܥܡ̈ܡܐ. ܐܝܟ ܡܐܢܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܨܒܝܢܐ. ܡܛܠ ܕܗܢܘܢ ܣܠܩܘ ܠܐܬܘܪ. ܣܘܟܠܐ ܠܗ ܕܠܓܡܪ ܥܠ ܐܦ̈ܝ ܗܠܝܢ ܬܦܠܘܢ. ܘܗܕܐ ܡܬܝܗܒܝܢ ܡܢ ܐܬܘܪ̈ܝܐ. ܬܘܗܘܢ ܒܝܬ ܢܘܟܪ̈ܝܐ ܐܝܟ ܡܐܢܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܨܒܝܢܐ ܠܓܡܪ.

ܟܕ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܐܦ ܠܐ ܠܢܒܪܐ ܢܓܦܘܬܐ... ܢܦܫ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܠܝ. ܐܬܪܒܝ ܠܗ ܠܘܬ ܣܘܓܐܐ ܒܝܕ ܟܠܠܬܗ ܕܒܠܘܗܝ. ܘܠܐ ܐܓܠܒܝ. ܠܡܐܢܓܦ ܕܠܝ: ܕܟܠܬܐ ܕܗܠܝܢ ܒܠܗܝܢ ܦ̈ܠܓܬܐ ܗܘܬ ܠܗ. ܐܠܐ ܡܦܪ ܒܓܡܘܪܢܘܬܗ ܐܠܝܢ ܕܠܗ ܐܬܚܙܝ ܕܠܚܡ ܠܓܒܝܢܗ. ܗܕܐ ܗܝ ܓܝܪ ܗ̇ܝ ܕܒܠܚܘܕܘܗܝ: ܐܦܪܝܡ ܡܗ̈ܡܡܬܐ Fol. 32 b. Col. 1. ܢܦܫ. ܘܟܕ ܠܐ ܠܗ [[4]] ܠܗܠܝܢ ܕܗܘܝܢ [ܐ]ܬܦܢܝܘ ܠܘܬ ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܢܬܠܗ ܒܒܢ̈ܝܢܐ. ܘܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܢܬܒܥܒܕܘܢ ܠܒܥܠܕܒ̈ܒܘܗܝ: ܢܦܠܘܢ ܢܓܚܬܐ ܕܗܠܝܢ ܕܐܪܒܥܘ ܘܐܒܥܠܘ ܒܗ... ܘܡܛܠ ܐܒܝܕ ܐܢܘܢ ܡܒܣ* ܐܢܐ ܠܗܘܢ ܠܗ ܒܐܝܪܒܐ ܕܐܬܘܪ. ܒܪ ܠܒܪ ܐܢܐ ܠܗܘܢ ܠܓܘܗ ܒܝܕ ܫܒܝܐ. ܐܝܟ [ܕ]ܢܦܠܘܢ ܗܝܕܝܢ ܢܓܚܬܐ ܕܒܠܗܘܢ. ܐܝܟ ܘܒܐܝܕܐ ܕܒ̈ܢܘܬܐ ܐܡܪ: ܘܢܦܫܘܢ ܥܠܝܗ ܡܢ ܕܠܡܚܡܣ ܡܠܟܐ ܘܥܠܓܐ. ܢܦܫܘܢ ܠܗ ܓܝܪ ܡܢ ܕܢܦܫܘܢ ܡܠܟܘ̈ܬܐ ܗܠܝܢ ܘܪ̈ܫܢܘܬܐ ܕܠܒܪ ܡܢ ܢܡܘܣܐ. ܒܪ ܡܬܕܪܝܢ ܒܝܕ ܫܒܝܐ ܘܡܡܠܝܢ ܢܓܚܬܐ ܕܢܦܠܬܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܐܣܓܝܘ ܐܦܪܝܡ ܡܕ̈ܒܚܐ ܠܢܦܠܐ ܗܘܘ ܠܗ. ܐܦ ܓܝܪ ܠܗ ܘܕܐܝܬ ܡܠܠܝܢ ܗܠܝܢ ܥܠ ܕܐܣܓܝܘ ܡܠܟܘܬܐ ܗܘ̇ ܢܓܚܬܐ. ܡܛܠ ܕܠܗ̇ ܐܫܬܡܥܘ ܐܦܪܝܡ. ܕܡܓܝܐܬ ܒܡ̈ܕܒܚܘܗ̇ ܢܒܕܘܢ̇ ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܦܬܟ̈ܪܐ. ܘܡܕܒ̈ܚܐ ܡܓ̈ܝܐܐ ܘܡܫ̈ܠܦܢܐ ܢܦܫܘܢ. ܗܠܝܢ ܕܒܠ ܕܢܓܦܘ ܒܗܘܢ. ܬܬܪܐܬ ܢܗܘܝܢ ܕܢܓܐ ܘܕܐܝܬ: ܐܬܚܒܪ ܠܗ̇ ܡܓܠܝܐܐ ܕܢ̈ܓܦܘܗܝ ܘܡ̈ܫܘܦܘܗܝ. ܗܕܐ ܠܗ ܡܓܠܝܢܘܬܐ

---

* Leg. ܡܣܒܝ.

ܕܡܕ̈ܒܚܝܐ ܘܕܢܡܘ̈ܣܐ ܚܕ̈ܬܐ . ܗܠܝܢ ܕܒܕܘ ܘܐܫܒܚܘ
ܐܝܟ ܕܠܦܠܘܣܝܐ ܕܦܬܓܪ̈ܐ . ܐܝܟ ܘܠܩܪܝܢܘܬܐ ܗܕܡ
ܕܟܬܒܐ ܐܣܝܡܝܢ ܠܘܩܒܠܗܘܢ .

B. In Joel 1, 19—2, 2.

Fol. 33a. Col. 1. [ܡ]ܫܐܠܝܢ [ܚ]ܠܝܢ ܡܢܟ ܫܪܘܗܡ ܓܒܥܝܪܐ . ܡܛܠ
ܕܒܕܡܘܬ ܢܘܪܐ ܐܬܪܐ ܟܠܗ ܥܡ ܐܝ̈ܠܢܐ ܕܒܗ ܚܪܒ .
ܕܝܪܐ ܓܝܪ ܕܡܕܒܪܐ ܐܡܪ . ܠܕܘܟ̈ܝܬܐ ܗܠܝܢ ܕܐܝܬ
ܒܛܘܪ̈ܐ [ܕܢܫ]ܝܢ ܠܘܬ ܬܪܥܝܬܐ ܕܙܪ̈ܥܐ . ܗܠܝܢ
ܕܒܕܡ ܦܓ̈ܥܐ ܒܡܠܬܐ ܕܓܘܐ ܐܦ ܚܢ ܠܡܘܪܐ .
ܕܢܐܡܪ ܕܠܗܘܢ ܕܡܫ̈ܟܢܬܐ ܘܠܗܘܢ ܐܝ̈ܠܢܐ ܐܬܚܒܠܘ .
ܐܝܟ ܗܘ ܕܒܢܘܪܐ ܡܕܡ ܐܬܚܪܒܘ ⁘ ܘܐܦ ܚܝܘܬܐ
ܕܒܪܐ ܚܪܬ ܠܘܬܟ ܡܛܠ ܕܝܒܫܘ ܡܒܘ̈ܥܐ lacuna)
Col. 2. ܓܠܝܢܘܬ ܡ[ܛܪܐ] ܠܐ ܗܘܝܢ [ܡܝ̈ܐ] (versuum quatuor
ܠܡܫܪܝܘ . ܘ[ܒܬܪ] ܕܪܘܚܐܝܬ ܫܘ[ܕܒ]ܐ ܥܠ ܦܘܓܥܐ
ܕܒܝ̈ܫܬܐ . ܡܢܗ ܐܝܬܐ ܐܠܝܢ ܕܕܡܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܡܢ ܠܥܠ
ܘܐܡܪ* ⁘ ܩܪܘ ܒܫܝܦܘܪܐ ܒܨܗܝܘܢ . ܐܟܪܙܘ ܒܛܘܪܝ ܩܕܝܫܐ
ܘܬܚܝܫܘܢ ܟܠܗܘܢ ܒܥܡܘ̈ܪܝܗ : ܡܛܠ ܕܩܪܝܒ ܗܘ ܝܘܡܗ
ܕܡܪܝܐ . ܡܛܠ ܕܩܪܝܒ ܝܘܡܐ ܕܚܫܘܟܐ ܘܕܥܡܛܢܐ
ܝܘܡܐ ܕܥܢܢܐ ܘܕܥܪܦܠܐ . ܕܟ ܠܡ ܗܟܝܠ ܡܬܚܫܚܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܒܦܘܪܥܢܐ ܕܦܝܪܐ ܐܝܟ ܚܕܐ ܢܗܘܣܒܐ . ܒܫܒܘ

* Cap. 2, 1.

Fol. 33b. Col. 1.

(lacuna) [ܡ]ܫܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ [ܪ̈ܘܚܢ]ܐ ܐܠܗ̈ܐ [ܥܠ] ܕܠܐ
ܪ̇ܚܡܘܢ ܢܘܟܪܝܐ ܗ̇ܘ ܕܠܚܡ ܒܠܒܗܘܢ ܡܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ.
ܕܢܦܩܘܢ ܠܡܫܠܡܐ ܠܟܘܠ ܚܫܘܟܐ ܘܡܓܠܝܐ. ܟܕ ܒܐܡܬ
ܒܒܢܝ̇ ܘܡܢܦܠܐ ܡܟܣܝܢ ܥܠ: ܠܐ ܬܬܡܣܝ ܘ ܠܡܫܝܐ
ܘܠܡܫܝܢ. ܥܡܝܪ ܕܝܢ ܠܘܬ ܓܦܪܐ ܕܐܝܣܘܢ ܦܪܐ ܠܟܠ.
ܗ̇ܘ ܕܟܒܗ ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ ܕܡܥܢܐ ܡܬܢܚܡܢܐ ܗܘܬ
ܬܫܡܫܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܠܡܫܬܡܠܝܘ. ܡܟܝܬ ܕܐܦ ܠܗܠܝܢ
ܒܚܝܪܐ ܥܬ̈ܝܩܝܢ ܕܥܒܕܘ ܠܦܠܚܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܬܗܡ:

Quatuor versus desunt.

Col. 2.

ܐܝܟܢ ܕܗܡ ܗܘܐ ܟܕ ܥܒܕܝܢ ܗ̇ܘ ܫܒܝܚܘܬܗܘܢ. ܢܬܦܠܘܢ
ܠܘܬ ܓܦܪܐ ܕܐܝܣܘܢ. ܘܠܘܬ ܡܪܐ ܕܟܠ ܗ̇ܘ ܕܬܗܡ
ܡܬܢܚܡܢܐ ܬܫܡܫܬܗ ܘܐܝܣܘܪܗ. ܕܗܒܢܐ ܢܦܠܘܢ
ܥܪܒܐ ܕܒܢ̈ܬܐ ܗܠܝܢ ܪ̈ܘܟܒܬܐ ܕܡܣܟܢܝܢ ܠܗܘܢ. ܘܗ̇ܝ
ܗܕܐ ܡܟܣܝܐ ܐܝܟ ܕܗܘܬ ܠܠܐܟܬ ܒܢܒܝܗ ܕܦܘܣܝܪܘܒ:
ܟܕ ܚܙܐܢܐ ܡܛܠܝ ܗܘܐ ܥܠ ܕܒܝܬ ܢܘܗܪܐ: ܠܘܬ ܗܠܝܢ
ܕܚ̈ܕܝܢ ܕܒܟܘܬܐ ܗ̇ܘ ܒܡܛܪܝܢ ܗܘܘ... ܐܝܟ ܥܦܪܐ
ܡܬܦܪܣ ܥܠ ܓܦܪܐ. ܒܡܟܐ ܦܠܚܢܐ ܘܫܠܝܬܐ
ܕܐܒܘܬܗ ܠܐ

C. In Joel 2, 20—26.

Fol. 34a. Col. 1.

ܟܕ ܡܫܠܡ ܐܢܐ ܠܗܘܢ ܠܫܠܝܐ ܠܓܒܪܐ. ܘܠܡܘܕܡ
ܟܕ ܒܟ̈ܠܝܐ ܩܐܡ ܐܢܐ ܟܪܝܐ ܕܐܬܘܪ̈ܝܐ. ܘܟܬܪܝܡ
ܟܕ ܦܪ̈ܫܝܐ ܡܘܟܒ ܐܢܐ ܠܒ̈ܟܠܝܐ. ܘܡܫܝܐ ܟܠܗ ܢ̇ܟܕ

ܐܝܟ ܠܗ ܠܐܒܕܢܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܒܕܡܘܬ ܗ̇ܘܝܘ ܕܡܬܦܠܠܝܢ
ܘܡܬܚܢܝܢ ܠܚܡܪ̈ܐ.. ܠܐ ܬܬܦܠܓܐ ܡܢ ܐܢܫ. ܬܡܣܘܬܗܘܢ
ܘܪܘܚܐ ܣܪܝܐ ܕܒܥܠܕܒ̈ܒܘܗܝ. ܗܕܐ ܠܒܪ ܐܡ̇ܪ ܗ̇ܘ
ܕܣܘܬܗ̇*. ܬܡܣܘܬܐ ܘܡܗܡܘܬܐ. ܐܝܟ ܕܒܠ ܐܝܠܝܢ
ܘܬܚܡܕ ܡܢ ܒܕܘ ܘܫܕܝܢ ܥܠܕܒ̈ܒܘܗܝ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܕܡܬܦܫ.
Col. 2. ܕܢܐܡܪ ܕܬܫܬܒܚ ܠܟܠ. ܐܢܕܪܐ ܗܘ ܕܝܢ ܟܠܗ ܥܠܬܐ ܕܗܠܝܢ
ܟܠܗܝܢ ܐ̱ܡܪ . . . ܡܛܠ ܕܢܘܟܪ̈ܝܢ ܥܒ̈[ܕܘ]ܗܝ. ܡܫܝܚܐ
ܠܗ ܓܝܪ ܐܠܗܐ ܪܚܡܬܐ ܕܥܒ̈[ܕܘ]ܗܝ ܒܡܫܝܚ ܒܪܢܫܐ
ܕܟܠܗܘܢ. ܘܡܢ ܢܦܫܐܝܬ ܡܫܝܚܬܐ ܘܐܡ̇ܪ . . . ܠܐ
ܬܕܚܠܝܢ ܐܪܥܐ ܚܕܝ ܘܕܘܨܝ. ܡܛܠ ܕܐܣܓܝ ܡܪܝܐ
ܠܡܥܒܕ. ܠܐ ܬܕܚܠܘܢ ܚܝܘܬܐ ܕܕܒܪܐ. ܡܛܠ ܕܝܥܝ ܬܕܐܐ
ܕܒܪ̈ܝܐ ܕܡܕܒܪܐ. ܘܐܝܠܢܐ ܝܗܒ ܦܐܪ̈ܘܗܝ. ܘܓܦܬܐ
ܘܬܬܐ̈ ܝܗܒ ܚܝܠܗܝܢ. ܒܚܕܘܬܐ ܠܡ ܬܗܘܐ ܐܪܥܐ
ܥܠ ܐ̈ܦܝ ܪܒܘܬܐ ܕܗܠܝܢ ܕܗ̇ܘܝܢ ܡܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܕܒܥܬ
ܬܘܒ ܘܡܟܠܬ ܡܦܪܢܘܬܐ ܕܦܐ̈ܪܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܒܕܡܘܬܐ ܘܐܦ
Fol. 34b. Col. 1. ܫܘ̈ܝܬܐ ܕܕܒܪܐ ܕܡܫܪܝܬܐܝܬ ܡܕ[ܡ ܠܒܘܣܡܐ] ܕܪ̈ܒܝܐ.
ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܕܝܢ ܘܐܦ ܡܛܠ ܕܦܐ̈ܪܐ ܕܡܢ ܐܝ̈ܠܢܐ ܫܦܝܪܐܝܬ
ܡܬܝܗܒܝܢ ܠܗܢܝܘܬܐ . . . ܘܒܢ̈ܝ ܨܗܝܘܢ ܕܘܨܘ ܘܚܕܘ
ܒܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ. ܕܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܠܙܕܝܩܘܬܐ.
ܘܐܚܬ ܠܟܘܢ ܡܛܪܐ ܒܟܝܪܐ ܘܠܩܝܫܐ ܐܝܟ ܕܡܢ
ܠܘܩܕܡ. ܘܢܬܡܠܘܢ ܐܕܪ̈ܐ ܥܒܘܪܐ. ܘܢܦܝܩܘܢ ܡܥܨܪ̈ܬܐ
ܚܡܪܐ ܘܡܫܚܐ. ܠܗܠܝܢ ܕܐܡ̇ܪ ܕܡܬܝܗܒܝܢ ܡܢܝܗܘܢ.
ܒܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ̇. ܗܢܝܢ ܐܡ̇ܪ ܕܡܬܦܢܝܢ ܠܗܘܢ ܗܫܐ.

---

* ἡ σαπρία αὐτοῦ.

ܒܠܗܘܢ ܠܟ ܗܠܝܢ ܕܠܘܬ ܛܘܪܐ ܕܢܨܗܘܢ ܡܬܒܥܝܢ: ܘܡܫܬܡܠܝܢ ܬܡܢ ܦܘ[ܠܚܢܐ] ܕܙܕܩ [ܠܐܠܗܐ] ܠܢܫ ܠܗܘܢ Col. 2. (lacuna) ܦܘ ܬܘܒ ܘܡܒܠܘ ܫܥܒܘܕܘܬܐ ܕܦܐܪ̈ܐ ܗܕܐ ܕܙܕܩܐܝܬ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܬܬܘܣܘ ܒܠ ܬ̈ܐܦ. ܗܠܝܢ ܕܢܣܛܘ ܢܗܘܘܢ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ. ܘܕܡܫܟܠܐ ܠܗܘܢ ܒܝܕܥܐ ܕܒܥܘܢ ܫܡܫܬܐ ܕܡܛܪܐ ܘܕܘܐܝܬ ܐܝܟ ܕܐܦ ܙ̈ܒܢܐ ܕܒܥܝܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܦܐܪ̈ܐ ܕܡܢ ܐܝ̈ܠܢܐ ܡܫܪܬܢܐܝܬ ܢܗܘܘܢ ܡܢܝܢ . . . ܘܐܦܪܘܥܟܘܢ ܫܢ̈ܝܐ ܕܐܟܠ ܩܡܨܐ ܘܙܚܠܐ ܘܨܪܨܘܪܐ ܘܡܫܘܛܠܐ: ܚܝܠܝ ܪܒܐ ܕܫܕܪܬ ܒܟܘܢ. ܘܬܐܟܠܘܢ ܘܬܣܒܥܘܢ. ܘܬܫܒܚܘܢ ܠܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ: ܕܥܒܕ ܥܡܟܘܢ ܬܕܡܘܪ̈ܬܐ ܘܠܐ ܢܒܗ[ܬ] ܥܡܐ ܕܝܠܝ ܠܥܠܡ

D. Ex introductione in Amos.

[ܦܘܫܩܐ ܕܛܘܒܢܐ ܥ]ܡܘܣ ܢܒܝܐ. ܡܬܢܒܝܢܐ ܠܟ] ܗܟܝܠ [ܕܐܦ] ܛܘܒܢܐ ܥܡܘܣ ܢܒܝܐ: [ܐܝܢ]ܐ ܕܗܫܐ ܣܝܡ ܠܢ ܠܡܦܫܩܘ ܒܛܝܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܒܠ ܗܠܝܢ ܕܟܬܝܒܢ ܠܘܬ ܒܥܡܐ ܐܡܪ ܒܝܬ ܡܠܟ ܒܚܠܬܗ ܢܒܝܘܬܗ. ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܐܬܘܪ̈ܝܐ ܡܫܠܡܝܢ ܠܗܘܢ ܒܥܣܪܐ ܫܒ̈ܛܝܢ. ܘܗܠܝܢ ܕܠܘܬ ܐܘܪܫܠܡ ܘܫܒܛܐ ܕܝܗܘܕܐ: ܘܠܘܬ ܗܠܝܢ ܕܫܡܪܝܢ ܕܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܗܝ ܐܬܝܗܘܢ ܒܬܪܟܢ ܠܡܫܘܒܐ ܕܡܢ ܝܕ ܒܒ̈ܠܝܐ. ܥܘܙܝܐ ܗܘܘ ܕܝܢ ܢܒ̈ܝܐ ܕܗܕܐ ܠܘ ܗܟܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܒܛܝܠܘܬܐ

ܟܠܗ̇ ܕܟܠ ܥܡܐ. ܟܠ ܫ̈ܒܛܐ. ܡܬܚܫܚܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܒܪܐ ܗܘܐ ܠܗ̇ ܐܠܗܐ. ܕܗܘܝܐ ܟܠ ܫ̈ܒܛܐ ܦܘܪܩܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܟܠ ܒܪܒܢܐ ܕܘܝܕ. ܘܒܕܥܘܢ ܦ̇ܪܫ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܡܢ ܫܡ̈ܝܐ. ܘܬܘܒ ܐܝܟܢ ܒܪ ܐܢܫܘܬܐ: ܘܒܬܪ ܐܝܟܢ ܕܢܗܘܘܢ ܩܝܡ ܐܬܪܐ ܕܢܦܫܗܘܢ: ܘܡܫܬܘܕܥܢܐܝܬ ܒܛܘܪܐ ܕܢܗܘܢ ܒܦܪ ܕܬܫܡܫܬܐ ܬܫܡܫܬܗ ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܢܡܘܣܝܐ. ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܟܗ̈ܢܐ: ܘܦܘܩܕܢܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܣܝܡ ܗܘܐ ܠܘܬ ܥܡܐ ܟܠ ܫ̈ܒܛܐ ܗܠܝܢ: ܟܕ ܢܬܚܙܐ ܡܪܢ Fol. 35b. Col. 1. ܡܫܝܚܐ. ܬܗܘܐ ܢܕܥܡܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ ܕܠܘ ܠܚܪܬܐ ܘܫܘܒܚܐ ܚܕܬܐ ܩܢܐ ܐܠܗܐ ܕܢܫܝܢ ܠܦܘܪܩܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ. ܐܠܐ ܟܕ ܡܢ ܩܕܝܡ ܘܡܢ ܟܠܗ ܩܢܐ ܗܘܐ ܠܗ̇ ܠܡܕܝܢ. ܟܕ ܣܪܘܩܐ ܠܗܘܬܗ ܐܝܟ ܒܪܬ ܩܠܗ ܕܛܒܘܬܐ ܦܘܠܘܣ ܟܬܒ ܠܐܒܪܗܡ. ܘܐܘܣܦ ܠܟܢܫܐ ܕܡܫܚܗ. ܘܒܪܟ ܕܠܗ ܐܝܟ ܕܩܕܡ ܐܡܪ. ܐܝܟ ܕܒܪ ܢܬܚܙܐ ܗܘܝܘ ܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܠܦܘܪܩܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ. ܢܗܘܐ ܝܕܝܥ ܕܐܝܟ ܣܘܪܩܢܐ ܕܡܢ ܟܠܡ ܐܬܐ ܠܘܬ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܒܕܥܘܢ ܐܦ ܒܬܪ ܕܢܬܓܠܐ ܒܥܠܡܐ ܟܠܗ ܟܕ ܥܒܕܐ. ܘܐܦܢ ܡܫܝܚܘܢ ܠܗܠܝܢ ܕܢܓܒܐ. ܗܠܝܢ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗܘܢ ܐܬܚܘܝ ܗܘܐ ܫܒܠܐ ܕܝܗܘܕܐ. ܗܢܐ ܕܗܘ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܦܠܛ ܟܠܗ̇. ܕܒܡܢܗ ܟܬܝܒ ܗܘܐ ܠܡܬܚܝܘ ܡܪܢ ܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܫܪܒܐ ܕܝܢ ܕܡܫܬܠܡ ܕܠܠ̈ܐܝܐ ܘܠܡܘ ܒܟܠܗ ܡܢ ܟܠ ܚܕ ܚܕ. Col. 2. ܡܫܝܚܘܢ ܟܕ ܢܣܒܝܢ ܠܗ. ܡܛܠ ܕܒܪ ܥܒܕܐ ܕܗܘܐ

ܘܒܝܕ ܦܘܫܩܐ ܕܒܗܢܐ ܙܢܐ ܐܫܬܡܠܝ. ܢܬܝܕܥ ܢܝܫܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܕܠܘܬ ܐܢܫ. ܕܥܠ ܐ̈ܦܝ ܗ̇ܘ ܕܡܬܚܙܝܐ ܡܚܝܢܗܘܢ ܡܛܠ ܦܘܪܩܢܐ ܕܓܘܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܥܠ ܓܒܪܐ ܗܘܬ. ܘܐܝܟ ܕܠܐ ܒܗ ܢܬܕܝܫܘܢ ܠܘܬ ܦܣܩ ܣܒܪܐ ܢܬܫܠܦܘܢ ܒܥ̈ܡܡܐ ܗܢܐ ܕܐܬܬܚܝܕܘ ܒܫܒܝܐ: ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܩܢܐ ܡܢ ܗܪܬܡܝܢ ܐܬܪܐ ܦܘܢܝܗܘܢ: ܘܠܐ ܦܘܪܩܢܗܘܢ ܕܡܢ ܒܥ̈ܡܡܐ. ܡܢ ܩܕܝܡ ܒܝܕ ܢܒ̈ܝܐ ܡܩܕܡ ܗܘܐ ܘܡܟܪܙ ܥܠ ܫܒܝܐ ܕܥܬܝܕ. ܠܗܘܢ ܘܥܠ ܦܘܢܝܐ ܕܒܬܪܗ ܢܛܪ ܠܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܒ ܢܬܒܝܢܘܢ ܒܣܦܪܐ

E. In Amos 2, 3—5.

Fol. 36a. Col. 1.

ܡܪܝܪܐ. ܘܐܝܟ ܕܒܦܣܘ̈ܩܬܐ ܠܡܫܪܪ ܗܢܐ ܥܠܗ ܬܗܘܐ ܫܪܒܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܠܐ ܕܝܢܐ ܢܬܒܥܘܢ ܒܗܘܢ ܘܠܐ ܫܠܝܛܐ. ܕܒܟܠܗܘܢ ܐܒܕܝܢ ܠܓܡܪ...ܡܢ ܕܐܡܪ ܗܟܝܠ ܢܒܝܐ ܗܠܝܢ ܕܓܒܝܢ ܠܘܬ ܒܥ̈ܡܡܐ ܕܒܫܪ̈ܝܗܘܢ ܥܠ ܐ̈ܦܝ ܟܠܗܘܢ ܒܐܫܬ̈ܠܝܢ. ܗܟܢܐ ܡܦܢܐ ܠܗ̇ ܡܛܠ ܠܡܠܬܐ ܠܘܬ ܗܠܝܢ ܕܓܒܝܢ ܠܘܬ ܒܥܡܐ. ܘܡܦܢܐ ܕܗ̇ܢܘܢ ܥܠ ܐ̈ܦܝ ܒܥܠܐ ܕܒܗܠܝܢ ܒܬܪܝܢ ܡܣܩ ܒܪܢܫܐ ܠܡܡܠܠܘ. ܐܝܟ ܡ̇ܢ ܕܒܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܕܠܗ ܘܕܩܝܡ ܗܘܘ ܐܒܗܘ. ܗ̇ܢܘܢ ܕܝܢ ܠܐ ܡܥܒܕܝܢ ܡܢ ܡܣܩ ܒܪܢܫܐ. ܥܠ ܕܗܘܘ ܠܦܘܠܚ̈ܐ ܠܘܬ ܐܠܗ̈ܐ. ܡܬܒܥܐ ܗܟܝܠ ܠܡܩܡ ܠܗܠܝܢ ܕܣܟܠܐ ܕܒܥܝܬ ܢܡܘܣܐ.

ܐܝܟ ܡܢ ܕܫܡܥܘܢ ܫܪܝܪܐܝܬ ܥܡܗ ܠܡܥܡܪ ܒܕܝܪܐ. ܡܛܠ ܗ̇ܘ ܕܒܕ ܥܠ ܓܢܒ ܗܝܟܠܐ ܐܠܗܝܐ ܒܡܪܝܡ: ܒܗ̇ ܒܕܝܪܘܬܐ ܐܪܝܟܘ ܘܐܦ ܗ̇ܢܘܢ. ܐܡ̇ܪ ܕܝܢ ܗܟܢܐ ܀ ܗܟܢܐ ܐܡ̇ܪ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ. ܥܠ ܬܠܬܐ ܚܘܒ̈ܘܗܝ ܕܝܗܘܕܐ. ܘܕܐܪܒܥܐ ܠܐ ܐܗܦܘܢ ܡܢܗܘܢ ܟܕ ܡܛܠ ܕܐܪܒܥܐ ܐܦ ܗ̇ܢܘܢ ܒܡܫܠ̈ܡܢܘܬܐ ܐܡ̇ܪ ܕܗܢܐ ܠܗܘܢ: ܫܪܝܪܐܝܬ ܥܠ ܕܗܘܘ ܒܗ ܒܪܘܫܥܗܘܢ. ܘܡܢ ܟܕ ܡܘܕܥ ܐܦ ܥܠܬܗ ܕܡܫܡܫ ܒܪܫܝܬ ܐܡ̇ܪ . . . ܥܠ ܕܐܫܠܝܘ ܢܡܘܣܗ ܕܡܪܝܐ ܘܦܘܩ̈ܕܢܘܗܝ ܠܐ ܢܛܪܘ: ܘܐܛܥܝܘ ܐܢܘܢ

Fol. 36b. Col. 1.

ܣ̈ܪܝܩܘܬܗܘܢ ܗܠܝܢ ܕܐܙܠܘ ܐܒܗ̈ܝܗܘܢ ܒܬܪܝܗܝܢ. ܘܐܦ ܠܡ ܓܝܪ ܗܠܝܢ ܠܐ ܐܬܪܚܩܘ ܠܡܐܟܠ ܕܢܡܘ̈ܣܝ ܘܕܦܘܩ̈ܕܢܝ. ܐܠܐ ܐܬܢܩܦܘ ܠܦܘܠܚܢܐ ܕܦܬܟܪ̈ܐ. ܟܕ ܫܡܥܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܠܫܚܢ. ܠܗܠܝܢ ܕܫܡܥܘ ܐܒܗ̈ܝܗܘܢ. ܗܢܐ ܗܟܝܠ ܐܡ̇ܪ ܀ ܐܫܕܪ ܢܘܪܐ ܒܝܗܘܕܐ ܘܬܐܟܘܠ ܫܬܐܣ̈ܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܐܚܒܠ ܠܡ ܒܝܕ ܒܥܠܕܒ̈ܒܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܝ ܡܠܟܘܬܐ ܗ̇ܝ ܐܬܚܝܬܗܘܢ ܘܠܐܘܪܫܠܡ ܒܗܘܢ. ܓܠܝܐ ܗܝ ܓܝܪ ܕܥܠ ܫܒܝܐ ܕܒܒ̈ܠܝܐ ܐܡ̇ܪ ܗܠܝܢ. ܗ̇ܢܘܢ ܓܝܪ ܒܢܘܪܗ̇ ܠܐܘܪܫܠܡ: ܘܠܗܠܝܢ ܕܫܒܛܐ ܕܝܗܘܕܐ ܕܒܝܪܘ ܒܫܒܝܬܐ. ܘܗܐ ܟܕ ܓܒ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܡܕܡ ܥܠ ܒܢ̈ܝܬܐ ܗܠܝܢ ܕܠܘܬ ܐܝܣܪܐܝܠ ܕܐܬܝܗܒܘ ܒܫܒܝܐ ܫܩܝ̈ܠܝܢ: ܠܐܬܘܪܝܐ ܡܗܕܬ ܗܠܝܢ ܕܕܒܪܘ ܐܢܘܢ ܒܫܒܝܬܐ ܘܐܙܠܘ. ܐܝܟ ܕܬܗܘܐ ܝܕܝܥܐ. ܕܚܕ ܥܡܐ ܚܕ ܠܗܘܢ ܕܗܘܐ ܡܢ ܐܬܘܪܝܐ ܘܒܒ̈ܠܝܐ ܠܘܬ ܒܒܠ: ܐܝܟ ܐܚܪܢܐ

ܗܘܘ ܐܝܠܝܢ ܕܕܒܪܘ ܠܢܦܫܗܘܢ ܒܣܪܐ ܫ̈ܢܝܢ ܐܡ̇ܪ ܐܢܐ
ܕܝܢ ܐܬܘܪ̈ܝܐ: ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܕܕܒܪܘ ܠܥܒܕܬܐ
ܕܝܗܘܕܐ ܕܐܬܬܣܝܡܘ ܒܡ̈ܠܟܐ. ܐܦ ܘܒܢܐ ܡܕܡ ܗܘ̣ܐ
ܒܡܠܟܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܥܒܕܐ ܕܒܠܗ ܒܡܟܒ ܒܗܢܐ
ܘܢܐ ܠܒܒ ܕܢܬܡܠܐ. ܒܕ ܥܢܪ ܗܘ ܒܣܪܐ ܫ̈ܢܝܢ
ܘܐܫܬܠܡ ܒܗܠܝܢ ܕܒܝܬ ܝܗܘܕܐ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܢܒ̈ܝܐ
ܒܕ ܡܟܒܪܝܢ

III. Fragmenta libri „de incarnatione.“

Fol. 3a.
Col. 1.

ܢܦܫܗ. ܗܐ ܗ̇ܘܬ ܚܣܝܪ ܪܒܝܢܐ ܕܐܝܬܘܢ ܐܠܨܬܘܢܝ. ܘܠܐ ܐܡܪܝܢ ܚܢܢ ܕܚܣܝܪ ܪܒܝܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܫܠܝܚܐ. ܐܠܐ ܗܕܐ ܐܡܝܪܐ ܠܗ̣. ܡܛܠ ܫܘܒܗܪܐ ܕܐܫܠܡ ܕܠܐ ܡܕܡ ܢܫܟܚ ܢܦܫܗ ܕܫܘܒܗܪܐ. ܕܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܢܬܚܫܚ ܒܗ ܐܡܪܗ̇. ܐܠܐ ܠܒܘܛܠܐ ܕܫܘܒܗ̈ܪܐ. ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ. ܡܫܝܚܐ ܙܒܢ ܡܢ ܠܘܛܬܗ ܕܢܡܘܣܐ. ܘܗܘ̣ܐ ܚܠܦܝܢ ܠܘܛܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܠܝܛ ܗܘ ܓܝܪ ܕܝܢܗ ܕܢܡܘܣܐ ܗ̇ܘ ܕܡܬܬܠܐ ܗܘܐ ܥܠ ܩܝܣܐ: ܡܛܠ ܕܝܢ ܗܘ ܕܢܬܬܠܐ ܥܠ ܩ̣ܝܣܐ. ܡܬܐܡܪ ܡܢ ܠܘܛܬܐ. ܠܘ ܟܕ ܗܘ̣ ܐܬܗܦܟ ܠܠܘܛܬܐ. ܐܠܐ̣ ܐܝܟ ܕܡܣܒܪܢܘܬܐ. ܗܘ̣ ܓܝܪ ܫܠܝܚܐ ܐܡܪ. ܕܡܫܝܚܐ ܙܒܢ ܡܢ ܠܘܛܬܗ ܕܢܡܘܣܐ̣. ܘܗܘ̣ܐ ܚܠܦܝܢ ܠܘܛܬܐ. ܘܡܝܬܐ ܒܬܪܗ̇. ܕܟܬܝܒ ܕܠܝܛ ܗܘ ܟܠ ܡ̇ܢ ܕܡܬܬܠܐ ܥܠ ܩܝܣܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܝܠ ܠܘܛܬܐ ܒܡܣܒܪܢܘܬܐ. ܒܗ̇ܘ ܕܡܛܠ ܡܫܡܫ ܒܪܢܫܐ ܐܝܢܐ ܕܟܠ ܚܘ̈ܒܝܗܘܢ ܗܘܐ ܚܬܡܐ ܢܡܘܣܐ. ܕܒܗ ܢܝܪܐ ܠܘܛܬܐ

ܕܟܠܒܝܢ. ܗ̇ܘ ܕܐܠܐܠܝܢ ܕܠܐ ܡܕܒܝܢ ܪ̇ܒܘܬܗ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ:
ܘܠܫ̈ܠܝܚܐ ܡܫܘܕܥܐ̇. ܐܝܟ ܠܐܓܪܬܐ ܡܫܬܕܪܐ ܗܘܬ
(leg. ܗܘܐ). ܠܒܝܒܘܬܐ ܕܝܢ ܕܒܪܘܟܬܐ̇. ܐܝܟ ܡܐ
ܕܡܫܒܚ ܒܪ ܠܗ̱ ܐܡ̇ܪ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ. ܚܙܘ ܕܐܝܬܘܗܝ̱
ܒܪܚܡܝܢ ܐܝܬܘܗܝ̱ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܠܐ ܬܗܘܘܢ̱ ܦܪ̇ܝܫܝܢ
ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܗܘܝܢ ܗܘܘ ܓܝܪ ܡܢ ܪ̇ܘܫܡܐ ܒܗ̇ ܦܪ̇ܝܫܝܢ
ܡܢ ܠܘܬܗ. ܐܝܟ ܕܒܪܝܫܝܬܐ ܕܝܢ. ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܡܪ̇
ܥܠܝܡܐ ܥܠ ܡܪ̇ܝ̱. ܕܗܘܐ̇ ܒܕܡܘܬܐ ܕܒܪ̇ ܐܢܫܐ.
ܗܘܐ ܓܝܪ ܠܒܝܒܘܬܐ ܕܒܪܝܫܝܬܐ. ܐܝܟ ܡܐ ܕܡܬܐܡܪ̇
ܕܒܪ̇ܝ ܐܦ ܒܡܕܒܪ̈ܢܐ. ܐܝܟ ܡܐ ܕܗܘܐ ܠܘܬܗܘܢ̱
ܒܫܘܒܚܐ. ܘܠܐ ܦܪ̇ܝܫ ܒܚܝܠܐ. ܒܡܫܒܚܐ ܕܝܢ ܕܒܢ̈ܝܐ̇.
ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܡܪ̇. ܘܐܒܪ̇ܗܡ ܐܒܘܗܘܢ ܗܘܐ̇ ܒܪ
ܡܐܐ ܫܢ̈ܝܢ ܟܕ ܗܘܐ ܠܗ ܐܝܣܚܩ. ܥܠ ܡܫܢܝܐ ܕܝܢ
ܕܕܗܒܐ̇. ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܡܬܐܡܪܐ ܥܠ ܐܝܣܚܩ. ܕܗܘܘ
ܠܗ ܬܘܪ̈ܐ ܘܥܢܐ ܘܦܘܠܚܢܐ ܣܓܝܐܐ. ܒܫܘܝܘܬܐ ܕܝܢ
ܕܐܒܝܡܠܟ̇. ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܡܬܐܡܪܐ ܥܠܘܗܝ ܕܒܪ̇ܟܗ
ܡܪܝܐ ܘܪ̇ܒ ܓܒܪܐ ܗ̇ܘ. ܘܐܙܠ ܗܘܐ ܘܪܒܐ
ܥܕܡܐ ܕܪ̇ܒ ܛܒ. ܥܠ ܣܘܠܩܐ ܕܝܢ: ܐܝܟ ܡܐ
ܕܐܡܪ ܕܗܘܐ ܫܚܠܐ ܠܥܢܢܐ. ܗ̇ܢ ܡܚܝܠ ܕܗܘܐ̇. Fol. 3b. Col. 1.
ܒܦܪ̈ܨܘܦܐ ܫܦܝ̈ܪܐ ܐܡܬܝܢܐ ܬܚܬܝܐ. ܒܦܪ̈ܨܘܦܐ ܕܝܢ
ܫܦܝ̈ܪܐ ܐܦ ܒܟ[ܝܢ]ܐ ܠܘܬ̱ ܡܬܐܡܪܐ. ܡܬܐܡܪܐ
ܓܝܪ ܒܢܝ̈ܢ ܒܡܫܘܕܥܘܬܐ. ܒܢܝ̈ܢ ܕܝܢ ܒܫܡܫܐ. ܒ[ܢܝ̈ܢ]
ܕܝܢ ܒܡܘܦ̈ܬܐ ܕܫܘܒܚܪ̈ܐ ܘܒܕܘܒܪ̈ܐ ܕܬܪܝܢܘܬܐ. ܘܗܟܢܐ
ܬܘܒ ܐܝܟ ܡܕܒܩ ܕܡܫܬܡܫܢܐ ܠܡܫܓ̈ܝܢܐ ܕܠܐ ܢܦܩܝܢ
ܠܥܝܢܗ ܕܫܘܒܚܢܐ ܡܬܐܡܪ ܠܒܝܒܘܬܐ ܐܝܟ ܕܒܪܘܟܬܐ.

ܡ[ܬܐ]ܡܪ ܐܦ ܒܡܫܘܚܬܐ ܕܐ [[4] ܐܘ ܕܡܫܝܚܐ ܐܘ ܕ . ܡܬܐܡܪ ܕܝܢ ܐܦ ܒܡܘܡܬܐ. ܗܟܢܐ ܓ[ܝܪ] ܐܕܝܢ ܦܫ̈ܝܛܐ ܫܬܐܣܬ ܡܫܬܒܪܐ. ܒܡܘܡܬܐ ܕܝܢ ܒܬܪ̈ܝܢ ܦܪ̈ܨܘܦܝܢ ܡܬܐܡܪܐ. ܐܘ ܐܝܟ ܗܘܝܐ ܕܡܢ ܒܪ̈ܝ[ܬܐ] ܐܘ ܐܝܟ ܚܘܠܦܐ ܕܡܕܡ ܐܚܪܝܢ. ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܡܪܢ. ܗܘܝܐ ܠܗ ܐܠܗܐ ܡܕܒܪܢܐ ܘܒܝܬ ܓܘܫܡܐ ܘܦܪܘܢܘܣܝܣ. ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܚܪܬܐ ܘܗܘܐ ܠܗ ܡܕܒܪܢܐ ܒܝܬ ܓܘܫܡܐ ܘܐܠܗܝ ܡܕܒܪܢܐ. ܕܗܘܐ ܓܝܪ ܐܠܗܐ ܡܕܒܪܢܐ ܘܦܪܘܢܘܣܐ ܠܘ ܒܪ ܡܫܬܟܠܠ. ܐܠܐ ܒܪ ܡܢܣܒ ܘܡܕܒܪ. ܡܕܡ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܒܦܪܨܘܦܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ. ܟܐܦܐ ܦܛܪܘܣ ܐܡܪ. ܓܒܪ̈ܐ ܐܚܝܢ: ܘܠܐ ܗܘ ܕܢܫܬܠܡ ܟܬܒܐ Col. 2. ܕܩܕܡ ܐܡܪ ܪܘܚܐ ܒܝܕ ܦܘܡܐ ܕܕܘܝܕ ܥܠ ܝܗܘܕܐ ܕܗܘ ܗܘܐ ܕܒܪ[ܐ] ܠܗܘܢ ܡܠ̈ܒܢܐ. ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܗܟܝܠ ܡܬܐܡܪܐ ܐܦ ܗܕܐ. ܒܡܫܘܕ[ܪܢܐ] ܓܝܪ ܗܘܐ ܪܫܐ. ܒܟܝܢܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܡܪܢ. ܘܗܘܝܬ ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܕܠܐ ܥܒܕ: ܘܠܝܬ ܨܢܥܘܬܐ ܒܦܘܡܗ. ܘܬܘܒ ܘܗܘܝܬ ܠܗܘܢ ܠܡܬܠܐ. ܠܘ ܓܝܪ ܡܢ ܗ̇ܝ ܕܗܘܐ: ܒܚܘܠܦܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܠܐ ܥܒܕ. ܐܠܐ ܡ[ܢ] ܣܘܓܐܐ ܕܒܥ̈ܬܗ [ܗܫ]ܐ ܗܘܐ ܠܟܢ ܕܠܐ [ܥܒ]ܕ. ܒܣܘܓܐܐ ܗܟܝܠ ܕܒܥ̈ܬܗ ܕܐܢܫܐ ܡܬܐܡܪ ܕܗ[ܘܐ ܐܝ]ܟ ܡܢ ܕܠܐ ܥܒ[ܕ. ܒ]ܗܘܦܟܐ ܕܝܢ [ܕܣܘܒܪ̈ܢܐ] ܐܘ ܒܕܘܒܪ̈ܐ ܕܬܪܝܢܘܬܐ ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܡܪܢ ܥܠ [ܡܫܝܚܐ] ܕܗܘܐ ܬܚܝܬ ܢܡܘܣܐ ܕܐܠܝܢ ܕܬܚܝܬ ܢܡܘܣܐ ܐܝܟܢ ܢܚܢ. ܕܗܘܐ ܓܝܪ ܬܚܝܬ ܢܡܘܣܐ

ܡܬܐܡܪ ܡܛܠ ܕܐܬܕܒܪ ܒܗ. ܘܒܠܚܘܕ ܒܚ[ܝ̈ܘ]ܗܝ
ܠܗ ܫܠܝܛ. ܘܬܘܒ ܐܬܕܒܪܘ ܒܗ. ܘܓܠܝܐ ܗܘ̣ ܘܒܗܘܦܟܐ
ܕܫܡ̈ܝܐ. ܐܝܟ ܕܝܢ ܕܡܣܬܒܪܐ ܠܡܓܘ̈ܫܐ: ܐܝܟ
ܗܘ̇ ܕܠܐ ܐܬܬܣܝܡ̇ ܗܘܬ ܒܫܘܥܒܕܐ. ܐܝܟ ܗܢܐ ܕܐܡܪ̇ ܒܠ

ܟܕ ܐܦ ܡܐܬܝܬܐ ܕܡܓܘ̈ܫܐ. ܡܘܪܒܐ ܘܡܛܠܒܐ Fol. 5a. Col. 1.
ܗܘܬ̣ ܛܒ ܟܠ ܠܝܕܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܗ̇ܘܢ ܕܝܢ ܐܬܪܐ
ܪܘܚܢܐ ܐܬܐܝܢ ܕܢܣܓܕܘܢ ܠܗ̇ ܐܝܟ ܡܣܗܕܘܬܐ
ܕܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ. ܘܕܗܝ ܗܘܐ ܡܕܡ ܡܓܘ̈ܫܐ ܐܬܓܠܝܬ. ܐܦܣܪ
ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܕܐܡܪ̇.* ܐܬܕܠܚ ܠܡ ܗܪܘܕܣ ܘܟܠܗ̇
ܐܘܪܫܠܡ ܥܡܗ. ܘܡܓ̈ܠܝܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ ܕܡܬܚܫܚܝܢ
ܕܐܬܚܒܪ̇ ܡܢ ܒܬܪ ܡܣܗܕܘܬܐ ܕܢܘܚ. ܘܒܕܡܐܝܬ
ܬܕܡܘܪ̈ܬܐ ܗܢܝܢ ܕܗܘܝ ܕܡܪ̇ܝ ܡܣܬܒܪ̇ܢ ܗܘܝ̇. ܡܛܠ
ܚܕܬܢ ܘܬܡܝܗܢ ܗܘܝ. ܘܐܚܪܢܝܬܐ ܕܪܒܐ ܐܦ ܡܢ
[ܗ]ܕܐ. ܕܗ̇ܘܢ ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܒܫܡܗ̇. ܬܕܡܘܪ̈ܬܐ
ܘܪ̈ܒܘܬܐ [ܓ]ܠܐܝܬ ܥܒܕܝܢ ܗܘܘ. ܕܗ̇ܘ ܝܗܒ ܠܗܘܢ
ܫܘܠܛܢܐ ܗܢܝ̇ ܟܕ ܐܡܪ̇. ܕܐܣ̈ܘ ܐܟܡܘ. ܓܪ̈ܒܐ
ܕܟܘ. ܟܪ̈ܝܗܐ ܐܣܘ. ܡܓܢ ܢܣܒܬܘܢ. ܡܓܢ ܗܒܘ.
ܘܕܫܠܝ̈ܚܐ ܠ[ܡܪ̈ܢܐ] ܒܫܡܗ ܓܠܝܐܝܬ ܗܘܠܝܢ ܢܣܒܪܘܢ
ܡܛܠ ܪܒܐ ܡܢ ܗ̇ܝ ܕܗ̇ܘ ܢܣܒܪ̇. ܠܐ ܓܝܪ ܡܬܬܘܣ
ܒܫܡܐ ܕܒܪܢܫܐ ܡܬܚܝܫܐ ܕܢܣܒܪ ܬܕܡܘܪ̈ܬܐ: ܠܐ ܢܣܒ
ܒܪ ܢܫ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܠܐ ܐ[ܢܫ]ܒ ܒܫܡܐ
ܕܐܠܗܐ: ܟܕ ܛܒ ܡܘܗܒܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܒܗ ܐܝܬ
ܒܐܟܚܕܐ ܘܟܠ. ܡܛܠ ܗܟܢ ܕܒܢܝ ܗܘܠܝܢ ܟܠܗܘܢ

---

* Matth. 2, 3.

ܡܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ ܡܪ̇[ܐ] ܐܦ ܠܘܬ ܡܘ̈ܕܝܢܐ : ܕܫܠܝܛ ܡܠܝ ܗܘܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܘܡܢ ܢܒܝ̈ܐ ܟܠܗܘܢ. ܙ[ܕܩ]ܐܝܬ ܠܝܬ ܠܗܘܢ ܡܕܡ ܒܪܘܚܐ ܟܠ ܡܪ̇ܘܚܘܬܗܘܢ. ܘܠܐ ܡܬܛܠܡܢܘܬܗܘܢ ܕܠܘܬ ܡܪܢ. ܙܕܩ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܟܝܪ ܕܢܬܛܠܡܘܢ ܠܗ̇ ܐܝܟ ܕܠܟܢ ܕܪܒ ܘܡܥܬܪ ܛ[ܒ] ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܘܢܒ[ܝ̈]ܐ ܟܠܗܘܢ [ܕ]ܩܕܡܘܗܝ ܐܬܝܐܝܢ ܗܘܘ. [ܒܪ] ܢܫܐ ܗܘ ܕܢܬܗܝܡܢ ܒܗ[ܠܝܢ] ܕܩܕܡܘܗܝ ܡܬܡܠܠܢ ܗܘܝ. [ܗ̇ܢܘ]ܢ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܕܡܬܟܬܒܢ [ܗܘܝ] ܥܒܕܘ. ܘܐܬܪ̈ܒܝܘ ܥܠܘܗܝ ܕܢ[ܩܘܒܠ]ܗܘܝ. ܟܕ ܠܝܬ ܗܘܐ ܥܠܬܐ ܕܒܐܝܫܬܐ ܠܡܪ̇ܘܚܘܬܗܘܢ܆ ܗ̇ܢ ܕܝܢ ܕܬܪ̇ܐܝܬ [ܡܫ̇]ܝܚܐ ܟܠܗܘܢ ܚܒܘܬܐ ܘܡܣܟܢ ܒܪܝܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܗܕܐ ܕܒܬܪ̇ ܙܩܝܦܘܬܗ ܘܡ[ܘ]ܬܗ ܕܡܪ̇ܢ : ܟܠܐܝܬ ܓ̈ܠܝܢܐ ܩܕܡܝܗܘܢ ܐܬ̈ܘܬܐ ܣܒܪ̇ܝܢ ܗܘܘ. ܒܕܡܐ ܕܛܠܠܝܬܗ ܕܛܘܒܢܐ ܦܛܪ̇ܘܣ : ܟܪ̈ܝܗܐ ܩܕܡ ܒܢ̈ܝܗܘܢ ܡܐܣܝܐ ܗܘܬ. ܘܒܡܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܡܘ̈ܕܝܢܬܐ ܒܝܢܘܬ ܙܢܝܘܬܗܘܢ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ. ܟܕ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܝܗܒܝܢ ܗܘܘ. ܘܠܗܘܢ ܠܥܠܝ̈ܡܐ ܠܒܢ̈ܝܐ ܘܠܟܢܘܬ ܐܢܫ̈ܝܐ ܘܬܫܪ̈ܝܬܐ ܡܫܟܚܬ̈ܐ ܡܥܠܝܢ ܗܘܘ. ܐܠܐ ܟܝܪ ܒܬܪ̇ ܘܩܝܡܬܐ ܓܒܗ ܕܝܫܘܥ : ܡܬܒܠܥܐ ܗܘܬ ܡܫܒܘܚܘܬܗܘܢ ܡ[ܗ]ܝܢ ܟܠ ܠܛܘܒܢܐ Fol. 5b. Col. 1. ܦܛܪ̇ܘܣ [ܘ]ܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܥܡܗ : ܡܫܒܚܐ ܘܡܝܬܪܐ [ܒ]ܪܡ ܙ[ܕܘ̈ܩ]ܝܐ ܘܟܫܝܪܐ ܟܠܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܒܠܚܘܕ ܕܐܗܘܐ ܠܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ [ܐ]ܠܐ ܐܦ ܕܫܠܝܛ ܫܡܗ ܡܫܠ[ܝ] ܡܫܡܥܐ ܗܘܐ. ܘܡܚܒܐ ܠ[ܡ] ܡܚܠܒ. ܕܠܐ ܢܫܐ ܐܝܟ ܠܡ [ܕܐ]ܢܫܐ ܒܪ̈ܢܫܐ ܕܡܫܒܚܢܘܬܗ

ܠܐ ܗܘܐ ܡܚܝܒ. ܕܕܠܐ ܦܘܠܓ ܢܩܒܠܘܢ ܣܗܕܘܬܗ ܕܝܘܚܢܢ. ܐ[ܠܘ] ܓܝܪ ܗ̇ܘ ܝܘܚܢܢ ܕܡܬܝ[ܕܥܐ] ܣܓܝ ܪܘܪܒܐܝܬ ܗܝܡ[ܢܘܬܗ] ܠܝܗ̈ܘܕܝܐ ܒܗ̇ ܒܗܕ[ܐ ܟܠܗ̇] ܣܗܕܘܬܐ ܐܣ[ܗܕ ܥ]ܠܘܗܝ ܕܠܐ ܦܘܠܓ. ܙܕܩ [ܗ]ܘܐ ܠܗܘܢ ܕܢܗܝܡܢܘܢ ܒܗ̇ ܘ[ܢܬ]ܦܝܣܘܢ ܠܗ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܠܚܘܕ ܗܕܐ ܡܣܬܒܪܐ ܗܘܬ ܐܠܐ ܒܬܪ ܣܗܕܘܬܗ ܕܝܘܚܢܢ ܒܬܪ ܘܠܐ ܕܐܒܘܗܝ ܡܢ ܥܒܕܐ ܓܠܝܐܝܬ ܡܫܪܪܐ ܗܘܬ ܣܗܕܘܬܗ ܕܝܘܚܢܢ. ܗ̇ܢܘ ܠܡ ܒܪܝ ܘܚܒܝܒܝ ܕܒܗ ܐܨܛܒܝܬ ܘܪܘܪܒܐܝܬ ܬܘܒ ܡܬܚܙܝܐ ܘܡܫܬܪܪܐ ܗܘܬ ܣܗܕܘܬܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܪܘܚܐ. ܗ̇ܝ ܕܓܠܝܐܝܬ ܕܡܘܬܐ ܕܝܘܢܐ ܗܘܝܐ ܗܘܬ. ܐܝܠܝܢ ܓܝܪ ܣܗܕܘ̈ܬܐ ܕܪܘܪ̈ܒܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܡܬܒܥܝܢ ܗܘܝ. ܡܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܓܝܪ ܐܣܗܕ ܝܘܚܢܢ. ܗ̇ܘ ܕܡܥܠܝ ܗܘܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܒܢܒܝܐ ܗ̇ܘ ܘܡܢ ܥܒܕܐ ܐܠܗܝ. ܕܡܢܗܘܢ ܕܝܗ̈ܘܕܝܐ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܡܬܬܘܕܐ ܗܘܐ. ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܗ̇[ܘ] Col. 2. ܕܒܕܡܘܬܐ ܒܬܘܬܝܬܐ ܐܬܒ[ܝܬ] ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܘܠܢܒ̈ܝܐ ܟܠܗܘܢ ܡܘܗܒܬܐ ܕܢܒܝܘܬܐ ܝܗܒ ܗܘܐ. ܠܐ ܓܝܪ ܠܒܘܪ̈ܝܢ ܗܘܝ. ܐܦ ܗܠܝܢ ܕܩܕܡ ܗܢܝܢ.. ܡܢ ܩܕܡ ܓܝܪ ܝܘܚܢܢ. ܘܒܪܝܐ ܐܒܘܗܝ ܐܣܬܒܪ ܡܢ ܡܠܐܟ̈ܐ ܟܠ ܠܣܗܕܘܬܗ ܕܝܘܚܢܢ ܗ̇ܝ. ܕܒܪܫܝܬܗ ܐܬܓܠܝܬ ܐܦ ܠܟܠܗ ܥܡܐ ܕܝܗ̈ܘܕܝܐ ܐܬܐܡܪ ܠܗ ܓܝܪ ܗܟܢܐ ܥܠ ܝܘܚܢܢ. ܕܗܢܐ ܢܗܘܐ ܪܒ ܩܕܡ ܡܪܝܐ. ܘ[ܪܘܚ]ܐ ܕܩܘܕܫܐ ܢܬܡܠܐ. ܘܗ̇ܘ ܢ[ܐܙ]ܠ ܩܕܡܘܗܝ. ܒܚܝܠܗ̇ ܘܒܪܘ[ܚܐ] ܕܐܠܝܐ ܢܒܝܐ. ܕܢܛܝܒ ܠܡܪܝܐ ܥܡܐ ܓܡܝܪܐ. ܕܗܢܝܢ ܗܠܝܢ ܓܠܝܐܝܬ. ܘܫܒܠܐ ܪܒܐ ܒ[ܠ] ܡܫܝܚܐ ܡܕܢܚܝܢ

ܗܘܝ.. ܟܡ[ܐ] ܗܟܝܠ ܕܡܝܬܪ ܗܘܐ ܘܪ[ܒ] ܥܠ ܘܚܝܝܢ ܒܒܢ̈ܝ ܝܗ̈ܘܕܝܐ: ܒܗܘܝ ܕܝܢ ܕܣܗܕ ܗܘܐ [ܥܠ] ܡܪܢ ܕܣܓܝ ܘܕܠܐ ܡܫܘܚ[ܬ]ܐ ܡܥܠܝ ܗܘܐ ܡܢܗ. ܗܟܢܐ [ܓܠܝ]ܐܝܬ [ܡܫ]ܬܪܪܐ ܗܘܬ ܣܗܕܘܬܗ [ܥ]ܠ ܡܪܢ ܘܥܡ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܐܣܗܕ [ܐ]ܦ ܡܠܐܟܐ ܥܠ ܠܝܠܕܘܬܗ [ܕܡ]ܪܢ. ܟܕ ܐܬܚܙܝ ܠܪ̈ܥܘܬܐ ܘܐܡܪ ܗܟܢܐ. ܘܟܘܟܒܐ ܐܬܝܠܕ ܠܗܘܢ ܦܪܘܩܐ ܕܐܬܝܗܘܝ [ܡܪܝ]ܐ ܡܫܝܚܐ ܘܒܪܥܢܬܗ [ܐ]ܬܘ ܪ̈ܒܘܬܐ ܠܡܣܓܕܝܬܐ: ܘܩܕ[ܡ] ܟܠ ܐܢܫ ܐܫܬܒܚܘ. ܘܓܠܝܐ [ܗ]ܝ ܕܗܘܝܢ ܗܠܝܢ: ܒܟܠܗ [ܗܢ]ܘܕ ܡܬܡܠܠܢ ܗܘܝ.. ܚ̈ܕ[ܬܬ]ܐ ܪܝܟ ܡܥܒܕܢ ܐܝܟ ܕܝܬ[ܐܡ]ܪܢ ܘܢܬܬܝܢ ܒܦܘܡ [ܢ̈ܒܝ]ܐ.

Fol. 6a.
Col. 1.
lin. 6.

ܡܬܩܒܠܐ [ܗܘܬ] ܗܝܡܢܘܬܗܘܢ ܘܬܝܒܘܬܗܘܢ. ܡܛܠ ܗܠܝܢ ܗܟܝܠ ܟܠܗܝܢ ܒܕܝܐܝܬ ܡܫܬܠܡܢ ܠܗܘܢ ܕܝܕܐ. ܘܡܛܝܒ ܠܗܘܢ ܡܣܡܟ ܒܪܫܝܐ ܕܫܘܒܚܐ ܡܫܪܝܘܬܗܘܢ: ܕܒܗܝܢ ܒܗܠܝܢ ܦܫܛ ܒܡܫܝܚܘܬ ܪܚܡܝ. ܘܠܐ ܐܬܦܠܓܘ ܒܬܕܡܪ̈ܬܐ ܪ̈ܘܪܒܬܐ. ܒܢܝܚܬܐ ܕܡܠ̈ܐܟܐ. ܒܡܐܬܝܬܐ ܕܡܠܟ̈ܝܐ: ܕܗܢ ܒܡܓܫܐ ܗܘܘ ܢܘܒ̈ܪܝܐ. ܘܡܢ ܐܬܪܐ ܪܚܝܩܐ ܐܬܝܢ ܗܘܘ. ܘܠܐ ܢܕܥܝܢ ܗܘܘ ܡܛܠܠ ܠܝܠܕܘܬܗ ܕܡܪܢ: ܐܠܘ ܡܢ ܒܟܘܟܒܐ ܘܡܠܐܟܐ ܠܐ ܐܫܬܕܒܪܘ. ܘܬܘܒ ܒܒܪ̈ܬ ܘܠܐ ܕܐܒܗܘܝ. ܘܒܡܐܬܝܬܐ ܕܪܘܚܐ. ܘܒܣܗܕܘܬܐ ܕܗܝܡܢ. ܘܒܬܕܡܪ̈ܬܐ ܪ̈ܘܪܒܬܐ ܕܗܘܝ ܡܪܢ ܓܠܝܐܝܬ ܦܒܪ ܗܘܐ. ܟܡ ܐܝܠܝܢ ܕܐܦ

ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܒܥܕܬܗ ܡܟܪܙܝܢ ܗܘܘ̇. ܘܐܦ ܩܫܝܫܘܬܐ ܘܒܬܪ
ܩܫܝܫܘܬܐ. ܘܒܗܝܢ ܒܠܗܝܢ ܐܬܘ̈ܬܐ ܪ̈ܘܪܒܬܐ: ܕܒܗ
ܒܙܒܢ ܩܫܝܫܘܬܐ ܗܘ̈ܝܢ ܗܘ̈ܝ. ܕܗܘܝܢ ܗܠܝܢ [ܕ]ܬܝܪܐܝܬ
ܡܦܩܝܢ ܟܠܗܘܢ ܫܒܘܚܬܐ ܘܡܫܒܚ ܒܪ̈ܟܐ: ܕܒܗ
ܡܠܠ ܡܠܠ

Fol. 6a. Col. 2. lin. 6.

ܘܬܘܒ [ܒ]ܬܫܒܘܚܬܗܘܢ: ܒܥܘܕܪܢܐ ܦܓܠܐܐ
ܐܦܣܘ ܠܬܘ̈ܗܡܐ ܗܠܝܢ ܕܓܠܝܢ ܗܘܘ̇ ܕܓܠܝܐܘ[ ] ܟܠ
ܡܫܡܫܬܗ. ܘܕܢܓܠܘܢ ܘܢܐܡܪܘܢ: ܕܬܠܡܝ̈ܕܐ ܐܬܘ
ܒܒܣܘܣܝ ܒܠܠܝܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܟܠܗܝܢ. ܗܦܟܘ ܗܘܘ̇
ܕܢܕܪܟܘܢ ܐܢܘܢ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗܕܐ: ܕܡܫܠܡ ܗܘ ܠܒ
ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܘܡܢ ܢܒܝ̈ܐ ܟܠܗܘܢ. ܘܕܪ̈ܘܫܐ ܗܘ ܕܢܬܗܝܡܢ
ܒܐܝܠܝܢ ܕܒܗܝܢ ܡܫܬܠܠܝܢ. ܘܡܢ ܒܬ[ܪ] ܕܗܝܡܢܘܗ̇ܝ.
ܒܡܠܠ ܡܠܠ ܡܕܒܪܝܢ ܗܘܘ ܠܣܘܥܪܢܐ ܘܠܒܢܝܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܡܠܬܐ ܐܚܪܢܐ ܕܥ̈ܠܝܡܐ ܟܡ ܫܪܒܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܒܗ.
ܘܒܘܪ̇ܝܢ ܐܢܫ ܗܝܒܠ ܠܗ̈ܝܡܢܘܬܐ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܕܒܗܝܢ
ܠܐ ܐܬܦܠܣܘ ܡܗܘ̈ܕܝܐ. ܘܡܛܠ ܗܠܝܢ ܕܡܐܟܬ ܡܩܒܠܝܢ
ܠܗ ܕܐܢܐ ܕܫܘܒܚܬܐ ܘܡܫܘܪ ܟܢܫܐ ܪܒܐ. ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܟܘ
ܗܠܝܢ ܠܐ ܒܝܕ ܡܫܒܚܐ ܘܠܐ ܒܝܕ ܫܪܒܐ ܕܒܢ̈ܝܐ. ܕܐܢ
ܒܬܪ ܡܫܒܚܐ ܕܒܪܒܐ ܠܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ܡܫܒܚܝܢ
ܕܐܬܗܦܟ ܕܒܗܝܢ ܠܟܠܐܢܬ ܡܬܚܫܒܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢ. ܕܕܠܐ
ܦܘܫ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܘܡܢ ܢܒܝ̈ܐ ܟܠܗܘܢ ܡܟܠܝ ܗܘܐ.
ܪ̈ܫܝܥܐ

Fol. 6b. Col. 1. lin. 4.

ܐܠܐ ܗ[ܠܝܢ] [ܕܒܗ]ܕܝܘܛܘܬܗܘܢ ܒܚܕ[ܐ ܡܢ]
ܗܠܝܢ ܠܐ ܚܣܝܢ. ܐ[ܠܐ] ܐܡܪܝܢ ܕܐܢ ܒܪܢܫܐ
ܢ[ܦܩܘ] ܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܒܕܝܢܐ. ܐܝܟ [ܡܐ ܕ]ܐܦܠܐ
ܐܝܠܝܢ ܕܡܓܠܠܘ [ܙܢܝܢܐ] ܡܬܢܟܦܝܢ. ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܠܐ
ܒܬܕܝܢ ܕܢܦܠܘܢ ܡܫܘܡ [ܒܪܫ]ܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܐܘܣܦܘ
ܓ̈ܒܪܐ ܠܬ̈ܠܝܬܐ ܦܘ̈ܩܕܢܐ. ܕܗܢ ܡܫܝܚܐ ܗ̈ܢܝܢ
ܫܠܝܚܐܝܬ ܡܠܦܝܢ ܣܒܝ. ܕܐܡܒܝܐ ܕܡܩܒܠ ܡܫܘܡ ܒܪܢܫܐ
ܐܢܫܐ ܕܒܗ ܒܡܪܝܢ ܐܘܣܦܘ. ܗܒܢܐ ܐܦ ܗ̇ܢܘܢ
ܕܓ̈ܒܪܘ ܘܐܚܝܕܘ ܠܬ̈ܠܝܬܐ ܦܘ̈ܩܕܢܐ. ܡܩܒܠܝܢ [ܕܢ]ܒܝܐ
ܘܚܒܝܒܘܬܐ. ܘܗܒܝܢܐ [ܬܘ]ܒ ܐܝܟ ܡܐ ܕܡܩܒܠ
[ܠܦ]ܘܪܥܢܐ ܠܦܐ ܐܢܫܐ ܕܠܡܫܝܚܐ ܢܦܪ. ܗܒܢܐ
ܡܩܒܠܝܢ ܐܓܪܐ ܘܦܘܪܥܢܐ [ܦܬ]ܐ ܐܝܠܝܢ ܕܬ̈ܠܝܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܥܠܝܘ ܗܘܘ ܡܟܠܘ [ܦܘܡ] ܪܘ ܒܗ ܐܡܪ ܠܫ̈ܠܝܚܘܗܝ
ܗܒܢܐ ܗ̇ܘ ܡ̇ܢ ܕܠܟܘܢ ܡܩܒܠ [ܠܝ] ܗܘ ܡܩܒܠ ܘܗ̇ܘ ܡ̇ܢ
ܕܠܝ ܡܩܒܠ ܡܩܒܠ ܠܡܢ [ܕܫ]ܕܪܢܝ. ܘܒܕܡܘܬܐ ܐܚܪܬܐ
[ܐ]ܡܪ. ܗ̇ܘ ܠܡ ܡܕܡ ܕܒܒܪܬܗܘܢ ܠܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܙܥ̈ܘܪܐ [ܕܡ]ܗܝܡܢܝܢ. ܒܗ ܠܝ ܗܘ [ܒܒ]ܕܬܗܘܢ ܘܐܝܟ
ܡܐ ܕܠܐ [ܒ]ܒܕܬܗܘܢ ܠܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ [ܙܥ̈ܘܪܐ] ܠܝ ܗܘ
ܠܐ ܒܒܕܬܗܘܢ.

Col. 2. lin. 7.

ܠܗܕܘܡ [ܘܡܒܣ]ܪܘܐ ܒܢܡܘܣܐ ܕܕܝܢܐ ܐܘ ܠܗܘܢ:
ܐܢ ܕܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܥܒܠܘ ܘܠܐ ܢܦܩܘ ܠܐܝܠܝܢ ܕܗܝܡܢܘ
ܒܗ: ܗܢܐ ܠܢܡܘܣܐ ܕܕܝܢܐ ܡܓܠܝܢ ܠܗܘܢ: ܗ̇ܘ ܕܕܐ̇ܢ

ܕܢܩܒܠܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܠܗ ܫܠܘܗ̇. ܐܝܟܢܐ ܗܟܝܠ ܐܝܟ
ܗܘ̇ ܕܬܢ ܕܢܫܠܐ ܒܒܪ̈ܢܫܐ. ܕܢܒܐ ܘܫܒܘܚܬܐ ܘܡܣܡ
ܒܪ̇ܢܫܐ. ܐܡܪ̇ܝܢ ܗܪ̈ܣܝܘܛܐ. ܕܐܢ ܒܪ̇ܢܫܐ ܗܘ ܘܠܘ
ܗ̈ܘܕܝܐ: ܠܝܬ ܠܗܘܢ ܫܒܘܚܬܐ ܘܡܣܡ ܒܪ̇ܢܫܐ. ܐܠܐ
ܟܠܐ ܗܘ ܥܝܪ̈ܐ ܕܗܘܝܢ ܕܐܡܪܝܢ ܘܕܝܕܥܬܐ ܥܠ ܐܠܗܐ
ܡܠܬܐ ܠܝܬ ܠܗܘܢ. ܘܠܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܗܘܘ ܒܥܝܢܐ ܐܠܗ̈ܐ
ܕܒܫܪ̇ ܗܘܐ ܒܒܪ̇ ܐܢܫܐ. ܘܕܒܐܢܫܐܝܬ ܡܫܡܠܝܢ
ܗ̈ܘܕܝܐ ܡܣܡ ܒܪ̇ܢܫܐ ܕܫܘܝܐ ܡܪ̇ܘܚܘܬܗܘܢ. ܣܦܘܩܐܝܬ
ܚܫܝܢ: ܦܠܓܘ̈ܬܐ ܗܘܝ ܒܬܪ ܗܘܝܢ ܕܒܗܘܢ ܡܫܟܚܝܢ
ܗܘ̇ܘ. ܕܐܢܬܘܢ ܠܝܕܥܬܐ ܕܥܝܪ̈ܐ ܘܠܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܐܡܣܪܘ ܘܠܐ ܝܗܒܘ ܠܡܬܦܠܣܘ.
ܡܦܠܠ ܗܕܐ ܡܟܝܠ ܒܪܘܚܐ ܥܠ ܦܘܪܫܢܐ ܕܡܣܪܘ
ܒܡܪܝ[ܘ]ܬܗܘܢ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ.

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܫܢܬܐ

Fol. 8a.
Col. 1.

ܕܡܬܐܡܪ̈ܢ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܫܠܝܚܐ̇ ܐܡܪ̇.
ܕܡܡܠܠܝܢ ܐܢܚܢ ܚܟܡܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܐܪܙܐ. ܗܝ̇ ܕܟܣܝܐ
ܗܘܬ ܘܩܕܡ ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܦܪܫܗ̇ ܡܢ ܩܕܡ ܬܫܪ̈ܝܬܗ
ܕܥܠܡܐ ܠܫܘܒܚܐ ܕܝܠܢ. ܗܝ̇ ܕܚܕ ܡܢ ܫܠ̈ܝܛܢܐ ܕܥܠܡܐ
ܗܢܐ ܠܐ ܝܕܥܗ̇. ܐܠܘ ܓܝܪ ܝܕܥܘܗ̇. ܠܘ ܠܡܪܗ̇
ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܙܩܦܝܢ ܗܘܘ. ܐܠܐ̇ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ.
ܕܥܝܢܐ ܠܐ ܚܙܬ. ܘܐܕܢܐ ܠܐ ܫܡܥܬ. ܘܥܠ ܠܒܐ

ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܠܐ ܫܠܝܛ. ܡܕܡ ܕܠܒܟ ܐܠܗܐ ܠܕܪܫܘܢܟ ܠܗ. ܟܠ ܐܘܣܪܐ ܕܠܘܬ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܡܟܠܐ ܗܘ ܘܪܒܐ ܠܟܠ ܚܝܐ ܐܢܫܝܐ. ܟܠܝܢܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܕܝܕܥܬܐ ܕܝܢ ܫܬܐܣܬܐ ܕܟܠܗܘܢ. ܠܐ ܩܝܡ ܗܘܘ: ܗܘ ܕܐܦ ܥ̈ܠܝܡܐ ܠܝܬܝܪܘܬܐ ܡܢܗ ܢܣܒܝܢ. ܙܒܢܐ ܗܘܬ ܟܕ ܗܕܐ ܕܗܕܝܢ ܠܚܝܐ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ ܬܘܟܠܐ. ܘܠܐ ܡܬܝܕܥܐ ܗܘܬ ܡܬܠܠ ܒܥܡܡܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܬܬܠܠܝܢ ܕܒܐܣܝܪܐ ܗܕܐ ܬܘܒ. ܟܡܐ ܪܒܘܬܗ ܕܐܝܣܪܐ. ܥܕܡܐ ܕܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܡܟܠܝܢ ܗ̈ܘܘ ܒܗܘ ܘܒܢܐ ܡܢ ܚܝܐ. ܘܡܕܒܪ ܟܕ ܡܐܝܬ ܡܟܠܠ ܠܟܠܗܘܢ. ܟܪ̈ܬܗܘܢ ܘܠܝܠ ܡܢ

Fol. 8b. Col. 2. ܠܗ̇. ܕܗܠܝܢ ܕܗܕܝܢ ܐܝܟ [ܕܗ̇ܢ] ܙܒܢ ܗܘܘ ܢܣܒܠܘܢ [ܠ]ܐܢܫܐ ܕܐܬܐܡܪܬ. ܗ̇ܢܘܢ [ܕ]ܝܢ ܕܒܬܪܟܢ [ܡܢ] ܒܬܪ ܕܡܬܕܪܟܝܢ ܒܡܡܘܢܘܢ ܕܙܒ̈ܢܬܐ ܕܠܘܬ ܐܝܕܥܬܐ: ܘܡܢ ܬܕܡܘܪܬܐ ܕܗܘܝܢ ܡܬܩܒ̈ܠܢ ܗܘܝ ܘܡܢ ܩܕܡܘܬܐ ܕܡܕܡ ܐܬܐܡܪ. ܢܣܒܠܘܢ ܥܘܪ̈ܪܐ. ܟܕ ܩܘܝܢ ܘܣܒܪ̈ܝܐ ܕܝܪܬܐ ܕܝܕܥܬܐ ܫܬܐܣܬܐ ܢܣܒܝܢ ܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܗܠܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ: ܟܕ ܕܠܝܬ ܠܝ ܕܡܛܠܗ ܕܬܒܥܐ ܐܝܟ ܥܘܕܪܢ ܠܢܒܥ ܬܫܒ̈ܚܬܐ. ܗܘ ܟܕ ܚܠܝܗ ܕܡܣܘܪܐ ܟܠܐ ܗܘ ܠܟܠ ܐܢܫ. ܕܟ̈ܠܗܘܢ ܡܕܡ̈ܝܢܬܐ. ܟܠ ܡܫܝܚܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܘܕܡ ܕܝܬܪܢܝܢ. ܘܗ̇ܘ ܕܡܒܪܝܢܐ ܒܪ ܡܢܐ ܡܥܒܕ ܥܡܟܘܢ ܒܟܘܠܗ̇ ܐܪܥܐ. ܘܗܘ ܕܝܗܒ ܥܡܟܘܢ ܠܟܠ ܡܢ ܥܡܡܐ ܘܗܘ

ܕܡܢ ܒܘܣܡܐ ܕܠܘܝܐ ܬܘܣܦܬ ܬܫܒܘܚܬܢ. ܘܗ̇ܝ ܕܐܚܝܐ
ܫܡ̈ܝܢ ܒܒܝܕܐ ܕܢܓܒ̈ܬܟ. ܗܘܪܐ ܘܒܘܣ̈ܡܐ ܕܬܘܕܝܬ.
ܘܓܠܐܝܬ ܡܢ ܡܪ̇ܝ ܠܥܠܡ. ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ ܕܓܘܒܐ
ܡܬܝ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܡܫܠܡ ܠܢ. ܐܫܬܒܝ ܟܢܪ. ܐ̇ܝܒܢܐ
ܐܝܟ ܡܠܬܐ ܕܢܒܝܘܬܐ ܢܬܒ ܡܪܝܐ ܟܠ ܫܦܝܪܐ ܘܟܠ
ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܝܟܢܐ

ܡܝܬܪ ܡܢ ܗܠܝܢ. ܐܝܟ Fol. 2a.
ܗ̇ܘ ܕܒܡܗܝܪܘܬܐ. ܐܦ ܢܝܚܗ̇
ܕܒܡܗܝܪܘܬܐ ܡܬܚܫܒ. ܘ̇ܠܐ
ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܕܝܢ ܠܡܚܫܒ:
ܕܠܘ ܡܛܠ ܕܒܡܗܝܪܘܬܐ ܫܡܥܐ
ܗܘ ܕܓܒܝܐ: ܦ̇ܪܫܢ ܐܦ
ܠܐ ܚܫܝܒܐ ܕܒܡܗܝܪܘܬܐ.
ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܗܕܐ ܒܠܚܘܕ
ܡܫܒܚܝܢ ܐܚܝܢ ܕܗܟܢܐ
ܐܝܬܝܗ̇. ܐܠܐ ܦܓܥ̈ܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܗܝܢ ܫܡܥܐ ܕܓܘܢܐ.
ܘܐܚܪ̈ܢܝܬܐ ܕܝܢ ܡܬܝܕܥܢ
ܚܫ̈ܝܒܬܗܝܢ. ܠܘ ܓܝܪ ܡܛܠ
ܕܒܫܡܥܐ ܕܚܝܘܬܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܪ ܐܢܫܐ: ܠܫܡܪܐ ܘܠܬܘܪܐ

ܘܠܒܪ̈ܝܐ ܘܠܐܪ̈ܝܐ ܘܠܕܐܒܐ
ܘܠܪ̈ܚܫܐ ܕܡܫܘܬܦ ܥܡܗܘܢ.
ܐܦ ܒܚܝܕܝܘܬܗ ܡܬܚܙܐ.
ܐܠܐ ܢܛܝܪ ܗܘ ܐܦ ܗܟܢܐ.
ܣܘܟܠܐ ܕܚܫ̈ܚܬܐ ܕܟܠ
ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ. ܗܠܝܢ ܓܝܪ

ܕܓܘܐ ܕܚܝܘܬܐ ܘܕܠܐ
ܡܠܝܠܘܬܐ. ܒܚܫ̈ܚܬܐ ܦܝܐ
ܥܠ [ܚܕ] ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܦܪܝܫ
ܡܢ [ܚܒ]ܪܗ. ܡܟܝܐ ܕܝܢ
ܡܬܒܥܐ ܕܒܗܠܝܢ ܬܚܘ̈ܝܬܐ
ܙܒܘܪ̈ܝܬܐ ܡܠܬ ܢܚܠ:
ܟܕ ܐܝܬ ܠܢ ܬܚܘܝܬܐ
ܪܒܬܐ: ܠܡܚܣܢܘܬܐ
ܕܦܠܚܘܬܗܘܢ ܕܗܢܘܢ ܕܣܒܪܢ.
ܕܒܡܕܡ ܕܕܓܘܐ ܗܘ ܡܢ
ܥܠ ܦܪܘܣ ܕܡܢܘܬܐ ܕܟܠ
ܡܕܡ ܡܬܝܗܒܐ. ܗܢܘ ܓܝܪ
ܕܐܝܬܘܗܝ. ܕܓܘܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ
ܘܕܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ.
ܐܡܪܢ ܚܕ ܓܝܪ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܐܠܗܐ. ܘܟܠܡܕܡ ܕܐܝܬ

ܐܝܬܘܗܝ. ܕܠܐ ܟܘܠ ܚܕ. ܚܕ. ܡܢܗܘܢ ܚܬܝܐ. ܘܠܘ ܡܦܠܓ ܕܐܝܬܘ[ܗ]ܝ ܐܠܗܐ̈ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ ܐ[ܡܪ̇]ܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܝܢ. ܐܦ ܠܐ ܕܡܢ ܒܗ̇ܝ ܕܐܡܪ̇ܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܐܝܬܝܗܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ.

Fol. 2b. ܕܠܘ ܐܢ ܐܝܬ ܡܕܡ [ܓܘܢܐ] ܗܘ ܒܫܘܡܗ̇. ܠܝܚܝܕܝܘܬܗ ܦܪ̇ܫ ܠܗ. ܐܠܐ ܕܠܡܘܠܒ݂ܐ ܕܡܓ ܦܪ̇ܨܘܦܢ ܡܢ ܫܐ̈ܕܐ ܒܫܝܢܐ ܘܒܦܠܓܣܐ. ܘܗܟܢܐ ܢܦ̇ܫܗܘܢ ܐܝܢܝ ܐܝܟ ܡܐ ܕܡܗܠ ܦܪ̇ܨܘܦܐ ܐܠܗܐ ܘܒܪ̇ܝܬܗ. ܠܝܬ ܓܝܪ ܡܕܡ ܦܪ̇ܨܘܦܐ ܕܪ̇ܒ ܡܢ ܗܢܐ. ܒܡܠܬܐ ܕܝܢ ܕܓܘܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܐܟܚܕ. ܡܢ ܡܫ̈ܡܫܢܝܬܐ ܕܝܢ. ܐܡܪ̇ܐ ܫܘܬܦܘܬܐ ܠܟܠܗܝܢ ܫܝܢ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܪ̇ܟܐ ܫܡܥܐ ܕܒܡܘܪ̇ܝܐ ܕܓܘܢܐ ܗܘ. ܘܠܐ ܕܡܢ ܕܒܡܘܪ̇ܝܐ ܓܝܪ̇ ܟܘܠ

ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܡܫܬܒܚ.
ܘܠܐ ܦܘܫܘܬܗ ܕܫܡܫܐ
ܕܡܫܡܫܢܐ ܐܦ ܫܡܫܘܬܗ
ܕܙܟܐ ܟ[ܠ]ܐ. ܐܠܐ ܐܦ
ܕܠܡܘܒܠܐ [ܐܫ]ܬܒܚ ܒܫܘ̈ܠܐ
ܕܡ̈ܠܐ. [ܒܪ ܕܝܢ] ܡܬܦܠܓܝܢ
ܟܠ ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܡܫܡܫܢܐ.
ܡܠܬܐ ܫܚܝܡܬܐ ܡܢ

ܦܠܛ ܠܝ. ܒܪ ܟܢܪ ܦ[ܘܩ]
ܡܪܝ ܕܐܡܬܝ ܕܡܟܝܢ ܐܢ[ܫܝܢ]
ܢܫܒܚ ܥ̈ܡܡܝܢ ܘܡܫܒܚܘܢ ܪܫ[ܐ].
ܘܠܗܘܢ ܕܡܟܝܠܐ ܕܒܠ. ܠ[ܗ]
ܠܟܘ ܘܟܝܠܐ ܒܠܫܘܕܝܢ. ܘܠܐ
ܫܘܝܢ ܚܝܢ ܕܐܫܬܠܛ ܗ[ܢܝܢ]
ܡܢ ܗ̇ܘ ܡܕܒ̈ܪܢܐ. [ܠ]ܐ
ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܟܝܢ ܘܠܐ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܡܟܝܠܝܢ. ܐܠܐ ܟܢܪ ܗܢܐ
ܒܪܐ ܠܘܬ ܐܝܠܝܢ ܕܡܟܝܠܝܢ
ܠܒܝܢ ܗܘܝ. ܬܪܝܢܐ ܗܘܐ
ܒܘܫܢܗ ܕܒܕܬܐ. ܘܒܗܘ
ܕܒܝܫܐܝܬ ܒܠܝ ܡܟܝܠܝܢ ܚܢ:
ܡܬܒܣܪܐ ܠܗ̇ ܗ̇ܝ ܕܒܘܠ

ܠܢ ܠܬܘܢ ܘܓܠܐ. ܘܗܘܪ
ܬܘܒ ܕܡܠܐ ܕܓܐܪ̈ ܐܢܫ.
ܢܡܫܘܚ ܪܫܝܗ̇. ܕܠܘܩܒܠܐ
ܗ̇ܝ. ܕܗ̇ܝ. ܕܡܫܡܫ ܠܗ̇ ܠܐ
ܬܘܩܢܐ. ܡܢ ܐܡܬܐ ܠܗ
ܒܪ ܕܡ̈ܢܐ ܡܫܝܚܐ: ܐܢ

Fol. 4a. Col. 1.

ܥܠ ܦܪܘܣ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܐܢ ܠܒܪ ܠܬܚܘܬܐ ܒܗܘܢ ܒܢ̈ܝܫܗܘܢ ܐܝܬ ܘܩ̈ܒܠܐ ܒܢ̈ܝܫܐ. ܡܬܪܐܝܬ ܠܐ ܡܫܘ̈ܚܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܫ̈ܢܝܐ ܠܐ ܡܫܘ̈ܚܬܐ: ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܡܕܒܪܐ ܥܝܪܐ ܘܡܫܠܛܢܐ. ܐܠܐ ܒܒܪ ܐܡܪܝܢ ܕܠܐ ܗܘܐ ܗܕܐ ܐܡܪܝܢ ܣܟ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܢܦܫܐ ܠܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܡܕܡ ܠܐܡܪܘܢ ܠܝ ܕܡܕܒܪܐ ܡܬܒܥܐ ܒܢܝܐ ܕܬܠܬܐ ܕܒܢܝܘܗܝ ܡܕܒܪܐ. ܘܡܕܒܪܐ ܡܫܘܕܥ ܘܡܚܘܗ̇. ܐܘ ܕܡܕܒܪܐ ܡܕܒܪ ܘܡܫܠܛܢܐ ܠܒܪ ܐܢܫܐ. 15 ܐܢ ܠܒܪ [ܡ̈ܢ]ܐ ܕܦܓܪܐ ܡܢ ܢܦܫܐ ܡܬܦܪܫܝܢ: ܘܡܕܒܪܐ ܬܘܒ ܐܝܬ ܒܗ̇ ܕܒܗ ܡܣܬܒܠܐ [ܟ]ܠ ܒܢܝܐ ܐܠܗܝܐ ܘܟܠ ܬܘܩܢܐ ܕܟܠܗ̇ ܒܒܪܝܬܐ:

ܥܠ ܦܘܪܣܐ ܕܟܠܗ̇ ܕ[ܡ]ܕܒܪܢܘܬܐ ܕܐܠܗܝܢ ܕܗܘܝ [ܘ]ܕܐܠܗܝܢ ܕܒܬܪܢ: ܗܠܝܢ [ܟܒ]ܪ ܕܠܘܢ ܢܦܫ ܠܒܢܝܢܐ [ܡܕ]ܘܒܪܢܐ. ܡܕܒܪܐ ܗܘܒܠ [ܐ]ܡܪܝܢ ܗܪ̈ܣܝܛܐ. ܕܐܝܬ [ܪ]ܒܝܢܐ: ܒܒܢܝܢܐ ܬܠܝܬܝܐ [ܕܒ]ܕܘ ܘܡܫܡܫܘܗܝ ܡܕܒܪܐ. [ܠ]ܘ ܠܒܪ ܒܢܝܢܐܝܬ ܐܝܬ

[ܠ]ܗ̇ ܠܢܦܫܐ̣ ܚܘ̈ܫܒܐ [ܘܣ]ܘܥܪ̈ܢܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ
[ܦܘ]ܓܪܐ. ܒܢܝܐܝܬ ܓܝܪ ܡܒܢܝܐ [ܒܢܝ]ܐ ܕܬܚܝܐ.
ܘܒܢܝܐܝܬ [ܡܒ]ܢܝܐ ܐܕܢܐ ܕܬܫܡܥ. [ܘܒܢ]ܝܐܝܬ ܡܢ
Col. 2. ܠܒܢܝܐ [ܕܢ]ܬܬܝܗܒ ܠܡܠܬܐ ܕܡ̈ܠܐ. ܘܟܠ ܚ̣ܕ ܚ̣ܕ ܡܢ
ܗܕ̈ܡܐ̣. ܒܢܝܐܝܬ ܐܝܬ ܠܗ ܙܘ̈ܓܐ ܕܢܬܬܙܝܥ. ܘܐܦ
ܢܦܫܐ ܬܘܒ ܗܟܢܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܦܫܝܩܐ ܗܝ ܡܕܝܢ
ܟܠ ܡܕܡ ܐܚܪܢ ܠܩܘܡܗ̇ ܘܠܫܘܬܗ̇. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ
ܗܠܝܢ ܗܕ̈ܡܐ ܦܫܝܩܝܢ ܟܠ ܢܦܫܐ̣. ܕܒܗ̇ ܢܬܦܫܩܘܢ
ܘܢܬܬܝܪܒܘܢ ܠܚܫܚܘܬܐ ܕܡܫܒܘܪܬܗܘܢ. ܒܫܘܒܚܐ
ܓܝܪ ܕܢܦܫܐ ܠܐ ܗܘܐ ܒܠܚܘܕ ܩ̈ܠܝܠܐ ܦܫܝܩ ܗܕ̈ܡܐ
ܕܦܓܪܐ ܐܠܐ ܐܦ ܡܫܬܪܝܘ ܡܫܬܪܝܢ. ܘܠܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܠܢܘܚܐ ܘܠܩܘܡܝܐ ܕܢܦܫܗܘܢ. ܘܐܦ ܢܦܫܐ ܠܐ
ܗܘܐ ܗܟܢܐ ܐܝܬܝܗ̇: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܠܐ ܗܟܢܐ.
ܗܝ ܓܝܪ ܒܩܘܡܗ̇ ܚܝܐ ܒܢܝܐܝܬ ܡܢ ܛܝܒܘܬܗ
ܕܐܠܗܐ. ܘܠܦܓܪܐ ܡܦܪܢܣܐ ܫ̈ܢܝܐ ܘܩܘܡܝܐ.
ܐܝܕܟܢܐ ܗܝ̇ ܡܕܝܢ ܕܠܐ ܡܫܘܬܬܐ ܗܝ. ܘܠܐ ܗܘܐ
ܙܘ̈ܓܐ [ܒܢ̈ܝܢ]ܐ ܐܝܬ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܡܕܒܪܢܐ ܠܐܝܕܐ
ܒܛܝܒܘܬܐ ܕܝܨܪܐ ܡܫܠܛܢܐ ܐܠܐ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܥܒܕܝܢ
ܗܪܟܘܫܘܬܐ ܘܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܘܠܝܬܐ. ܘܠܐ ܒܪܒܝܢܐ
ܕܬܝܒܐ ܡܕܝ̈ܢܐ ܡܬܟܬܫܝܢ. ܐܠܐ ܠܬܫܘܒܬܐ ܕܡܚܠܬܗܘܢ
ܒܗ̇ܝ ܕܡܢ ܬܠܬܐ ܚܝ̈ܠܝܢ ܡܩܝܡ ܒܪܢܫܐ. ܡܬܚܝܡ
ܠܗ ܡܫܘܕܥܘܬܐ ܡܢ ܠܓܒܢܐ ܦܘܠܘܣ ܗ̇ܘ ܕܐܡܪ. ܕܐܠܗܐ
Fol. 4b. Col. 1. ܕܫܠܡܐ ܢܩܕܫܟܘܢ ܓܡܝܪܐܝܬ. ܘܟܠܗ̇ ܪܘܚܟܘܢ
ܘܢܦܫܟܘܢ ܘܦܓܪܟܘܢ: ܕܠܐ ܪܘܫܡ ܒܡܕܡܐ ܠܡܐܬܝܬܗ
ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܀ * ܘܗܕܐ ܡܫܘܕܥܘܬܐ ܕܢܬܚܘܢ

---

* In margine ܡܛܠ.

ܠܢ ܠܫܘܐܠܐ ܣܟܠܐܝܬ ܕܕܒܝܢ. ܠܗ̇ܘ ܕܝܢ ܐܢܫܘܬܐ ܕܝܫܘܥ ܪܒܐ ܗܘܐ ܒܩܘܡܬܐ ܘܒܚܟܡܬܐ ܘܒܛܝܒܘܬܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܘܠܘܬ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ̇. ܠܐ ܗ̇ܘܢ ܕܒܝܬ ܐܦܘܠܝܢܪܣ ܕܟܦܪܝܢ ܒܡܕܒܪܐ ܕܢܦܫܐ̇. ܘܠܐ ܕܒܝܬ ܐܘܢܘܡܝܘܣ ܘܕܐܟܘܬܗܘܢ ܕܛܠܡܝܢ ܡܣܟܢܗ̇ ܕܢܦܫܐ: ܝܬܝܪ ܕܚܣܘܪܘܢ ܒܗ̇ ܘܕܢܣܬܠܩܘܢܗ̇. ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܓܝܪ ܓܒ̈ܐ ܕܕܒܝܢ: ܕܕܠܡܘܒܠܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܕܝܘܠܦܢܗܘܢ ܣܗܕܘܬܐ ܗܕܐ. ܐܢ ܓܝܪ ܐܝܟ ܡܠܬܗܘܢ ܕܗ̇ܢܘܢ ܢܦܫܐ ܠܐ ܢܣܒ: ܐܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܗܠܝܢ ܢܦܫܐ ܢܣܒ: ܡܕܒܪܐ ܕܝܢ ܠܐ: ܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܕܐ[ܡܪ] ܕܐܝܬ ܢܦܫܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܕܕܠܐ ܡܕܒܪܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܐܝܟܢܐ ܝܫܘܥ ܪܒܐ ܗܘܐ ܒܚܟܡܬܐ. ܕܢܐܡܪ ܕܝܢ ܕܐܠܗܘܬܐ ܪܒܐ ܗܘܬ ܒܚܟܡܬܐ̇. ܘܐܦܠܐ ܗܘܢ ܡܡܪܚܝܢ ܠܡܐܡܪ ܠܢ ܒܚܣܝܘܬܗܘܢ. ܕܦܓܪܐ ܕܝܢ ܠܐ ܪܒܐ ܗܘܐ ܒܚܟܡܬܐ ܗܕܐ ܓܠܝܐ ܗܝ. ܡܕܝܢ Col. 2. ܕܝܕܥܐ ܗ̣ܝ ܕܢܦܫܐ ܢܣܒ̇ ܕܡܘܕܥܢܘܬܐ. ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܡܫܟܚ ܗܘܐ [ܕܢܪܒ]ܐ ܒܚܟܡܬܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܡܫܡܠ ܗܘܐ ܒܡܕܒܪܐ̇ ܕܝܘܠܦܢܐ ܕܚܟܡܬܐ. ܐܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܘܐܡܪܝܢ. ܕܪܒܐ ܗܘܐ̇ ܒܗ̇ܝ ܕܡܬܚܢܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܡܣܒܪܢܘܬܐ ܕܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ ܟܕ ܠܐ ܚܙܝܢ ܒܗ̇ܘ ܕܐܡܪܢܐ: ܕܒܩܘܡܬܐ ܘܒܚܟܡܬܐ ܘܒܛܝܒܘܬܐ. ܘܠܐ ܒܗ̇ܝ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܘܠܘܬ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ. ܐܢ ܓܝܪ ܡܕܝܢ ܒܠܚܘܕ ܕܒܩܘܡܬܐ ܘܒܚܟܡܬܐ ܘܒܛܝܒܘܬܐ ܫܪܝܪܐܝܬ ܪܒܐ ܗܘܐ̇. ܕܒܫܢܐ ܗܘ ܕܐܢܫܘܬܐ ܕܒܩܘܡܬܐ ܫܪܝܪܐܝܬ ܪܒܐ ܗܘܐ: ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܡܣܒܪܢܘܬܐ ܪܒܐ ܗܘܐ̇ ܗܟܢܐ

ܐܦ ܒܫܡܫܬܐ̣ ܫܪܝܪܐܝܬ ܪܒܐ ܗܘܐ. ܩܕܡ ܠܒܪ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܓܝܪ [ܝ]ܗܪܐܬ ܡܠܬܗ. ܘܠܐ ܝܗܒ ܐܬܪܐ ܠܒܥܘܬ ܐܘܡܢܘܬܗܘܢ̣ ܒܗ̇ܝ ܕܐܡܪ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܘܠܘܬ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ. ܢܫܘܒ ܐܝܟ ܡܠܬܗܘܢ̣: ܕܒܡܣܒܪܢܘܬ[ܐ] ܠܘܬ ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ̣ ܪܒܐ ܗܘܐ. ܕܠܡܐ ܐܦ ܠܘ[ܬ] ܐܠܗܐ ܡܫܒܚܐ ܗܘ[ܐ] ܕܒܡܣܒܪܢܘܬܐ ܢܒܪܐ̣. ܐ[ܢ̇] ܕܝܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܪܒ[ܐ] ܘܡܬܬܡܣܦ ܗܘܐ. ܢܦܫ[ܐ]

Fol. 7a. Col. 1. ܕܐܝܬܘܗܝ. ܐܘ ܕܠܡܐ ܡܛܠ ܕܠܘ ܡܫܠܡܢܐ ܗ̇ܘ̣: ܠܐ ܡܫ[ܡܗ] ܠܗ ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܒܪܐ. ܐܢ̇ ܗܒܠ ܠܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܘܩܝܡ ܠܗ ܒܓܪܐ: ܗܘ̇ ܕܝܢ ܐܫܘܪܐ ܠܒܪ ܡ̇ܢ ܒܢܝܐ ܐܠܗܝܐ: ܐܢ̇ ܦܓܪܐ ܒܠܚܘܕ ܘܐܢ̇ ܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ ܕܢܬܦܪܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܠܐ ܨ̇ܒܐ: ܘܒܪ ܐܢܫܐ ܡܫܠܡܢܐ ܬܘܒ ܠܐ ܐܝܬܘ[ܗܝ]. ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܒܠ ܠܐܡ[ܪ] ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܝܟ ܡܠܬܗܘܢ̣. ܠܥܠܡ ܓܝܪ ܚܘܫ̈ܒܢܐ* ܡܠܬܐ ܕܢܘܫܐ ܠܗܘܢ̣ ܐܬܝܬ ܠܝ. ܐܢ̇ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܕܡܚܦ ܗܘ ܗܘ̇ ܕܐܬܚܫܒ: ܐܦ ܦܓܪܐ ܗܘܐ ܘܐܦ ܦܓܪܐ ܟܕ ܢܦܫܐ ܢ̈ܦܫܢ ܕܐܢܫܘܬܐ̣: ܘܥܠܡ ܗܘ ܠܒܫ. ܒܪܐ̣. ܐܝܟܢܐ ܠܐ ܐܬܚܫܒܘ ܕܐܦ ܠܗ ܗܘ̣ ܗܕܐ ܡܠܬܐ ܗܘܢܐ ܘܠܣܟܐ. ܟܕ ܡܚܕܝܢ ܫܢܝ ܕܒܪ̈ܢܫܐ ܡܫܠܡܢܐ ܐܬܚܫܒ. ܐܢ̇ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܡܫܠܡܢܐ ܐܝܬܘܗܝ.

---

* a manu recentiore.

ܒܒܢܝܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ܇ [ܐ]ܠܗܐܝܬ ܐܝܬܘܗܝ ܡܢ
[ܐ]ܒܐ̣. ܐܝܟܢܐ ܗܟܝܠ [ܕ]ܐܝܬܘܗܝ ܠܒܪ ܡܢ ܗܘ̇
[ܟ]ܝܢܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܡܢ [ܦ]ܪܨܘܦܗ ܡܫܡܗ ܗܘ ܘܠܗ Col. 2.
[ܐ]ܫܬܡܗ. ܐܠܐ ܡܛܠ [ܢܩ]ܝܦܘܬܐ ܚܬܝܬܬܐ ܕܠܘܬ
ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ̣. ܡܬܬܘܕܐ ܒܫܡܗ̇ ܕܒܪܐ ܕܐܠܗܐ.
ܘܡܕܡ ܕܡܬܐܡܪ ܥܠ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ̇. ܝܕܝܥܐ ܗܝ
ܕܡܫܬܡܥ̣ ܐܦ ܥܠ ܗܘ̇ ܕܐܬܢܣܒ ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܐ
ܗܘ. ܘܠܐ ܡܬܐܠܨܝܢ ܚܢܢ ܕܢܐܡܪ ܡܛܠ ܗܕܐ
ܬܪ̈ܝܢ ܒ̈ܢܝܐ. ܕܬܪ̈ܝܢ ܓܝܪ ܒ̈ܢܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܢܦܫܐ
ܘܦܓܪܐ ܘܠܐ ܕܡܝܢ ܠܬܪ̈ܝܢ. ܗܕܐ ܓܠܝܐ ܘܐܦ
ܗܘܝܘ ܡܕܡ. ܐܝܟ ܓܝܪ ܬܪ̈ܝܢ ܒ̈ܢܝܢ ܕܐܬܢܣܒܘ
ܠܐ ܕܡܝܢ ܠܬܪ̈ܝܢ ܘܠܐ ܠܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܕܢܣܒ: ܘܠܐ
ܐܚܪ̈ܢܐ ܦܪ̈ܨܘܦܐ ܡܦܪܫܝܢ ܡܢܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܡܛܠ
ܢܩܝܦܘܬܗܘܢ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ̣. ܝܕܝܥܐ ܗ̇ܝ
ܕܐܦܠܐ ܒܢܝܐ ܕܬܠܬܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܕܒܪܐ: ܐܝܟ
ܡܠܬܗܘܢ ܐܢ ܢܬܬܘܣܦ ܗܝ ܗܕܐ ܦܟܪ̇. ܐܝܟ ܓܝܪ
ܟܕ ܐܝܬܝܗܘܢ ܬܪ̈ܝܢ ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ
ܕܢܦܫ ܐܢܘܢ: ܘܫܪܝܪܐܝܬ ܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܒܪܐ
ܡܫܬܡܗܝܢ ܘܒܫܡܗ ܡܬܬܘܕܝܢ ܡܛܠ ܢܩܝܦܘܬܐ ܚܬܝܬܬܐ.
ܝܕܝܥܐ ܗܝ ܕܐܦ ܐܝܬܘܗܝ ܒܢܝܐ ܕܬܠܬܐ̣. ܠܐ
ܡܕܡ ܢܒܐ ܠܡܠܬܢ ܒܫܪܒܐ ܗܢܐ. ܐܡܝܢܐ ܓܝܪ
ܕܗܘܝܢ ܬܪ̈ܝܢ ܒܢ̈ܝܐ ܒܫܡܗܐ ܕܒܢܝܐ ܡܫܬܪܝܐ: ܗ̇ܘ Fol. 7b. Col. 1.
ܕܝܢ ܕܗ̇ܘ ܕܢܣܒ ܐܢܘܢ ܡܫܬܡܗܝܢ ܘܡܬܬܘܕܝܢ ܡܛܠ
ܢܩܝܦܘܬܐ ܚܬܝܬܬܐ̣. ܗܟܢܐ ܐܦ ܐܝܬܘܗܝ ܒܢܝܐ
ܕܬܠܬܐ̣. ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܡܬܩܪܐ ܘܡܬܐܡܪ. ܒܪ

ܠܐ ܡܬܦܪܫ ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܘܠܐ ܡܪܦܝܢ ܚܝܢ
ܡܕܡ ܐܚܪܢ ܠܒܪ ܡܢ ܚܝܠܐ ܐܠܗܝܐ: ܕܒܦܪ̈ܨܘܦܗ
ܡܢܗ ܘܠܗ ܢܬܝܕܥ. ܘܢܫܬܡܗ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܠܐ
ܒܫܡܗܐ ܕܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܡܫܘܕܥܝܢ ܚܢܢ ܐܦ ܠܗ̇ܘ
ܕܐܬܢܣܒ. ܐܦ ܢܗܘܐ ܕܒܪܢܫܐ ܗܘ ܡܫܠܡܢܐ. ܐܠܐ
ܐܢ ܐܡܪܝܢ ܒܢܫܘܬܗܘܢ: ܕܡܝܬܪ ܗܘ ܡܕܒܪܢܐ ܡܢ
ܐܠܗܘܬܗ ܕܝܚܝܕܝܐ ܒܒܪ ܐܢܫܐ ܗ̇ܘ. ܘܐܕܡ ܕܡܢܗ
ܐܝܟ ܕܡܢ ܡܬܠܬܐ ܢܫܬܡܗ ܦܪ̈ܨܘܦܐ ܐܚܪܢܐ ܕܚܝܠܐ
ܕܒܪܢܫܐ. ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܐܡܪܝܢ ܠܢ. ܟܕ ܐܗܡܢ
ܒܡܠܬܗܘܢ ܕܐܬܗܘܝ ܡܕܒܪܐ ܐܚܪܢܐ ܚܝܠܐ ܠܒܪ
ܡܢ ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܗܟܢܐ ܐܬܗܝܡܢ.
ܘܕܡܢ ܚܘܝܢ ܡܢ ܠܥܠ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ⁖
ܢ̄ ܐܠܐ ܐܡܪܝܢ. ܕܐܦ ܠܐ ܢܦܫܗܐ ܕܒܪܢܫܐ
ܙܕܩ ܕܥܠ ܡܫܝܚܐ ܢܫܬܡܗ. ܘܠܐ ܠ̇ܐ ܕܒܗܕܐ
ܒܪܬ ܘܠܐ ܬܬܘܪܐ. ܕܗ̣ܝ ܗܕܐ ܕܢܬܒܪܘܢ: ܬܫܝܘܬܐ
Col. 2. ܗ̣ܝ ܕܗܕܝܘܛܘܬܗܘܢ: ܘܕܠܐ ܙܕܩ ܒܟ̈ܬܒܐ ܩܕ̈ܝܫܐ.
ܦܫܝܛܐܝܬ ܓܝܪ ܡܬܝܕܥܢܐ ܠܟܠ ܡ̇ܢ ܕܩܪܐ ܕܢܣܬܟܠ.
ܕܒ[ܕܘܟ̈ܝ]ܬܐ ܦܫܝ̈ܛܬܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܚܢܢ ܠܫܡܗܐ
ܗܢܐ ܒܟ̈ܬܒܐ ܩܕ̈ܝܫܐ. ܗܘ ܓܝܪ ܡܪܢ ܠܘܬ
ܝܗ̈ܘܕܝܐ ܐ[ܡ]ܪ ܗܘܐ. ܗܫܐ ܓܝܪ ܒ̇ܥܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܠܡܩܛܠܢܝ. ܒ[ܪ] ܐܢܫܐ ܕܫܪܝܪܬܐ ܡܡܠܠ ܐܢܐ
ܥܡܟܘܢ. ܘܒܕܘܟܬܐ ܐܚܪܬܐ ܟܕ ܐܟܠ ܩܪ̈ܨܐ
ܡܢܣܐ ܗܘܐ [ܠ]ܗ. ܐܡܪ ܠܟ ܕܟܐ̈ܦܐ ܗܠܝܢ ܢܗܘܝܢ
ܠܚܡܐ. ܘܦܢܝ ܠܗ ܦܬܓܡܐ ܕܟܬܝܒ. ܕܠܐ ܗ[ܘܐ]
ܠܠܚܡܐ ܒܠܚܘܕ ܚܝܐ ܒܪ ܐܢܫܐ. ܐܝܕܝܢܐ ܗ̇ܝ.

ܐܠܘ ܠܐ ܗܘܐ ܒܪ̇ܢܫܐ [ܗܘ]ܐ ܗܘ̇ ܕܐܬܚܫܒ : ܘܟܢ
ܐܟܠ ܩܪ̇ܒܐ ܐܓܘܢܐ [ܒܚ]ܕ ܗܘܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܒܗܢ
ܡܩܪ̇ܒ ܗܘܐ ܕܢܨܚܘܗܝ. ܗܘ ܟܝܢ ܡܕܡ ܕܡܬܚܙܝܐ
ܗܘܐ ܡܬܪ̇ܒܐ ܗܘܐ [ܕ]ܐܝܬܘܗܝ. ܟܕ ܠܐ ܪ̇ܓܫ
ܗ[ܘܐ] ܒܟܝܢܐ ܐܠܗܝܐ ܕܒܣ[ܪ] ܗܘܐ ܒܗ. ܘܐܠܐ
ܡܕܒ ܗܘܐ̇. ܠ[ܐ] ܡܬܪ̇ܥܝ ܗܘܐ ܕܢܨܚܘܗܝ..
ܐܠܓܐܝܬ ܓܝܪ ܐܠܘ ܪ̇ܓܫ ܗܘܐ ܒܟܝܢܐ ܐܠܗܝܐ
ܡܕܒ ܗܘܐ ܐܦ ܗܕܐ ܕܡܬܟܠ. ܗܘ ܡܢ ܟܘܠ ܢܨܘ̈ܚܝܢ.
ܠܐ ܗܒ[ܠ] ܢܨܚܢܐܝܬ ܒܪ[ܝ ܒ]ܬܟܬܫܐ

ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܠܒܪ [ܡ]ܢ ܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ: Fol. 14a. Col. 1. lin. 6.
ܘܐܝܟ ܗܕ̈ܝܐ ܕܩܕܡ ܡܢ ܠܥܠܡܐ ܫܘܒܚܐ ܐܠܗܝܢ
ܘܙܘܝ ܕܫܘܘܢ ܐܢܘܢ. ܐܠܐ ܟܕ ܠܟܠ ܗܠܝܢ ܐܝܢܐ
ܒܒܝܬ ܠܡܣܓܕܘ: ܐܢ ܗܘ ܕܐܦ ܠܐܠܗ̈ܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ
ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ: ܘܡܣܓܕܝܢ ܗܘܘ ܒܫܘܒܚܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ:
ܘܟܕ ܠܘܬ ܦܬܟܪ̈ܐ ܚܫܝܫܬܐ ܐܫܬܟܚܬ. ܐܠܓܐܝܬ ܐܦ
ܡܢ ܣܗܕܘܬܗܘܢ ܕܐܬܒܪ̈ܝܘ̇ ܠܟܠܬܝ. ܓܒܝܢ ܘܡܢ
ܟܠ ܓܒ̈ܝܢ ܚܝܢܬ: ܘܡܢ ܓܒܣܗܘܢ ܕܡܩܒܠ̈ܢܐ ܘܡܢ
ܬܪ̇ܥܝܬܐ ܕܫܘ̈ܒܚܐ: ܘܡܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܟ̈ܬܒܐ ܘܡܢ
ܚܫܝܫܬܐ ܕܓܘܪ̈ܐ ܕܐܠܝܢ ܕܐܬܗܝܡܢܘ ܒܡܫܝܚܐ:
ܘܕܠܝܓܝܢ ܒܗܝܢ ܒܬܘܕܝܬܗܘܢ : ܘܠܘܩܒܠ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ
ܢܠܦܘܢ ܡܕܝܢ: ܗܘ̇ ܕܡܢ ܚܘܕܬܐ ܚܕܬܐ ܘܕܠܐ
ܡܬܐܡܪ ܒܟܠܬܐ ܗܘ ܕܟܢܐ: ܘܩܢܘܡܗ ܠܗ ܡܢ

ܥܠܘܗܝ ܠܪ̈ܝܫܢܘܬܗܘܢ: ܒܪ ܐܦ ܠܐܣܝܪ̈ܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܟܠ ܕܘܒܐ ܠܡܗܒܒܘ ܡܢ ܫܪ̈ܪܐ. ܘܕܡܟܐ ܗܒܠ:
ܣܗܕܐ ܕܫܪܪܐ ܠܬܘܕܝܬܐ ܕܡ̈ܠܟܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܢܐܬܐ:
ܗ̇ܘ ܕܒܝܫܘܬܗܘܢ ܕܚ̈ܠܝܫܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘ̣ܐ*. ܗܘ
Col. 2. ܕܝܢ ܝܥܩܘܒ ܐܚܘܗܝ [ܕ]ܡܪ̈ܢ [ܡܫܝܚܐ] ܕܠܬ̈ܠܡܝܕܘܗܝ.
ܗܘ ܗ̇ܘ ܐܠ[ܦܝܘܣ] ܒܐܡܪ̈ܐ ܕܫܠܡܐ [ܕܒ]
ܡܬܟܒܐ ܥܠܘܗܝ. ܕܐ[ܕܐ] ܫܪܬܐ ܗܘܬ ܠܗ ܘܕܐܝ̈[ܟܢܐ]
ܦܠܠܘܗܝ ܦܪ̈ܝܫܐ. ܒܪ ܠ[ܡ] ܐܬܬܒܥ ܕܘܒܪܗ ܕܐܝ̈[ܢܐ]
ܐܬܚܙܝܘ ܗܘܐ: ܘܕܒܐܝ̈[ܢܐ] ܐܣܟܡܐ ܡܠܟܘܬܗ:
10 ܘܡܢ[ܐ] ܗܘܬ ܬܠܡܝܕܘܬܗ: ܘܐܝܕܐ ܡܫܒܪܢܘܬܐ
ܕܠܘܗܝ ܕܣܓ̈ܝܐܐ ܡܛܠ ܡܫܬܪܝܬܐ ܕܕܘܒܪܘܗܝ:
ܘܠܣ̈ܓܝܐܐ ܡܗ̈ܕܝܐ ܫܦܠ ܕܢܡܗܝܡܢܘܢ ܒܡܫܝܚܐ:
ܘܐܡܪ ܕܒܫܘܡܐ ܕܦܠܚ̈ܐ ܣܓ̈ܝܐܐ ܡܗ̈ܕܝܐ ܒܫܢܘ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ: ܘܣܦܪ̈ܐ ܘܦܪ̈ܝܫܐ ܕܒܐܡܪܘܢ
15 ܠܗ: ܕܣܓ̈ܝܐܐ ܐܬܗܝܡܢܘܢ ܗܝܢ ܕܦܠܚܘ ܒܡܫܝܚܐ:
ܐܠܐ ܐܢܬ ܡܛܠ ܕܠܒܟ ܒܥܐ ܡܬܦܝܣܝܢ ܠܟ ܡܛܠ
ܡܫܬܪܝܬܐ ܕܒܪ̈ܢܫܐ: ܗܘ ܩܘܡ ܥܠ ܟܢܦܐ ܕܗܝܟܠܐ.
ܘܐܡܪܝܢ ܠܟܘܠ ܐܢܫ ܡܢ ܗܢܐ ܪܚܡܢܐ. ܐܡܪ ܕܝܢ.
ܗܟܢܐ. ܐܫܘܝ ܓܝܪ ܠܟܠܗ ܠܬ̈ܠܡܝܕܘܗܝ.. ܐܫܬܘܝ ܓܝܪ
20 ܣܦܪ̈ܐ ܘܦܪ̈ܝܫܐ ܠܝܥܩܘܒ ܥܠ ܟܢܦܐ ܕܗܝܟܠܐ. ܘܩܥܘ
ܘܐܡܪܘ ܠܗ. ܒܐܢܝ ܕܠܟ ܙܕܩ ܠܟܠܢ ܠܡܬܦܝܣܘ. ܡܛܠ
ܕܥܡܐ ܛܥܐ ܒܬܪ ܝܫܘܥ ܕܐܙܕܩܦ. ܐܡܪ ܠܢ ܡܢܘ
ܬܪܥܗ ܕܝܫܘܥ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܒܩ[ܠ]ܐ ܪܒܐ.
ܡܢܐ ܡܫܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܝ ܥܠ

---

* Hoc add. in marg. a manu recent.

Fol. 14b. Col. 1.

[ܝܫܘܥ ܒܪܐ ܕ]ܐܢ[ܫ]ܐ. ܡܕܡ [ܒܗܠܝܢ] ܚܘܝ
ܕܐܚܪܢܐ ܠܒܪ [ܡܢ ܐܠ]ܗܐ ܡܠܬܐ ܩܪܐ [ܒܪ] ܐܢܫܐ.
ܘܕܥܠ ܗܘ̇ ܕܐܙܕܩܦ ܐܫܬܐܠ ܒܗ ܦܬܓܡܐ. ܡܘܦ
ܕܝܢ ܘܗܘ [ܬܝ]ܒ ܒܥܡܡܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ [ܕܚܝ]ܠܐ ܪܒܐ.
ܘܒܬܝܕ [ܕܢ]ܐܬܐ ܥܠ ܥܢ̈ܢ[ܝ] ܫܡܝܐ. [ܠ]ܘ ܓܝܪ
ܠܐܠܗܘܬܐ ܐܡ̇ܪ ܐܢܫ ܕܐܬܝܐ ܥܠ ܥܢ̈ܢܐ: ܗ̇ܝ ܕܒܟܠ
ܕܘܟ ܐܝܬܘܗ̇ܝ. ܕܐܬܝܐ ܕܝܢ ܥܠ ܥܢ̈ܢܐ ܠܒܪ ܐܢܫܐ
ܠܫܡܝܐ: ܐܦ ܟܕ ܠܐ ܦܪܝܫ ܡܢ ܐܠܗܘܬܐ ܐܝܬܘܗ̇ܝ.
ܗܕܐ ܓܝܪ ܠܐ ܡܬܒܥܝܐ ܡܕܡ ܡܢ ܝܚܝܕܘܬܗ̇
ܕܐܢܫܘܬܐ. ܠܗܕܐ ܕܝܢ ܬܫܥܝܬܗ ܕܐܓܣܝܦܘܣ:
ܐܘܣܒܝܣ ܩܣܪܝܐ ܒܟܬܒܐ ܕܬܫܥ̈ܝܬܐ ܥܕ̈ܬܢܝܬܐ ܕܟܬܒ
ܠܗ̇ ܣܐܡ. ܗܕܐ ܡܛܠ ܕܐܬܐܡ̇ܪܬ. ܬܠܬܐ ܣܗ̈ܕܝܢ
ܥܠܝܗ̇. ܛܘܒܢܐ ܘܡܣܗܕܢܐ ܝܥܩܘܒ ܐܚܘܗܝ ܕܡܪܢ:
ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘ̇ ܕܒܗܕܗ ܒܟܬܒܗ̇. ܘܐܘܣܝܦܘܣ ܗܘ̇
ܕܣܗܕܘܬܗ ܕܐܓܣܝܦܘܣ ܒܡ̈ܠܘܗܝ ܣܡ. ܗܘ̇ ܕܐܠܘ
ܡܬܩܛܠ ܗܘܐ ܥܠܝܗ̇ ܕܠܐ ܠܫܡܝܐ ܠܙܒܢܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ.
ܠܐ ܡܬܘܡ ܒܡ̈ܠܘܗܝ. ܣܐܡ ܗܘܐ ܠܗ̇. ܒܗܕܐ ܕܝܢ
ܡܛܠ [1. 2. ܢ. ܕܝܐܐ ܗܘ ܗ̇ܘ ܕܐܡܪ̇ܗ ܘܗ̇ܘ ܕܒܗܕܗ.
ܡܓܠܒܬ ܕܝܢ* ܐܦ ܒܬܫܥܝܬ [2. 3. ܘܝܘܣܛܝܢܘܣ ܗܘ̇ ܕܡܢ
[7. 8. ܠܓܒܪܐ ܪܫܝܐ ܘ [7 ܘܐܦ ܗܘ ܟܕ ܡܫܘܚ[ܐ ܕ] Col. 2.
ܕܡܟܘ ܘܐܡܬܝ ܪ̇ܫܥ ܗܘ [3. 4. ܗܘܐ: ܐܡܪ ܕܝܢ
ܕܣܝ[ܡܢ] ܘܡܒܢܪܝܘܣ ܒܬܪ̇ܗ ܫܢ̈ܝܐ ܘܗ̇ܘܢ ܕܐܡܪܘ
ܒܪ ܐܢܫܐ ܫܡܥܢܐ** ܠܡܪܢ ܡܢ ܬܡܢ ܢܣܒܘ ܫܘܪܝܐ.

* Hic lineola signum lacunae. ** Add. in marg. a manu recent.

ܘܠܐ ܡܛܠ ܕܦܓܪܗ ܒܪ ܐܢܫܐ ܚܫܘܫܐ. ܐܡܪ ܕܝܢ
ܗܟܢܐ. ܒܬܪ ܡ̈ܠܘܗܝ ܕ[ܡ]ܚܕܪܘܗ: ܐܚܪܢܐ ܕܗܘܐ
ܒܢܝܐ ܕܒ̣ ܡܫܝܚܐ ܠܡܪܕܘܬܗ ܐܢܘܢ ܡܢ ܫܘܒܚܗ ܕܐܠܗܐ:
ܠܒܢܐ ܘܦܪܒ ܠܗ̇ܘܢ ܕܐܬܝܗܒܘ ܐܟܘ̈ܢܝܐ: ܕܦܘܢ
ܡܕܡܐܬ ܐܕܢܫܘ ܕܒܘܕܘ ܒܡܫܝܚܐ ܡܒܥܐܬ
ܘܡܫܒܚܐܬ. ܚܫܝܫܐ ܠܒܪ ܐܡܪܝܢ ܕܐܬܝܬܘܗܝ
ܗ̇ܦܐ: ܘܐܝܟ ܕܒܒܢܕܐ ܗ̇ܘ ܒܠܫܢܘܗܝ ܐܝܟ ܒܪ
ܐܢܫܐ ܐܘܕܝܡ: ܠܘܩܕܡ ܠܒܢ̈ܝ ܐܢܫܘܬܐ ܘܦܪܐ ܐܢܘܢ
ܠܗ ܫ[ܘ]ܒܚܐܬ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܐܫܬܒܩ ܗܠܝܢ
ܕܠܘܬ ܗܘܫܐ ܘܡܫܬܪܘܬܗ: ܗ̇ܢܘܢ ܕܦܘܪܩܢܗ ܕܡܪܢ
ܡܒܛܠܝܢ ܗܘܘ ܒܗ̇ ܐܡܪܝܢ: ܐܝܟ ܕܒܫܪ̈ܒܠܒܠܬܐ
ܐܬܢܝܢ. ܘܕܦܐܬ ܠܒܢ̈ܝ ܐܢܫܘܬܐ ܦܪܐ ܐܢܘܢ ܐܝܟ
ܗ̈ ܕܗ̇ܘܝܘ ܒܦܘܪܩܢܬܐ ܐܫܬܠܡ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܒܐܢܫܘܬܐ.
ܕܐܠܗܘܬܐ ܒܦܪܘ. ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܕܚܫܡܐ ܗ̇ܘ
ܐܚܪܢܘ. ܕܡ[ܢ] ܗܕܐ ܩܕܠ ܠܗܘܢ ܒܗ

Fol. 10a. Col. 1. ܒܗ ܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ. ܕܡܬܦܠܓ ܠܡܫܝܚܐ ܡ̈ܠܐܟܐ ܐܡܪܘ
ܠܗܘܢ: ܒܬܪ ܡ̈ܠܠܐ ܗܢܐ ܡܢܗܝܢ ܐܢܬܘܢ ܘܚܕܝܢ
ܠܫܡܝܐ: ܗܢܐ ܝܫܘܥ ܕܐܣܬܠܩ ܡܢܟܘܢ ܠܫܡܝܐ. ܗܟܢܐ
ܢܐܬܐ ܐܝܟ ܡܐ ܕܚܙܝܬܘܢܝܗܝ. ܕܐܙܠ ܠܫܡܝܐ. ܡܢ
ܗܠܝܢ ܡܟܝܠ ܒܠܗܝܢ ܟܠܝܐ ܗ̣ܝ. ܕܐܬܦܪܫܬܐ ܗܝ
ܡܠܬܐ ܕܡܘܕܝܐ. ܘܠܐ ܚܫܚܐ ܘܠܐ ܠܫܡܝܐ. ܐܠܐ ܒܗ
ܡܬܬܪܝܡ ܒܢ̈ܝܐ ܕܠܐ ܓܪܝܐ ܐܬܝܬܝܗ ܚܕܘܬܐ. ܒܗ ܗܕܐ

ܓܒܪ ܢܩܦܘ ܒ̈ܢܝܐ ܘܚܕ ܦܪܨܘܦܐ ܒܚܕܘ ܒܫܘܝܘܬܐ.
ܘܐܟܢ ܗ̇ܘ. ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܥܠ ܓܒܪܐ ܘܐܢܬܬܐ ܕܠܐ
[ܐܝܬܝ]ܗܘܢ ܬ[ܪ̈ܝ]ܢ ܡܟܝܠ ܐܠܐ ܚܕ ܒܣܪ. ܗܟܢܐ
ܐܦ ܚܕ ܐܡܪܝܢ ܐܢܚܢ ܐܟܢ ܡܠܬܐ ܕܫܘܝܘܬܐ. ܕܠܐ
ܡܟܝܠ ܐܝܬܝܗܘܢ ܬܪ̈ܝܢ ܐܠܐ ܚܕ. ܘܓܠܝܐ ܗ[ܝ]
ܕܟܕ [ܡ̈ܫ]ܚܠܦܝܢ ܟ̈ܝܢܐ. ܐܟܢܐ ܓܒܪ ܕܠܗܠ ܠܐ
ܡܣܬܪܫܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܬܪ̈ܝܢ ܕܢܬܐܡܪܘܢ ܚܕ ܒܣܪܐ.
ܓܒܝܐ ܗ̇ܘ ܓܒܪ ܐܡܝܢܐ ܡܬܐܡܪܝܢ: ܗܟܢܐ ܐܦ
ܗܪ[ܟܐ ܠܐ] ܡܬܚܫܒܐ ܚܕܝܘܬܗ [ܕܦ]ܪ̈ܨܘܦܐ ܡܢ
ܫܘܚܠܦܐ ܕܟ̈ܝܢܐ. ܡܟܐ ܓܒܪ ܕܟܠ ܟ̈ܝܢܐ ܙܢܝܢ ܐܢܫܝܢ
ܡܣܬܟܠܝܢ ܒܟܝܢܐ ܐܠܗܝܐ ܒܩܢܘܡܗ ܘܒܟܝܢܐ ܐܢܫܝܐ:
Col. 2. ܡܟܐ ܕܝܢ ܕܒܡܫܡܫܘܬܐ ܫܡܘܪ. ܚܕ ܦܪܨܘܦܐ ܘܚܕ ܩܢܘܡܐ.
ܐܡܪܝܢ ܐܢܚܢ. ܐܟܢܐ ܓܒܪ ܕܡܟܐ ܕܡܦܪܫ[ܝܢ] ܐܢܫܝܢ
ܟܝܢܗ ܕܒܪ ܐ[ܢܫ]ܐ ܐܡܪܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܐܢܫܝܢ ܗܘ
ܟܝܢܗ ܕܢܦܫܐ ܘܐ[ܚܪ]ܝܢ ܕܦܓܪܐ: ܟܕ ܠܚܕ ܚܕ
ܡܟܢܝܢ ܗܘܘ ܩܘ[ܡ]ܐ ܘܟܝܢܐ ܡܕܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܘܡܦܣܝܢ ܕܟܕ [ܡܬ]ܦܪܫܐ ܢܦܫܐ ܡܢ ܦܓܪܐ ܡܫܘܝܐ
ܒܟܝܢܗ̇ ܘܒܩܢܘܡܗ̇: ܘܟܠ ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܟܝܢܐ
ܘܩܢܘܡܐ ܐܝܬ ܠܗ: ܗܟܢܐ ܓܒܪ ܐܦ ܒܪܢܫܐ
ܓܘܫܡܐ ܘܒܪ ܐܢܫܐ ܒܪܝܐ ܡܢ ܢܦܫܐ ܡܠܦܝܢ ܐܢܫܝܢ:
ܘܡܫܝܚܘܬܗܘܢ ܡܢ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܓܘܫܡܐ ܢܩܡܗ
ܒܬܘܦܣܬܐ ܗ̇ܘ ܕܓܘܫܡܐ ܘܕܒܪܝܐ: ܕܠܐ ܒܒܪܬ ܡܠܐ
ܫܡܝܫܬܐ ܢܩܡܗ ܐܘܢ. ܗܟܢܐ ܓܒܪ ܕܢܩܦܝܢ ܒ[ܚܕ]
ܚܕ ܩܢܘܡܐ ܘܚܕ ܦܪܨܘܦܐ ܐܡܪܝܢ ܚܢܢ ܠܗܘܢ. ܘܠܬܪ̈ܝܗܘܢ
ܒܚܕ ܡܫܟܚܝܢ ܐܢܫܝܢ: ܟܡ ܟܝܢܐ ܐܦ ܗܪܟܐ ܐܡܪܝܢ

ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܟܝܢܐ ܐܠܗܝܐ ܘܟܝܢܐ ܐܢܫܝܐ. ܘܟܕ
ܡܬܒܥܝܢ ܒܬܪ̈ܝܢ. ܚܕ ܦܪܨܘܦܐ ܕܚܕܝܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ.
ܘܒܗܕܐ ܐܡܪܬܘ. ܕܒ[ܢ̈ܝ]ܐ ܢܨܒܐ ܠܡܫܬܟܠܘ ܐܡܪܝܢ
ܐܝܟ: ܕܡܫܬܟܠܢܐ ܗܘ ܒܪܢܫܐ ܒܩܘܡܗ. ܐܡܪܝܢ
Fol. 10b. Col. 1. ܐܝܟ ܕܐܦ ܡܫܬܟܠܢܐ ܗܘ̇ ܐܠܗܐ. ܡܢܐ ܕܝܢ ܚܕܝܘܬܐ
ܢܨܒܐ ܠܡܫܬܟܠܘ. ܚܕ ܦܪܨܘܦܐ ܘܚܕ ܩܢܘܡܐ
ܡܒ[ܪ̇ܝܢ] ܐܝܟ ܠܬܪ̈ܝܗܘܢ ܟܝ̈ܢܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܐܝܟ
ܕܡܛܠ ܚܕܝܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܐܢܫܘܬܐ ܡܢ ܒܪܝܬܐ
ܐ[ܪ̇ܘ]ܐ ܡܩܒܠܐ. ܘܐܠܗܘܬܐ ܒܗ̇ ܟܠ ܡܕܡ
ܥܒܪܐ . . .

ܪܫܐ ܕܡܐܡܪܐ ܕܬܫܥܐ

ܩܓ̄ ܕܐܝܬܝܐ ܡ[ܝ]ܬܝܢ ܠܘܩܒܠ ܗܪ̈ܣܝܘܛܐ ܠܗ̇ܘ
ܕܡܠܬܐ ܒܣܪܐ ܗܘ̣ܐ . . .

ܩܕ̄ ܕܐܝܬܝܐ ܡܝܬܝܢ ܠܘܩܒܠ ܗܪ̈ܣܝܘܛܐ ܠܗ̇ܘ
ܕܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܢܣܒ . . .

ܩܗ̄ ܕܠܐ ܡܓܝܐ ܡܢ [ܡ]ܠܬܗܘܢ ܕܗܪ̈ܣܝܘܛܐ ܕܒܪ
ܐܢܫܐ ܢܬܡܪܐ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܥܡ ܦܓܪ[ܐ ܐܢܫܝܐ]*

ܡܐܡܪܐ ܕܬܫܥܐ

ܩܓ̄ ܒܗ[ܠܝܢ] ܡ̈[ܠܐ ܕܡܕ]ܡܢ ܐܡܪܝܢ. ܐܘܕܝܢ
ܐܢܚܢܢ ܫܠܝܛܘܬ̇ܐ ܘܡ[ܝܬܪܘ]ܬܐ ܕܝܘܠܦܢܐ ܕܒܪܬܐ.
ܘܕܒܡܘܪ̇ܝܐ ܠܡܫܬܐܝܬ ܡܬܐܡܪ. ܡܢ ܡ̈ܠܐ ܕܒܟܬܒܐ
ܕܡܕܡܢ ܬܢܝܢ: ܗܟܢܐܝܬ ܚܘܝܢ. [ܕܠܥܘ]ܡܗܐ ܕܡܚܝܘܬܐ
ܢܦܩܝܢ ܐܢܫܝܢ ܘܕܡܐܝܬ: ܘܕܡܫܬܐܠܝܢ ܚܝܢ ܬܘܒ ܡܢ
ܥܡܐ ܕܡܘܢܝܐ. ܡܢ ܒܬܟ̈ܐ ܚܘܝܢ. ܐܢܚܢܢ ܕܝܢ

---

* v. ܦܓܪ[ܢܬܐ]

ܒܪ ܠܒ ܒܫܘܡܥܐ ܕܟܠ ܗܠܝܢ ܥܒܕܝ ܐܬܚܫܒܢ. ܐܦ ܠܐ ܗܕܐ ܢܦܩܐ. ܡܕܡ ܕܡܬܚܙܝܢ ܗܠܝܢ ܠܚܘܠܫܐ ܕܬܪ̈ܬܝܗܘܢ. ܐܡܪܝܢ ܓܝܪ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܩܘ̈ܕܘܢ ܐܝܬ ܠܗܘܢ :. ܕܫܩܠܝܢ ܘܦܣܩܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܫܘܬܦܘܬܗܘܢ ܚܪ̈ܬܬܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܐܬܘܬܗܘܢ :. ܡܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܠܡ ܗܘ ܕܡܠܬܐ ܒܣܪܐ ܗܘܐ. ܡܢ ܫܠܝܚܐ ܕܝܢ ܗܘ ܕܦܘܠܘܣ ܕܟܬܒ ܗܘ ܘܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕ[ܐ] ܢܣܒ. ܐܘ̇ ܡܢ ܡܠܝܘܬܐ ܕܫܘܕܪܘܬ ܙܒܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܠܐ ܡܥܒܕܝܢ ܠܬܚܒܝܒܘ ܐܦܠܐ ܐܝܠܝܢ ܥܠܡܢ [ܠܗܘܢ] ܐܠܐ ܕܠܗܘܒܠܐ ܕܢܦܫܗܘܢ ܒܡܕ[ܐ] ܘܩܢܝܢ. ܐܡܪ̈ܝܢ :. ܒܐܝܕܐ ܓܝܪ ܕܡܠܬܐ ܗܘ ܕܒܣܪܐ ܗܘ̣ܐ. ܠܗܝ ܕܕܡܘ̣ܬܐ ܕܥܒܕܐ ܢܣܒ :. ܡܢܐ ܕܐܝܟ ܙܒܢܝܢܗܘܢ ܕ[ܗ]ܝ ܕܗܘܐ ܬܬܪܢܐ. ܠ[ܒܪ]ܐ ܗܝ ܓܝܪ ܕܡܕܡ ܕܗܘܐ ܠܐ ܡܕܡ ܐܚܪܢ ܐܬܚܙܝ ܡܢ ܒܬܪ ܕܗܘ̣ܐ :. ܐܠܐ ܗܘ ܡܕܡ ܕܐܬܐܡܪ ܕܗܘ̇ܐ. ܐܡܬܝ ܕܗܘ ܕܗ[ܘܐ] ܒܫܘܡܠܝܐ ܬܬܝܕܥ ܕܗܘ̣ܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܢܣܒ. ܐܚܪܢܐ ܡܕܡ ܠܒܪ ܡܢܗ ܡܬܐܡܪ ܕܢܣܒ. ܕܐܝܟܢܐ ܐܝܟܢܐ ܚܠܦ ܐܠܗܐ ܦܓܪܐ ܡܢ

Fol. 12a. Col. 1.

ܢܣܒ݂ ܐܘ ܡܬܢܣܒܐ ܐܬܢܣܒ. ܕܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܘ ܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܐܠܐ ܐܡܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܣܒ. ܕܡܘܬܐ ܕܝܢ ܕܥܒܕܐ ܕܐܬܢܣܒܬ. ܠܡܢܐ ܗܟܝܠ ܡܬܬܒܥܐ ܠܟܘܢ ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ. ܘܠܡܢܐ ܕܝܢ ܠܐ ܢܣܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܡܢ ܬܪ̈ܬܐ ܐ̈ܠܗܝܐ ܦܘܪܫܢܐ

ܕܗܠܝܢ. ܘܒܢܝܢܐ ܕܒܢܝܐ ܒܦܘܫܩܗܘܢ ܦܟܝܗܝܢ ܐܢܬܘܢ ܢܣܒܬܐ ܕܕܚܝܠܬ ܐܠܗܐ. ܡܢܐ ܓܝܪ ܕܗ̇ܢܐ ܗ̇ܘ ܕܢܣܒ. ܠܗ̇ܘ ܕܐܬܢܣܒ. ܐܘ ܐܝܕܐ ܦܘܩܕܢܘܬܐ ܐܝܬ ܠܐܠܗܐ ܘܠܐܢܫܐ: ܠܥܒܕܐ ܘܠܡܪܐ: ܠܕܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܠܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܐܢܬ ܕܝܢ ܫܘܝ. ܐܡܝܢܐ ܪܘܪܒܐܝܬ ܠܦܘܪܫܢܐ ܕܒ̈ܢܝܢܐ ܚܘܝ. ܘܠܗ̇ܘ ܦܪܐ ܕܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܘܠܗܢܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܠܗ̇ܘ ܕܢܣܒ ܘܠܗܢܐ ܕܐܬܢܣܒ. ܘܠܗ̇ܝܢ ܡܦܪ̈ܫܘܬܐ ܓܢܫ ܘܦ̇ܠܓ ܚܕܝܘܬܗ ܕܦܪ̈ܨܘܦܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ. ܐܠܐ ܢܦܫܗ ܣܪܩ. ܘܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܢܣܒ. ܘܒܕܡܘܬܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘܐ. ܘܒܐܣܟܡܐ ܐܫܬܟܚ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܚܘܝ ܦܪܨܘܦܗ. ܡܦܪܫ ܠܘܬ ܐ̈ܢܫܘܬܐ. ܟܕ ܡܠܟܝܗ ܡܘܕܐ ܢܨܝܚܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܐ̇ܡܪ ܓܝܪ. ܡܟܟ ܢܦܫܗ ܘܐܫܬܡܥ ܥܕܡܐ Col. 2. ܠܡܘܬܐ. ܡܘܬܐ ܕܝܢ ܕܨܠܝܒܐ. ܘܓܠܝܐܝܬ ܗܠܝܢ ܠܚܫܐ ܕܐܢܫܐ ܬ̈ܠܝܢ: ܗ̇ܘ ܕܒܨܠܝܒܐ ܐܬܩܒܥ: ܘܡܘܬܐ ܐܝܟ ܚܝܒܗ ܩܒܠ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܕܡܟܟ ܢܦܫܗ ܐܝܬ ܒܗ̇ ܙܒܢܐ ܕܥܢܘܝܘܬܐ. ܠܘ ܓܝܪ ܕܐܢܫܐ ܗܘܬ ܒܗ ܟܠ ܢܦܫܗ ܢܩܒܠ ܡܟܝܟܘܬܐ: ܗ̇ܘ ܕܗܟܢ ܒܪܫܝܬ ܟܠ ܒܢܝܐ ܓܝܪ ܕܒܢܗ ܕܐܠܗܐ ܐܬܡܟܟ: ܡܟܟ ܢܦܫܗ̇ ܘܐܫܬܡܥ ܥܕܡܐ ܠܡܘܬܐ: ܘܡܝܬܪܐܝܬ ܒܨܠܝܒܐ: ܗ̇ܘ ܕܗܟܢ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܐܬܢܣܒ: ܘܡܟܝܟܐ ܗ̤ܘܐ ܕܡܟܠܠ ܢܨܝܚܘܬܗ ܠܟܠ ܡܢ ܡܘܬܐ ܢܗܘܐ. ܒܟܝܢܗ ܕܝܢ ܚܠܦ ܦܪܘܩܢ ܗܒܪ ܚܕܐ. ܘܡܕܒܪ ܟܕ ܐܝܠܝܢ ܕܠܫܡܝܐ ܘܢܩܦ ܠܚܝܐ ܐܢܫܝܐ ܡܟܠܠ. ܡܠܘܬ ܠܗܘܢ ܓܝܪ ܘܐܡܪ. ܕܡܟܠܠ ܗܢܐ ܘܐܦ ܐܠܗܐ ܟܠܗ ܘܐܪܝܡܗ. ܘܝܗܒ ܠܗ

ܫܡܐ̣ ܕܡܝܬܪ ܡܢ ܟܘܠ ܫܡ̈ܗܝܢ. ܠܐܢܫܐ ܕܝܢ ܐܡܪ̇ܝܢ
ܕܐܬܓܠܝ. ܠܐܠܗܐ ܡܠܬ̇ܐ. ܘܐܡܝܢܐ ܗ̇ܘ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܗ̣ܘܐ ܕܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܐܝܬܘܗܝ ܗ̣ܘܐ ܦܫܝܛܐ ܕܐܠܗܐ:
ܘܠܐ ܒܡܘܬܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗ̣ܘܐ ܗܕܐ: ܐܠܐ
ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܦܐܐ ܠܒܢܝܢܗ: ܘܒܕ* ܡܟܣ ܕܐܝܬܘܗܝ Fol. 12a. Col. 1.
ܢ̇ܦܘܩܐ ܡܢ ܐܒܘܗܝ: ܐܝܠܦܒ. ܒܝܢܝܗ ܕܬܫܒܘܚܬܗ
ܢܣܒܐ: ܘܒܕܡܘܬܐ ܕܒ̈ܢܝܐ ܢܬܚܙܐ ܡܛܠ ܦܘܪܩܢ:
ܡܟܝܠ ܗ̣ܘܐ ܕܠܘܩܒܠܐ ܢܬܚܠܐ. ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܐܡܪ̇
ܠܗܘܢ ܦܘܠܘܣ. ܡܪܢܐ ܕܝܢ ܕܡܝܬܪ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪ
ܘܟܠ ܘܐܬܐܡܪ̇. ܐܘ ܐܝܟܢܐ ܡܪܝܡ ܗ̣ܘܐ ܐܠܗܐ
ܠܗ̇ܘ ܕܫܒ̈ܩܐ ܗ̣ܘܐ ܒܟܡܗ. ܐܘ ܒܗ ܕܪ̇ܒ ܡܢܗ ܒܒܕܡ̇.
ܗ̇ܘ ܕܠܡܐܡܪܘܗ̇ ܫܒܝܪܐ ܗ̣ܘ. ܡܢ ܦܠܓܪ ܓܝܪ ܐܝܠܝܢ
ܕܫܡ̈ܗܝܢ: ܡܟܐ ܕܚܕ ܡܫܡܗܘ ܢܗܘܐ ܒܡܫܡܫܘܬܐ ܐܚܪܢܐ
ܕܝܢ ܢܬܪ̇ܝܡ ܠܟܠ ܡܢ ܡܫܡܫܘܬܐ ܕܦ̇ܘܩܘܬܐ ܒܒܢ̈ܝܐ ܠܗ̇
ܦ̇ܘܩܘܬܐ. ܡܬܚܙܐ ܕܝܢ ܕܪ̇ܒ ܡܟܝܠ: ܗ̇ܘ ܕܡܢ ܩܕܡ
ܫܘܘܬܐ ܚܬܝܬܬܐ ܐܝܬ ܗ̣ܘܐ ܠܗ. ܘܐܡܝܢܐ ܬܘܒ ܒܐܝܠܝܢ
ܕܫܡ̈ܗܝܢ: ܚܕ ܡܟܐ ܠܡܬܠ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܦܪܝܫ ܒܠ
ܠܦܘܩܘܬܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܒܗ ܐܬܝܗ̣ܒ ܠܗ. ܢܣܒܐ ܓܝܪ̇ ܐܦ
ܗܕܐ. ܫܡܐ ܠܗ. ܘܐܡܝܢܐ ܗ̣ܘ ܗܕܐ. ܕܫܡܝܐ ܠܗ
ܕܫܘܒ̇ ܟܠ ܒܘܪܟ ܬܟܘܦ. ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ̇
ܘܕܠܬܚܬ ܡܢ ܐܪܥܐ. ܘܟܠ ܠܫܢ ܢܘܕܐ̇ ܕܡܪܝܐ ܗܘ
ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ: ܠܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܗܝ. ܘܗܕܐ
ܡܫܡܗܬܐ ܒܬܪ̇ ܡܘܬܐ ܘܟܠ ܒܬܘܪܐ ܕܟܠ: ܗ̇ܘ
ܕܒܐܝܕܗ ܐܬܒܪܝ ܟܘܠ: ܘܒܠܥܕܘܗܝ ܐܦ ܠܐ ܡܕܡ Col. 2.

---

* Supra h. pag. ܡܟܐܪܐ ܕܫܥܒܕ̇

ܗܘܐ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܝܗܒܘܢ ܘܦܫܝܩܝܢ: ܐܢ ܕܝܢ ܐܢܫ
ܢܐܡܪ ܕܗܕܐ ܐܬܝܗܒܬ ܠܗ ܠܐܠܗܐ ܡܠܬܐ:*
ܕܣܓܝ̈ܐܐ ܘܕܡܟܐܝܬ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ: ܠܝܚܝܪܬܐ ܕܝܢ
ܦܢܘ ܠܝܚܝܕܘܬܐ ܕܫܪܪܐ ܘܣܓܕܘ ܠܗ̇. ܠܐ ܡܕܡ ܓܝܪ
ܡܬܚܕܐ ܕܐܦ ܐܒܐ ܢܦ̇ܩ ܗܕܐ ܠܝܚܝܕܘܬܐ. ܣܓܝ̈ܐܐ
ܓܝܪ ܐܝܬ ܗܘܐ ܕܦܪ̈ܝܫܝܢ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܡܐܬܝܬܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܠܝܚܝܕܘܬܐ ܦܢܘ. ܐܢ ܕܝܢ ܙܕܩ ܠܡܐܡܪ
ܚܬܝܬܐܝܬ ܐܒܐ ܢܣܒܗ̇ ܡܝܬܪܐܝܬ ܠܝܚܝܕܘܬܐ ܐܝܟ
ܡܠܬܗܘܢ ܕܗܠܝܢ. ܗ̇ܘ ܓܝܪ ܕܒܡܐܬܝܬܗ ܘܒܚܫܗ:
ܕܠܝܚܝܕܘܬܗ ܕܐܒܐ ܢܬܩܪܒ ܟܘܠ ܐܢܫ ܒܓܒ: ܘܗܘ ܡܢ
ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ. ܐܡܪ ܕܐܘܪܒܬ ܥܡܟ ܠܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ.
ܟܠܗ ܗ̇ܘ ܟܘܕ ܕܗܠܝܢ ܟܠ ܗ̇ܘ ܕܐܬܢܣܒ ܐܡܪ̈ܝܢ.
ܕܠܗ ܐܬܝܗܒ ܐܝܩܪܐ ܡܢ ܟܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ: ܘܬܘܕܝܬܐ
ܕܡܪܘܬܐ ܘܣܓܕܬܐ ܕܡܢ ܟܘܠ ܕܒܫܡܝܐ ܘܕܒܐܪܥܐ:
ܘܕܠܬܚܬ ܡܢ ܐܪܥܐ. ܠܗܕܐ ܠܝܚܝܕܘܬܐ ܢܣܒ ܗ̇ܘ
ܕܐܬܢܣܒ. ܠܘ ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܚܣܝܪܐ ܘܒܠܚܘܕܘܗܝ.
ܐܠܐ ܒܚܕܝܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܡܛܠ ܓܝܪ ܕܟܠ
ܐܝܩܪ ܡܬܚܫܒ

Fol. 13a. Col. 1. ܠܝܚܝܕܝܐ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܡܢ ܒܪܝܬܗ: ܡܛܠ ܕܟܠ
ܒܐܝܕܗ ܗܘܐ̣. ܗܠܝܢ ܕܣܓܕܬܐ ܠܗܢܐ ܡܩܪܒܝܢ: ܟܕ
ܢܕܥܝܢ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܒܗܘ ܚܕ ܕܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܕܐܬܢܣܒܬ.
ܘܒܐܝܩܪܗܘܢ ܣܓܕܝܢ ܐܦ ܠܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܕܐܬܢܣܒܬ.
ܟܕ ܢܕܥܝܢ ܚܕܝܘܬܐ ܕܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܘܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ.
ܐܢ ܗܟܝܠ ܗ̇ܘ ܕܐܠܗܐ: ܥܠܘܗܝ ܟܠ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ

---

* Hoc in marg. add. a manu recent.

ܢܦܩܐ ܐܢܫ ܠܡܐܡܪ: ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܗܘܐ ܥܠܝܢܗ̇. ܫܦܝܪ
ܡܬܚܙܝܐ ܠܝ ܕܐܡܪ. ܘܠܝܫܥ ܦܘܠܘܣ ܗܢܐ ܐܦ
ܠܒܢܝܢܗ̇ ܕܡܠܬܐ. ܢܣܒ ܓܝܪ ܐܦ ܠܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ.
ܘܡܫܝܚܘܬܗ ܕܒܗܡ ܥܠܝܢܗ̇ ܘܐܪ̈ܙܝܗܡ. ܘܢܦܫ ܠܗ
ܠܡܫܬܘܕܥܘ ܡܢ ܟܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ. ܡܢܐ ܗܟܝܠ ܡܢ
ܗܪܟܐ. ܡܫܡܠ ܫܡܠ. ܐܘ ܡܬܚܫܒܘ ܐܬܚܫܒ.
ܕܡܘܬܐ ܗ̣ܘ ܕܐܠܗܐ ܐܘ ܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܒܡܘܕܐ
ܗܘ ܕܒܟܠ: ܐܘ ܒܨܒܝܢܘܬܐ ܕܠ ܡܟܠ ܦܥܪܬܐ. ܐܠܐ̇
ܢܬܠܐ ܠܗ ܠܟܝܢܐ ܡܫܥܒܕܢܐ. ܝܠܦ ܠܢ ܕܝܢ ܠܨܒܝܢܐ ܫܠܝܚܐ
ܓܠܐܝܬ. ܕܐܝܟܢܐ ܦܘܪܫܢܐ ܕܟܝ̈ܢܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܐܣܘܪܐ
ܕܟܝܢܐ ܕܢܦܫ. ܘܐܝܟܢܐ ܗ̣ܘ ܗ̇ܘ ܕܐܬܚܫܒ. ܘܕܗ̇ܘ
ܕܡܘܬܐ ܗ̣ܘ ܕܐܠܗܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ. Col. 2.
ܘܗ̇ܘ ܡܟܠ ܒܠܚܘܕ ܒܡܫܝܚܘܬܗ̇. ܕܡܢ ܐܝܩܪܗ
ܬܬܚܙܐ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܒܨܒܝܢܘܬܐ ܢܣܒ ܡܢܗ. ܘܒܨܒܝܢܘܬܐ
ܡܫܬܘܕܥܐ ܡܢ ܟܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ. ܘܒܗ ܗܠܝܢ ܢܣܒ ܟܕ ܡܠܦ
ܠܗ ܟܠ ܚܕܘܬܐ. ܡܠܦ ܓܝܪ ܠܗܕܐ. ܟܕ ܒܠܚܘܕܘܗܝ
ܠܚܕ ܡܫܝܚ. ܟܕ ܓܝܪ ܐܡܪ ܟܠ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ:
ܕܗ̇ܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܕܥܒܕܐ: ܘܕܒܕܡܘܬܐ
ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܗ̣ܘܐ: ܘܒܐܣܟܡܐ ܐܫܬܟܚ ܐܝܟ ܒܪ
ܐܢܫܐ: ܘܐܘܣܦ ܕܡܟܟ ܢܦܫܗ ܘܐܫܬܡܥ ܥܕܡܐ
ܠܡܘܬܐ: ܡܘܬܐ ܕܝܢ ܕܙܩܝܦܐ: ܡܛܠ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܡܫܥܒܕܐ ܕܐܢܫܘ̈ܬܐ. ܐܡܪ ܬܘܒ. ܕܡܛܠ ܗܢܐ
ܐܦ ܐܠܗܐ ܥܠܝܗ̇. ܘܐܬܠܝܗ ܕܡܬܪܢ ܠܟܠܗܘܢ. ܟܕ
ܟܠܗܘܢ ܐܡ̈ܪ ܟܠܗܘܢ. ܘܡܬܬܢ̈ܝܢ ܗ̈ܘܝ ܕܐܠܗܘܒܠܐ
ܐܬܝܗܝܢ ܗ̈ܘܝ. ܒܗ̇ܝ ܕܝܢ ܬܗܪܬ ܡܬܪܐܝܬ. ܒܡܬܬܘܬ

ܬ̈ܠܡܝܕܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܨܒܐ ܠܡܐܡܪ. ܕܠܡܘܕܥ. ܟܠ ܗ̇ܘ ܐ̱ܡܪ̈ ܕܢܣܒ. ܟܠ ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܕܐܬܢܣܒ. ܘܠܗ̇ܘ ܦܓܪܐ ܕܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ̇. ܠܗ̇ܘ ܕܝܢ ܕܡܘܬܐ ܕܟܕܒܐ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܟܕܒ ܚܬܝܬܐܝܬ ܦܘܪܫܢܗܘܢ ܕܟܢ̈ܫܐ̇. ܗܝܕܝܢ Fol. 13b. Col. 1. ܐܡܪ ܐܦ ܦܘܪܫܢܗ̇ ܘܕܡܘܬܐ ܕܨܠܝܒܐ. ܘܗ̇ܝܢ ܕܒܬܪ ܡܘܬܐ ܗ̇ܘܝ ܠܗ. ܐ̱ܡܪ ܐܢܐ ܕܝܢ ܐܝܣܪܐ ܕܡܒܠ ܡܢ ܟܘܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ: ܘܡܗܠܟܝܢ ܚܕܘܬܐ ܡܗܕܒ. ܒܫܘܝܘܬܐ ܠܒܪ ܒܗ̇ܝ ܕܗ̇ܘ ܢܣܒ ܘܗܢܐ ܐܬܢܣܒ. ܘܒܗ̇ܝ ܕܗ̇ܘ ܐܝܬܘܗܝ ܕܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ̇ ܘܗܢܐ ܕܡܘܬܐ ܕܟܕܒܐ̇. ܒ̈ܢܝܐ ܡܦܪܫܝܢ ܐܢܫܝܢ. ܒܐܝܣܪܐ ܕܝܢ ܕܡܫܬܘܬܦ ܠܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܒܕܡܘܬܐ̇ ܘܒܨܠܝܒܐ̇. ܚܕܝܘܬܗ ܕܦܪܨܘܦܐ ܡܫܬܟܠܝܢ ܐܢܫܝܢ. ܐܠܐ ܗܠܝܢ ܠܐ ܢܓܥܢ ܠܡܫܝܚ ܒܐܝܠܝܢ ܕܐܡ̈ܪܢ. ܘܚܫܘܢ ܕܥܪܪܐ ܢܐܠܦܘܢ ܡܢ ܬ̈ܠܡܝܕܐ. ܘܡܢ[ܙ]ܐܝܠܝܢ ܒܗܝܢ. ܕܐܚܪܢܐ ܗ̣ܘ ܘܐܚܪܢܐ̇. ܐܘ ܗܘܝܘ ܒܪ ܗ̣ܘ. ܘܬܘܒ ܕܢ̇ܣܝܢܐ ܗ̣ܘ ܐܘ ܡܬܢܣܝܢܐ. ܡܕܒܪܢܐ ܗ̣ܘ ܐܘ ܡܬܕܒܪܢܐ. ܠܘܬ ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܦܘܩ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܡܠܠ. ܐܝܟܐ ܕܦܘܪܫܐ ܕܟ̈ܝܢܐ ܚܘܝܢ ܘܚܕܝܘܬܗ ܕܦܪܨܘܦܐ. ܘܕܟܝܢܐ̇ ܗ̇ܘ ܐܬܕܒܪ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܕܡܕܒܪ. ܡܬܢܣܐ. ܟܕ ܢܣܒܐ ܚܕܝܘܬܐ ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ: ܕܡܩܒܠܐ ܘܕܩܒܠܬܐ ܡܢ ܟܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ: ܢܣܒܐ ܕܝܢ ܡܩܒܠ ܚܬܝܬܐܝܬ. ܘܬܢܝܢܐܝܬ ܡܢ ܬ̈ܠܡܝܕܘܗܝ ܕܛܘܒܢܐ ܕܗܘܝ. ܟܕ ܦܩܕܗ ܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܡܬܐܡܪ̈ܢ ܐܘ ܡܬܦܫ̈ܩܢ. ܕܐܝܟܢܐ Col. 2. ܡܬܦ̈ܫܩܢ ܡܢ ܡܪܢ ܘܡܢ ܬ̈ܠܡܝܕܐ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܡܢ ܡܪܢ. ܗ̇ܘ ܠܒܪ ܐܝܬܘܗܝ ܕܐܦ ܒܬ̈ܠܡܝܕܐ ܡܡܠܠ ܗܘܐ. ܠܛܘܒܢܐ ܕܗܘܐ ܦ̇ܩܕ ܐܝܟܐ ܒܠܚܘܕܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܡܘܕܥܐ̇.

ܟܠܗ̇ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܬܪܐ ܠܡܗܘܐ. ܘܕܐܠܗܐ ܒܒܘܪܐ ܕܟܠ. ܒܬܪܗ ܗܘ̣ܐ ܕܢܣܬܠܩ̇ ܘܢܥܡܪ ܒܒܪܝܐ ܡܛܠ ܦܘܪܫܢ. ܘܕܕܡܘܬܐ ܕܒܒܪܝܐ ܢܩܦ̇. ܘܢܒܒܪܝܗ̇ ܥܡ ܒܗܡܗ. ܘܚܣܝܘܬܗ̇ ܬܫܬܡܠܠ ܟܠ ܟܠ. ܬܗܪ ܕܝܢ ܒܡܪܚܡܢܘܬܗ̇. ܘܐܬܕܟܪ ܒܪܘܚܗ ܐܝܡܪܐ ܕܒܫܢ̈ܝܐ: ܕܕܠܗܝܐ ܐܝܡܪܐ ܐܫܘܢ̇ ܕܢܥܡܪ ܒܚܝܠ. ܦܩܕ ܕܝܢ ܝܬܒ ܗܘ̣ܐ ܐܦ ܗܕܐ ܟܠܝܠܐ ܕܪܘܚܐ. ܕܠܟܠܢܫ ܡܬܝܗܒ ܐܠܗܐ ܘܡܒܘܪܐ ܕܟܠ. ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܫܬܒܚ ܫܡܗ. ܘܥܠ ܐܢܫ ܢܕܒ ܠܡܒܘܕܗ̇. ܗܘ ܕܡܢ ܡܕܡ ܠܐ ܕܒܝܢ ܗܘܐ ܠܡܗܘܐ. ܘܥܠ ܗܠܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܐܬܕܒܪ ܥܠ ܚܕܐ. ܟܠ ܗܘ̇ ܕܠܐܠܝܢ ܕܐܬܓܠܠܘ ܠܒܝܫܬܐ ܢܣܒܘܢ ܠܓܒܝܬܐ. ܟܠ ܐܚܪܬܐ ܕܝܢ. ܕܗܘ̣ܘ ܗܢܐ ܦܘܪܫܢܐ ܒܒܪܝܬܐ ܦܩܕ. ܐܝܟ ܕܒܡܐܢܐ. ܗܘ̇ ܕܐܝܟ ܪܫܝܬܐ ܡܢ ܟܠܗ ܓܒܝܗ ܢܣܒ. ܘܟܠ ܒܗ ܟܬܪ ܠܦܘܪܫܢܐ ܕܫܢ̈ܝܢ. ܘܐܫܬܥܒܕ ܠܗ̇

Fol. 11a.
Col. 1.

ܕܠܬܪ̈ܝܢ ܡܕܡ ܡܬܕܒܪܢܐ. ܡܢܗ ܠܬܪܥܝܬ ܘܡܢܗ ܠܢܘܪܐ. ܡܢ ܐܫܟܢܐ ܕܝܢ ܕܡܬ̈ܝܢܐ ܠܒܝܬ. ܘܕܡܢ ܕܡܐ ܕܒܟܠܕܒܒܐ ܡܦܩܢܐ̇. ܘܬܘܒ ܟܠܒ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܗܘ̇ ܒܦܓܪܐ ܐܢܫܝܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܟܕ ܢܬܒ ܟܠ ܦܘܪܫܢܐ ܕܡܬܝܚܕ ܡܢ ܦܘ̈ܡܐ. ܡܬܐܠܨܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܝܢ ܐܝܟ ܒܬܪ ܚܘ̈ܪܐ ܐܝܠܝܢ ܐܢܫܝܢ ܐܦ ܗܕܐ ܠܡܕܒܪܐ. ܕܠܘ ܦܓܪ̈ܐ ܐܢ̈ܫܝܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ. ܐܠܐ ܫ̈ܐܕܝܬܐ ܘܠܒܪ ܡܢ ܚ̈ܝܘܬܐ ܕܓܒܐ ܦܪ̈ܝܢ ܗܘܘ. ܘܐܝܟܢܐ ܐܝܬ ܠܗܘ[ܢ]

ܘܕܡܢܗܘܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܠܦ̈ܝܗܘܢ. ܘܕܐܚܪܢܐ ܦܓܪܐ ܕܐܬܝܗܒ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܐܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܚܢܢ: ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܒܪܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܘܡܦܪ̈ܫܐ ܕܡ̈ܠܐܟܐ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܠܐܒܪܗܡ ܐܝܟ ܒܪ ܐܢܫܐ ܐܬܚܙܝ ܒܪ ܐܢܫ ܣܘܦܟܐ ܒܐܝܕܗ. ܦܠܚܣܘܒ ܬܘܒ ܒܕܡܘܬ ܡܕܝܢܐ. ܕܠܐ ܕܝܢ ܩ̈ܠܐ ܣܓܝܐ̈ܬܐ ܢܩ̈ܦܘܢ ܒܗܠܝܢ: ܘܦܓ̈ܪܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܢܐܡܪ: ܐܢ ܗ̇ܘ ܕܒܬܪ ܚܘ̈ܪܐ ܢܬܠܒܫ ܕܚܕ̈ܬܬܐ ܐܢܘܢ: ܐܢ ܕܝܢ ܗܕܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ: ܚܘ̈ܪܐ ܗ̣ܘ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܡܛܠ ܚܫܚܬܐ ܡܬܚܫܚܝܢ ܗܘܘ. ܠܡܕܒܪܢܐ ܕܚܝ̈ܝܗܘܢ: ܓܠܝܐ ܕܐܦ ܠܘܬ ܐܒܪܗܡ ܚܙܘܐ ܗ̣ܘܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗ ܒܡܗܢܐܝܬ ܡܢ ܐܠܗܐ.

Fol. 11b.
Col. 1.
lin. 13.

[ܫܠܡ ܡ]ܐ[ܡܪ]ܐ ܕܒܗܪܐ
[ܪ̈ܫܐ ܕܡܐܡܪܐ]. ܕܚܕܒܗܪ
ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܐܠܝܢ.
ܒ̇ܢܝܢܐ ܗ̣ܘ
[ܐܘ ܡܬܚ]ܢܢܐ. ܡܕܒܪܢܐ
[ܗܘ ܐܘ] ܡܬܕܒܪܢܐ. —.
ܐܝܠܝܢ ܕܐܡܪܝܢ
ܕܒܢܝܐ ܕܠܐ
ܡܢ ܢܦܫܐ.
ܘܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ:
ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ

ܠ. —.

[ܡܐܡܪ]ܐ. ܕܚܕܒܗܪ...

ܐ ܕܡ̈ܠܐ ܟܬܒܕ
ܕܗܫܐ ܐܬܐܡܪ̈.
ܦܘܪܫܢܐ ܕܒܢ̈ܝܐ
[ܚܕ̈]ܘܬܗ ܕܦܪ̈ܘܩܐ.
[ܘ]ܕܘܡܐܝܬ ܒܗܠܝܢ
ܠܟܠ ܐܬܐܡܪ̈.

Col. 2. ܥܠ ܢܦܫܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܒܡܫܘ̈ܚܬܐ ܕܗܦܟܝܢ ܐܬܚܫܚܢ ܠܪ̈ܙܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܬܟ̈ܬܒܝܢ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܒܠܚܘܕ ܟܒܪ ܗܪܟܐ ܠܚܘܫܒܐ. ܐܠܐ ܡܢ ܡܬܪܘ ܐܦ ܗܕܐ ܚܘܫܒܐ. ܕܠܘ ܥܫܝܢܐܝܬ ܦܘܪܫܢܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܡܠܝܢ ܡܢ ܟܬ̈ܒܐ. ܐܠܐ ܫܘܕܥܐ ܕܦܓܪ̈ܐ ܘܕܢܦܫܐ ܘܕܡܬܚܫܚܢܘܬܐ. ܕܡܢ ܗܠܝܢ ܡܬܚܙܝܢ. ܕܡܬܒܠܒܠܐ* ܗ̇ܘ ܒܪ ܐܢܫܐ. ܢܦܩܐܝܬ ܕܝܢ ܠܒܕܩ ܕܬܒ̈ܥܐ ܗܕܝܪܘܬ ܠܒܣܝ̈ܡܐ ܕܡܠܬܐ ܢܐܚܘܕ. ܫܘ̈ܐܠܐ ܒܪ ܦܘܢ̈ܝܐ ܘܡ[ܫܚ]ܠܦܐ ܡܦܪ̈ܫܝܢ ܠܝ ܗܠܝܢ ܠܒܘܠܒܠܐ ܕܪ̈ܙܐ. ܘܒܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܕܐ ܬܪ̈ܝܢ ܡܬ̈ܠܡܕܢܐ ܢܐܡܪ. ܡܢ ܡܠܦܢ ܬܪ̈ܝܢ ܒܢ̈ܝܢ ܐܡ̈ܪܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܒܢܘܢ ܕܝܢ ܕܠܐ ܪܕܦ ܠܡܐܡܪ ܠܗ ܐܚܪܢܐ ܘܐܚܪ̈ܢܐ. ܘܬܘܒ ܕܪܕܦ ܠܡܐܡܪ. ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܐܪܕܝܦ ܕܗܘܘ ܡܫܝ̈ܚܐ ܘܡܕܡ ܐܚܪܝܢ ܠܐ. ܠܘܬ ܗܠܝܢ ܫܘ̈ܐܠܐ ܦܘܫ ܦܬܓܡܐ ܘܠܐܝܬ ܒܟܕܢ. ܘܕܐܫܬܘܕܝܢ ܕܒܗܦܟܐ ܢܫܘܕܥ ܫܪܪܗ̇ ܕܒܕܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܠܐ ܢܕܒ ܒܫܘܕܝܢ: ܘܕܟܬܪܐܝܬ ܫܘ̈ܐܠܐ ܠܗܘܒܠ ܦܘܫ ܦܬܓܡܐ ܒܒܕܢ.

---

* Manus rec. add. in marg. ܗܘ̣

ܬܘܒ ܒܥ̈ܠܠܐ ܕܡܬܐܡܪ̈ܢ ܒܬܘܣܦ̈ܬܐ ܬ̈ܠܝܬܝܬܐ ܢܬܝܠܝܢ ܠܡܒܥܕ. ܘܠܘܩܕܡ

Fol. 9a. Col. 2. ܕܚܫܚ ܠܝ ܠܦܘܪܫܐ ܕܒܢ̈ܝܢ. ܗܕܐ [ܡܫ]ܐܠܝܢ ܠܝ ܗܠܝܢ ܕܡܒܥܐ ܠ[ܡ] ܢܫܝܢܐ ܗܝ ܐܘ ܡܬܢ[ܝܚܐ] ܡܕܒܪܢܐ ܗܝ ܐܘ ܡܬܕܒܪܢܐ. ܘܗܕܐ ܡܬܦܪܫܝܢ. ܕܡܕܡ ܕ[ܡ]ܕܒܪ ܘܡܛܝܒ ܕܢܬܠܗ ܠܡܬܚܫ̈ܚ[ܐ] ܠܐ ܢܬܚܫܚ ܕܡܕܡ ܕܚܫܗ ܘܠܝܬ ܠܝܘ̈ܠܦܢܗ ܕܒܪܝܬܐ. ܘܐܦ ܕܝܢ ܕܐܦ ܟܠ ܗܠܝܢ ܡܢ ܬ̈ܠܬܐ ܐ̈ܠܗܐ ܠܡܫܡܫܘ: ܐܦ ܡܨܝܐ ܗܘܬ ܠܡܬܡܫܡܫܘ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܠܟܠ ܬܒܝܢ. ܒܕܡܫܚܠܦܝܢ ܚܒܝܪ ܒܢ̈ܝܢ. ܐܠܝܨܬ ܒܬܪ ܫܘܠܡܗܘܢ ܐܦ ܡܬܕ̈ܪܬܗܘܢ ܗ̈ܘܦܟ. ܐܡܬܝ ܕܒܠܝܗ [ܘ] ܕܒ̈ܢܝܢܐ ܒܡܠܬܐ ܢܦܩܐ ܠܡܫܐܠܘ. ܗܘܐ ܕܝܢ ܡܛܠ ܠܠܛܠܡܬܘܬܗܘܢ ܕܗܠܝܢ. ܕܐܝܟ ܗܘ̇ ܕܡܕܡ ܝܗܒܬ ܡܫܡܝܢ. ܥܘܐܠܐ ܕܠܒܪ ܡܢ ܒܕܕܐ ܡܫܐܠܝܢ ܬܬܘܩܦ ܐܦ ܗܕܐ ܡܢܝ. ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܚܫܢܐ ܠܟܠܐܝܬ. ܕܗܘ̇ ܡܕܒܪ ܘܗܘܢ̈ܐ ܡܬܕܒܪ. ܘܗܕܐ [ܒ]ܕܡܐܝܬ̇ ܡܢ ܐܘܩܠܝܕܝܣ ܬ̈ܠܬܝܢ ܐܢܫܝܢ. ܒܕ ܚܒܪ ܐܚܪ̈ܬܐ ܡܢ ܠܐܘܪܫܠܡ: ܘܢܩܒ ܠܡܩܘܡ ܡܢ ܗܘܒܠܐ ܠܗܘܢ ܕܡܫܒܚܝܢ ܦ̈ܓܪܐ ܘܒܢ̈ܝܢܐ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܒܠܝܬܐ ܗܘܐ ܠܛܠܘܬܐ ܘܠܐ ܕܢܬܦܪܫ ܠ[ܐ] ܠܬܐܠܒܘܪܬܐ: ܘܬܟܒܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܩܕܘܢ ܐܝܟܐ

Fol. 9b. Col. 1. ܕܢܗܘܐ ܪܕܘܬܗ ܕܡܕܒܪܢܗ ܡܬܕܒܪܪ ܗܘ̇ܐ ܘܒܢܝܐ ܕܒܘܢܝܐ ܠܝܬ ܦܣܕ ܗܘ̇ܐ ܕܢܬܚܪܬܐ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܡܕܡ ܠܐ ܫܘܐ.

ܐܠܐ ܐܡܪ ܠܘܬܗܘܢ. ܫܪܐܘܗܝ ܠܗܝܟܠܐ ܗܢܐ. ܘܠܬܠܬܐ ܝܘ̈ܡܝܢ ܐܢܐ ܐܩܝܡܝܘܗܝ. ܘܟܕ ܡܦܩܘ ܠܗ̇ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܐܡܪ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܗܘ̇ܐ ܥܠ ܗܝܟܠܐ ܕܦܓܪܗ. ܒܡܪܟܘܢ ܕܝܢ ܗ̇ܘܝܢ ܘܐܡܪܘܢ ܠܝ. ܫܦܝܪ ܗܘ ܓܒܪ ܕܡܬ̈ܠܝܗܘܢ ܢܬܚܫܒ ܠܘܬܗܘܢ. ܡܡܝܬܢܐ ܗܘ ܐܘ ܡܬ̈ܩܝܡܢܐ. ܠܡܫܬܪܝܐ ܡܡܝܬ. ܐ[ܘ] ܫܪܝܐ ܡܦܟܠ. ܕܠܡܘܟܠܐ ܓܒܪ ܕܫ̈ܕܕܐ ܐܬܝܗܢ ܘܠܐ ܠܫܬ̈ܝܬܐ. ܡܫܬܪܝܐ ܓܒܪ ܥܠ ܡܡܝܬܢܗ ܗܟܢ. ܗܘ̇ ܕܝܢ ܠܒܪ ܡܢ ܣܥܪܐ ܗܘ ܘܟܫܘܠܗ ܡܡܝܬ ܠܗܘ̇ ܕܡܫܬܪܝܐ. ܐܡܪܘ ܠܝ ܗܟܝܠ ܡܟܝܠܐ ܙܕܩ ܠܡܐܡܪ ܠܘܬ ܗܢܐ ܫܘܐܠܐ. ܐܠܐ ܒܒܪ ܕܠܝܠܐܝܬ ܢܦܫܢ ܦܬܓܡܝ ܘܐܡܪ̈ܝܢ. ܕܦܘܩܐܝܬ ܡܕܒܬܗ̇ ܕܗܕܐ ܡܢ ܒܘܟܪܐ ܐܝܬ ܠܝ. ܐܚܪܢܐ ܗܘ ܓܒܪ ܗܘ̇ ܕܡܫܬܪܝܐ ܘܐܚܪܢܐ ܗܘ̇ ܕܡܩܝܡ. ܘܗܘ̇ ܐܝܬܘܗܝ ܗܝܟܠܐ ܕܫܪܝܐ ܡܩܒܠ. ܗܘ̇ ܕܝܢ ܕܡܩܝܡ ܠܗ̇ Col. 2. ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܗܘ̇ ܕܠܗܝܟܠܐ ܕ[ܠ]ܗ ܕܐܫܬ[ܪܐ] ܡܫܬܘܕܐ ܠܡܩܡܘܗ. ܘܐܡܝܢܐ ܠܐ ܢܦܩܝܢ ܡܢ ܗܠ[ܝܢ] ܦܘܪܫܐ ܕܒ̈ܢܝܐ. ܘܡܪܒ[ܝܢ] ܠܝܕܥܬܐ [ܕ]ܫܪܪܐ. ܐ[ܠܐ] ܒܗ̈ܘܠܐ ܚܢ̈ܢܝܐ [ܗܘܝܢ] ܠܡܕܘܕܘ ܠܡܫܐܠܬܐ

Fol. 16a. Col. 1. ܘܬܘܒ. ܦܘܪܫܐ ܕ[ܒ̈ܢ]ܝܐ ܕܡܢ ܐܬܬܘܕܝ. ܩ [2. 3. ܕܘܪܘ ܐܝܬ ܠܕܫܪܒܐ ܐܦ ܪܒܘ ܘܫ̈ܢܝܢ ܢܬܦܫܩܘܢ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܐܢ̈ܫܝܢ ܒܚܟܡܬܗܘܢ. ܓܠܝܐ ܗܘ̇ ܕܝܢ ܡܢ ܗܪܟܐ. ܕܐܝܠܝܢ ܠܚܟܡܬܐ ܥܠ ܐܢܫܘܬܐ ܡܬܐܡܪܢ:

ܘܕܐܝܠܝܢ ܡܫ̈ܚܠܦܝܢ ܥܠ ܐܠܗܘܬܐ ܦܘܪܫܢܗܘܢ [ܗ]ܢܐ ܕܒ ܢ̈ܦܠܝܢ ܒܢܩܦܘܬܐ. ܚܕܝܘܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܐܡܪ̈ܢ. ܥܠ ܡܪ̇ܢ ܘܦܪܘ[ܩܢ ܝܫ]ܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܡܢܐ ܕܒ̈ܢܝܐ ܢܬܒܣܡܘܢ ܡܦܪ̇ܫܐܝܬ ܒܫܘܕܥܗܘܢ. ܐܝܬ ܐܝܟܢܐ ܕܠܡ̈ܫܚ ܠܗܘܢܝ ܘܐܝܬ ܐܝܟܢܐ ܕܠܗܘܢܐ. ܐܝܟ ܕܠܟܘܠܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܬܟ̈ܠܠܝܢ ܥܠ ܚܕ ܡܢ ܒ̈ܢܝܐ. ܐܡܬܝ ܕܝܢ ܕܒܫܘܝܘܬܗ ܕܦܪ̈ܨܘܦܐ ܢܣܒܘܢ ܡܫܘܬܦܐܝܬ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܡܬܐܡܪܝܢ. ܘܒܡܕܡ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܡܛܠ ܚܕܝܘܬܐ. ܗܢܝܢܐ ܟܝܢ ܐܦ ܡܕܡ ܕܒܒܢܝܐ ܦܪ̈ܝܫ. ܡܬܚܙܝܐ ܬܘܒ ܕܢܦܫܐܝܬ ܡܬܐܡ̈ܪ ܡܛܠܠ [ܚܕܝܘ]ܬܗ ܕܦܪ̈ܨܘܦܐ.

Fol. 16b.
Col. 2.

ܕܠܒ̣ܢܘ ܝܠܕ ܘܕܗܘ
ܕܡܢܗ ܠܒ̣ܢܗ. ܒܬܫܢܝܬܐ
ܕܬܠܘ̈ܬܐ ܐܝܬ̣ܐ [ܠܘ]ܬ ܕܘܝ.
ܘܡܢ ܗܪ̇ܬܡܢ ܒ[ܫܕ]ܪܐ
ܕܡܒܠܒܘܬܐ. ܒܪ̇ܝܢ [ܠܘ]ܬ
ܡܫܝܚܐ ܒܣܒܪ̇ܬܐ ܒܪ
ܐܡܪ̇ ܗܟܢܐ. ܡܬ ܐܘܠܕ
ܠܝܗܘܒ. ܝܗܘܒ ܐܘܠܕ.
ܠܗܘܦ ܒܠܗ̇ ܕܡܪܝܡ.
ܕܡܢܗ̇ ܐܬܝܠܕ ܝܗܘܒ
ܗܘ̇ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ.

ܘܓܠܐܝܬ ܒܗܠܝܢ ܡ[ܘܫܐ]
ܕܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܒܒܣܪ
ܥܒܕ ܡܠܬܗ. ܕܠܗܘ ܕܐܬܓܠܝ
ܡܢ ܡܪܝܡ ܐܡܪ. ܠܐ
ܗܘܐ ܓܝܪ ܟܕ ܡܠܬܗ
ܥܠ ܐܠܗܘܬܐ ܥܒܕ ܗܘܐ.
ܕܡܢ ܐܒܪܗܡ ܐܬܓܠܝ
ܙܪܒܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܬܐܠܨ
ܗܘܐ ܠܡܫܘܚܘ. ܘܦܪܫ [ܡ]ܢ
ܗܪܟܐ ܠܬܠܬܐ ܡܫ̈ܝܚܝܢ
ܕܐܪܒܥܣܪ̈ܐ ܡܫܝܚܝܢ ܗܘܘ.
ܕܠܐ ܡܢ ܟܗܢܐ ܢܣܬܒܪ
ܕܒܗ ܒܟܗܢܐ ܐܦ
ܡܫܝܚܐ ܐܬܓܠܝ ܐܡܪ.
ܠܗ̇ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܗܟܢܐ
ܗܘܐ. ܟܕ ܡܫܪ̈ܪܐ ܗܘܬ
ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܠܝܘܣܦ. ܟܕ
ܠܐ ܢܬܬܘܥܒ: ܐܫܬܘܕܥܬ
ܒܠܚܘܕ ܡܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ.

Fol. 17a. Col. 1. ܥܒܕ ܗܘܝܐ. ܕܐܦ ܠܝܘܣܦ
ܠܡܬܐܡܪܘ ܕܡܢ ܪܘܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ ܕܐܬܓܒܠ ܕܝܢ

ܠܐܠܗܘܬܐ ܠܐ ܠܒܫܐ.
ܘܡܬܪܝܡ ܐܡܪ ܐܝܟ ܗ̇ܘ
ܕܡܠܐܟܐ ܐܡܪ ܠܘܬ ܝܫܘܥ.
ܝܫܘܥ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ. ܠܐ
ܬܕܚܠ ܠܡܣܒ ܠܡܪܝܡ
ܐܢܬܬܟ. ܡܕܡ ܓܝܪ
ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ̇ ܡܢ ܪܘܚܐ
ܗ̇ܘ ܕܩܘܕܫܐ. ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ
ܡܫܒܚ. ܐܚܕ ܐܦ ܠܘܬ
ܦܘܩܕܢܐ ܠܘܩܐ. ܟܕ ܓܝܪ
ܐܡܪ ܕܐܝܟܢܐ ܐܢ̇ܬܐ
ܡܠܐܟܐ ܠܘܬ ܡܪܝܡ:
ܘܣܒܪܗ̇ ܕܝܠܕܐ ܟܕ ܐܡܪ:
ܕܗܐ ܐܢܬܝ ܬܩܒܠܝܢ
ܒܛܢܐ ܘܬܐܠܕܝܢ ܒܪܐ
ܘܕܚܪܟܐ: ܘܕܐܬܡܦܝܣܬ ܡܪܝܡ
ܥܠ ܗܠܝܢ ܘܐܡܪܬ:
ܕܐܝܟܢܐ ܬܗܘܐ ܗܕܐ
ܕܓܒܪܐ ܠܐ ܚܟܝܡ ܠܝ.
ܐܡܪ. ܕܒܝܢ ܦܬܓܡܐ
ܡܠܐܟܐ ܘܐܡܪ ܠܗ̇. ܪܘܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ ܬܐܬܐ. ܘܚܝܠܗ
ܕܥܠܝܐ ܢܓܢ ܥܠܝܟܝ. ܡܛܠ
ܕܗ̇ܘ ܕܡܬܝܠܕ ܡܢܟܝ.
ܩܕܝܫܐ ܗ̣ܘ ܘܒܪܗ ܕܐܠܗܐ

ܫܬܘܪܐ. ܓܠܝܐ ܗܘ ܕܝܢ.
ܕܒܗܠܝܢ ܐܢ ܠܐ ܫܪ.
2. 3.]ܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܐܝܬ.

Fol. 17b. Col. 2.
ܒܫ. ܒܗܠܝܢ ܗܟܢܐ ܚܘܝܢ.
ܕܟܠ ܡܠܬܐ. ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ
ܕܡܢ ܐܬܬܣܝܡ. ܐܦ ܐܠܝܢ
ܕܢܩܦܘܢ. ܕܗ̇ܘ ܗܘܐ ܓܒܪ̇
ܗ̇ܘ ܕܒܢܝܢܫܐ ܐܬܕܒܪ̇ :
ܘܟܠܗ̇ ܫܬܝܬܘܬܐ ܐܬܟܠܠ
ܠܗ ܠܡܓܢܘܢ̇. ܘܦܝܐܝܬ
ܡܢ ܚܘ̈ܒܐ ܬ̈ܠܡܝܕܐ ܢܠܦܢ
ܐܢܫܝܢ. ܐܝܟܐ ܕܐܘܢܓܠܝܣܛܐ
ܐܡܪ̇. ܓܠܝܐ ܕܝܢ ܪ[ܒ]ܐ
ܗܘ̇ܐ ܘܡܬܚܫܠ ܒܪܘܚܐ.
ܒܪ̈ ܡܬܝܕܥܐ ܫܒܝܚܬܐ.
ܘܦܠܝܓܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬ
ܗܘ̇ܐ ܒܠܗܘܢ. ܐܫܪܟܐ
ܕܝܢ ܘܢܝܫܬ ܒܒܥܘܬܗܘܢ ܟܡ
ܐܒܘ̈ܗܝ. ܘܐܬܐ ܠܡܓܪܬ̇
ܘܡܫܬܥܒܕ ܗܘ̇ܐ ܠܗܘܢ.
ܘܫܠܝܚܐ ܐܡܪ. ܕܫܪܝܪܐܝܬ̇
ܪܒ ܗܘ̣ ܐܪܙܐ ܗܢܐ.

ܕܐܬܓܠܝ ܒܒܣܪ. ܘܐܙܕܗܝ
ܒܪܘܚ. ܕܐܙܕܗܝ ܒܪ[ܘܚ]
ܐܡܪ ܠܗ̇. ܐܘ ܡܕܡ
ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܒܟܠܗ̇ ܚܬܝܬܘܬܐ
ܢܛܪܗ̇ ܠܢܡܘܣܐ. ܐܘ ܒܬܪ
ܗܕܐ ܕܒܕܘܒܪ̈ܐ ܕܛܠܝܘܬܐ
ܕܪܘܚܐ ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ
ܐܫܬܡܠܝ.* ܢܗܪܐ ܕܝܢ
ܐܦ ܠܘܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ.
ܘܠܐ ܓܒܪ ܕܐܦ ܗܘ̇.
ܢܚܣܕ ܒܣܦܝܩ̈ܬܐ ܕܠܐ
ܢܘܪܟ ܡܠܬܘܢ ܒܪ ܓܒܪ

Fol. 1. Col. 1. lin. 5. ܗܟܢܐ ܗܟܝܠ ܗܠܝܢ [ܒ̈]ܢܐ ܕܢܐ[ܬ]ܘܢ ܘܣܘܩܒܠܐܝܬ ܠܘܬ ܫܐ̈ܕܐ ܠܐ ܡܦܝܣܐ ܘܡܛܠ ܗܘ ܡܪܐ ܚܝ̈ܠܐ ܠܗܘܢ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܡܢ ܫܐ̈ܕܐ ܐܦܩܘ ܘܠܟܠ ܐܝܟ ܕܒܪܘܡܐ ܗ̇ܝ ܠܢܘܪܐ ܠܬܚܬ ܕܝܢ ܠܐܪܥܐ. ܘܠܬܚ̈ܬܝܐ ܐܝܟ ܕܒܥܘܪܐ ܗܦܟ ܒܚܝܠܐ. ܘܦܪܫ ܐܢܘܢ ܡܢ ܫܐ̈ܕܐ. ܘܫܕ ܒܢܘܪܝܬܐ ܦܩܕ ܕܢܥܒܕܘܢ ܫܐ̈ܕܐ. ܕܠܐ ܒܕ ܚܒܝܫܝܢ ܫܐ̈ܕܐ ܒܒܝܬ ܕܐܪܥܐ. ܠܗܕܐ ܢܛܘܦܘܢ ܘܗܢܘܢ ܒܒܢ̈ܝܗܘܢ ܢܒܥܕܘܢ ܒܚܘܠܛܢܗܘܢ ܕܒܗܕܐ. ܘܠܐ ܬܘܒ ܒܕ ܡܬܦܪܥܝܢ ܠܘܬܗ̇ ܘܢܕܒܘܢ ܡܢܗ̇. ܡܛܠ ܒܡܦܠܗ̇

---

* In marg. ܓܠ

ܢܬܦܠܓܘܢ: ܘܗ̇ܘܝܢ ܟܕ ܒ[ܙ]ܒܢܝܢ ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܠܒܢ̈ܘܗܝ
ܕܗܕܐ ܢܡܪܘܢ. ܘܠܐ ܬܘܒ ܐܪܒܥܐ ܬܘܪܒܢܗ̇ ܠܢܘܗܪܐ
ܕܬܫܡܠܝܗ̇ ܒܗ.

Col. 2. lin. 9. ܠܐܪܥܐ ܘܥܪܦܠܗ̇: ܕܬ[ܗܘܐ] ܡܫܒܚܬܐ ܕܦܐܪ̈ܐ.
ܒ[ܐܪ̈ܐ] ܗܟܝܠ ܐܢ ܢܒܥܝܢ ܚܘ[ܡܐ] ܗܠܝܢ ܡܬܢܝܪ ܡܢ
ܚܒܟܐ ܐܟܕܝܢ. ܡܢ ܐܐܪ̈ܘܣ ܠ[ܝܪ ܚ]ܫܘ̈ܟܐ ܘܦܪܝܪ̈ܐ
ܦ̈[ܪܝܢ] ܒ[ܐܪ̈]ܐ. ܡܛܠ ܕܟܠ ܚܕ [ܡܢ] ܗܠܝܢ ܗܕܐ
ܡܟܘܪ[ܬܘܐ] ܐܝܬ ܠܗ. ܪܡܟܘܬ ܐ[ܐܪ̈ܘܣ] ܕܠܠܐܝܬ
ܗܘܝܐ ܕܬܫ[ܪ̈ܝܢ] ܐܝܢ. ܗܟܝܐ ܬܘܒ ܐ[ܦ] ܙܪ̈ܥܐ
ܐܢ ܢܬܦܠܓ[ܘܢ] ܒܡܘܣܟܐܬ ܕ̈ܟܝܐ [ܐ]ܒ[ܝܢ] ܟܠܗ
ܐܪܥܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܡܘܣܟܐܐ ܣܒܝܟܘܬܐ ܬܘܒ [ܦ]
ܠܗܘܢ. ܘܠܠܐܝܬ ܡܟܒ[ܝܐ] ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܒܟܕ̈ܝܢ
ܣܟܣܘܗܘܢ ܗܘܝܐ ܠܐܪܒ[ܐ] ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܫܬܐ[ܚܠ]
ܒܦܪܐ ܕܒܡܘܣܟܐ ܬܬܬܘܒ[ܬ] ܘܐܝܟܢ ܡܕܡ ܕܙܕܩ
[ܗܘ] ܬܬܬܘܒܦ ܠܐܪܒܐ ܕܒ[ܗ̇] ܢܬܠܒܫܢ. ܘܬܘܒ ܐܢ
ܘܦܪܥܐ ܢܒ. ܣܟ̇ܒ ܘܐܒ[ܕ] ܫܘܟܘܗܘܢ ܕܙ̈ܪܒܐ.
ܗܟܢܐ ܗܟܝܠ ܗܘܝܢ ܒ̈ܪܒܐ ܕܐܟܬܘܢ ܠܘܬ ܣ̈ܕܪܐ.
ܠܐ ܡܟܡܣܐ. ܡܢ ܡܕܡ ܠܚܝ.

Fol. 1b. Col. 1. lin. 4 ܗܟܢܐ ܠܚܝ ܐܡܪܝܢ [ܕܐܬ]ܦܠܓܘ ܣܘ̈ܟܠܐ ܒܦܪܝ̈ܪܐ
[ܦ̈ܪ]ܐ ܒܡܘܣܪܐ. ܘܟܠ ܐܐܪ [ܒܟܡܐ] ܘܟ̈ܘܡ ܐܡܪܝܢ

ܐܢܚܢ [ܕܢܬ]ܡܠܟ. ܐܡܬܝ ܕܩܪܝܪܘܬܗ [ܠ]ܡ ܠܫܚܝܢܘܬܐ ܬܘܒ [ܕ]ܬܡܠܟ ܘܫܘܝܘܬ* ܡܠܘܟܐ [ܬܗܘ]ܐ. ܘܠܐ ܐܢܫ ܐܡܪ [ܕܢ]ܬܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܒܡܫܝܚܐ [ܐܘ] ܡ̈ܢܝܐ ܒܢ̈ܝܐ. ܐܠܐ ܐܢ [ܡܕ]ܡ ܐܘ ܫܚܝܢ ܐܘ ܩܪܝܪ [ܗܕ]ܐ ܒܪ ܡܛܠ ܫܘܠܛܢܐ [ܕܫܘܝ]ܐ ܡܫܘܬܦܘܬܗܘܢ. ܙܕܩܐܝܬ [ܐܬ]ܚܙܝ ܒܡܫܝܚܐ ܗܢܐ. [ܗ]ܠܝܢ ܐܦ ܟܬܒܐ ܐܠܗܝܐ [ܐܫ]ܟܚܢ ܕܐܡܪ ܡܠܘܟܐ. [ܠܘ]ܒܠܐ ܒܪ ܕܘܝܕ. ܐܡܪ. [ܕܒ]ܣܐ ܒܐܝܕܗ ܕܡܪܝܐ [ܘܡ]ܠܐ [ܡܠ]ܟ̈ܐ ܕܫܡܝܐ [ܬ]ܓܪܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܠܟ. [ܣܒ]ܝܡܐ ܥܠܡܘܢ ܐܡܪ. [ܘ]ܡܠܟܘܬܐ ܒܝܬ ܠܗ̇ ܐܘܬܐ. [ܘܢ]ܦܩܬ ܠܦܘܬܗ̇ ܘܡܠܟܬ [ܐ]ܚܪ̈ܢܝܢ ܒܡܫܪܘܗ̇. ܒܗܠܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܥܡܐ ܕܡܠܘܟܐ ܒܟܬܒܐ. ܘܡܬܐܡܪ ܐܦ ܠܘܬܢ. ܐܡܪܝܢ ܕܝܢ ܒܗܢܐ [ܘ]ܒ̈ܢܝܢ ܡܠܘܟ̈ܝ ܐܦ ܠܘܬ [ܒ]ܪ ܐܢܫܐ. ܗ̇ܘ ܕܗ̇ܘܐ ܡܢ [ܫ]ܘܠܛܠܐ ܕܐܪܒܥܐ ܐܣܛܘܟܣܝܢ. ܕܫܚܝܢ ܠܡܫܝܚܐ. ܠܘ ܒܪ [ܫ]ܘܬܗ ܕܐܪܒܥܐ ܡܫܬܟܚܢܐ Col. 2. [ܒ]ܗ ܘܠܐ ܒܪ ܡܬܐܡܪ ܐܐܪ ܡܬܬܕܒܪ ܒܗ ܘܠܐ ܒܪ ܕܝܢ ܒܗ ܡ̈ܝܐ. ܐܠܐ ܡܫܘܬܦܘܬܗܘܢ ܕܗܠܝܢ ܒܪ ܬܬܡܠܟ. ܘܢܦܫܗ ܕܐܢܫܘܬܐ ܟܦܪ ܠܝ. ܒܪ ܟܝܪ ܬܫܘܠܛ [ܚܝܠ] ܡܫܘܬܦܘܬܗܘܢ ܕܗܠܝܢ. ܗܢܐ ܗܘ ܕܝܢ ܕܫܚܝܢܘܬܐ ܘܕܩܪܝܪܘܬܐ ܘܕܝܒܝܫܘܬܐ ܘܕܪܛܝܒܘܬܐ: ܐܝܟ ܫܚܝܡܘܬܗ ܕܡܫܠܡܢܘܬܗܘܢ. ܡܬܩܝܡܝܢ ܕܝܢ ܠܡܠܝܘܬܗ ܕܠܫܚܝܢܐ. ܘܗܟܢܐ ܐܦ ܒܐܪܥܐ ܕܠܐ ܟܠ ܫܘܐ ܐܡܪܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܡܬܩܝܡܝܢ. ܠܘ ܒܪ ܗܘܢ ܒܢ̈ܝܢܐ ܕܢܘܪܐ ܘܕܐܪܥܐ ܘܕܡ̈ܝܐ ܡܬܡܠܟܝܢ. ܘܗܕܐ ܫܦܝܪ.

---

* Ms. ܘܫܘܝܘܝܬ, sed correctum est.

ܐܠܘ ܓܝܪ ܗܕܐ ܓܙܝܪܬ ܗܘܬ ܛܠܡܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܐܣܛ̈ܘܟܣܐ ܒܗܢܐ ܟܠܗ ܙܒܢ̈ܐ. ܕܗܢ ܡܢܘܬܐ ܕܒܝܢܗܘܢ ܥܠܝܢ ܗܘܘ ܘܩܝܫܐ ܐܠܝܢ ܕܗܘܢ. ܕܢܩܪܒܘܢ ܓܝܪ ܠܘܬ ܫ̈ܝܕܐ ܗܢܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܠܐ ܡܓܝܐ. ܡܛܠ ܣܒܘܪܘܬܗܘܢ ܣܘܩܒܠܝܘܬܐ* ܕܩܢܝܢ ܠܘܬ ܫ̈ܝܕܐ .] ܐ[ܠ]ܐ ܒܫܘܠܛܢܗܘܢ ܐܦ [ ] ܡܛܠܡܝܢ ܗܘܘ.

Fol. 15a. Col. 1.

ܣܓ̈ܝܐܐ ܐܬܓܪܦܘ: ܘܩܓܝܪ ܘܠܝܠ ܩܝܢܕܝܢܣ ܗܘܐ ܕܟܠܗ ܩܘܛܢܐ ܕܒܗܐ ܒܩܛܝܢ ܗܕܐ ܢܐܒܕ: ܘܒܗܢܐ ܪܒܝܢܐ ܟܠܗ ܩܕܝܫܐ ܡܒܠܒܠܐ ܗܘܬ: ܡܒܝܢܗܘܢ ܕܝܢ ܐܠܝܢ ܕܡܣܬܒܪܝܢ ܗܘܘ ܕܝܕܥܬܐ ܠܓܡܝܪܬܐ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܟܠ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܟܠ ܪܘܚܐ ܕܝܢ ܕܩܘܕܫܐ ܠܐ ܫܠܝܚܐ ܗܘܬ ܬܐܪܬܗܘܢ: ܘܗܢܘܢ ܗܠܝܢ ܒܬܪܟܢ ܐܬܪܪܘ ܘܐܬܓܒܪܘ [ܒ]ܝܕܥܬܐ ܕܫܪܪܐ: ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗ̇ܘ. ܟܕ ܦܪܗܣܝܐ (!) ܪܒܬܐ ܒܛܘܒܒܢܐ ܡܠܝܛܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ: ܟܕ ܠܐ ܫܩܠ [ܓ]ܦܬܐ ܕܐܝܩܪܐ ܕܐܝܬ [ܗ]ܘܐ ܠܗ ܠܘܬ ܡܟܠܠܐ ܘ[ܘ]ܪ̈ܘܒܢܐ. ܐܒܝܪ ܟܠ ܗܝܡܢܘܬܐ ܗܕܐ. ܘܟܕ ܝܕܥ ܗܘܐ ܕܗܢ ܒܬܪ ܒܘܪܘܬܗ [ܚ]ܕܬܐ ܡܢ ܐܡܪܗ ܘܡܘܫܒܗ [ܕ]ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܘܦܪ̈ܘܒܢܐ. ܐܟܣܪ ܟܠ ܚܩܝܢ ܟܠܗܝܢ: ܘܡܛܠܝܘܬ ܐܦ̈ܐ

* Sic manus prior; altera secundum ܘ del.

ܒܒܪܬ ܡܠܐ ܪܒܬܐ ܐܒܓܪ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܥܕܬܐ. ܘܕܡ
ܗܘ ܕܝܢ ܕܢܣܝܡܝܗ̇ ܠܒܪܬ ܡܠܐ ܕܡܠܬܗ ܚܬܝܬܐܝܬ
ܠ[ܕܘ]ܪܫܐ ܘܠܫܘܪܪܐ ܕܡ̈ܠܝܢ. ܐܡܪ ܓܒܪ ܗܘܢܐ.
ܬܠܬܐ ܠ[ܡ] ܡܣܬܟܠܝܢ. ܐܝܟ ܕܒ[ܠ] ܚܕ ܕܝܢ
Col. 2. ܡܟܠܠܝܢ ܚܝܢ. ܘܡܣܝܒܪ̇ ܥܘܕܪܢܐ ܦܓ̈ܥܐ ܗܘܐ
ܒܥܕܬܐ. ܘܡܬܕܒܪܝܢ ܗܘܐ ܪܘܒܐ ܕܥܡܐ. ܥܠܘܗܝ ܓܝܪ
ܡܬܕܪܒܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܦܪܗܣܝܐ ܕܡܫܠܡܢܘܬܗ ܘܫܘܠܡܘܬܗ
ܕܐܠܗܐ ܐܬܡܢܝܬ ܠܬܪܒܝܬܗ ܕܥܡܐ ܟܠܗ. ܡܬܬܚܝܢ
ܗܘܘ ܕܝܢ ܥܡܗ ܡܫܝܢܐܝܬ ܒܠܒ̈ܒܗܘܢ ܕܫܪܪܐ: ܕܚܝܘ
ܕܥܒܕܐ ܘܢܘܪܐ ܐܫܬܪܝ. ܟܠܗܘܢ ܝܬܪ̈ܬܗܘܢ. ܓܠܘܬ
ܐܦ̈ܐ ܓܝܪ ܕܒܪܝܪܘܬܐ ܘܦܪܗܣܝܐ ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ. ܫܘܪܪܐ
ܗܘܐ ܕܪ[ܚ]ܡܬ ܐܠܗܐ ܘܡܣܝܒܪܢܘܬܐ ܪܒܬܐ ܠܘܬ ܗܘܢܗ̇
ܕܟܠܠ ܘܠܠ ܡܫܠܡܝܢ ܗܘܘ [ܫܘܪ]ܪܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ.
ܘܠܐ [ܡ]ܫܟܚܐ ܗܘܬ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܬܫܡܫ̇
ܡܛܠ ܪܘܒܐ ܕܥܡܐ. ܘܐܦ ܠܐ ܐܠܘ ܒܡܪܢܐ ܐܢܫ
ܐܬܚܫܚ ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܠܡܫܡܫܘ: ܡܛܠ ܡܠܐ
ܦܠܚܐ ܕܪܘܒܐ ܪܒܐ. ܘܗܕܝܢ ܠܦܘܠܚܢܐ ܡܦܠܠܣ
ܐܦܣܩܘܦܐ: ܒܐܝ̈ܕܘܗܝ ܡܩܕܫ̈ܬܐ ܡܟܠܐ ܗܘܐ ܕܥܘܬܐ
ܕܠܥܡܐ. ܒܪ ܓܒܐ ܗܘܐ ܕܟܠܘܗܝ ܡܕ̈ܡܘܗܝ. ܒܦܘܠܣܐ
ܕܦܘܡܐ ܢܬܓܢܘܢ ܠܗ. ܘܟܠܗܘܢ ܫܪܪܐ ܢܒܪܪ.
ܘܐܬܩܕܫ ܗ̣ܘ ܦܠܘܛܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܘܗ. ܒܪ ܐܦ
Fol. 15b. Col. 1. ܡܢ ܩܕܡ ܬܘܕܝܬܐ ܕ[ܥܕ]ܬܐ: ܠܡܫܡܫܘ ܬܫܡܫܬܐ
ܕܨܠܘܬܐ ܘܠܡܣܩܘ ܬܘܕܝܬܐ ܠܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܕܟܘܠ
ܡܬܪܕܦܝܢ ܗܘܘ ܡܫܝܢܐܝܬ ܒܟܬܒܐ ܕܥܘܬܐ ܘܠܐ
ܡ[ܫ]ܬܡܥܝܢ ܗܘܘ ܠܡܬܥܢܝܘ ܐܚܪܢܐ. ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ

ܓܝܪ ܕܣܘ̈ܪܝܐ. ܘܒܢ̈ܬܐ ܦܓ̈ܝܐܬܐ ܐܬܠܒܫܘ ܬ̈ܠܡܝܕܐ ܘܦܩܕܘ ܕܒܢܗܪܐ ܢܫܬܕܘܢ. ܥܠ ܓܒܝܢ ܢܗܪܐ ܓܝܪ ܡܬܘܒܕܝܢ ܗܘܘ ܘܒܠܥܝܢ ܗܘܘ ܡܝ̈ܕܝܗ. ܘܗܟܢ ܗܠܝܢ ܠܐ ܗܘܐ ܟܠ ܬ̈ܠܝܢ ܦܢܝܢ: ܐܠܐ ܕܗܟܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܢ ܦܘܡ ܬ̈ܠܝܢ ܡܒܥܪ[ܝܢ] ܗܘܘ ܦܘܩ̈ܕܢܐ... ܠܦ[ܟܢܐ] ܕܡܢ ܡܠܦܢܘܬܗ ܐܦܣܩܘܦ̈ܐ ܗ̇ܘ ܕܕܘܒܪܢܗ ܠܒܘܪܟܬܐ: ܗ̇ܘ ܕܒܫܪܪܐ ܐܠܗܐ ܗܘܐ: ܘܒܝܘܡܐ ܦܓ̈ܪܐ ܘܐܝܩܪܐ ܪܒܐ ܐܬܝܗܒ ܗܘܐ ܠܘܬ ܡܠܟܐ. ܐܝܕܐ ܥܠܬܐ ܐܦܝܣܘܬܗ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ [ܕ]ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܘܫܕܪܗ ܠܐܟܣܘܪܝܐ. ܠܐ ܗܘ̇ܐ ܦܪܗܣܝܐ ܕܒܪܘܫܘܬܗ ܕܟܠ ܘܠܦܠܚܐ ܕܕܚܠܬ ܐܠܗܐ. ܟܕ ܓܝܪ ܡܒܠܒܠܐ ܗܘܬ ܟܠܗ̇ ܡܕܝܢܬܐ ܒܪܘܒܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܠܐ ܓܝܪ ܡܦܪܫܝܢ ܗܘܘ ܗܪ̈ܣܝܘܛܐ ܡܢ ܡܗ̈ܝܡܢܐ: ܐܠܐ ܡܚܠܛܝܢ ܗܘܘ ܒܚܕܐ ܒܥܕܬܐ: ܗ̇ܢܘܢ ܕܒܫܡܠ ܠܟܢܫܐ ܘܠܦܢܝܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܕܕܚܠܬ ܐܠܗܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ: ܘܗ̇ܢܘܢ ܕܒܪ̈ܝܫܢܘܗܘܢ Col. 2. ܡܠܦܝܢ ܗܘܘ ܢܟܠܐ ܕܠܦܢܘܬܗܘܢ. ܟܕ ܕܫܠܝܢ ܡܗ̈ܝܡܢܐ ܬܪܥܝܬܐ ܕܦܪܗܣܝܐ ܢܦܪ[ܘ] ܡܢ ܫܪܪܐ ܕܗܝܡܢܘܬܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܒܣܘ ܘܒܢܐ ܢܬܐܪܝܬ ܦܫܝܩ ܗܘܘ ܡܗܝܡܢܘܢ ܘܪܕܝܢ ܠܘܬ ܡܠܟܘܬܐ: ܘܗ̈ܪܛܝܩܐ ܗ̇ܢܘܢ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܪܚܡܐ ܕܕܠܘܩܒܠܐ: ܘܗ̇ܢܘܢ ܗܠܝܢ ܓܒܝܢܗ ܕܡܠܟܐ ܐܝܟ ܓܒܝܢܗܘܢ ܡܕܒܪܝܢ ܗܘܘ ܠܥ̈ܢܝܢܐ ܬܘܒ ܦܓ̈ܝܐ ܠܪܫܝܢܗܘܢ ܫܪܒܕܘ ܐܝܟ[ܢ] ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ ܪ̈ܘܒܬܐ ܕܡ[ܢ] ܦܪܘܣܝܐ ܕܒܕܬܐ: ܘܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܦܪܝܫܝܢ ܗܘܘ ܒܪ̈ܥܝܢܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܠ[ܐ] ܒܥܓܠ ܡܬܢܝܢ ܗܘܐ ܒܣܟܐ ܠܡܫܬܥܠܘ ܒܥܘܕܪܢܐ ܕܟܠ ܒܪܐ

ܕܐܠܗܐ. ܒܗ̇ܘ ܓ[ܝܪ] ܙܒܢܐ ܗܘ̣ܐ ܫܘܪܝܐ ܠܬܘܫܒܚܬܐ
ܗܢܐ. ܓܠܝܐܝ[ܬ] ܓܝܪ ܠܐ ܡܬܪܥܝܢ ܗܘܘ ܕܢܕܢܚܘܢ
ܪܚܡܝܗܘܢ. ܐܠ[ܐ] ܒܢܟܠܐ ܛܥܝܘܬܗܘܢ ܡܛܥ[ܝܢ]
ܗܘܘ: ܘܒܡܠܝܠ ܡܠܝܠ ܒܡܛܥܝܢܘܬܐ ܡܫܠܡܝܢ ܗ[ܘ]ܘ
5 ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܒܫ̈ܝܛܐ: ܘܢܓ[ܪܝܢ] ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܠܬܠܡܝܕܐ
ܕܐܒܕܢܐ: ܘܡܒܕܢܐ ܒܡ[ܠܝ]ܠ ܡܠܝܠ ܠܗܕܐ ܛܥܝܘ[ܬ]ܐ

*Add. 17,219. Fol. 150a.

ܕܨܦܪܐ ܕܥܒܝܕܐ ܠܩܘܒܠܐ ܕܬܐܘܕܘܪܘܣ ܡܦܫܩܢܐ**

ܢܘܗܪܐ ܕܢܚ*** ܠܙܕܝܩܐ
ܘܠܬܪ̈ܝܨܝ ܠܒܐ ܚܕܘܬܐ
ܝܫܘܥ ܡܪܢ ܡܫܝܚܐ
ܕܢܚ ܠܢ ܡܢ ܥܘܒܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܐܬܐ ܘܐܦܩܢ ܡܢ ܚܫܘܟܐ Fol. 150b.
ܘܐܢܗܪ ܠܢ ܒܢܘܗܪܗ ܓܠܝܐ
ܐܝܡܡܐ ܕܢܚ ܥܠ ܒܢ̈ܝܢܫܐ
ܘܥܪܩ ܛܠܠ̈ܝܗ ܕܚܫܘܟܐ
ܢܘܗܪܐ ܕܢܚ ܠܢ ܡܢ ܢܘܗܪܗ
ܘܐܢܗܪ ܒܒ̈ܢܝܢ ܚܫܘ̈ܟܬܐ
ܫܘܒܚܗ ܐܕܢܚ ܟܠܗ ܬܒܝܠ
ܘܐܢܗܪ ܠܬܗܘ̈ܡܐ ܬܚܬ̈ܝܐ

---

* A = Add. 17219. B = Add. 14677. C = Add. 14675.
** Titulus in C ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܢܘܗܪܐ. B ܬܫ[ܒܘܚܬܐ] ܕܢܘܗܪܐ ܕܥܒܝܕ [ܠܩܘܒܠܐ ܕܬܐܘܕܘܪܘܣ] ܡܦܫܩܢܐ,
*** BC ܕܕܢܚ

ܕܝܠܟ ܡܘܬܐ ܦܓܪܗ ܝܚܝܕܝܐ
ܘܐܬܬܒܪܘ ܬܪ̈ܥܐ ܕܫܝܘܠ*
ܘܐܢܗܪ ܠܟܠܗܘܢ ܒܪ̈ܝܬܐ
ܕܟܢ ܡܕܝܢ ܫܥ̈ܘܢ ܗܘܘ
ܦܘܡܗ ܬܫ̈ܒܚܬܐ ܫܒܚ̈ܝ** ܠܒܪܐ
ܘܫܒܚܘ ܕܗܘܝܐ ܠܗܘܢ ܦܘܪܩܢܐ
ܕܒܗ ܦܘܪܩܢܐ ܘܝܗܒ ܠܝ ܚܝ̈ܐ
ܘܐܬܥܠܝ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܪܡܐ
ܘܬܘܒ ܐܬܐ ܒܫܘܒܚܗ ܪܒܐ
ܘܡܢܗܪ ܒܢ̈ܝܐ ܕܟܠ ܕܩܪ̈ܝܢ ܠܗ
ܡܠܟ ܐܬܐ ܒܫܘܒܚܗ ܪܒܐ
ܒܢܘܪ ܫܪ̈ܒܝܢ*** ܘܢܚܡܘ ܠܐܘܪܚܗ
Fol. 151a. ܘܝܫܕܐ ܗܘ ܐܝܟ ܕܫܕܝ ܒܗ
ܘܡܫܕܐ ܠܝ ܒܝܘܡܗ ܓܐܪ̈ܐ
ܫܘܒܚܐ ܢܣܩ ܠܐܒܘܬܗ
ܘܟܠ ܢܘܕܐ ܠܐܒܘܗܝ ܪܡܐ
ܕܡܠܟܝܗ ܬܫܡܫܘܗܝ ܕܫܠܝܚܗ† ܒܐܪ̈ܝܡ
ܥܒܕ ܠܝ ܚܕܘܐ ܘܦܘܪܩܢܐ
ܘܗܘ ܕܢܚ ܡܢ ܝܠܕܐ
ܘܢܚܡܢ ܠܐܘܪܚܗ ܡܕ̈ܒܪܢܘܗܝ
ܘܢܗܘܪܘܢ ܠܡܕܒ̈ܪܢܘܗܝ††
ܟܠ ܕܡܫܠܡܘ†††ܦܠܚܝܘ ܘܐܬܬܠܡܕܘ

---

* A . . . ܕܫ C ܕܫܝܘܠ ** C ܘܫܒܚ̈ܝ *** C ܫܪ̈ܒܐ B ܒܝܢ [ܫܪ] † C ܫܠܝܚܗ B ܘܫܠܝܚܗ †† C ܠܡܐܒ̈ܪܢܘܗܝ B ܠܡܕܒ̈ܪܢܘܗܝ ††† A ܟܠ . ܕܡܫܠܘ

ܚܕܝܢ ܡܠܐܟ̈ܐ* ܘܥܝܪ̈ܝ ܫܡܝܐ
ܒܥܘܗܕܢܐ ܕܟܐܢ̈ܐ ܘܙܕܝ̈ܩܐ
ܦܬܝܚܝܢ ܒܠܝܠܐ** ܒܪ̈ܥܝܗܘܢ
ܘܐܟܚܕ ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܗܠܠܝܢ
ܐܚ̈ܕ ܩܘܡܗ ܘܐܬܓܢܝܘ***
ܕܢܘܪܐ ܠܡܠܟܢ ܦܠܚܘܢ
ܕܐܬܐ ܒܫܘܒܚܗ ܘܡܫܝܚܐ ܠܢ
ܒܢܘܗܪܗ ܓܐܪ̈ܐ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ

* A ܚܕ ... ܠܐܒܐ ** C ܒܠܝܠ̈ܐ *** A ܘܝܬܓܢܝܘ C ܘܐܬܓܢܝܘ

V. Theodorus laudatur

1) In Add. 14538 Fol. 100 b et Add. 12155 Fol. 111*

ܕܬܐܕܘܪܘܣ ܡܢ ܡܐܡܪܐ ܕܠܘܩܒܠ ܐܦܘܠܝܢܪܝܘܣ. ܡܛܠ ܓܝܪ ܕܒܚܕ ܦܪܨܘܦܐ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܡܬܩܪܝܢ ܒܚܕܝܘܬܐ. ܐܝܟ ܕܡܛܠ ܚܕ ܦܪܨܘܦܐ. ܐܦ ܫ̈ܠܝܚܐ ܠܗܠܝܢ ܕܠܫܡ̈ܗܢ ܠܬܪ̈ܝܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ. ܘܫ̈ܘܬܐ ܩ̈ܠܝܐܬܐ ܐܬܚ̈ܪܝܢ.

2) In Add. 12157 Fol. 82 b et Add. 17210 Fol. 2a. (Severus contra Johannem Grammaticum Caesareensem, prior VII. saeculi, posterior IX.)

ܬܐܕܘܪܘܣ. ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܓܝܪ ܘܡܢ ܫܘܪܝܐ ܠܐܠܗܐ ܡܠܬܐ. ܗܘ ܕܐܬܚܫܒ ܒܡܕܒܪܢܘܬ ܝܕܥܬܐ. ܘܒܗ̇ ܡܫܠܡܬܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܫܘܪܝܐ̱ ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܩ̇ܒܠ. ܡܫܝܚܐ ܗܝ ܕܠܡܫܝܚܘܬܐ ܐܬܚܫܒ. ܟܠܗܘܢ ܩ̇ܒܠ ܐܝܠܝܢ ܕܘܠܐ ܗܘܐ ܠܒܪܢܫܐ ܕܢܩܒܠ ܕܡܫܝܚ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܡܪܝܐ**

---

* Ambo codd. sunt ܟܬܒܐ ܕܬܚܘ̈ܝܬܐ „libri documentorum" v. catenae, prior decimi, posterior octavi saeculi.

** Add. 17210 ܘܠܡܪܝܐ

ܕܟܠ. ܟܕ ܡܫܝܚܘܬܐ ܗܘܐ ܠܝ̈ܘܪܒܬܐ* ܡܬܝܪ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܐܚܪ̈ܢܝܐ. ܒܡܢܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܡܬܠܒܫܢܘܬܐ** ܕܚܝܫܘܬܐ
ܕܡܢ ܒܕܘ ܓܒܪܢܬ ܠܗ.

3) In iisdem codd. Fol. 95 b et Fol. 23 b.

ܬܐܕܘܪܘܣ. ܠܝ ܕܝܢ ܡܣܬܟܠ ܗܘܐ ܟܕ ܒܪܢܫܐ ܗ̇ܘ
ܕܐܬܦܠܣܦ. ܘܡܫܒܚ ܗܘܐ ܗ̇ܢ ܗ̇ܘ ܗܠܝܢ ܕܠܗ ܐܝܟ
ܐܠܗܐ. ܡܣܬܟܠ ܗܘܐ ܠܝ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܗܠܝܢ ܕܐܘܩܡ.

4) Add. 12157 Fol. 129 b.

ܐܠܐ ܘܕܒܬ̈ܒܕܬܐ ܠܦܘܬ ܗ̇ܝ ܕܚܫܚܫܐ ܗܘܬ
ܡܣܬܟܠ ܗܘܐ ܕܒܕܬܐ ܡܢ ܙܘܢܐ ܡܕܫܟܐ.

5) Ib. Fol. 140a et Add. 14533 Fol. 12b. (Liber documentorum VIII. IX. saec.).

ܐܠܐ ܐܝܢ ܐܡ̇ܪ. ܐܝܟܢܐ ܒܪ ܕܒܕ ܠܐ ܡܢ ܒܬ
ܠܒܫ ܐܢܬܘܡܣ ܗܘܐ ܐܬܘܪܝ. ܠܝܓܪܐ. ܡܠܦܘܠ
ܐܡܒܝܠܘܬܗ ܘܬܐܒܪܘܬܗ ܕܬܡܢ. ܗܒܠܐ ܘܒܪܢܫܐ ܡܦܠܠ
ܕܒܟܪ ܒܒܪܢܫܐ.

6) Ib. Fol. 141a.

ܡܒܕܝܢ ܕܝܢ. ܐܟܢܐ ܡܫܬܠܝܐ ܒܦܪܨܘܦܐ. ܘܒܪܐ
ܒܗ̇ ܒܕܒܝܩܘܬܐ. ܘܪܘܚܐ ܕܝܢ ܩܕܝܫܐ ܗ̇ܘ ܗܘܒܬ. ܒܪ

---

* Ita 17210; 12157 ܕܠܝ̈ܘܪܒܬܐ ** 17210 ܘܡܬܠܒܫܘܬܐ

ܛܝܪܐ ܠܝ ܡܠܬܐ ܕܕܚܠܬܐ ܬܪܥܝܬܐ. ܒܗܘ ܕܐܒܐ
ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܠܘ ܬܠܬ ܡܕܡ ܐܩܢ̈ܘܡܝܢ
ܡܫ̈ܠܡܬܐ ܦܪ̈ܨܘܦܝܢ ܐܠܐ ܚܕܐ. ܠܗ̇ܘ ܕܒܗ̇ܘ ܕܗܘ̣ܝ ܒܗ
ܗܘ̣ ܕܐܠܗܘܬܐ ܡܬܝܕܥܐ. ܘܙܦ ܕܝܢ ܕܐܦ ܡܛܠ
ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܗܘ̇ ܕܢܦܫ ܒܦܓܪܐ ܕܝܠܢ. ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܕܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܫܡܠܝ. ܢܕܒ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ.
ܒܪܢܫܐ ܡܫܠܡܢܐ ܢܦܫ. ܕܐܬܝܗܘܝ ܡܢ ܙܪܥܐ
ܕܐܒܪܗܡ ܘܕܕܘܝܕ.

7) In Add. 17214 Fol. 35b. (Liber documentorum VII. cent.).

ܡܛܠ ܗܘ̇ ܕܐܡܪܝܢܐ ܕܡܬܬܘܐ ܐܠܗܐ ܐܘ ܒܪܬ
ܕܐܬܬܘ. ܕܬܐܕܘܪܘܣ ܗܪܛܝܩܐ ܡܢ ܡܐܡܪܐ ܕܐܡܪܢ
ܠܗ ܡܛܠ ܗܘ̇ ܕܐܡܪܝܢ ܕܦܐܐ ܠܐܠܗܐ ܘܕܡ (!) ܕܢܣܒ
ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܐܡܪܢ ܥܠܘܗܝ ܒܟܬܒܐ ܩܕܝ̈ܫܐ. ܘܐܦ
ܡܫܬܒܪܢ ܕܡܕܡ ܐܢܫܝܐ ܡܫܘܕܝܢ.

ܐܡܪܝܢܐ ܕܡܬܬܘܐ ܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܠܘ ܐܝܟ ܦ̈ܫܝܛܐ.
ܘܐܦܠܐ ܐܝܟ ܟܕ ܠܝܒܝܫܐ ܗܘ ܡܕܡܝܐ ܥܒܕ. ܠܐܢܫܝܐ
ܐܬܐ. ܠܗܢܐ ܐܝܟ ܚܕܐ ܗܘܝܘ ܕܡܬܬܐܡܢ ܡܫܠܡ.
ܥܒܕܗ ܐܝܟ ܠܗܠܝܢ ܡܢܗ. ܘܒܬܪ. ܙܪܥܗ ܐܝܟ ܕܡܪܝܐ
ܠܗܠܡ ܡܢܗ. ܐܝܟ ܗܘ ܗܘܝܠ ܕܠܐ ܡܫܬܘܬܦ ܒܬܪܝܢܘܬܐ
ܦܓܪܢܝܐ: ܘܒܟܠ ܗܘ ܕܢܐܡܪ. ܕܐܬܒܪܢܫ ܟܕ ܠܐ
ܡܫܬܘܬܦܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܡܬܬܘܐ ܘܡܫܬܘܬܦ. ܐܬܪܬܝܬ
ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܥܠܝܗܐ: ܕܕܠܐ ܡܫܬܘܬܦܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ

ܘܡܘܗ̈ܒܬܗ ܘܩܪ̈ܝܬܗ. ܠܘ ܓܝܪ ܗܝ̣ ܒܡܗ̇ ܡܬܟܬܫܐ
ܡܠܟܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ. ܡܫܚ ܘܩ̇ܪܐ ܒܛܝܒܘܬܐ
ܘܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܠܗ: ܠܗ̇ܘܢ ܕܫܡܥܝܢ ܕܢܬܕܡܪܘܢ
ܘܢܫܒܚܘܢ ܒܗ ܡܘܗ̈ܒܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܓ̇ܒܐ ܕܢܫܚ
ܘܢܩ̇ܪܐ: ܬܪܒܝܬܗ ܕܝܢ ܕܠܐ ܫܘܠܡ ܐܝܬܝܗ: ܠܐ
ܡܬܚܫܒ ܒܗܠܝܢ ܕܗܘܐ ܐܬܪܒܝ. ܡܛܠ ܕܟܕ ܓ̇ܒܐ
ܩ̇ܪܐ ܠܫܐܘܠ ܠܡܠܟܘܬܐ ܘܠܝܗܘܕܐ ܠܫܠܝܚܘܬܐ. ܟܕ
Fol. 36a. ܢܦܠܘ ܗ̣ܢܘܢ ܒܒܝܫܘܬܐ ܘܒܪܫܝܥܘܬܐ: ܠܘ ܟܠ ܩܪܝܬܐ
ܘܡܘܗܒܬܐ ܐܬܬܘܝ. ܫܘܠܡܐ ܓܝܪ ܕܗ̇ܢܘܢ ܐܬܚܙܝ.
ܐܠܐ ܟܠ ܗ̇ܘ ܕܩ̇ܪܐ ܠܫܐܘܠ ܚܠܦ ܡܠܟܐ ܡܕܒܪܢܐ
ܪ̇ܥܝܐ (!) ܘܠܝܗܘܕܐ ܡܢ ܫܠܝܚܐ ܕܩ̇ܘܡܐ ܡܫܠܡܢܐ.
ܕܠܐ ܓܝܪ ܐܬܬܘܝ ܡܛܠ ܩܪܝܬܐ ܗ̇ܝ ܕܫܡܥ. ܠܕܘܝܕ
ܫܠܡ ܫܐܘܠ ܘܡܠܟܘܬܐ ܫܠܡ ܝܗܘܕܐ. ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܐܬܝ. ܡܕܝܢ ܟܕ ܗ̣ܘ ܩܪܝܬܐ ܘܡܘܗ̈ܒܬܐ ܕܠܐ
ܡܬܬܘܝܢܘܬܐ ܡܟܬܪܢ ܟܠ ܗܠܝܢ ܕܢܣܒܘ. ܘܠܐ ܢܛܪܘ
ܗ̇ܠܝܢ ܕܐܬܝܗܒ ܐܬܘܝ. ܗ̇ܢ ܓܝܪ ܐܬܬܘܝܬ ܐܡ̇ܪ:
ܠܘ ܕܡܫܢܝܬ ܡܠܟܐ. ܐܠܐ̣ ܠܫܐܘܠ. ܠܘ ܕܫܠܝܚܘܬܐ
ܢܣܒܬ ܠܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ. ܐܠܐ ܠܝܗܘܕܐ ܐܓܠܬܗ̇.
ܬܗܘܐ ܕܝܢ ܓܠܝܬܐ ܟܕ ܬܫܘܕܝܬܐ ܗ̇ܕܐ ܕܡܬ̇ܟܬܒܐ.
ܟܕ ܓ̇ܒܐ ܐܠܗܐ ܕܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܢܗܘܢ. ܘܠܥܕܬܐ
ܕܪ̈ܙܐ ܢܐܬܘܢ. ܦܘܪܥܢܐ ܐܠܗ̈ܝܐ ܐܫܬܘܕܝ ܠܗܠܝܢ
ܕܢܗܦܟܘܢ ܠܛܒ̈ܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܫܬܘܬܦܘܢ. ܘܠܝܕܥܬܐ
ܕܪ̈ܙܐ ܬܗܘܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ. ܘܡܛܠ ܕܟܠ
ܘܗܢ ܡܬܚܫܒܝܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܦܓܪ̈ܢܝܐ ܘܐܝܬ ܠܗܘܢ ܡܬܚܪܬܐ.
ܗܠܝܢ ܒܡܫܡܫܢܐ ܕܡܛܠ ܦܘܪ̈ܥܢܐ ܐܬܝܗܒ. ܕܟܕ ܢܦ̈ܩܬܐ

ܘܡܕܒܪ̈ܢܐ ܢܗܘܘܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܢܣܒܘܢ ܗܟܝܠ ܠܝܪܬܘܬܐ:
ܐܢ ܗ̇ܘ ܕܒܬܪܘܢ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ. ܐܢ ܕܝܢ ܒܫܘܠܡܐ
ܡܢ ܒܟܝܢܗܘܢ ܢܗܘܐ ܠܘܬ ܗ̇ܘ ܕܡܫܝܚܐ̇. ܠܐ ܡܟܝܠ
ܡܫܬܘܝܢ ܠܡܠܟ̈ܘܬܐ ܗܠܝܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܠܡܠ̈ܟܐ ܘܝܪ̈ܬܐ.
ܘܠܐ ܠܐܢܫܐ ܒܢ̈ܫܐ. ܘܗܕܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܗ̇ܝ ܕܐܬܬܘܝ
ܒܠܒܫܗܘܢ ܗ̇ܘ ܕܡܠܟ. ܫܒܐ ܓܝܪ ܕܠܗ ܡܕܡ ܡܬܘܣܦܐ
ܗܘܐ̇. ܐܢ ܗܘ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܠܦܓܪܐ ܒܬܪ ܒܪܝܬܗ̇.
ܠܐ ܡܟܝܠ ܠܦܓܪܐ ܐܠܐ ܒܢ̈ܫܐ ܢܦܫܐ ܗܘܐ ܕܢܗܘܘܢ ܠܗ
ܝܬܝܪܬܐ. ܐܢ ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܢ ܫܘܪܝܐ ܕܒܪܝܬܐ ܠܥܘܠܡܐ ܗܢܐ
ܗܘ ܒܟܝܢܗ: ܕܝܪ̈ܬܘܬܐ ܠܦܓܪܐ ܗܘ̣ܐ (!) ܐܝܬ ܠܗ. ܐܡܬܝ
ܕܠܗܠܝܢ ܕܡܢ ܒܪ̈ܝܐ ܫܘ̈ܠܐ ܗܘܝܢ ܠܐ ܢܣܒ: ܠܘ ܕܠܗ
ܐܝܬܘܗܝ ܒܫܘܠܡܐ. ܐܠܐ̇ ܕܗ̇ܢܘܢ ܕܠܐ ܒܬܪܘ
ܒܫܘܬܦܘܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ.

8) In Add. 14682 Fol. 15a. (Commentarius in Ev. Joh. auctore Lazaro a Beth-Ḳandasâ, transcriptus ab Hâreth b. Sîsîn a Sanbat. XI. saec.)

ܬܐܘܕܘܪܘܣ. ܕܐܦ ܗܟܝܠ ܡܢ ܗܝܟܠܐ ܠܡܕ̈ܒܢ.
ܒܪ̈ܬܐ ܘܬܘܪ̈ܐ ܐܡܪܘ ܐܦ ܗ̇ܢܘܢ ܐܘܪ̈ܬܕܘܟܣܐ
ܐܚܪ̈ܢܐ. ܐܬܡܥܒܕܗ̇ ܕܝܢ ܐܦ ܗܢܐ ܟܠܗ ܡܛܠ ܫܠܝܐ
ܕܡܠܦܢܘܬܐ: ܕܢܣܒ ܠܡܩܒܠܢܘܗܝ ܕܐܬܡܪܕܘܬܐ. ܗ̇ܢܘܢ
ܟܕ ܕܐܡܪܘ. ܐܡܪܘ ܒܠܫܢܗ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܘܡܠܬܐ ܕܦܪ̈ܝܫܐ
ܘܕܝܠܗ.

9) Ib. Fol. 19a.

ܘܐܢܣ ܘܬܐܘܕܘܪܘܣ ܐܡ̇ܪܝܢ: ܕܟܠ ܪ̇ܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ
ܐܡ̣ܪ ܗܪܟܐ: ܕܠܘܬܗ̇ ܢܣܒ: ܐܝܬ. ܗ ܪ̄ ܓܫܘܬܐ ܕܡܐܬܝܬܗ̇.

ܫܦܝܪ ܕܝܢ ܐܡ̣ܪ ܗ̇ܘ ܕܡܠܘ̇ܗ̇. ܡܛܠ ܕܐܦ ܒܫܘܬܦܘܬܐ
ܘܒܕܡܘܬܐ ܕܗ̣ܘܬ ܥܠ ܫ̈ܠܝܚܐ ܒܕܡܥܐ ܗܘܬ. ܘܠܐ
ܠܡ ܐܢ ܕܪ̇ܘܚܐ ܒܝܘܢܬܐ ܫ̇ܡܥܝܢ ܗܘܘ. ܫܦܝܪ ܡܕܝܢ
ܐܘܣܦ. ܕܗܟܢܐ ܐܝܬܘ ܥܠ ܕܠܒܪ ܡܢ ܪ̇ܘܚܐ. ܗ
ܕܡܘܠܕܐ ܪ̇ܘܚܢܝܐ ܕܠܐ ܡܫܟܚܐ ܕܢܬܝܠܕ̇ܢ ܡܢ ܡ̈ܘܥܕܐ
ܐܪ̈ܥܢܝܐ.